Hs. 142



Mm

# D. O. M. D. V. I.

## Ao 1780. Die 9a Septembr.

## Antiquitatum Grcar. Comp. ad Ductum Cel. Lamberti Bosii.

Descensuri ad Divisionem Dat. Antiquitatum Grcar. in antecessum breviter advertimus.

Hs. 149 Phil. 21.

### De Statu Veteris Grciæ.

Tota olim Grcia ō in universa ejus amplitudine, sed in paucas respubl. & civitates erat divisa, quæ unaquæq. suam habuit Rempubl. & Leges, atq. Imperium in finibus civitatum erat terminatum, sicq. propios habuit Reges, donec tandem hæc consilio bene ordinata a Philippo Macedone, mox tandem a filio ejus Alex. Magno turbata e, & civitates suos adhuc habuer Legislatores; Inter has civitates ingenio, animi fuga

citate

2. ætate, et alios quamplurimis eminet. Athenæ præcipue, quum ad florem pervenit, bello, ut principatum juvenes Lacedæmonios ē. adsecutæ sedem possiderent.

Ad hanc rem illustrandam ē. one
muramus a Nostris obiter fuisse le-
gatos undiq. ut Leges tollerā Dra-
conē et Solonē latos eligerent; sed
dicimus ē. ipsos Athenienses ingenio
sic excelluisse, ut ordinem sacra optima
quasi ex ordinata peperent. Hinc emer-
sit Atticus elegantissimus habebit,
em Dialectum. Græcæ et dialectus
hæc Attica. Si quis Græce discere
cupiebat ab eo proferebat Dialectis
Patriæ suæ. Hæc impulit Nostros ado-
lescentes ut undiq. huc confluerent,
tantus ēm erat ut Platonis ætate viribus
laus et honos ēt. Quam sic illibatus.
Nec igitur miremur quod in pertra
ctandis Græcis rebus et scriptoribus spi-
ciam

quam sedem Athenæ
Descendemus deo
cepere traccatum, &
I. De Relig: Græ
Discimen figuri co
dor quam quicquid
ē me concinet. et hu
Pica dicens: Ager
Hæc sacra a sacer
pendebat, quibus
quam in ordinibus D
nisi oraculo monit
mento usus ē et D
plicandis ritibus.
ctores sacri Vete
monias q. sacrab
2o. Hæc Divisio e
les S. Solet. in qu
ones Publici Mor
Status quinctur
Civilis ΠΟΛΙΤ
3o. Res Mili

Ms. 142

manu sedem Athenæ sibi vindicaret. 3.
Descendemus deo jam ad ea ipsa
cepta tractatum, & agemus.

## I. De Relig: Fratr. v. Leb. Scris.

Divisionem Fecisse commode sequitur
ut ordinandi quicquid observatu dignum
ē in se concinet. et hic specat Stratus
Poëta dicens: Ignoro principium.
Hæc sacra a sacerdocum cura dependebat, quibus necessaria erat quam
quam in rebus Divinis immutare
nisi oraculo monitis essent, Docdocum
mento usus ē & Dion. Halic. in explicandis ritibus. Porro circa ea scri
ptores sacri Vetusti ac Relig. scri
monias qs. sacras allusere varient.
2do. Hæc Divisio concinet Res civiles s. Polit. in quibus leges, constitu
ones Publici Mores imo totus Reip.
status ginetur. Vocatur Decorus
Civilis πολιτικὰ
3to Res Milicares s. πολεμικὰ
4to Res

4. 4o. Res Domesticæ. pertinet ad
Dane Divisionem. quæ in se grauem
Satiandi vivendi interse & omnes
consuetudinem. scl. ως Κοσμικὰ
aliqui addant his in eadem familiæ
administrandæ.

Antequ. Das Divisiones ordine per
tractaremus per ordinem Positi
Methodi agemus aliqua.

# DE STV VIVERE
# IN GRAECIA.

Græcia Vetus in Europa ab occasu
per mare Ionium et Septentrione Macedonia
et Aegeo Mari per: ab ortu Ae
geo, a meridie Ionio Terminatr.
Quondam antiquissimæ Græciæ
incolæ populi Dicebantur Ellenes.
Nominavit eos Homerus Achæos
eos Græciam ab Urbe Thessalia
quæ

Ms. 142

quedicta ē Ellas &. Hinc S.
pter amicitias Dor. totam gentē
Ellas vocabāt, a quodam Viro
Hellene.

Post Homerum 99. manſit hactenus,
ut ōes Græci dicerent Ellenes
ac alii omnes barbari, qui ceteros
ous tales abjectos Nationes, quæ
incepti erant Græcum ſermonem,
dox autem Ellas omnia ſignificat.

1. Ipſas Græcas Nationes

2. Ellas ad Græcæ linguæ uſu
referri, qui recte Græce loquuntur:
hinc ſtatim Ellenizein i. Græce loqui

3. Ellas ſignificat Græciam
ces. Quidni tandem domiti Græca
linguam addiscere cogebant. Hinc
diversæ ſtirpes Græce loquentes Hā
nes in Judæa & Hellenes: Hæc

ſpec

6. Spectat bene qui ē Marc. 7: 26. No
tac equidem hic Judæ. Religione
alienum, sic Rom. 1: 2. Act. 20: 26.
Hinc dicunt Ἑβραῖοι Ἕλληνες
item Ἕλληνες pro dicimus quidē
Græcia antiquum ἔστι ὁ ἐκ Ἕλλης,
sed ē Ἕλλας, quod ἔστι apud Ho-
merum quidem ὁ reperitur, sed a
pud alios scriptores ἡ Græcum
valle a Græcia Thessaliæ Larissæ
filio quem fingunt Græci, sic amne
ficum ortu, tu Doc ē vetustissimus,
derivat ἔστι Ἕλλας a voce Ἕλλος
In Græcia Attica, hac regio ē ce
leberrima quæ ab ortu Solis ad
quem Mare ab Meridē Sinum
sonicum, ab occasu Megaridem,
accepterit. Dextrorsum Attica olim
dicta ē Ionia, eo quidem ut patuit
a Jone, sed fallebat: nam ab antiqui
tore quodam Jone, qui ab Hebreis
dicit ⁊ quierat filius Japheti,

unde

unde etiam Græci
apellat. ⁊ ⁊ ⁊ p
primum consider.
In Attica quæ
Cecrops Rex cer.
in his ea tutan
fricates suos Da
necessaria Regend
sargute dicta
Das Vbes capu
caleb Athenæ
erat parata ad
hinc dicad ē Cecr
and exercuisset
dedit. Eloquent
quod eum Dabe
Rhetores, qui gra
tentand Græcos
quem onē eloquen
Hæc dicit hinc glor
vitio erat hæc
ambitus Dijus

Hs. 142

unde tam Græcia in sacris literis 7.
apellat. ג ד ת posteri ejus Japheti
primum consider. in Asia.

In Attica fuer Civitates 12. in quas
Cecrops Rex ex. eos ōes ggregare, aut
in iis eos tutare posset. Hæ ōes
Civitates suos habebant Principes,
neq. ad Regem venire solebant ni
si urgente ingta necessitate. Inter
has Urbes caput fuit tamen ex
eulet Athenæ, primum hæc Urbs
erat parva ante a Cecrope structa,
hinc dicta ē Cecropia. Postquam
ano exercuisset operam qm ante
dcm. Eloquentiæ ejus ano hæc ē:
quo eum Athenæ habere Oratores atq.
Rhetores, qui grāmtic, ac juvenes
tentiam trahere studebant propab.
qm ante eloquentiæ operam dederet.
Accidit huic glriæ summa ex illi pe
oritig erat hæc Civitas ipse Eleusina,
ambitus hujus erat stadior 1778.

Cta

8. (Stadium ē 125 passuum spatium,
unus vō passus 5. cubitis conflabat.)
magnus ē homo Dijas Orbis ut ceri
piores quasi oēs ijdem sent ut pal
mam huic tribuēt. Pindarus
dicit sulmen Jovis. quo uteret
Jupiter. libertas Idem Pindarus ait
Thebani tam egre ferebant, ut pin
dar. pecunia mulctarent. Phile
dixit reles ē Athenienses utpu
pilla ē inocule.
Deinc a quo hoc oīm huic Urbi indi
ctum ē? alii dicunt ab Athe
Justinus ab Amphitrione, alii ab
Hercule: rectius Plutarchus a
Theseo. Hinc pluralitatis rāo ē
manifesta quia ad arcem ipsa
junctā ē Asty. qua quare dicta
ē Asia. alii aliam reddunt rationem
quam vocis Athenæ originem spe
ctat, ō a Cecrope ē Palladis cum

Neptuno

Neptuno pugnet, sed
pretium Minerv
um hujus hoc oīm ē ab
dicti. Vel. hinc Vrb
oēs literas invertan
ut hinc Ath oīm subs
nifs. observarunt. qu
Κατηζοχεν ad Ast
punt hodieq Scripto
Descendentes jam
Tractatus parcem

CAPITE

I. De Dūs Jovis
quatenus De re
In multiplicandis
diligentissimi erant
cum ē a variis Nāo
incepisse inter eas an
quidem erat Pons oīum
ita ut præ alias co

Mss. 142

Neptuno pendet, sed veram ēē Amp-
phitrionem Minerv & gessisse, Ded
-em hujus hoc om ē ab Aegyptiis, qui
dixer. NEI. hinc Veta, quæ si per
oes literas invertat erit ATEC TX,
& hinc Mos om subscribimus. De
aliis observavim. quor Athenæ per
κλατηζοχεν ad Asia quod usur
pant hodiq scriptores.

Descendentes jam ad primam
Tractatus partem diiq. agemus.

CAPITE II do

I. De Düs Hebr. in parte Ia
e quatenus De rebus Sacris.

In multiplicandis Numinib. ōium
diligentissimi erant Hebræi, quos cer
tum ē a variis Nationibus & Gentibus
accepisse inter eas am ab Aegyptiis,
quæ erat Gens ōium superstitiosa,
ita ut præ alias contemneret; quod

Mss. 142

10. quod facile fieri potuit si quidem
erat Gens florentissã & potentissã.
Sesostris em Rex ex præcipuas Euro
pæ partes subegerat, quod victus Ardã
per gressum, qua inter eas oras
erat ad fecerat. Haud pauciores
adhuc mores accepe. a Thracibus
et præcipue a Samo Insula Thra
cia. Unde Græci Sedem Musæ.
collocar in Thracia prædicantes
inde fuisse oriundos fama in quor.
die Sacra Eleusina instituit quæ di
cunt Τὰ ἁβόητα ἀ τὰ ἄῤῥητα ἐ. mutatu
rare quod in Sacris enunciare fas eb.

§. 2. Hæc verba a Platone desum
pta sr qui fil. arece observat anti
qui simos Græcos coluisse cœlum,
sidera, Lunam, & Tellurem, quia ex
ri Dei gratione descenderant, præ
cipue vo Solem & Lunam magis
venerabant; qui quia imperceno

motu

omotu fr, dixer. Deus d
στο τῆς τροχιᾶς a curro
derivatur, ab ἀτιτέω,
πτερὶ ἐ pono, quod
posuerit, considerit, al
curiose speccare; alii
tem, quo Mercuriam
§. 3. Præter XII. De
a Thracibus & Aegyp
cum ex certioribus in
Deos asperuari se nec
justa Magistratus, ac
Areopagitis communi
cures exhementer an
huc specat locus Ac
qui cum Athenis ee
ros ἐ. Deum, alii cu
di Areopagos de Da
sam dicerer.
§. 4. Sedulus scr
ter Lib. 2. Epist. 1.
de partibus Præsid

onom ſt, dixer. ΘΕΟΣ derivatum a
απο τῆς τρεχειν a currendo; potius
derivatur, ab αιτειν, adere; alii a
τιτεμι &c. pono, quod Deus omnia
poſuerit, condiderit, alii a τεμνω μι &
curioſe ſpeccare; alii ab Aegyptiis
ΤΕΥΤ, quo Mercurium dnominabant.

§. 3. Præter XII. Deos plures am
a Thracibus & Aegyptiis accepet.
eund ꝰ certioribus inſcitiæ ſ̄ zelos
Deos aspernari ſe neq. recepet. niſi
juſſu Magiſtratus, cujus rei cura
Areopagitis commiſſa ē, qui Introdu
ctores exchementer animadvercebant.
huc ſpeccat locus Act 17. ubi Paulus
qui eund Athenis ēet tanquam zelo
tor &c. Deum, alii eund nūciarent,
ad Areopagos deducus ē, ut cau,,
ſam diceret.

§. 4. Sedulus Senecator Plinius di
cit Lib. 2. Epiſt. 1. Vt Die ſingulis, illum
di partibus Præſides conſcicuer.

ut

12. ut ēent Dii Coelestes, Terrestres, & Inferni, Hor. Dor. Epicetha ordine enarrabimus.

α. Coelestes ἰεπόσσαιοι qd dr ab ὀσσαιος i. Coelum, quod ab ὀσσαιος hoc ab ὀσσομαι i. video, quod Coelum aspecta vi poscat.

2. ὀλοφιοι. Magis hoc Poëtis placet qui sic apellant: Deo ὀλοφιτα ἐπικλυτα ἐκεντες. qd apellão ex vndicate receptana recepta; ὀλοφιτης ēmerat Mons Deus in Thessalia, unde quidam hos erant confecuta dixer. Itaq ὀλοφιος hinc arcessit.

Observand. Quod Priscis in Veneratione montium gloriam Deos, credentes facilius propiores fore ad Deos, siqs. ornatis exaudirit preces, Non dese. quo dixerit deo Jovem Olympicum, quia in montibus Olympo habitare credebant.

3. ἀνακτοι.

β. Terrestres ut A.

Heroes dicti si ἐπιδιοι degerunt.

γ. Inferni. Dii dicun

a Frisio Vocab. Κοτοι Aegyptiacum, et di quid hoc significet Telluris; illudem K

e. interiores recessu dicti sit Κτονιοι, se a se distingui possin postponēs ἐπι et κ peris, hoc Inferis. terra ē Diuisio D plex pr. Coelestis. hc Inferni.

§ 5. Inter Deos i sucunt 12. quos Ca uocatenāvit.

Iano, Vesta, Min
nus Venus Mar
ceri, Neptunus V
ques Megalos The

Ihs. 142

p. Terrestres ut A. ΕΠΙΓΕΙΟΙ. B.
Heroes dicti fi ΕΠΙΓΕΙΟΙ qui in terra
degerunt.
γ. Inferni Dii dicunt. B. ΚΤΟΝΙΟΙ. dz
a Græco Vocab. ΚΟΤΟΥ ὁ. Tellus quæ Ægyptiacum, et differt a Græc. γῆ,
quia hoc significat superficiem
Telluris; illudem ΚΤΟΥ totam terra
x. interiores recessus, et ō a. Inferni
dicti fi ΚΤΟΝΙΟΙ, sed superi, ut ab
a fe distingui possint præponuntur
præpōnes ΕΠΙ et ΚΑΤΑ; illud ad
peris, hoc Inferis. Jugum modum
terra ē Divisio Deor. fic Caltus ē
Triplex 1ū Cœlestis. 2ū Terrestris &
3ū Inferni.
§. 5. Inter Deos illos familiam
ducunt 12. quos Comites sic versus
concatenārit.
Janus, Vesta, Minerva, Ceres, Di
ana Venus Mars, Mercurius
Jovi, Neptunus Vulcanus Apollo,
quos Magalos Theos vocabant, hi
orcur

p. Terrestres, et
ad ordine
ēd dī ab
os avos hoc
nd aspecta
Pœtis pla
dopem ex
vellāo ex
da; atop
Thessalia,
nsciuta
ē am cœlest.
in Vernāb.
entes sal.
magis
quedixed.
ia in
rebat.
p. Terres

1A. recurrunt apud scriptores fab. Dii,
hui. Deor. cultus ad ōes Gentes perve
fit. Demodes Orator cum Alex.
Magnum magno bonore amicare
vellet 13m apellarit, pperq. adul
tatoni 100. Talentis mulctar. Ciliceni

§. 6. Duo erant Caracini unus
erat extra Urbem, alius intra eam,
venit a voce Cranos, quā ē Iegu
la sive locus prealtus ajus porta
depicta erant 12. Dii.

§. 7. Principua ca mult. Deor.
erat Πολυωνυμια, qui ad pro variis
officiis varia tributa ff. Epitheta
vide Aōrend de mundo ita utere
tur e Seneca qd Deus a. unus ē, q
quot numera, tot apellationes, ut
qui totum apprehendere ō possumus
per membra possimus hoc Deor
Epitheta f. Rnā percensere Nobis
erit utile, quā ff duplicis Generis,
1m Poëtica. 2m Religiosa
§. 8. A:

§. 8. A. Poëtica sc
magis a Pöetis; T
i. K Jupiter pus ē.
ani Solum attributu
effectis sunt in Aëre
sunt. Quā habent
ē. Imber, hinc Spectat
Arida nec plurio

2. Ventos plur
ἀνεμοπτηνὸς, Jup
ἀνεμαῖος, Kata
endo. hinc Zeus K
ē. cum Fulmine de
m Elias ut ex Car
Diuum Celos ce Ju
Nunc qq. ce celebra
Antiquis pribus
Magica qua gider
Solo detrahi, qua
Charta pabis. Exe
in Tullo Hostilio de
Historia.

Ms. 142



§. 8. X. Poëtica sc quæ usurpãtur magis a Poëtis; Inter has.

1. ✠ Jupiter pus ē. Græce ΖΕΥΣ cui Cœlum attribuitur ē, Dicat Effectis fiunt in aëre quæ in aëre fiunt. Ofnã habent dñ qq. pro ὄμβρος i. Imber, huc spectat Tibulli versus:

Arida nec pluvio supplicat herba Jovi.

2. ✠ Vetus pluvia dr adhuc ἀλεξίκακος, Jupiter fulminator ἀλεξήτωρ, Jupiter, fulminator κατάβατος, Καταβάτης à descendo. hinc ΖΕΥΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΗΣ i. cum fulmine descendens. hinc in Elius ut ex Carmine Ovidii.

Elicium celeres ne Jupiter audiat Minyæ.

Nunc qq. ee celebrant elicia qq. vocant.

Antiquis tpribus inualuerat Ars Magica qua putarent posse Deos è Cœlo detrahi, quæ descensus dicta ē Καταβάθρα. Exempl. ex regium in Tullo Hostilio de quo lege Plinii Historia.

Huic

16. Huic fori Elicio Numa ara
pr dicavit in Aventino; ō deduc.
qui curam fori tribunt, cujus ores
pecud alid anna sorticusē.

1. ξένιος ὁ. Hospitalis a ξένος
ὁ hospes sive hospitalis Præses, an
i quibus ēm hospitalia jurabrant
ita sancta, ut violari nefas fuerit.
Non erant diversoria, sed hospites
in suas domos exciperent, si quis ad
peregrinum ō accederet, illius deos
dicebant, acq. ad Mum ferebat.

2. Ἑρκεῖος Jupiter familiaris
ædes sonesicat. Præs. Ἑρκείου
indigenæ apellant. præter Jovem
erant aūt alii Dii, qui p. Penates.

3. Ἑταιρείος ὁ. Sodalis a. So
dalitii Præses, quia inter Græcos
solenne fuit amicitiā vinculis
in se conjunctam sodal. Dabere.

A. Οἰ

A. Ὄφλιος qui injur
Religio erat apud Ve
Evoskos dictus ō a.
mentum servant se
probi.

5. Ἐπήβιος. Jup. Jupp
tes, qui supplices tue
6. Ὀπόρτιος Jup. J
hoc anno solebant u
cognati, dicebant ēm
gentilitius.

7. Babilonius, ōr
Duo pater horum Re
vulgo Reges ex Jove
Hæc de Jove §. 9.

2. I. Apollo per
ēd invenit crudeli
anima sp præcipue

A. Ὄρκιος, qui injurando peccet,
Religio erat apud Veteres, hinc
Ἔνορκος dictus ō a. qui jura-
mentum servant sed de pii et
probi.

S. Ἱκέσιος. Jup. supplicum. Pre-
ses, qui supplices tuet.

C. Ὀρεσσίτριος Jup. Gentilitius,
hoc nōe solebant invocare
cognati, dicebant enim penates
gentilitios.

T. Βασιλεύς, Ὁκτιδάκος ut
Deus pater hōm Rex ēct. unde
vulgo Reges ex Jove dicebant.
Hæc de Jove §. 9. Apollo.

2. T. Apollo per quem sicut
fidei inventa credebantur, omi-
na sic præcipua. Ἰάτιος

ἱ. ἀποτρόπαιος & ἀλεξίκακος
significat Malor. pul sorem.
Latine tales Dicuntur Aver
runci v. Tutani a Macrobio
Dii averrentes præcipue erant
inter hos Apollo & Hercules. Rão
in promptu ē cur Hercules hoc
nōe dictus sit, si quidem
mala mala averruerit.
Apollo dictus præsertim ē
illius Harmonia, qua mundus
temperatur, qui artis Musicæ
præerat, ubi Harmonia mūa
adēē debet, unica Dine gnomi
na Tabet.
ϛ ἀγυιεὺς & ἀγυιάτης
ϛ ἀγυιεὺς ab ἀγορά viam per
Urbem ducens pari modo Ego
Cos, quod in Triviis, et in ja
nuis erant statuæ, piraqui
dale

dalend foromand referentes; ꝯuel
li dicunt tales statuas Dacho
nsecratas fuisse.

2o λοξιος a λοξος ὶ. obliquus,
aut sic dicati; alii obtortuosam
vocem dicunt, quia oracula
ejus aliqua dabant responsa,
quæ v. in hanc v. illam partem
explicari poterant, qui oraꝯ
quærunt in fabulæ ꝯritate,
a radiis obliquis hujus originem
repetunt, sed ꝯritas aduigilem
da q̃ quando per se ponit hoc
ꝯ sic ferunt detorta voce.

3o πυθιος v. πυτιος in hujus
omis raone dissentiunt, alii
repetunt a occisione serpentis
Pithonis, sed latet ꝯritas sub
hujus fabulæ stu; Apollo enim tus
inter Iræos Heros homem
ome

20. Pithonem obserand & seruand suam
Draconi similem interfecit, quod
pacem ex eo, quia debuit lustra
re, sæpe cum hoc obserand suam
dicunt Draconem; sic Zec: Scor
pionem &c. verius tñ ē derivari
hanc vocem a πύθειν à. pervul
gari, quem scil. consulebant et
futura prædicere credebat. G.
Bochartus falso gñcat; quia

4. κυπτέλαν frigida ē con
jectura, qua adstruitur Laconam
filium dixisse ἔπαλλε à. jaculare quan
do Pithonem interfecit sed vere
dicit πάλλειν à. ferire, quod sol
radius ferire quasi solet. a. πάλλειν
depellere, quia a malos depellere
credebant.

Observa hoc, quod hoc ante cum
apel

apellat, quando ut M
sidera, hoc Epitheton
ejus circuites respicit
Hymnis canebant, ex
ves ac quo confrequ
laud ac hymni ves
laudem dicerent Jean
meis vbis et cujusc
celebratione acta ant
5. ἐύλυρος Lira p
6. ἑλατῆρβόλος, q
ulat; alii ab ἔλα
10. sagitis interfecit
7. ἑλάεσσος signi
perans.
8. τοξοφόρος à To
quod sagittas ferat,
Sanctus radius sol
sanctæ Divinæ Dabe
Potter Dæ cognta addi

apellat, quando ut Medicus con
siderat, hoc Epitheton magis ad
ejus virtutes respiciunt, quæ in
Hymnis canebant, et dicebant ΠΕ
ΔΥΣ ex quo conjiciendo venit os
lum ut hymnides in Apollinis
laudem dicerent Peanes ut in Ev
vieis ibi; et cujus augr. Victoriæ
celebrandæ acta anteret Π. ΠΕΔΥ.

5. Εὐλύρας Lyræ peritus.

6. Ἑκατηβόλος, qui radios ejac
ulat; alii ab ἑκὰς ἑκατὸν, quia
mor. sagittis interficit serpentem.

7. Ἑκάεργος significat procul
operans.

8. Τοξοφόρος à τόξος et φέρω,
quod sagittas teneat, perquas ar
dumbrantur radii solares, qui sic
mittit ut dicunt Diabent inter se;
præter Dei cognā addit. ē Λύκιος

c. Lu

22. ♃ Lupanus, cum ♃ps. Danaus re-
nuntiatus Praet. Rex regnet in
Graeciam ex Aegypto, et videret
aridam ē, inquit: Si mihi regnum
tradetis aquam vobis suppeditabo.
cum ☾. hic ♂. Rex Pelasgus cum
periret cum illo contendere coepit,
atq. hinc Lupus & Taurus ingressi
sc in Urbem, qui certamen cientes
Taurus occisus ē a Lupo. Quo Pop.
videns Pelasgo ♂. expulit, quem
significavit Taurus, & Danaum
designavit quem Lupus, populus
Regi subscribit.

3. ♃. Neptunus Maris Praes,
qui dictus a πόντος.

1° πόντ. ♃. Salsum aquae ♃ov
♃. rector Maris πόντιος & ἐπι-
πόντιος ♃ equor. Curam habens, qa
equor. usum intulerat, hinc quod
Minerva certavit Equum produxit.

Miner

Minervae oleum, qm
Athenis Hoppsie er
Jubicatum, an Equu
ores publicales Athen

4 7. Mars Belli

5. ☿. Mercurius C
Ludis & certaminib.
ἀγωνίους, quod
statua ejus in foribu
ἐμπολαίους à Merc
modum apud Rnos
di Mercurius Hyg. &
sime in viis statuae eju
apud Rnos erant d
curiales, apud Praec

6. ♄. Vulcanus, hu
Volicanum, quod ig
ficaret, di πανδαμάτ
ferrum ignis ♂ ad c

7. ☽. Dea Juno. d
Nuptiis praesit.

Minervæ oleum, qm ob caãm Typlæ
Athenis Hoppie erectum ẽ, ne
lubricum, an ligus, ex oleum plu
res publicatæ Athenis tulissent.

4. 7. Mars Belli Præses.

5. 11. Mercurius Ἐναγώνιος quod
Ludis & certaminib. præesse credebt.
et Ἑπτόφθιος, quod furti Præses, hinc
statuæ ejus in foribus posita erant,
ἐμπολαῖος à Mercatura, quem de
modum apud Rõs a Mercuribus
dr Mercurius Ἡγεμόνιος à duxia,
hinc in viis statuæ ejus erant, quæ
apud Rõs ~~erant~~ dicebant Mer
curiales, apud Grãos Hermæ

6. 9. Vulcanus, hunc aliũ dicunt
Volicanum, quod ignis in aëre vo
laret, dr πανδαμάτωρ, quon
Virtuti ignis õia cedere debent.

7. 3. Dea Fam. dr τελέα, qu
Nuptiis præsit. 9. 5. Mi

24.

8.° Minerva Opificum Dea, hinc
templum ornatissimum huic sacratum
erat, ædificia ē &c.

9. Dianna Dea Venationis
hinc dicuntur πολυθηρα quod feras
impediat ferat.

10. Ceres Græcis ΔΗΜΗΤΕΡΑ
a δη quod Derivē Terra.

11. Venus varia erant Veteres
Antiquissima Venus erat Dea quæ
dicitur etiam Urania, i.e. Cœlestis
huic Contraria ē ΑΦΡΟΔΙΤΑ
Meretricum Dea quam cognom
erant Dñi.

12. Vesta erat Dea Patroa
op. parius erat alius patrios
qui adorent familiarem spectant
Patrios qui ad Patrem pertinent.

Hæc erant dei 12. Dii.
Sed erant Adhuc

Adhuc recentiores
as, et Dæmones, tal
a Dñis celebrabant
Castor Pollux, Hecat
Dæmones alii deri
cio, alii a Satos,
dispensatores hum
Antiqui Philosoph
hagoras tres ordines
pis Bonis end constitu
spiritus 2us. Dæm
passionibus esse
ovas Adjec. 4us:
ΔΑΙΜΩΝ apud Ve
significabat qui e
nibus hominibus esse
rum et Malum.
ad Jovem. Athenien
Sed hoc publice a. p
ero ē licebat, quibus
batur, qua accusatio

Adhuc recentiores quos diser. Hero-
as, et Dajonones, tales erant quibus
a Rnis celebrabant. ut Romulus
Castor Pollux, Hector, quos dicit
Daimones alii derivant a Sexto
Scio, alii a Sarios, quod arbitrii et
dispensatores hmmodi debant.
Antiqui Philosophi Plato et Pit
hagoras tres ordines Deor fecer.
1o Primum constituunt Supremi
Spiritus 2o. Dajones qui et
passionibus esse obnoxii. 3o. He
roas Adjec. 4o: Tandem homos
Sapiens apud Veteres Senicum
significabat qui erudebant om
nibus hmibus esse 2os Seniores Jo
annem et Platonem. Praeter hos Deos
adsciver. Athenienses alios adhuc.
Sed hoc publice fiebat privatim
vo o licebat, quibus scio accusa-
batur, qua accusationi periit Socrates,
qui

25.

26. quum primo ignotos Deos colebant, ac[c]. Aras ipsis extruebant quos vocat. Λαους αναυους. Hinc patet quand Religiosi fuerint Attinenses ita ut Paulus Apostolus diceret eos Plus Religiosiores.

## CAPUT III.

## DE LOCIS SACRIS.

Dius Galeus tributus ē qui in locis sacris peragebant, qui erant

p[ro]. TELLVS i. e. Agri Separati

Diisq. consecrati qui a pars terræ separata erat, ubi tandem eligebantur Templa et alia res sacræ peragebantur.

2. ALSH. ab ALSOS quiē sucus Nāa et Arboribus Consitus sive Lucus.

3. VRVS, Y. IESA VRIO. unde habitaculum, et Templum aliquid.

Ergo

Ergo de Templ
x. Templor. Origo
repetendæ ut sent
sanctimas licet al
petant.

Observemus Græc
ō habuisse, sed in Gr
luisse Damm cujus
erat imposita Sacc
debant tenebras qua
sarent suis fallaciis
ad quam maxime p
Dei locis editioribus
mum aerpicibus Je
ut Dius propius esse
in libet aut extra Urb
in Templum erat in
lebant Dæ Templa
crores accessus hujus
rat sanctum sanc
postolim. qui erant
in hunc locum tra

X. Templor. Origo ab Aegyptiis repetenda est ut sensit Clemens Alexandrinus licet alii a Sepulcris petant.

Observavimus Graecos Templa olim non habuisse, sed in colis et montibus coluisse Deum cujus institutionis ratio erat imposita a Sacerdotum, quia debant tenebras quam maxime favere suis fallaciis et sua excogitata ea quam maxime procedere, solebant Graeci locis dictionibus, ut et in montibus vertic ibus Templa extruere ut Dijs propius esse possint, aut in Urbe aut extra Urbem, hi Nepsui ai Templum erat in Arce Sic habebant Dae Templa dictum q. in ceriores recessus, hujusmodi dictus erat Sanctum Sancti. Templi Hy erosolim. qui ceronimus putare ad hunc locum transferebant.

Dii

28. Dii tales qui simul amicu Tem
plu colebant dicit se Corpsoi.
Templa Dee nominata sit a Dea
ali consecrata erant, quod Nna Tem
plu. Si a serpente in plurali Nro
Festum illius dici designat. Inter
Templa Dee Ircor. deliberarim
erat Templum Diane Ephesi
ne hujus aedificaoni tota Asia
220. Annos. vide in summo Pom
Architector. hujus Templi erat
Chesipron, quo in limine stru
stra laborare apparuit in somn
nio Dianna dicens, Animo
sis bono, nam ego lapidem preparavi.

Hac de Templis sufficiant.

B. De Ornamento Ipsor.

Quae erant Duplicia.

1o Simulacra 2o. Donaria. &

S. S. C.

S. Simulacra qu
referebant Communi
cta sit ΑΓΑΛΜΑΤΑ
λέγω facere ut spl
ab antiquo αγαλλω
vitum Simulacra
cepes. accepta oo a
parent, Namut di
olim negs. habuer.
posquam nos incr
simis Ircis eran
et ossos lapides, li
mulacrum Diane
molatum, Junonis
nis erat ξοανον.
simens, tandem Dee
in summum formam
dicta sit Brete qu
erant Griquis Cu
deinde tandem D
nia s. artium prin
sus progressus sim

N. Simulacra quæ Deos ipsos
referebant communi Nomine di
cta ſt ΧΥΣΤΗΜΑΤΑ ē ab ΧΥΣΤΩ
ΛΕΙΝ facere ut ſplendide nitcat
ab antiquo χρυσὸς ſplendeo, hunc
ritum Simulacra ponendi ac
cepet. acceptā ov a Ægyptiis ſum
parent, Nam ut dicit Herodotes
olim neqs. habuer. Statuas et
poſtquam eos invaluit antiquis
simis Ægyptiis erant, absqs. formâ
et oculos lapides, ligna, ſicci
mulacrum Dianæ erat lignum
inolatum, Junonis aſſer, Apolli
nis erat ΠΥΡΑΜΙΣ. in acutum de
ſinens, tandem hæc Simulacra ſt
in hnum formam efformata, et
dicta ſt Βρέτε quæ primis pribus
erant digitis ſeu unius pedibus
deinde tandem diſtincta ſt. tem
poris ſpatium primordia, et gra
dus progreſsus Simulacra diſtinc. fal.

Βρέτε

30. Præcedica ſt. κρυπτα
ſi κεκαλυμμενα quæ traderentur
efferuata fuiſſe a Dedalo. Hæc
præceptio duo videmꝰ ſicca colloca
bant alia ſtantia, alia ſedentia, alia
jacentia ſigura effecta, interimonia
qq erat diuersi gris, primis tpibus
fuit lignum & lapis, qd dicta
ξοανα deinde qfi cœpta, et
poſtquam opes Græc. accreuer.
ex ferro, ære, argento, auro, quan
do tandem inualuit apud eos
luxuria, ev amex proceſſer. ut ſi
mulacra ejd. eſſent qndam ſym
bolica dicta Διοπετες, a voce ceus
& πιπτω cœlo delapſa, qnq et di
uina ovata pariq; pare credita ſt;
Rão hujusmodi in promptu ē, qps.
ut ſacerdotes rudi plebi falla cias
ſuas perſuaderi poſſent, finxer.
delapſa ſt ē cœlo in intimis pe
netralibus Templi recondita, re-

credebant ſingulos ſa
ac ſuet. ēm Maſſiliore
poſturand ſacendotu
bant. Talis Διοπετες
ē Palladium, qd
miles ē ſculcum, d
fore, qs in qua Civide
rabilis, qnd Numa
nuderat. Ex his ille
gulum lecund ō lapis in
ξοανα ēm ponit pro
mus ſuperius Jovem
Sidamus hūd. Sacerd
3a. Nonnulla veſpicu
lumenud
lis ornabantur hinc d
Syr. Syr. Jovis amicul
de ovā Dea.

2a Hæc Cura fuit
per. ſunderentur qui
bant, dicit ſt qſo
3a. Simulacra
ornabantur, qd ec

credebant singulos fatorum suorum hostes
ac fatorum eorum Nasamones, qui propterea
posturam dicendorum hoc fieri seiebant. Talis Alomedes erat
ex ore Palladium, quod cœlo delapsum
amicis ostentum, de quo sperabat
fore, ut in qua civitate servaretur cœleste
rabile, quod Numa ipse fabricandum
curaverat. ex his ultigi pr. Let. 19. 35.
quem locum ob sapis intellexit versio
ZOS eum ponit pro Coelo, quia vidi-
mus superius Jovem pro aëre poni.
Vidlamus hic. Sacerd. s. Simulacrorum.

2o. Nonnulla vescebantur, alia adspe-
ciem
lunean[illegible] alia auricu-
lis orabantur hinc diripit Dionysius
Syr. Syr. Jovis amiculum aureum ut &c.
de orat Deor.

2o Hæc cura fuit adhibita, ut olea
perfunderentur qui am hoc munus
obibant, dicit ἡ ΘΕΟΥΡΓΟΥΣΑ.

3o. Simulacra floribus & coronis
ornabantur, quæ conficiebantur ex ros

32. e frondibus certar. arbor. decerptis
è quâ arbor ipsi Deo sacrata erat.

4o. Supplices prensis manibus adorab.
et apprehendebant, quos si quis abillis
occidisset, gmericam poenam abillis
Dijs sumere credebant.

5o. Si gr. quis esset ut impuris manib.
adoraretur ablui solebant solem
qui orica et staco die.

6o. Adventante hoste catenis eos
vinciebant, qui Praesides et nuncupares
Urbis habiti st, ne ad hostem egredi,
erent, quos evocari posse credebant di
eae hoc evocav: TEXYORIX.

7. e simulacra haec festis diebus ex
ptis de celebriora Urbis loca, car,
pentis AVGMAXIS dicti circumferebant.

I. Donarijs ipsa orandabant, quae
erant munera, in Templis suspensa
(dicta ανακρεμαστα, abavaxpeμaστεω.)
alcijri loco ponere, Dine tu Tabulae
quae in conspicuo loco glocabantur, di
cta se ΑΥΚΤΕΣΙΣ significabat em
exercitationem verum hunc n

nero

omen adhibet, utrius[que] ſ
ſificau ē eadem. Franc
dura Coronā, vel ſecū v
praeipua erant TSIITOC
dabant ſpolia a Do ſib
ca, Plautā instrumenta

CAP. IV.

De Personis

1a. Nomina quae
las hoes; qui pfecti
lucris ac Templis, cu
ut ſ. primo id oes re
tur. Ffi latine dici

Ἐφεσις a ἐφ
ἐφ adhaerescen
in obscuro la
dabiles Relig
de Rnus. Fin
ainſsimo tra

non adhibebat, utriusq; in vocis significatione eadem. Cranaon Decimus vera Corona, vestes vasa, in quibus præcipua erant Episcoporum, victoris dabant spolia Dossibus et sperca ta; Naulo instrumenta.

## CAPUT IV.

## De Personis sacris. Percens.

1m. Nomina quæ denotant ea les homines, qui præfecti locis sacris, locis ac Templis, curandi gerebant, ut Cærimoniæ ritè peragerentur. Hi latine dicti sacerdotes Græce ἱερεῖς a ἱέρος sacer, à Dea adhærescendo; Origo hujus vocis in obscuro latet, illi erant inviolabiles Religione, ut fit. pl. apud Rom. Hinc significatio ejus frequentissime transtulit

imo

34. inveneribilem ꝓsentiam, signi
ficas deinde ꝓplici pollet virtu,
& si quidem devotat et Vatem, qui
et Victimam ex tis futura ꝓdi
dixit, acq. sacerdotem magna in
dignitate habebant, ita ut anti
quis temporibus qui ord. patrebat
sacerdotio fungebat. cum licet
secreto. omnes alios orficia
fit, cum in ordinem. Cum ad duc
Regibus succedebant Princi
pes pariter sacra curabant.
ꝓdc. Ordines co. erant varii
in Civitatibus. majoribus
et qui ceteris omnibus ꝓdc
erant, sacerdotio. mysteria
peragebat, dictus ē Archiereus,
penes hunc erat solum ara sacer
dotum, summum habebant sa
cerdotes, Mentio fit Dejotaro
di

di Principis apud Juris
cos, penes quos erat Sacer
ves. Primitiva Eccle
soli Servatori Xto hunc
scripser. Eximie em Pa
jucur Heb. 17. Ecce
sanimus e sacerdos ill
pio sanguine nos Deo
dicavit. Quanca am
ꝓfalserimo dignitate, p
solo ferali verbo: Rege
Pontifices cum plures
gessit. Imperatores.
ficatum gerere solet
sumser. Imperatores o
sed raro officium
Sacerdotes hi a
undum habuer
qui distinguuntur

di Principis apud Juris peri-
tos, penes quos erat Laudis inscitu
ere. Primitiva Ecclia Doctores
soli Servatori Xto hunc Titul. ad
scripser. Eximie em Paulus lo
quitur Hebr. 17. Et certe Xtus
summus è sacerdos ille qui pro
prio sanguine nos Deo Patri con
ciliavit. Quanta am ΧΣΚΙΕΣΕΙΣ
pulserimo dignitate, patet ex
solo serili verbo: Reges habemus
Pontifices cum plures fuer. Au
gusti ex Imperatores. Senior Pon
tificatum gerere solebat; imo ad
sumser. Imperatores o ti. Titulum,
sed o raro officium am abiicere.
Sacerdotes hi Romanos obe
undum Jubuer am Ministros,
qui distingrantur; Jn.

Pe. Lo

1us. Superiores & 2us. Inferiores qui utriusq. Ordinis & variis officiis varia acceper. Nomina Superioris Ordinis dicti sc

α. ΙΤΑΙ.

β. ΜΑΥΤΕΙΣ & ΙΕΣΟΥΚΟΠΟΙ qui perfectis edtis funera gg. prædicere solebad.

γ. ΠΣΟΦΑΤΟΣ, qui in singulari Donre erant, et dicti ΠΣΟΦΕΤΑΙ.

δ. ΚΕΣΟΚΟΙ Dies festus hi ex clamabant.

2us. Infer. Ord. Ministri dicti:

α. ΠΟΣΟΠΑΥΟΙ qui aras accendebant et ΖΟΛΕΤΣ, qui signa Daras portabant.

β. ΜΕΥΚΟΣΟΣ. qui cempl. parg.

IIIus. Eligebant Sacerdotu ō a. Vire, sed an fœmind, ecplu xx

ormand virgines, qu
pes dicta ei:

IESAI. Hujusm
tes Dabuit Ceres, qu
dicta ē IESA. si ali
Veneris, Minervæ
quæ omnes Κατεζοκεν
Libbas ab apibus, qu
delectant, quod virgin
dat. Judicibat hus pe
§. 6. Fuit am sacerdo
Fœmina Uniuiræ ad
tales quæ unum d
pura Dabebant, q
Dabaet. minime
cerdotes fœmin
eis inserviebant, qe
illius Dei cui serv
IV. Primo sorte eli
Adicos, tam IESEI
IESAI Virgines et
lis fœmid, et proba

rimam virgines, quas Primi §7.
pes dicta ē:

IESAI. Hujusmodi sacerdo
tes habuit Ceres, quas Princeps
dicta ē IESA fīe aliar. Deas, ut
Veneris, Minervæ, Cybeles,
quæ omnes Kartezoker dicus ſt Me
libbas ab apicibus, quæ in puris rebus
delectant, quod virginibus commen
dat. Judicabat his perpetua castitas
§.6. Fuerant sacerdotia, ad quæ solum
Fœminæ Univiræ admittebant, quia
tales quæ unum d. habuer. virum,
puræ habebant, quæ plures vō
habuer. minime admittē §.7. Sa
cerdotes fœminæ insignia Numinis,
cui inserviebant, gesser. sicut Viri
illius Dei cui serviebant.

IV. Primo sorte eligebant apud
Adīcos, tam IESEIS Viri quam
IESAI Virgines et quidem ex no,
bilissimis, et probatæ vitæ civibus,

aut

38 aut virginibus quod Klegebard.

Requisita Sacerdotum hor.

§. 9. 1m Omnibus membris integri debant, ee, inabilem & admitebant.

2o. Nati honestis parentibus qui, bus nihil flagitii ad speciem erat.

3o. Mundos se servare debebant, et ab omni impuritate cavere sibi, hinc lege sanctum erat, ut & ea. interne sed et externe puri essent, quia vi mundi & eruditores profani illis ob oria, hinc sepe adlubebant. imprimis si mortuu Cadaver ad in spexi sent.

4o. Cum Sacris operabantur, amicti erant Vestibus puris ex bys so et lino, coronisq; redimiti. Nam erant Vestes omnium Sacerdotum uno eodemq; colore. Pedis Sacer, dotes portabant, albis inte delectantes. Mãa Vestiu erat

erat quandoque lana, [illegible] eis magis placebat.

§. 12. 5o. Laudant Sacc Hebreidiaria, ut puend familias manerec mu Patriq; nominan Leq; precipue dignitatis er demonstrare potuit Sa illigatum fuisse. Sic a lumen ses erant ETEOB & KSOKES.

atque Evpeolπic ar apud Argivos Ake Hinc Sacerdotia aliqu illis era ferunt.

CAP VI.

De Cultu Sac

Precibus &

Cultus Sacererat p Sacrificia et Euse

§. Preces j. Nom

erat quandoque lana, quod Ir d„ 39.
eis magis placebat.

§. 12. 5to. Quidam Sacerdotia erant Hereditaria, ut puenis certas familias manerent munus procu„
randi Patriæ nominum Sacra.
Et præcipue dignitatis erat, si quis demonstrare potuit Sacerdotium illigatum fuisse. Sic apud Athenienses erant ΘΤΕΟΒΟΤΑΙ ΚΑΙ ΚΗΥΚΕΣ.
atque ΕΥΡΟΛΠΙΔΑΙ
apud Argivos ΑΚΕΣΟΣΙΔΑΙ
Hinc Sacerdotia aliquando Gen
tilia erga serunt.

## CAPUT V.

## De Cultu Sacro, et de Precibus &c.

Cultus Sacer erat triplex: Preces Sacrificia et Lustrationes.

§. Preces i. Nomina percensebimus

Di

40. Dicunt Graece εὔχαι, v. πῶν, εὐκταί, & δεηθῆς erant qui-bus v. bona precabantur a Deis, v. ma la deprecabantur.

2. Quoad ritum adorandi Deos attinet, in adorando.

a) In precibus manum adori more bant, et ad Deum extendebant, hic ritus an manum osculandi; fre quens admodum erat in Oriente, huc respicit. Jo. 21:

unde am προσκυνεῖν sig. osculo venerari, hinc invalvit significa tio adorare, quasi esset manum admo vere ad eos.

b) In orbem se circumagebant et ad so-lem orientem se convertebant.

c.) Puras manus, dextras, simul et si-nistras ad Deos tollebant, et coelum versus tendebant, quod ibi Deos suos vivere putabant, atq; hic ritus ado-randi communis fuit, ita ut nunc

tu

fr omalum sublatio pro p
ponantur.

Observe hic ē, quod
sublāo fiebat ad Deos
spiritū precantes dex
bant, et sepe ōn cervam
fericbant, ac ab his etiam
b) Aliquando Sanctes, a
tis genibus precabant
in gravioribus pericul
Implis ēent ad Sanctu
bant, monitores, qui o
quod bonum ēet preca
ē jam quod Tertullian

Habebant ēm Gen pro de
precando negligerent
loquentib. Hic redit c
quod, si aliquis barba
ē jam dicarum a se
tis precibus manus
tinebant, et Deo o

m manuum sublatio pro precibus
ponantur.

Observ. hic ē, quod manuum
sublatio fiebat ad Deos Coelestes,
Inferidem precantes deorsum spectas,
bant, et sepe ōn terram pedibus
fericbant, ut ab iis exaudiant. Porro.
d.) Aliquando stantes, aliquando fle
xis genibus precabant, potissimum
in gravioribus periculis, cum vō in
Templis ēent ad statuas se provolve,
bant, monitores, qui monebant Ei
quod bonum ēet precari, atque doc
ē jam quod Tertullianus ridet.

Habebant ēm Custodes, ne quid in
precando negligerent, ac ppe stare
loquerent. Hue redit cor. Stulta opinio,
quod, si aliquis barbare loqueretur cum
o exaudiretur a sercbant. Pera,
cis precibus manus iterum ori ad
movebant, et Deo offerebant. 7. De

42. 3. De sacrificiis accuri

p°. Deregimus ate ad Grecos hic ritus Sacrificior. pervenit. 2°. Lnd ona inquirenes. 3°. Mater. expns.

I. Mos ecusus ae venerit ad Grs, cos o nihil dissentiunt

Alii Cecropem, et Phoronem Argiris incoluisse credunt ab Aegyptiis. Alii rectius censent a Kelcelis et Cyprijs ut o hoc plenius illi, gatur, observ. plurima quidem Grs, cos ab Aegyptijs accepisse, o tn Sacrificia, sed qd nto asserimus ab orientalibus.

2. Nomen quod attinet d Θυειν & Σωζειν, quae omnia atrigs. occurrunt. Heb. ii: 4. Sic apud Poetas Θεσμον et Εζειν ad Sacrificia transferuntur. Veteres dixer. πο ιειν i. facere, operari.

§. 2. Porro Verbum Θυειν accu

ratius

ratius e explicamus
olim significavit d. o
accendere, suffire, &
quid odoramenta, odores
tantur; unde descendit
Antiqui em ignorabant
sacrificia, et Lupatione
adramentis a. acc
Hesiodi atgg. Homeri tp
pari in coepit, pro im
nunc significat victimas
vel immolare.

3. Materiam sacr
quitus ignorabant, se
ou institutione &c &
ργα δειν fruges
sus, illi em tradit
ιαν seminand
Θεσμον Mosaic. Lib
Frigtolendum
sibus tres leges
dicit erat ant

raticus è explicandum, quod olim significavit d. odoramenta accendere, suffire, & θύος -- si quid odoramenta, odores qui Diis adolentur; unde descendit Latinorum thus Antiqui cum ignorabant eruenta sacrificia, et hujusmodi suffitibus et adoramentis d. utebantur, in Hesiodi atq. Homeri tpribus usur pari tm coepit, pro immolare, et nunc significat victimas macta re, vel immolare.

3. Materiam sacrificii anti„ quitus ignorabant, sed ex Triptole mi institutione θύος καρπῶν ἀγαθῶν fruges plas obtulerd Dius, ille em tradit arere ei suum, et aregu seminandi docuisse, ut est ap. Metam. Lib. V. A. P. fer ad hunc Triptolemum hunc Athe nienses tres leges tulisse, qui ut dicit erat unus qui seminas„

eos

AA. ed. Legislator. 1o. Honorare Pa
rentes. 2o. Frugibus Deum adora
re. 3o. Bovibus Alium Deo sacrifi-
Posse coepit alia macta re, quæ
nunc solo Bobus dicta st. Caut
bos, sus, Bris, Caper, Gallus, et anser,
in principiis præcipua, et maxi
ma erat bos, unde erat βΑΣΤΕΙν
macta re. Berent, qui pauperes
erant ex farina confectum Bo
rem immolabant, qui quia erat
inanimatus, proverbio hoc βΒΣ
ΣΒΣΟΣ pro boves homines stulti
dem tantur. i.e. Panis bos ex fa
rina confectus. Requisita ani
malium, quæ immolabantur se
quentia.

1. Debebant esse integra et pura,
claudæ, mutilatæ aut morbosæ,
sedastia et Tetos. Talia igit
animalia eligebant, quæ apud

Rus

Rus bovem victata sc, et
egregiæ, et grege electæ
etiam sequi fieret eximi
2. Si boves eligebant, de
pingues, quinquennes,
Lugo, neque fas erat
rem macta re, quia mu
cebant ad quor humano
cum est. Dies adsero
navit calix capite
uelianus dicit.
3. Si pecudes eligebant
a femd. latine Dei en
Mactant de More Bo

4. Propria animalia
ultima hostia Deos
immolabat juri Bos
Sallust, Hecate canis,
pura alia macta

Rus creat autata so, et dicta egregia, ὁ. e grege electa, quod hodie etiam significat eximium.

2. Si boves eligebant, debebant et pingues, quinquennes, immunes a Jugo, neque fas erat boves Arato, neq; macctare, quia multum ad cen, sebant in quo humano usu pollu tum est. Dius Aelius, et quidam alii aiunt capite mulctatos, ut Varro dicit.

3. Si pecudes eligebant debebant et binas. Varro Pedentes, ut Virg: Maactant de More Pedentes.

4. Propria animalia Dijs eli, gebantur. Hucre spectat Plinius. Aliena hostia Deos ō placari. Immolabat Jovi Bos, Aesculapio Gallus, Hecate Canis, aliquando plura alia macctabantur, ali

quan

46. quando pauciora, sic Atheniensibus erat sacrificii genus constans ex tribus diversi generis animalibus. Sue, Ariete, et Tauro, quod nunc. TRITTYS dicebat, quin imo centum animalia simul immolabantur, quod solemne sacrificii genus inde ἑκατόμπεδον dicebant.

At alii dicunt ita se dici, quod 100. Sacrificantibus offertur, Aliud 100. Animalium pedibus, quod se 25. quia pedes sc 100. Vulgata opinio hæc, quod sit magnificum tale sacrificium. Indeq adhuc proces, serunt, ut plura qm centum simul immolarent ut meminerit Socrates 300. Atq. superstitiosus erat Antonius adquem inventa epistola; ē, quo nuncupatur omnium imponere, ne animalia ēa deficiant.

Illud

Illud hic reticamus quod
simul persecuti. Hecat
pertinet adhuc ad sacr
si quid capiet.

CAP. VIII.

De Ritu Sacri

Ille ratio hic proce
nobis erunt.

1us. Alii circa qui immu
me fierunt.

2us. Quo se illa ma
molatione.

3us. Pose immolationem
eaque immolationem

4us Loco sequentia. pa
fieri ipso sunt.

5. Ipsa victima S
crabantur, aut
bens qui erat
ΘΕΟΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΤΧΟΣ
ΗΚΑΤΟΝ ΕΠΙ ΤΕΣ ΠΟ
ΟΥΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟΙΣ

Aliud hic tenemus quod sacrif. 47.
aiund perfectum Hecatomite d?.
Pertinet adhuc ad sacrificia sequen
ti jam capite.

## C. P. VIII.

## De Ritu Sacrificior.

Ut varius hic procedamus cur &
nobis erunt.

1m. Alii varii, qui immolationem dan
tes fierunt.

2m. Quo usi sit illa onactionem v. im
molatione.

3m. Post onactionem quod attinet,
ea quæ immolationem precessere.

4m Loco sequentia, punctis huc re
ferri possunt.

Ad. Ipsa victima SEPTUAGINTA
vocabantur, aut Graecis, huc spectat,
locus qui extat Acto 14: 13. ὁ ἐπ
ὄρους τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος κατὰ πρό
πυλαιον αὐτῆς ταύρους καὶ στέμ
ματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἤθελε συν
ἐπ.

Vk

48. Ubi aliqui per SEPTIMATA in-
telligunt Porrum Verbenis ornatas,
in pompa bantur adhuc aliquando
his Victimis vidit, v. tinea, aut
verbena, quare Aristophanem de-
curavit: alii pertinuerunt, quin si
ne dubio verbenas continebat.
Hinc per boum superius allatum
Beda intelligit: Tauros Vittatos.

7. Victimas Coronâ aliquando
auro obducebant, ecclesiasticis
ch. 50 colonos

8. Ita adornata victima aqua
para aspergebatur, imo in aurem
ei infundebatur aqua hac, eum
fugeret, multos eruditos exis-
timabant. Virum hunc ad purganda
Victimam instituum fuit, at longe
aliis sperabant, qui ad explorarunt
auris titalone placitura, ne
esset Victima Dis immolatura?

Tom.

7um. Capiti ejus impon
sal farr illud sic quo
cum coronâ apud Pon
bilis 8. tit. Et pro KATA
hinc immolare 9. signi
molare, v. molando impon
molare; et jam hoc quid signi
bebatur proipsâ vi
II. Immolata Victima;
sua salsi pili e fronte
Coronâ evellebant
super aram conji
dicitur de Libamen
exclamare TIS
de Populus tum
TOI KAKA TOI v. im
sequatur Deus in
actus. His igitur
precibus
nuncupato, et quum
Victima, securi

7mus. capiti ejus imponebatur. 49.
la salsa illud sac, quod alde
communicata apud Rnos dicit,
Προς 8. ταχι ἐπιοκ8ταχι dicunt,
hinc immolare t. significat hac
molare, s. molam imponere, coma
care, et jam hujus significatio Voc is
sumebatur proipsa macta me.

17. Immolaca Victima; s. inspersi
mola salsa pili e fronte Victimæ
inter cornua evellebantur, et mit-
tem super aram conjiciebantur,
quod dicunde Libamen, atque tunc
Prex exclamavit τις τιεη c. qui
sic de Populus tunc respondit
πολλοι κεγατοι c. multi et boni.

11. sequitur Ritus in macta me
peractus. His igitur præcedentibus
acte peractis præcinuit sacrificu-
bat macta, et quidem si major
esset Victima, secuti Caput in

fron

50. fringebatur, si minor jugulum
caltro procidebant, et quidem ita ut
si Diis Coelestibus fuit immolata, tunc
supina fronte, ut sursum spectet collo
batur, si Inferis, pronovultu ad terram,
atque ita caltro jugulum abscindebatur,
quæ. Græcis dicit θυλακίσκα et θύσκρις.

III. Quæ spectant ritum post mactatio
nem. Postquam cæsa est animalia, sangui
nem inras aliquot excipiebant, quod
dicunt Σφαγεῖον. si in Lacu Ma
rinis Diis immolabat, in mare
effundebant, cæsa gg. in partes divi sa
cabat, et interdissecandum sacerdos,
quæ jugulavit secespica latine
dicto, extra Victimam inverte bat, fu
tura q. inde præsagiebat, quæ Græ
cis θυλακύσκα vocant de descendunt
jam θυλακύσκος κοπία et θυλακύ
σκος κοπος, hæ partes Diis dicæ
se exta quæ quod magis extant,

et per

et per hæc divinabant, q
simpl. originem traxi so
a Sybilla Delphica.
quæ cadavera, in herba
quæ per animalia per
erunt id, ut cor viscerib
sucura prædici posse
Thraeis, alii Caldeis. t
erant sana, bonum sign
essent affecta, morbo
ex. si. locum ō aptum
palpitarent, tum
nuntiabant, præ ser
spirabant, sed ōn
natur a prædicere sol
lege Simone refert,
rejecta est victima
quos admittas cum sa
vis abinnumeris for
Sic vero omnibus pate
fraud qua ferebantur
populandum. Postqu
Victima ejus sem

et per hæc divinabant, qm plurima.
fingit originem traxisse hic ritus
a Sybilla Delphica, qua mortua
ejus cadavera, in herba mutata,
qua per animalia perese avidi
arunt id, ut cor visceribus, ut inde
futura prædici possent. Alii tribuunt
Thuscis, alii Chaldeis. Hæc exta si qu
erunt sana, bonum significabant, ac si
essent adfecta, morbosa, in compositia,
v. si locum ō aptum habuerent, aut
palpitarent, tum malum aliquod
ominabant, præsertim hepar in
spiciebant, sed ām ex aliis partibus
futura prædicere solebant, ut de Pirho
Rege Simone refert, qd quodie Achil.
occisus esset victima illi significasset,
quod ultimus cum sacrificaret, sang
uis abimmanibus foramicis clam ebat.
Sic āo omnibus patet sacerdotium
fraus qua serebant ad illicendum
popalum. Postqm in partes dissecta
ē Victima ejus femora exinebant

et

52. ex ara ibi pingvedine involvebant, in ignem ponebant, quæ Dijs oxe grata putabant, quoniam ūn hæc femora in cinerem redigi debebant, aliquando pingvedines dupplicarunt, ut eo facilius exuri possent. Hisce senioribus imposita est in Caranes crudd, quod dicendē ἀπὸ τοῦ ΚΡΕΙΝ i. crudā ponere. Homer. Iliad. 4.

Usurpas hoc ūn Rui, ut parces colligerent hæc in ara fiebant, quod Ir. dr pupos, quod aras excelsiores denotant, videtur ūn descendere a Hebr. בָּמָה, quod significat excelsum sacellum, aram idolor. a radice בָּמָה vel בּוֹם i. ascendit. Tales ūn Arā ō ibus Dijs, sed ā. Gentibus existimabant ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ, sed ΕΠΙΧΘΟΝΙΟΙΣ humiliores extruebantur ΕΦΥΔΡΑΙΣ dicta. Dijs vero ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ i. Inferis fovea effodiebatur, in quam sanguis Victimæ

esse

esse effundebantur. Li
colligi debebant sicca,
arborum adhibebant, qu
arida, et sicca, et ut c
retur ignis, Vinum ne
ōm ne ōibus sacrifi
rentia, quib. sicb. Grant
quæ ligna excipiebant
sine ejus ligna dicta
imponebant ex illi D
probabat, ara incensa
debatur, quia credeb
gis Dijs Victima, si
derent, ideoq. nuero n
Liquare i. Dijs acce
ā, qd significavit si
structarent, Ac erant
Sacrificia, quin quod
ōm ipsi Bacho hujus
Vino, nec ee sole Lunæ
his peractis, relique
affigebant, atque a

cæsa effundebantur. Ligna ãn adara colligi debebant sicca, imprimis eum arborum adhibebant, quæ dicebant ζωλα arida, et scissa, et ut eo magis exolle- retur ignis, Vinum in eum effundebant, ō in nullis sacrificiis, sed erant alia, quib. fieb. erant quædam sacrificia quæ ligna excipiebant, Vino experta, hinc ejus ligna dicta sc sobria, ligna imponebant ex illi Deo sacratis cui im molabat, ara incensa Vinum ingen debatur, quia credebant placere ma gis Diis Victima, si lœta flamma ar- derent, ideoq. mero insperg. quod dbt Ligare ō. Dijs acceptum, et gratum ee, qd significavit si flamma viridius eructaret, At erant ãn Vini experta sacrificia, quin quod mte mirande, ãn ipsi Bacho hujusgeneris erat sine Vino, ut ex sole Lund &c.

His peractis, reliqua pars Verubus affigiebant, atque assabantur, ex quib.

post

54. post sacrificium cum Amicis suis epulabantur.

Hic vō Ritus v. Præcesserat, sed apud alias vō Nationes viguit. Mensæ vō in Templis erant vō Argenteæ Bonor. Deor. cujus meminit Cic. de Dyonisio in Libro

x. de Naax Deor. quod jam Mensas argenteas ōibus Templis jā sit auferri. Illam parce dicebant & eliquid, hinc vitari lux a Dite legend. beund 1 Cor. 8: 4. Act. 15: 1. Ubi quæritur et disceptat an liceat re sci illis sacrificiis. Atque vōque Convivio discessissent, Dijs grās agebant, et Lingram Vichand, in ignem sacrum ejiciebant. Atque in hond. Mercurii ubi obser. Cicero ut et Homerus mentionem faciant hujus sacrificii v. in Mensis sacrificijs, ut Lingua Vichand in ignem sui ejecta. 1: faciebant tanquam Ceremonis præside, ut sic a male dictis, et grincijs purgarent.

## 5. De Lustris.

Vide

Videamus in grē Lustrā
ramus quo modo solebā
solerant instrumenta
5. In Grē. obs. de Lust
magna fuit ejus in o
rio, ideo ut nulla Sacr
instituebant, quod anno
piarent, credentes ne
Deos accedere im
erant expertes hujus
Hebrei. Lustrabantur
v. ablucbantur, qm ac
cunt Lustrare. Præci
וְיִכַּפֵּר, unde descen
et expiabitur. Lustrat
descendit a Hebrev.
adoleri, suffitus fu
כִּפֻּר suffitus. Jer.
a verbo כָּפַר pia
כִּפֶּר placavit,
in ē a Κάθαρσις

Videamus in grē Lustrationes, 2o. Inquiramus quo modo solebant fieri, 3o Quibus erant instrumenta?

Ad. In Grē. obs. de Lustrationibus quod magna fuit ejus in ōibus Sacrificiis vis, ita ut nulla Sacrificia sine iis instituebantur, qua animi maculas expiarent, credentes neminem posse ad Deos accedere impurum. Non erant expertes hujus ritus ipsi ōnes Hebrei. Lustrabantur ām aqua pura, v. abluebantur, qm actionem Latini dicunt Lustrare. Gr dicī κάθαιρειν & γιζειν, unde descendit κάθαρμοι et ἀγνισμοι. Lustrationes. 1o. κάθαιρειν descendit a Hebrew. חָטָא c. suffixis, adoleri, suffitus fumum facit; unde חַטָּאת suffitus. Jer. 44: 21. alii derivant a verbo חָטָה ex pingere in חָטָא placavit, expiavit; recctius tm ē a κάθαρμα ἀγίζω a Gr. derivare.

2do

§6. 2do. κρυζειν ē a voce κραυγος, ca
sus, occurrit 1 Tim. 5.

Lustra non erant v. publica v. privata.

κ. Publica erant, quod 1. in Tplis peragbnt.
2. Quod in tota Urbe fieri solebat, die
Targelionis 6to. et quidem dica, ut ca pi
ebantur duo Viri, quod alter Viros, alter
mulieres expiaret, licet quidam aliter
sentiant, quia bos virum, alios semi
nar. fuisse dicant. apellati sc hi Viri
φαρμακοι qui tanquam piacula pro
Universi populi ac Urbis peccatis oc
cidebantur; solebant on emere hos
sumptibus propriis. Hunc ritum de
scripsit Joh. Cas. his verbis
Pharmacus tale purgamentum
erat si calamitas premeret Urbem,
ut pestis et alia malor. genera, tum
apprehensi duo Viri ducebantur ad
locum. spectandi; ubi pudenda arche
menter cædentes, et Vicinum ure
rebant, et illius cinerem a cutis
dissipari curabant projicientes.

Hic

Hic pharmacos ibi sus
simul dicebat atq. hic
cephanis dictum. Neq
ce pr. Adhuc queritur
ilor 4. quot cales hoc
cupicit 2. Talem hu
cbant adhuc Leucas
ut ad averrendum cu
tur et ō interficieba
ri sui exposici, conte
cbant.

3to. Massilienses, qui
Urbem arripui set,
salebant, et solem
deprecati, demum in
pitati sunt, v. alio
4to. Februalia
ses, qui Ritus apu
sequit, apud quos
pulus, cum sceler
quum commissc
bat. mense Feb

Hic pharmacas vilissima & sordidissima
simas dicebat atq; hinc illigi pt Aris
tophanis dictum. Neq; φαρμακοπος
ee pt. Adhuncritum alludit Apstus
1 Cor 4. quod caly hos diris sacratos
respicit. 2. Talem lustrationem qsita
ebant adhuc Scitacaji quos traxit Strabo,
ut ad avertendum malum capiebant
tur et ō interficiebant, seu ōrum
visui exposita, contumeliose affici
ebant.

3o. Massilienses, qui quoties pesti
lrbem arripuisset, toties comprehen
salebant, et solemni Die per lrbem
deporcati, demum in mare proci
pitati sunt, v. Clio onomas gte occisi.

4o. Februalia erant Lustrā
nes, qui Ritus apud Rōs quoque
viguit, apud quos universus Po
pulus, cum scelus aliquod ma
gnum commissum, eet Februa
bat. unde Februarius. Plerum
qui

que autem et ordinarie ãnv 5o hinc ãns 5us Lustrum dicens e.

p.] Videamus quot Lustrationes fieri solebant in privatâ ad certas calamitates expiandas.

1. Secundo inquirendum quomodo fieri solebat hæ Lustrationes. Adhibebant v. antequam rem sacram essent aggressuri, v. prius Actiones, quibus pollutos se putabant.

§. Lustrabant autem rem sacram.

1o. Cum Templa ingrediuntur, nemo eum Templum ingredi, aut potuit, ni si aqua lustratus, hinc in foribus servabat quoddam Labrum, in quo erat Aquaminale, illud ex quo se irrorare solebant, v. situlâ ex ara ablato, et in hoc immersa, v. ramo oliagineo, v. plerumque Lauro, quæ Laurus dicta ē ãn. Humida. Fiebat autem hæc Lauro magna ars, triba

tribuebat. Aliquando manus et
pedes Templum ingressuri lavabant.
Attendamus quo lustrabantur
Templo egredientes.

2o. Aetate sacrificium lustrabant.

3o. Sacris initiandi, nemo cui sacri
Ministerii particeps fieri poterat,
nisi prius lustratus. Ita ac pri-
mus gradus hujusmodi TELETIS
x. initiationis erat KATHRSIS, ad
quod Latini scriptores attendentes
sunt ser. hanc initiationem pro Bap-
tismo; Quomodo vero Lustrabatur,
solebant convertere faciem ad Orientem.

4o. Quomodo sacturæ erant vo-
ta vel preces.

5. Post Actiones quibus pollutus
se credebant, lustrabantur.

6o. Post Eidem committand, sive
sponte voluntaria, sive casu hoc
accideret, talibus à Consortio cu-
sedu

60. secludebat hominum, ac lustrandum tandem recipieb.

Adhanc rem elegans exemplum Herodoti, cum nps. Adrastus fratrem occidisset, fugit ad Regem Lydorum Crœsum, atq. ibi lustratus ē.

2o. Post Lupercum communem.

3o. Si corpi hic mortua cadavera adire contingeret, hinc ēa cum aqua tecti comitarent aquas aspergi solēb.

4. Lustramina quæ adhibebantur, in Lustrāne erant.

5o. Aqua, ex perenni fonte v. flu aut hausta; hinc spectat locus Act 16.

6. Credebant hanc aquam salsam, quia ēa aqua ex mari ē valde salsa; hinc pro Materia lustrāmenis, qm opinia habebat.

7o. Ignis, qui ad purificationem adhibd. efficax credebatur; hinc solēb. per medium ignem transilire,

Et

Cofree hinc rão pe
cadavera cremare
3o. Ira ac hibeb
4o. Cal, et alpha
tus sulla genere.
Aq. hoc præmo
Veteres se purifi
sordidissimus (pa
humanum esset
converteret, quare
pro Completo Pr

A P V

De Oraculis, & D

Parcum Cultus &
Divinationes & Orac

§. I. De Oraculis

Viderimus in genere, e
nerali tractatu.
I. Inquirendum in
si quid per ea illig

Corpore hinc ab petiit, quare cadavera cremare gestrent.

3o. Ira adhibebantur.

4o. Sal, sulphur, herba, v. frutex sillagenere.

Atq; hoc jramento credebant Veteres se purificari, hic autem sordidissimus habebatur, qui ad humandum sum ex his aliquid converterit, quare Servarius Mortuus pro completo Piro habebatur.

## CAPUT IX.

### De Oraculis, & Divinitatib. Grecor.

Parcem Cultus Divini in gestitueb. Divinationes & Oracula.

§. I. De Oraculis agamus ita ut eam videremus in genere, et quid. in hac generali tractatu.

I. Inquiremus in Nomina Oraculor. et quid per ea illigarint. Nos in ad

Opi

62. Opinionem Vulgi accommodantes citti
gimus: Responsa Dei. quæ Dii in du
bijs & ancipitibus casibus rogari debeb.
Gr. dicebant χρηϛηρια, αχρᾶν. χρᾶν τὸν
δὲ Deus qui responsa dat, alio nõe
λογια dicunt. quæ ut Thucydides no-
tat, erant responsa Metrica; quæ
prosa ōratione dicebant χρησμοι. Loca
in quibus edebant χρηϛηρια & μαν
τεια. Vates sive Fatidici dicti sc χρη
σμολογοι, homines qui consulebant
χρηϛηριαζειν dicebantur.

II. Dignitas Oraculor. q̃ jurandã
ē, si quidem §. 2. tã in dignitate, & ad
ministratione fuerint, ut in magni
momenti rebus controversijs, et
dubijs, ea consulerent, Deorque
responsa sacra ac veri sa habe-
rent: Imo si Reip. forma instau-
randa eet, si leges ferendæ, si bellum
indicand. si pax faciendæ, prius
consulebantur Oracula. Hac

Hacre Herodotus re
et alia passim exe
Scriptores, ex quibus
Oracula, concludere
maxime augebant
ibus addata. Hinc p
ij, et Principes Grae
bant. quibus et ipsi
oris ipse; sed certis q
diebus. hoc facere.
facultate careba
cerdotibus ō ē, qui
cula, mirari &. pot
ibi commorari debe
ut ministro sacer
riandi poterant ex
ciandi rei cãa a
III. Utrum vo hoc
nionibus fuerint
erint Arces et in
tund & sacrificul

Hacre Herodotus refert de Croeso,
et alia passim Exempla apud
scriptores, ex quibus ad Dignitandos
Oraculor, concludere possumus, qui
maxime augebant dona, a quibus
ibus adata. Hinc fiebat ut Opulen
ti, et Principes Oracula adire sole
bant. quibus et ipsis ō licebat quo
vis tyre, sed certis quibusd. et statis
diebus. hoc facere. (Vulgus aū quia
facultate carebat, admissus a Sa
cerdotibus ōe, qui sic ō alia qm Ora
cula, mirari &. poterat.) et quia
ibi commorari debebant fieri poterat,
ut ministro Sacerdotum per falla
cia and poterant exquirere, cujus scis
citandi &rei cāa accessissent.

III. Utrum aū hae responsa a Sa
cerdotibus fuerint profecta, nec de su
erint Arces et interpositur & Sacerdo
tum & Sacrificulor. de eo disputari.

Ex

64. Ex antiquis Philosophis alii scaeuebant
quo Oraculis ac Pithagorei, Platonici,
et Stoici, quippe quod Philosophia dā.
Providentiam adseuebat, sed ōn omnes,
sros, Daemonia in mundo habere et Dae
mones adsciuit, ex qua sēa fluit ōa.
posse dari Daemones. sed ōn per Deos
eum suam voluntat. significare.
Alii āv ac eum ridiculam dā. ride,
bant. Qui par es Oracula eu ebant
et Dignitatem mtē auxer. Quicquid
sit dnum hoc corpus Oraculor. fuisse
callidor. hōm inventum et gu
mentum, et ōia ibi per fraudes pe
racta ēe ad credibile ē: sub fuisse
tū sepius fraudem et dolum hōm
partici certissimum ē. Pignia enim
Oraculor. qui destruebant fuer Epi
curei, Cenici & Academici
qui ōia ibi per fraudes Sacrificulor.
fuisse facueb. quippe Epicurei ab
negantes simulacrum Dei providam.
Cenici acuti admod fuer. in hōum
fraud

fraudibus detegendis.
Disputationibus suis
Descendamus a
et ouemus quod lic
varias Sacerdotum
fuer. hoc tū decreve
ffigies debere ad
Hinc Pat. sēa su
logia quibus dissessi
sius Thomalen
frans per solas cac
rias ea peracta ēe. E
fusē valide in suo
dum in melioremd
gie Fortalli.
Nos ea sentimus in
ē tenendum, neg
fastigias ibi ad
mus, et Sacerdo
fuisse asserimus. U
nō simul clarius
mus fraudes Sacr

fraudibus detegendis. Academici
Disputationibus suis qm plurima narrat.

Descendamus a Veteribus ad Xnos
et audiemus quod licet ipsi Patres
varias sacerdotum fallacias fabol
fecer. hoc tn decreverit Dæmonum
ppstigiis debere adscribi.

Hinc Patr. scē subscripser. in hoc
logia quibus discesset primo Anto
nius Thondalen Belga, demon„
strans per solas sacerdotum falla„
cias ea peracta ee. Et demonstrare ni
fus ē valide in suo opere, quod tan
dem in melioremdiem vide„
ge in Fortalli.

Nos censemus in hac re medium
ee tenendum, neq. Dæmonum
præstigias ibi adfuisse ppius ne
gamus, et sacerdotum fallacia
fuisse adserimus. Ne q. Asseremus
nostrum clarius pateat, notē„
anus fraudes sacerdotum.

I. Tene

66.

I. Teneamus, ut hæc responsa ut plurimum exhibita sint ea Antris, eo locis abditis: ac Diabolus hinc indigebat, qui cum Joan persona hoim confessi sit Jesum Xtm, sed hinc a. fallacia Sacerdocum innotescat, ut eo magis occultari possit cor. fallacia et impostura in occulto. His locis Cavernosis feracissima erat Boetia, et per totum Grecianum hi meatus plurimi erant, hujusmodi erant Oracula, quæ deinceps percensebimus, quare quisq; videt hæc occulta loca ad celandas fraudes et insidias.

2. Oracula hæc fraudulenta, ne cui nisi qui insignia dona quæ daret et valere potuit. Hinc a. Principes eo gravire poterant, quod pariter fraudem Sacrificulor. arguit; Diabolus cum magnos, parvosq. admittit ut ad se, hyp. quo valet summo re, quam amplificari.

3. Quod

3. Quod licebat spe
accidat, sed certo a.
ande pariter fallac
ficulor. elucet, inter
bidem operiri debe
per suos ministros,
bocerant, quare et c
de gra orum sunc. Si
de set responsa, qua
erat nefas, ni si stat

4. Hæc Oracula, ca
sa, quæ cent ambigu
ut effugi o poterant
clara ginerant: Se
edidisset, quare ab
quando obscura hoc

5. Responsa hæc
sunderant accomoda
ad occurrunt ni
rima ubi Oracula
Sic Herodotus feri
et Aristophane, f
sandro. M. qui cu

3. Quod licebat sper ad Oracula accedere, sed certo a. et statuto die; unde pariter fallacia eorum. sacerdotum eluceat, interea emptra, dum ibi dicendo operiri debebat sacrificuli per suos ministros, facile hoc tre faire poterant, quare et cujus rei fers fieri dd grãa remissent. Si ẽm Diabolus dicet responsa; quare eumdem venire erat nefas, nisi statuto tpre.

4. Hæc Oracula, talia dabant, responsa, quæ ẽnt ambigua, v. ita obscura ut elugi ō potèrant, at aliquando ẽm clara emigerant: Si ãv Diabolus hæc ediceret, quare aliquando clara, aliquando obscura hoc fuit.

5. Responsa hæc sæpe placitis gfulendi erant accomodata, cujus rei exempla occurrunt in Historiis, quod plurima ubi Oracula gcepsa legimus. Sic Herodotus scribit de Demarato et Aristophane, sic Justinus de Alexandro. M. qui cum ire facere vellet

Joris

6. Jovis ne esset progenies, cum post pro
mi sos Legatos ad Oraculum acce
deret, Mini sri cum Hammonis fili,,
um salutans.

6. Oracula Principes plerumq. pari
fecer. aqus nulla alia causa fuberat,
quam quod subolfecer. fallacias Sacer
dotum, si nō Divina responsa
fuissent, ō susque deque ea habuissent.

7. Oracula Joculariā ut pluri,,
mum fuer. & consulentibus jocula,,
ria admodum dabant responsa.

8. Oracula in theatris mīa pom
pa perducebantur, qui ppetuo cor.
dignitas publice ludibrio expo
neret, quod diligenter observat
Aristophanes.

9. Oracula aliquando metro, ali
quando prosa reddebantur pro
sa, ajus ratio hæc ē, quod ō sper
ēnt tales Pithiā, qui sper bonos
versus proferre possent, Hinc

ridet

ridet Lucianus eas
Versus. Iccirco Diogen
Musas. Deus ē, inum
cant, jam nō p. Diabol
respon sa, unde ē qu
modo carmina prol
igeth in hujus rei rat
Cicero. Unde jam po
tato gladimus ad p
gnis nostr& Veritatem
clariora reddit seq

10. Adhuc nobi
ffere: Quando sil. h
mentes. Ubi si Vul
dicendē, quod in a
si nō ppeantes Viro
huic contradicendu

Unde dud Crinit
mod. primo quibus d.
sede fundandem pi
nicitur; ita ab al
argumenta, quæ se

rides Lucianus eales quosdam
Versus. Iccirco Diogenes dicit: Apollo
Musas. Deus ē, unde oracula pec„
cant, jam ōn si Diabolus dedisset
responsa, unde ē quod ō spēr eor.
modo carmina prolata st. Jure
igit in hujus rei rationem inquirit ōn
Cicero. Unde jam post hæc puncta
tato gludimus ad propositæ propōnis
nostræ Veritatem. Ad hæc adhuc
clariora reddic seq. ff.

10. Adhuc nobilissima Quæstio se
offert: Quando sal. hæc Oracula ob
mutuer. Ubi si Vulgi scitum sequemur
dicendē, quod in adventu Messiæ
si nō præcantior Viror. scitum sequemur
huic contradicendus.

Unde dub Primum sed, et quemad
mod. primo quibus d. at ō satis firmis
(et ac fundamentis) s. Argumentis
niciturr; ita ab alterā parte ōdst,
Argumenta, quæ scitum alterandā

ita

710. stabiliunt et ostendunt ūn post Messiæ adventū oracula respon sa dedisse. Hinc jam asseremus Argumenta sequentia.

## A. Quid videntur Primam Sententiam adstruere.

a. Argumentum petunt primo sēā patroni ex Testimonio Ethni cōr. qui p Islam pnunciat. sua Oracula adventu xti obticuisse, quod Testimonium ipse Eusebius habet, verum ille accepit a Porfirio, qui hostis xnōr erat, et si dē ita sit valde se Eusebium se fefellisse dicimus. Porfirius ūn l. loco ō agit de Oraculis, illiaseminecta tē multa erant Oracula: sed agit de variis miseriis et calamitatib. peste, bello, fame &c. quibus pu pulus cum cruciabatur. Arg. g. hoc Porfirii nihil probat.

Huic

Huic jungunt adhuc P
visit post nativitatem J
quam continisse adventu
quam probandum narra
Plutarchum; quem narra
fabula huc vidit: In P
Imperatore Italiano ex
gnum adjecit. Et ce
vocem ad insulam Pat
cibus argilanibus, a
et insula audita ē; Th
Plutarchus Thamus
vias malis in Nav
Thamus quod postquam
set, tandem silui,
majori voce inclam
mihi cum ire jube
Magnum Pana
quod multor. rōmm
ē. Hic dicto audien
atque ibi magnum
te clamabat: cujus
mabimedmis gem
murg. hinc illuc du

Huic jungunt adhuc Plutarchum, qui
vixit post nativitatem Xti, qui palam
testatur contigisse adventu Xto, Oracula, ad
quod probandum narrat historia apud
Plutarchum; quae narratae a Leonbroto,
fabula hucvadit: In Dial. de Oraculis
Epicerpses Italiam navigare aliquando
animum adjecit. Et cum apparente
navem ad insulam Paxas accessisset plu
ribus vigilantibus, aequatorib. vox
ex insula audita e; Thamus! Thamus!
Clamitatus Thamas hic erat: Aegyp
tius malis in Nave ignotus. Suberanav
Navis quo postquam bis sic exclamas
set, tandem silui, sed tertio cursus
majori voce inclamans, in Urbem De
mum cum ire jubet, ut nunciaret:
Magnum Pana mortuum esse:
quod multor. hominum genitum secutus
e: Hic dicto audiens venit ad Urbem,
atque ibi magnum Pana mortuum
et clamabat: cujus nuncium ingens
multitudinis gemitus secutus e, Du
mq. hinc illuc diragatus, pervenio

Huic etiam

72.

„ & iam Romanus, ibiq. Tiberii Aures
„ perattentas, facit Thamum accersi, qui
„ quid certi ad enarraret: a quo sic Tiberius
„ certior factus expiensq. qui suam ille
„ Panem, determinatur. a Viris Doctis
„ Pan esse circumstantibus Panaeis e
„ Dumq illum, qui Juris filius credebat.
+ et hoc cum ad Deum Xtū congruere
# dicunt, qualis hic per Pana intelligunt
+ Xtum Servatorem, ejus mortem. Alii
malunt referri ad mortem Diaboli
et perpetuum ejus silentium: atque
stabilendum sic hoc argumentum pius
intelligit, quod tang. Fabulam ridiculē:
Ita in Centuriatores Magdeburgici Hist:
Ecclam Scriptores, hanc fabulam
rejiciunt, cum dicant. De Pane ridicu
la narrat Plutarchus & Ag pona
nas in hoc grigisse. quomodo hoc inde
Veritas solvit: Aliquando veniens qui
dam in Italiam. e. g. Venit, v. factum.
hoc 19. Tiberii Ao, quidem Xti omnes tunc
contigit.

B. Argum. pferunt ut Testimonium Diabo
li asserte conantur, qui cum sit Pater mend
dacii se a. coactus e Veritem gsiteri jamq.

dein

dimicepsō ores pnsferamus,
ut alicunde Augusti exem
me de successione certo
stabit, ubique Examinand co
nihil ipsi Apollo per so
set, Ex tot Dei iterat
Apolline, demum Per
Hebraeos G
Hebraeos subire subtrahe
Spiritus discedito Cæsar
responsum accipiens
verteret, atque in Capit
cludendi ex studio, q
primo genito Dei Aram
dus creditur:) cum in V
in Pectibus illis ō contu
subire ō potuit. Fal
sive a Sulda sive ab a
multo moventus sit, qui
tulerat: atq. hoc ō pa
sumpsisse quandam nullibi fa
fingamentum hoc put
2. Si verum hoc fu
quam sibi Patres Ecc

deinceps ē responsurum, quod certam
ut dicunt Augusti exemplum qui cupi
ens de successione certus fieri venit Del
phos, ibique Oraculum consuluit, sed cum
nihil ipsi Apollo personatus respondis
set, ἔκτον θεὸν iterato hoc sibi a ceipit
ab Apolline, demum Personato:

Me puer Hebreos Divos Deus ipse
gubernans, cedere sedi jubet tristemq.
redire subire sub Erebum. Aris ergo dehinc
nostris discedito Cæsar tacitis. Quod
responsum accipiens Cæsar Romam
revertit, atque in Capitolio Aram ex„
cellentem exstruxit, quod inscripsit:
Primo geniti Dei Aram (ut adversa
rius creditur:) cum in Vox primo genitus
in Vestibus illis ō continetur atq. inde
haurire ō potuit. Falsi igitur sc hi versus
sive a Sulda sive ab alio aliquo Mo„
nacho inventus sit, qui eg ipse Monac„
hus erat: atq. hoc ō palmarium ex. Ar„
gumentum sublicis sane Valeris. Nos
ēm figmentum hoc putamus. Namque
a. Si verum hoc fuisset, utq. hoc ō
gnovisset Patres Eccla Hist. scriptores,

ut sic

74. nos Tertullianus. Justinus M. Tacia
anus Theophilus &c. primo Seculo scri
ptores, qui ōia quæ colligant penes se
lig. Xnāno diligentissē arripuer. et qd
defendem. adiuver. exquibus d. adfalsita
tem hujusce conclusimus, si quid endo re
sponsum ex inscriptis, ō occurrant.

b. Hoc responsum erat Metricum, jam
ō Cicero, Irenæum Apollo latine num.
locutus deinde Irenæum. fuit &c. desi
erant hoc tpōre oracula responder, ante
ejus tpōra sæl. jam multo, neque unquam
antea erant responsa oraculis, post
tpōra Pyrrhi, quod anno erat Xnī erat
ais 200. q. mendacium hoc ē.

c. Ostendant adversa sed Patroni Au
guste. Delphos fuisse profectum, qui
certo probare nunquam poter. si quidem
hoc certum fuit, ois 34. Anis antequam
moriere, inde fabellam falsam putamus.

d. Si Historias evolvamus, et eruditas
ejus investigemus, hoc pariter nos credere
ō concedant, si quid endo videns passus ē
ludos inscitiæ solemnes imo et sibi dies
oraculis g sectaret quin et ipsi Mani

Templ.

Templum extrui curat. Mo
quod gemito Deo: Vide Hi
b. Tradicur Aram ex stru
Deo. cum quidem in oraculo pon
vox erat Primo q: Deo:
Responsum hoc cum
Deo nihil aliud
hujus rei exculpi pōt.
Addicunt huc Adver
rei Bracmor. et querelas, q
Ægesebio quibus ostenderet
dixerunt quæsisse Bracmo
gnum Apollinem de se
ssera: Hei mihi ō pōt
Sibud qualescat. Hæc
dativo quodam sæl. c acce
sub adventu Xti cum
do Apolline quadrens, a
que extremum interroga
dus, cœleste lumen jam
sq. Atquis hæc ita res
dat. Antrum stupidi c
Trophi ut hospitibus ipsis
verunt, quibus ipsi jug
quibus conclusimus
neque aliud hinc colli

Templum ædificari curat. Non Arandpri
mus genito Deo: Vide Hist: de vita Aug.

e. Traditur Arand exstruxisse Primog.
Deo. cum quidem in responso illo Geronimus
v. vox ō erat Primog: Deo:

f. Respondemus hoc tam gravi modo
vadit, ut inde nihil aliud qm falsitas
hujus rei exculpi pt.

g. Adducunt ad hæc Adversarii alia respon
sa Oraculor. et querelas, quales om̄ st his
Eusebio quibus obscurare volunt Xti
adventu gravisse Oracula: Traditurem
ipsum Apollinem de se dixisse inter
cetera: Hei mihi ō pt fieri, ut vox
Pithus qualescat. Huc referenda ē Tra
ditio quædam scil. c aliis nescio quis
sub adventu Xti cæsum cæsuros itas
ab Apolline quærens, cui respondit: Ne
one extremum interroga infelix Sacer
dos, cœleste lumen jam Aedibus expul
sit. At quis hæc ita responsa fuisse cre
dat. Antiquissimi erant Veteres Phi
losophi ut hostibus ipsi arma ad inimi
cantur, quibus ipsi jugularentur? ex
quibus conclusionem eor sciam ē falsam;
neque aliud hinc colligi pt, nisi quod

Oracu

76. Oraculd aliquando per aliquos ppris in
ceraallund responsadare desiss. Cessisse
Plutarchus, cum dicit unum Oraculum
in Apollinis interclusum fundi hostibus?
Unde liquido jam constat prisci ppribus
aliquando contiguisse, cum sal. hopes cor.
direpta derasa et jacebant, et ab eis
negligebantur. Ac tandem circ. nepor
cita, quod cito fieri hoc o poterat, nunc
longum nunc breve ipsi ad refectionem
requirebat: Constanter cum patet contra
bone qui Universam fere ceram pe
ragravit, et scripsit sub Tyberio quod
Oraculum Delphicum illius tempore
responsum desiit, sed Eclypsin alia
sepe passum fuerit.

(B.) Quod. Sententiam probabimus
jam contrario Argumento ad fere
et quidem

1. Argumentum ex Suetonio qui
vadit sub Nerone Oracul. Delphic.
fuisse in vigore, siquidem Neroni
Consulenti respondit ut caveret sibi
a 73. Annis quo a Galba occisus e.

Hac

Hoc testatur Plutarchus qui
vixit sub Herod. Imperatore.

S. Lucanus qui vixit sec. 2do. Mar
ci Aurelii et Commodi tempore in libro
de Sacerdote quod scripsit. Hoc pa
riter asserit cum dicit Sacerdotem
hunc fuisse: An resp. responsa
illa venient ab Apolline? sint ficta.
ex quibus jam concludimus nostram
scam & veram et certam oracu-
la adventu Xi cessasse? desi
isse, verum durasse plane ad Con-
stantini M. tempora, a quo tandem
destructa et dirupta sunt: Non hinc
ruina finem ultimum imposuit ora
culo. Nam a Juliano Apostata cum
sibi adscivit. Fallitur igitur maxime
Baronius qui primum defendit scam.
Et alii qui dicunt obmutuisse ora-
cula adventu Xi; At 2do o.
Oraculum Delphicum floruit,
verum

verum & iam Oracul. Colophonem
ab Urbe Colophone dictum. Hæc addes,
tant Tacitus atque Philostratus.
3. Iam Oracul. Dodonæum floruisse
Strabo scribit, qui vixit sub Juliano
Apostata & clare significat illo ad
hunc tempore fuisse Oracula consulta
et responsa ad edisse ipsi Juliano
Apostatæ.

4o. Juvenalis testatur Ammonis on
Oraculum viguisse Svetonius a seria
alia on Oracula ad hunc fuisse in vigore
ut meminit Oraculi Ikdonis sic Di
cuis Cassii Luciani ipse Amphilochi
Oraculum viguisse legit. Addo Oracu,
lum Nicephorum, sub Hadriano, una
ad hunc addimus Testimonium. Tertu
lianus dicit redita fuisse Oracula
Tempore Severi et Caracallæ cadit
igitur jam vulgaris fea.

Non abs re hucerit inquirere
in causam quare tandem desierint

Oracu

Oracula. Causas cercc hanc Oracu„
lorum ruinam.

1. Quod compertum sit demum tan
dem et olim is pribus responsores
sapenumero mentitos fuisse, et red.
ventari contra. planed desponere.

2. Quod Antistites utrumpi sapse
hoc palam narratum manifestatum
que est.

3. Quod Arces machinationesq. pe„
detentim defect& sunt.

4o. Ne fandd admod. facinora ut
stupra adulteria et hujusmodi alia
quae in Antris talibus abditisq. locis
perpetrab. deprensa sunt, quibus facino„
ribus ejus temporis et saeculi super„
stitiosis feminis illudere facile erat.

5. Quod Sinica Academici, et ma
xime Epicurei fraudes Antistitum
perspexerant. Hi eum cos pudefacere
coto animo nitebantur. Hinc fa
cile dignitas Oraculd. marcescere
et eva

et evanescere potuit. Ad quam rem fa
cilius perspiciendam sciendam Oracula,
in illis Regionibus maxime floruisse.
Ubi homines stupidiores erant, qualis rego
erat omnia inde Dïotima mjã in colerant
pingi admon. ingenio prædit.

C. Cur desierint Oracula prdeispuadcãa
erat, ad Orbem expansa indigç. lux
Evangelïj, qua in toto Xnõ orbe coruscã
cans ota. nubes dispulit sed ea Xnï
illuminati quæ delecta antea habebant,
palam protulerit. sicqç. totum illud quo
noca superstitio credebat,
ludibrio exposuit. et in omnia quæ
occulta erant accuratius inquisiverit.
Atqui hæcẽ omnia cãa cur Oracu
la finaliter contenuerint.

~~IIII.~~ C. In grãli hoc tractatu vide
amus præcipui illi Dïi qui fuerint
quos Oraculis præposuit Antiqua
simplicitas. Jovem et Apollinem,
adhuc

ad hoc præsidium præci
Jovem; quia is summu
rerum humanarum arbitr
sidẽ, et libros fat
servare credebatur, ex
salutem humano generi
simam Nomine Poë
vocatos quam vocem
meri ad explicat ut
sanctam et Patrem
ta. apellatus; sed
Deinde Oraculis præpo
tamquam qui propria
nam denunciandum.
futuros. monitiand ha
gypto in Cresimacho;
Deum Apollo confessi
tum ab Jove acce
ne jurando, ob prisc
cundo ne Cipriani P
communicarent. Alii
accepisse hoc ora

ad hoc præsidium præcipue elegerant. Jovem; quia is summus omnium Deus, verum humanæ arbiter maximus habitasse, et libros fatidicos apud se servare crederetur, ex quibus revellaret futura humano generi quantum vellet, huic etiam Nomine Poëtico dicitus est πα νοφθορος quasi vocem Scholiastes Homeri ita explicat ut significet: omnis fatidicam et Datorem. Imo hoc ante o. a. apellatus; sed etiam cultus est, Deinde Oraculis præposuit. Apollinem tanquam qui propriam haberet vaticinandi provinciam. Fingit hic Apollo futuro. notitiam habuisse a Jove. quod legi pot in Cresimacho; ibi se loqui inducitur Apollo confessus se hanc potestatem a Jove accepisse. Fertur etiam jure jurando, ob strictum esse Apollinem ne cui divinam Deo hanc artem communicaret. Alii dicunt a Patre accepisse hoc munus. Alii a Phœbo,

Alii

82. Alii dicunt ut ad omnes Deos ita am
ad Apollinem hac patentia descendisse
a Venere, qua omnis Divinationis et pre
scientiæ inventrix habitabatur.

⁂. Sequitur ut videamus et inquira
mus an ap. in omnibus Locis eodem mo
do edebant Oracula. Nos dicimus am
nonnibus Locis ipsis sive viva voce sive
per somnia, sive per sortes dabant. Alibi
per interpretes. Hi interpretes dicebant
Hipothetes: Hipothetes. Apollinis
autem erat Pitia al. alius. Diti si sunt
in Hypothetes et Exegetos, qui erant
publici interpretes in Civitatibus, ut
si responsum aliquod ō satis bene in
telligerent hi solebant interpretare.

Hactenus in Genere de Oraculis
sequuntur at agamus.

B. In specie ta percen sendo
interg. videbimus 1o. Loco.

CAPUT Xm
DE ORACULO DODONEO

quod

quod omnium oraculor. erat antiquissim.
hoc igitur investigantes agemus.

I. De situ ut sit ei sacer fuerit.

Fuit ad Urbem Dodonam. Quæ Urbs erat
Chaoniæ regio in Epiro, licet alii ō Chaoniæ
Urbem Dodonam fuisse sed Molossidis,
in qua jam dissensiverat verum diximus
hanc Urbem Eustathius in Odissea. Ubi
dicit fuisse primum hanc Urbem sub
Chaonia mox tandem sub molossis
arguisse potuerit.

2. Secundo Videndum quis conditor
hujus Oraculi, at Dodonæ definire difficile
est, alii dicunt a Deucalione conditam
et hanc Urbem et Oraculum postquam
fluctus Diluvii eluctatus fuisset,
Alii Conditor. hujus fuisse Pelasgum
ex similitudine tū ē a Pelasgis. condita
et quandoquidem scandam plectit ōn Strabo:
Hinc et ampl Strabo sapienter quia ejus
a Oraculum dictus ē Pelasgia Dodona.
Addidit Hesiodus cum ait Dodona
Pelasgo sedem dedit. Sic Herodotus

Phae

84. Phoenici ex Thebis Aegyptiis duas Mulieres v. Sacerdotes abduxer. et alter in Graeciam, alter in Libiam venidisse quas illa condiderit Dodonam.

Observ. hoc possumus quod Graeci ora-cula elegendi acceperi. ab Aegyptiis.

2. Originis variis eum quod attinet vi-dendi et Barbara si quidem apud Graecos nulla exincipiat a Dodo. Alii dicunt a Dodanim filio Javanis quendam dixisse Colonias in Illam et Epiri partem. Alii a fluvio Dodone. Alii a Columba Dodonea, sive potius a muliere ejus Ho-minis ex Phenicia in Graeciam deducta. Alii a Voce Hebr. דוד quae significat Zebes cujus maximus erat usus in Oracu-lo hoc Dodoneo. Nominis originem satis determinare si possumus, tenemus tu hoc, fuisse prope Urbem Dodonam quercetum quendam sacratum ar-tigna religione Venerabile, quercus ipsas fabulantur. fuisse Vocales et responsa deinde fuisse audita.

hic

hic ām dicēd ſt πgοσηγωγα i.e. Loquaces
et fati dicā, & his fabulat. Pallas fabu
lam aliquam fabricaſſe quam impoſitam
legimus Puppi Argoꝰ Navis ne tanti Heroes
in tanto involuto itinere Divino voceꝰ munere
deſtruerentur. Inter hos queraus ſervum ica
fuiſſe eminentior ſ: ut alii ſentiunt: ſ in qua
ſedentes duæ columbæ conſulentibus reſpon
ſa dedisſe. Herodotus de his vocibus duæ
columbæ Nigræ avolar. ex Egypto altera
in Libia altera autem in Græcia Dodonæ
hinc querenti. Hanc fabulosam ſcenam tot
involvit primis temporibus fuer Viri Vates
qui futura, prædicebant, qui ad queſtiones
propoſitas reſponſa daturi conſcendebant.
quod atq. ex eadem reſponſa enunciabant hinc
fabulæ de querenti fabricæ ortum habuit ſc,
querenti ēm typē deſignat. ad hos Miſter. Anu
culas ſeminas, quia autem Thæſſalor.
Linguā Feminā Vates dicunt. πελειαδες
quā voce apellant ām Columbā: Hinc
Fabula orta de Columbis in querenꝰ fa
tidicis, verum hæc Aoris Conjecturæ non
ſignificat oraculꝰ.

&.) Viros

86.

α.) Viros huic profuisse omnibus monumentis adversatur. Nam liquet huic Oraculo semper mulieres profuisse quod et condecebant.

β.) Adversatur Historiæ Herodoteæ, qui ait, quod Viri Oraculaque præfuerit. Dodwo. In hoc igitur licet consentiant jam, Dissentiunt in eo rps. et Ramis quærenti, v. et Laudi, id commodius fuisse dicunt, siquidem Instit. hoc unum habet laterum quod ü. Ramii, hinc quod am Herodotus omninit hoc ita fuisse dicens: Habeat ni fumus fagi per fundum autem rami sed Quidem magis intelligi posse, manifesto indicio.

Hinc jam Fabula am indicari pte de Columbis rps. Femina qui præter aut dicebant πελειάδες at hoc mve veniunt am Columbæ, Molosso. lingua v. Thessalor. deinde quod Antistites hujus Oraculi dicerd humano more loqui dicere facerd, v. pd Columbd; hinc ē quia post quam Prdei jam venerunt Prdes loqui dicerd. siquidem antea peregrina lingua loquentes am intelligebantur. Quare

Quare autem Nigr
Dicē, quia Egyptiæ
de oloris sunt. Dic
Nigræ Columbæ, u
jum is Vidue symb
sed pingebat.

1mo. Auxit d
Vaculi id quod cre
et Driades am Da
Consulentes facile
pere potuerunt. F
ramsum ē Viri illi
ū responsa dederi
dicis se στοφετιχι
deo quod non recte
re solebant κνιπτ
pidibus ū admod
Templis e prid illis
cebant ad Duo To
Jabobus Fibbam
ne de Dodona
ne apellatos id
cipiebant, denig

Quare autem Nigras dicant vāv 87.
Ddē, quia Egyptiæ Incolitales sus
cē coloris sunt. Dicēd vñ ſ magis
Nigrā Columbā, uevquia ejus Re
gionis Vidua symbola nigrā Colum
bā pingebat.

11mo. Auxit dignitatem Dajus
Oraculi id quod credebat ibi Saepius
et Dryades vñ habitasse, Unde
Consulentes facile responsa acci
pere potuerunt. Illud Dic obser
vandum ē Viri illi Sacerdotes qui
vñ responsa dedēr. sed Sacra curab.
dicti ſt ΘΠΟΦΕΤΑΙ et ΚΕΡΑΙ-ΕΥΥΑΙ
Deo quod non recte sed Dumi juba
re solebant ΑΥΠΤΟΠΟΔΗΣ Deo qō
pedibus ō admod. utebant siquide
Templis e pridi illis ne fas erat, di
cebant ad Duc ΤΟΜΑΣΟΣ ΤΟΜΑΣΟΥ.
Jacobus Triblandus in Dissertāo
ne de Dodona dicit Doctorum
ne apellatos ideo quia circumd
cipi erant, denig. apud Homerā

Hipot.

88. Hipothecas erant illi, inter-
pretes, qui anulier. responsa Domi
nis dabant atq. sicut supra distingv.
ὁπόσ ἕτχι ἀπῆφθαι
|5| Oracul. Doc celebre edidit.
Fons et Nes. erat ēm ibi fons sacer
dicus qui faces ardentes extinguere,
sed et ō ardentes procul si admo
verent accendebat. fuit autem illi ales.
Lebes Arcusa. Lebetes, qui ita dispo
siti erant ut si unum sonum ederit
am Caroli, Hinc continuum sonum
edebant. Unde proverbium erat xx
χειον Δωδωναιον. Aristoteles
aliter sentit qui putat Ne ibi fuisse
Columbas quod alteri Lebetes, alteri
autem puerum cum sentica adpo-
situm fuisse.

Observ. Deic merent Consulcores
eo admissos ō fuisse quod ut quivis
perspicere pōt cōjungentem im-
posuerant et Nesandum valde fra
udem arguit. Audiebant am
Consulcores sonitum Lebetem

etcmo

et motum quereus se
inhereri nequiebant.
Occultandum Danc
monis illius Commo
Vide illa femina
dis Consulcoribus

CAP VI

Jam Secundo vi

ORACVLVM

Quod Oracul. cum
Calm fuit Cal. de
cidendus.

I. Ubi fuerit: ut e
fuit Delphis quod
dis habens terram ar
Oraculis apcand ut se
in Orbe Dac Dabuit
Fama celebratum fe
et Donatus opulent
ubi Oracula dabant
um, Sacerdos quod
Pithia et Judi in
Pithii olim em Or

et motum quereus sed propius
inhereri nequiebant. Accidit ad
occultandam fallaciam, Ne
mouis illius commoditas in quo
Vetæ illæ feminæ facile in suspi
dis consulentibus poterant eludi.

## CAPUT XI.

## Jam secundo videamus ORACULUM DELPHICUM.

Quod Oracul. cum Auctor. loquit
Calmusuit Cal. de curaseris acturi
videamus.

I. Ubi fuerit: ut ex Nomine patet
fuit Delphis qua Vberat Proeci
dis habens terram nubibus asperam
Oraculis aptam ut supra jam diximus.
In Vrbe hac habuit Apollo Templum
Fama celebratissimum: Thesauris
et Donatiis opulentissimum, locus
ubi Oracula dabantur dictus ē Pithi
um, Sacerdos qua ea pronunciabat
Pithia et Judi in Apollinis hono.
Pithii olim ēm Vbis Delphonem
nomen

20. Nomen erat πόθεν ambigui Dic
unde fluxerit vel πόθεν alii dicunt
a Pithone Dracone quod ibi consederit
eum Apollo et ob Tam sanguinem dictus
sit Apollo Pythicus. Accenit proverb
Doc voc ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΔΑΤΑΙ a per
contando v. potius Oraculo Consulen
do obeam rem dictus ē Apollo πόθος
et alia inde nomina diuinandi ut
Pithiam Pythia Fabulantur Tam
Urbem Delphi in Terrae medio
low jacere Dicam dicitur Orbis
Umbilicus, Fertur eum eum Jemel
Jupiter detegere cuperet finem
terrae dimisit 2as aquilas ab utraq.
mundi parte s. extremitate quae
demum sibi obvio fuer. Delphis;
ad cujus rei memoriam 2ae aureae
aquilae Delphis servabantur ō lon
ge ab Tac Urbe distans Parnassus
media Terrae pars dicit.

Observav. Hic meret, Veteres
in media Terrae parte magnam

pro



Videamus q
Delphis et Dius
fisse sub Tutela
erat ejus ita propt
cum sibi prae
set, Versum primi
ut terra Saturnu
quid per partes
unte Tagus Varia
ij quod rarior Deu
Tagus loci Commo
meraret, ut qui su
is Oraculum &c ab
Quam Violentiam
pacis valere, erat
Cautio, et quibus

prerogativam fuisse, quod factum
Deo ē qui a Rex quotus placuit ad mod.
superstitiosis mortalibus aliquam
prerogativam omnibus locis imbuer.
Hoc tam Athenienses predicarunt,
de Athenis ut in medio terrd bos
Orbs ea si.

II. Videamus quis huic oraculo
Delphico et Dijs profuit, credebr
fuisse sub Tuelat Apollinis o in
erat ejus ita propitium ut per
eum sibi prosee Doc Oracul. aperis
set, Versum primis tpribus Dii
ut terrd staturent Bacchus The
anis per partes possidebant trā
ante Bacchus Varie possessionis Dec
ē, quod rarior Deo sacerdotibus
Hujus loci Commoditas altercāom
generavit, ut qui superior eraderet
is oraculum sibi adeo obtinuerit.
Quam Violentiam Deor. amatoris
pacis raberl, erat sane Insignis
Cautio, et quibus jam colligere
licet

22. licet Deuctionis tempor. jam
viguisse; cui nunc probrat Themis
cumq. tum jam de reparando ge
nere humano consuluisset et quem
admodum dispersi traduntur ante
Belli Trojani tempora 100. Annis
floruit ut potuit in Homero.

III. Prigo Hujus Oraculi ē pau
dena, Diodenes Siculus, Nobile
hoc Oraculum ab obscuris Natalib.
repetit ad ferens fabulam aliqua,
quæ huc redit: In monte Parnasso
pascebant Capræ in quo monte
erat Antrum, quod dant, Augusto
& profundum ad quod accedentes
Capræ, mirus continuo afflatus so,
mnos. ediderit. id quod miratus Cap
varias eo accessit; qui ipse furore
quasi correptus & Numine afflatus
futura prædicere cœpit, statim
rumor undiq. dimanans, sit ingens
trepidantium Concursus, qui pariter
omnes eo accedentes, se divina quasi
Numi

Numine afflatos senti
furore correpti per di
alia præcipitia defic
tinc tandem Tripode
superimponi curant:
dum eructuant. Hoc
nis Temporibus fuisse pro
quem dicunt quo frigidu
suadam in sublime
qui spiritus &. egre
ne Trali Historia
tum, & accedentis hu
ita turbat ut facile
dotes sunt fallacias
ait tu foraminis impo
de quo jam agimus

IV. Agem. ē de
jus Oraculi uti fecu
foraminis. Huic ac
percubum quod da
ait tandem in fide
illi jam necesse ē c
plicare quod fuer

Numine afflatos sentiunt, ettanq.
furore corripi per Diatum et per
alia præcipitia deficientes perire.
Hinc tandem Tripodem huic Antro
superimponi curauit eo q. loco Tem
plum erumnt. Hoc certum ē in Adi
tis Templi sui se profum. terræ fora
men ex quo frigidus spiritus ir
quadam in sublime exspellebant.
qui spiritus q. egrediens Ventris ut
ex Strabone historia discimus impe
tum, et accedentis huic cerebrum
ita turbat ut facile inde ām sacer
dotes sunt fallacias fulcire potuerant:
cui in foramini impositus ē Tripus
de quo jam agimus siquidem jam.

IV. Agem. ē de Apparatu Du
jus Oraculi uti secum. ē quo Tripus
foraminis. Huic autem Tripodi or
percubum quoddam imponebatur
ui tandem insidebat Vates. v. Pithia.
Ubi jam necesse ē discutias ex
plicare quod fuerit ille Tripus.

Anon

24. A nonnullis credebat Urna quadam pulvere plena. Alii putabant illam Calculis referendam quibus Pithia responsum invenire debebat. Alii putabant Vas aliquod profundum cui immersum sacerdotem credebant. Verum intelligamus ὁ Vas seu labellum aliq. ὁbus pedibus munitum fuisse et vocatum ΤΡΙΠΟΔΑ Dum deseendere a voce ΤΕΘΡΑΩΝ. Tripes dictus a. ideo quod ternarius ſtrus sit profectus a. ideo quod ὁes pedes habebat.

Ten endum Dicē quoꝺ ſpēr idem Unus fuit Tripes, leginus ēm ut cum Pelops Uxorem duceret donavit Apollinem a Vulcano artificiali ter elaborato Tripode. Aliquando fuit aur Aureus ut eund in Milesia regione Piscatores ad scamnibus alijs dum Dominibus, qui a Piscatoribus jactum emerant Piscarent. Accidit quod extracto Verriculo magni ponderis Aureus Tripus extra detectus, Dein oritur Controversia Domi

Dominus cum circumsteterunt commune coenisse ad pa tores contra pacisci dixisse: qua a Condition tatem ubi et magnitud ad Universandi ejus delata placuit Apol consuli, cuinam ad ju ret. Deus respondit qui sapientia decero ipse plane erant A inter Dos. igitur uni ou res, qui omnium alteri nantes ad ultimum p qui et titulum amb sapientiae. et procu pollinem transtulit sapientia fontem.

Hujusmodi Trip ut ποδος ετικος, Op quod super impon de sicularis et perfora in aqua operculo inf subeundo et Am cipiebat, et furor

dominesem circumstantes forcunand
onnem coemisse adfirmantes Pisca-
tores contra piscium &c. Capcurand ven
didisse: qua Condicione propter Nov
tatem rei et magnitudinem pecunid
ad Universam ejus Civitatis popula
delata placuit Apollinem Delph.
Consuli, cuinam adjudicari mensa de
beret. Deus respondit illi et tandem
qui sapientia ceteros præstaret illo
rpre planè erant Athenis 7. Sapi
entes. Dor. igitr uni mensa aurea affer
tur, qui oziens alteri tradunt 7. affe-
rentes ad ultimum pervenit ad Solonem
qui et titulum ambpliss. Scientiæ
sapientiæ &c. et proclivum ad ipsum A-
pollinem transcribit, cui adomnis
sapientiæ fontem.

Hujusmodi Tripus dicebat ΚΡΕΣΙΣΙΟΣ
et ΠΣΟΦΕΤΙΚΟΣ, Operculum autem
quod superimponebat erat figura or
biculari et perforatum ΟΛΥΟΣ dicta
ei aqua Operculo insidebat Vatis qud
subeuntem et Auro Spiritumore
cipiebat, et furore repleta, Capil

los

96. los prouidens et spumand et ore
euidens responsa edebat, qui furor
erat sane simulantes, potuit ēm Debas
x. talys radices ori ingerere qd illius
spumos. cōgere os Sacerdotē stupida.

Primis tpibus hōc Pithia erat
Virgo et tandem 50. Nara constituta
ē, qd factae ideo ut Dignitas ora
culi superstes sit, Tessalus ēm quida
Virginem Pithiam rapsam violavit,
Tunc senex tandem pro Virgine ē
substituta. Nomine X Dac 99. falla
cia Sacerdotē elucet? maxime faciunt
superius notavimus.

V. Ritum videamus: quomodo
ii servare se debebant qui Consulere ora
culum volebant hoc Delphicum ritum
Tunc includemus in seqq. Decpuncta.

1=.) Qui consulebat jugentia summera
debebant offerre; unde Doc Templum
omnium divitissimum et opulentissimum
erasit: Unde et prover. χρεμάτα πλήν
τοῦς Aphetoris opes. i.e. maxima
divitiae significat tantum Αφετος
emissor. & jaculator. Specialius oraculor.
emissi

missionem; Est Epithe
Dicter Dodona Dacera
Templo magnanis The sa
gidam Respubc. ibi con
pe inerat Decerib. illa
opinio ad Divitias sub t
Templis magis conserv
Dede Corinthus legima
in Templo Apollinis ser
2. Apollini sacri f
bant quod Sacerd. curan
Sacerdotes dicti ὀσιοι
minisrabant πσοφετ
sic Car. Aor quod dici
Antistites dictos sui f
Iranimus ΟΒΙΟΤΗΣ
sistentes v. Praesiden
victimam, qua immu
si quis ex S. quaereret
prterea hos alii am
ex. πεσιεχετα enar
ponsa Pithia Con
bant, explicabant,
obscura videbant.
3. Mos adhuc er
videretur illi qui Con

emissionem; Est Epitheton Apollinis. 97.
Præter Dodonæ dicerant adhuc in Doc
Templo magnæ Thesauri, quo am certe
quædam Respubl. ibi conservarent: quip
pe inerat Veterib. illa superstitiosa
opinio ad Divitias subtrahenda Deor. in
Templis magis conservarent putabant:
Hæc de Corinthiis legimus ut Thesaurum
in Templo Apollinis servaverit.

2. Apollini sacrificia offerre debe
bant quod Sacerd. curam gerebant S.
Sacerdotes dicti ὅσιοι i.e. Sancti hi
ministrabant ΠΣΟΦΕΤΑΙΣ. Fallitur
hic Car. Ator quod dicit hor. Sacerdot&
Antistites dictos fuisse ΟΣΙΟΤΗΣ hicem
Terminus ΟΣΙΟΤΗΣ ō significat Ar,
sistendi v. Præsidend, sed significat
Victimam, quæ immolabat cum
aliquis &c S. enarrari suer. fuer adhuc
præter hos alii am ΕΞΕΓΕΤΑΙ dicti
a. ΠΕΣΙΕΓΕΤΑΙ enarratores qui res
ponsa Pithiæ Consulentibus enarra
bant, explicabant, explicabant si
obscura videbant.

3. Mos adhuc erat, ut Coronati in
derent illi qui Consulerent Oraculum;

ecc

98. ecō a. Apollinis Templum adeun
tibus, erat Consuetudo: sed ad omnia
Sacrificia Coronis ornati adibant, aiun
ēm maximam inēē credebant frondibus
viridis ex quibus Corona erat Composita,
Quare apud Aristophanem in Plutone
Secerus inducit Coronam gestans prop
ter quod Dominus ejus invehi in illum
Nequibat. Talis erat prærogativa Servi
am Coronati.

4. Qui Doc Oracul. adibant quæstio
nes suas plerumq. scriptas et obsignatas
tradebant, idquod it idem pertinet ac
ēd. sacerdotem fraudem. Aliquando
tu Pithia nuda voce qq. orspdisse legit.

VI. Videamus quomodo Doc Ora
culum responsa dederit ad quod in
telligem. seq. puncta observ.

1. Antequ. Pithia Tripodem con
scenderet Joan. Castalio, qui in radi
cibus Montis Parnassi argenteas
ructas undas, totum Corpus prodi
pue autem Capitolium debebat
lavare. Hinc decerpta Lauri folia
comedere, Involvebat ām Tripus Laur.

from

frondibus quod
negg. aliam ob causam
religiosum redderet,
observat cum aut Pyth
uro profat.

2. Cum Solonis Py
nunc ipsi Consulto
mandatum jussisse ing
ratum, quidq. rei. ge
ignorabat. Hoc Plu
Pithia suas agens
at sonum edandi
rix Dūdroer sui
ūm per tubum ad
fructum edere Voc
cata r. majori qua
litate Consultores
scripsere. poterat
notavimus Verb
spumam Circe.

3. Responsa re
dedere quidem
rimi Homines co
qui vocat Ceero

4. Carmine ge
demetro aliquan

frondibus quod scribit Aristophanes, 99.
neqz aliam ob causam quovdet auditum
caliginosum redderet, sic Lucretius
observat cum ait Pythiade & Phelida
ure profari.

2. Cum sibi Pythia fungeretur,
munere ipsi Consulores ire cellam
quandam jussisse ingredi ad Doc pa
ratum, quidqz. rei. gererent. prorsus
ignorabāt. Hoc Plutarchus docet sicqz.
Pythia suas agens vices loquebatur
ut somnum elandiri potuerint, qui
vix Diodoro suspiserat, poterat
ēm per tubum aliquem, sic Cor.,
fructum edere Vocem, qud v. grasse
catā v. majori quam alioqē, vocā
litate Consulores in crudelitatem
abripere. poterat ām ut supra
notavimus Verbis quibusdam
spumam ciere.

3. Responsa reddebant Lingua
Ardea et quidem commotā. no plus
vimi Hominesve cui Latine Nomen
qui vocat Ceno Doc præcipue.

4. Carmine ut plurimum Hexa
metro aliquando ām Jambico,

Carmine

IIII. Carmina aut eum illa elaborat. fole
bant Poëtæ qui pariter in rebus Di
peragendis aderant Doc. et Cimi. d. Stra
bo attestat. Ubi Spiritum Pithia ac
cepit ejus responsum Poëtæ in Versus
Hexametros redigeb. Sic Plutarchus quida
Poëtæ memorant. ut Oraculum acce
perint et Circumplicat. Dæc Carmina.

5. Erant aliquando rudia propter
quod ipsum Apollinem sæpe
Poëtæ reprobat. Dujus rei duo dæc
esse potuit, quod o erant ipsi tales
qui bona componere valerent. Ipsum
que Pithiæ responsum in Versum
componere hinc erant sæpe manci, et
posterioribus tandem temporibus prosa,
et plurimum raro ligata oratione red
debant. Oraculum.

6. Responsa dicerant dubia et ob
scura quippe illi qui sortes dabant in
certi de rebus futuris certa indicere
volentes, ambigue et obscure loquide
bebant ita ut alio posset Oraculo,
Dine dictus ē Apollo Λοξίας. Un
de eum a Poëtis Scriptoribq. vocari Loxias

Apollo

Apollo Magnã Colo
chi quod dicebas fui p
ginẽ quadam, quam
et Doc Vanum ē, Alii
Apollinem pro Sole,
balique suo Cursu;
dictus sit ab Oraculi
biguitẽ. quod probat,
sciant. Doc Nomin
cum de Oraculis ec
Fallunt igitur ve
ex Lingua Græca de
Hebræo. ⟨illegible⟩
significaret Λοξί
cabrum. Ac quem ad
sic Dec ē mera Ru
7. Quamvis eran
et circa Dabebant.
Doc ē Proverbium.
et tripode necem
Barbari et Romani
la, præmia in corr
leginus Pithiam
Cives suos in Nav
cari sicut et Orac
Naves demigrare

Apollo, Nagar Scoliastes Callima-
chi quod sic dictus fuisset Apollo a Vir
gine quadam, quam Unice amabat,
ac Doc Vanum ē, Alii qui accipiunt
Apollinem pro Sole, sic dicendum non
ab aliquo suo cursu; sed certius ē quod
dictus sit ab Oraculi obliquit̄. v. and
biquit̄. quod probat, v. hoc quod Insig
niant. Doc Nomine Apollo, tum
cum de Oraculis ē sermo.

Fallunt igitur ac deducuntur, qui spu
ca Lingua Syra derivant hanc Voce.
a Hebr. פצח in cantavit.
at significaret Aoziai quasi in can
tando. Ac quem ad modum alia,
sic Doc ē mera Rugaō.

7. Quamvis erant ambigua tum verā
et certa Dabebant. Unde natum qq.
Doc ē Proverbium. ΤΟ ΕΚΤΣΙΠΟΔΑΣ.
et tripode necem ū. Syri vero quam
Barbari et Romani confuger. ad Oracu
la, pecunia ū corruptam aliquam q
legimus Pithiam sic Themistoc. velens
Cives suos in Navibus patriam tu
tari fecit ut Oracul. jussericos in
Naves demigrare, quod res ām Oracul.

digni

102. dignitatis splendorem pedetentim obfuscavit. quando invaluit proverbium de Oraculis ΦΙΛΙΠΠΙΖΕΙΝ. i.e. Regis Macedonum partes sequi v. favere.

VII. Jam sequitur Nobilissimum Delphicum de fine. Natus sub Nerone cum Neronis fere macta sec hominem in os Antri et quo sacer Spiritus exibat. Quod supra vidimus et deinceps observare possumus quod vaticinia saepe pausam fit eclypsis aliquando, aliquando cum dispendium ob ingentes divitias cujus restauratio tandem nunc plus nunc brevius temporis requirebat. Vel Eusebii constat semel jussu Constantini Magni diruendum fuisse. At post Versus restaurari curavit Julianus Apostata; quippe qui spretis Christianis quicquid ad labefactandam apostasiam putavit quicquid agere Theodor. deus. scribit Jam Julianum consuluisse Oracul. cum iret contra Persas prosperum ne esset Bellum susciperet. Et quibus paucis florentissimum Oraculum. Jam vero tractaturus eum videamur ut videamus

I. Locum sicuti quod cum adiisset Julianus Urbem Dionysium Delphicum quae supra dicit. Quae quamvis Oraculum.

II. Auctor Jamblichus Trophonius a quo Oraculum fortitum, Delphicum Oraculum.

quam

quando autem extremum debeamus
sic o liquet, illud tum fabulosum est,
quod fulmine percussum fuerit,
et certum e contra e quod xhii typra v.
in quam capita extollentes audiil
reliquendum putarunt et pis caze
quacung. Religioni sue afficere dice,,
rent: Hinc eos validius causare pu,,
tamus quare paulatim convicescere
Praeligna Dod de seq.

## Sequitur jamus Videamus.

## CAPITE XII^mo

## ORACULUM TROPHONII.

In quo tractatu cum servabimus
ordinem ut videamus.

I. Locum sicunq. Dujus Oracu
li, quod cum adiret fuit apud Le
odiam Urbem Beotiæ in finibus
Attica prope quam Urbem fuit
Lucus sec Jupiter illum Lucum
sicum Oraculum.

II. Auctor Dujus Oraculi fuit
Trophonius a quo tum Oraculum
Dok fortitum e, Relationes quæ de
de Doc Trophonio aliquantulum

dis

104 dissentiunt, quos præcipuas
proferimus.

1. Et Pausanias: qui scribit ipse
Elidem quandam qui duos
habuit filios Trophonium et Agamedem in Architecturâ peritos,
qui Augeæ quondam Thesaurum et
struxerunt Regium, quos Rex
Augeas ad magnam Thesauri summam
congessit, at Dii Artifices sibi pro
mercede ita Lapidem quandam
composuere. ut isthis sæpe Noctu in
gredientibus se eximere vellent, &
deret, sursi Dejus Caput cum Re
cessisset ō posset curat per Dædalum
confici Laqueum quod furem si quis
esset illi indicaret. Trophonii igitur
frater Agamedes Inopia pariter
volens succurrere sui Laqueum
implicati occiderent. Verens Tro
phonius igitur ne ipsi cum fratris in
dicio perveniunt sit fratris Caput
amputavit.

2. Relatio Fauriani qui dicit
Dum Trophonium propter quod
Nimiam Gloriæ Cupiditatem

domi

domicilium subterra
sit, et illum ingredien
quodam ori affatas se
dicere posse jacta se.
3. Relatio jam paucis
ribus quam narrat
sui accipiens quod ops
Agamedes Delphicum
Templum extruxerunt, et
sustebant ab Apollin
tinum ēt: ille respon
sore ad triduum. At
mortui se reperi; Ap
talibus morem opti
vit, cum secundum Omnia
ē pertend. At Nobis
de puncto ad punctum
natias investigare. Se
in quodam Antro La
silium extruxisse, ar
manente in ipsēr ejus
liquidem inter Deos
suum Cultum Divi
sub nōne Jovis Tript
in qui Divinitatis
sed. aliquot Deor

domicilium sub cerranem extru-
xit, et illum ingrediens Divina quas
quodam afflatus se futura pre
dicere posse jactitabat.

3. Relatum jam paulo antea pri-
ribus quando narrat Cicero ab Eschi
nio accipiens quod ops Trophonium et
Agamedes Delphicum Apollinis Tem
plum extruerent, et pro mercede
postulabant ab Apolline id quod op-
timum esset: ille respondit posse eos
fore ad triduum. At illi 3to Die
mortui se reperi; Apollo cum ing-
talibus morte quod optimum judica
vit, tum scatum omnis Calamitatis
experiend. At nobis necesse est
de puncto ad punctum omnes om
nias investigare. sed sciamus et.
in quodam Antro Labadie Domi
cilium extruisse, atq. ibi perüsse
manente in spec ejus dignitate,
siquidem inter Deos relatus sit,
Jovem Cælum Divino veneratus
sub nre Joris Trophonii omnis
in qui Divinitatis participes
fuer. aliquod Dei. Numen am

inda

106. inducunt: sic Agamemnon
post mortem dictus e Zeiis a Cas-
sandra captiva ejus x. potius pelli
ce ut audire e, cum dicit Sponsi Deus
a Sparcanis vocari Zeus.

Indorsit Doc Bracul. opera Saonis
cujusdam fumeni impostoris cum eum
per biennium in Beoria o pluisset
omnium contatu delectos quosdam Do
mines mittunt Delphos, qui Di
vina ibi Religione Apollinem Cele
res consulen. quos jubet Apollo Ora
cula Trophonii requirere idque con
sulere inter primus erat Soon, qui
cum diu Oraculum quaereret Ea,
cum Apum unus ipsis visum e, qua
tandem Apes in Antrum quoddam
ingredientur. quos Saon secutus in
venit Oracul. jam diu quiescens, qui
tum et responsum accepit et simul
edoctus e, quos ritus quales q. Cere
monias illi debebant observare, qui
illuc deinceps accederent. quis jam
Duce o intelliget fallaxandi Saonis
qui impostor animadvertimus Antrum
pro Oraculo vidit aprissimum.

III. Apparatus Dejus Oraculi

descri

describimus, fuit Ad
κατοχαῖον dicebat
unum venes, quia de se
dicebant κατοχαίν
Pausanias qui et ip
illuc veniat, dicto
locum quendam
tis Speens: jam e
Domicilium Trop
IV. Ritus quos d
debebant Con
po. Qui duc descen
us deducebat in
quod Boni Genii, v.
2o. Purus descen
3o.) Deducebat
fluvium, et ibi deb
5 u. ord. a puris q
Hieromdicis s. i.e.
ungebat. Hinc de
ad alium fontem
tes primo ad aqua
paratus qui tum
tenuit ablutus

deſcribemus, fuit Aedes in antro 107.
ΚΑΤΑΒΑΣΙΟΥ dicebat v. qui Conſul
ium venit, quia deſcendere debebant
dicebant ΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ Declaravit
Pauſanias qui et ipſe ſeis ſeitatus
illuc venerat, dicitq. ſuper fuiſſe
Lucum quendam in crepidine mon
tis ſpecus: jam explicandum
Domicilium Trophonii.

IV. Ritus quosdam obſervare
debebant Conſultores ORC.

1o. Qui ducdeſcenſurus erat pri
us deducebat in Sacrarium ali
quod Boni Genii, v. Bonæ Fortunæ.

2o. Purus deſcendere debebat.

3o.) Deducebat ad Dirinum
fluvium, et ibi debebat lavari:
o u. acc. a paris quibusdam qui
Hermodicei ſt: i.e. Mercurii Cul
ungebat. Hinc deductus iterum eſt
ad alium fontem ſcil. ad 2os fon
tes primo ad aquam Letes e quo
potatus quæ tunc omnia
tenuit ablitus ē, inde deductus

ad

188. adaliam aquam Vocos Mvepwbi
vES. a. memorid ut quicunq. ibi ar-
deret ea memorid adalide infixu pos
sit oeferre. nam decerat am sacri fi
um, quippe quod in Divinis Dupas
omdi rebe abesse o poterat. Demum
deductus tandem ad fluvium Jor-
phonii id adoravit et.

4. Antiq. deduceret togam lin-
team inducusē, soleas q. popul. imp.

5. Placentas quellitas manu
tenens descendebat in Antrum per
fauces Augustas vel. in descensu am
observabat vitas quidam cup. De
des prius in fauces immisit, et
deinde cetera membra sequebat.
Scil. Nequissimi Sacerdotes intus
latitantes, poterunt pedibus
laqueos injicere, atq. sic caperet
dicsunt quod Populus procul
videns iquo tusq. trei ad Divina
quadam ei rapi putabat.

V. Sequitur ut modum videa
mus quo futura prædicere po-

teram

ueranto o imo eodemq.
vel. aliquando et i
dictū, cum em Sa
notarimus latebant
quiramd ibi aliquid i

Bereas dem fau
et Antro at vicin pa
pedibus antr or sum
fus ad eo et specu a
fis et trifis unde pr
Tuo fervitio pere
phonii Graec. fais
de Deo oneto Cerem
Cujus petica facie
neq. miranbus De
impressi timor, qui
ei omnia ad for
posita videre pote

VI. Videamus
bitur posq. respo
tes et Antro egrep
tes seratim a Sa
memoriles collec
ferrent abant quid
tandi sit quod

terant ō imo quemq. modo Dei fuit
vel aliquando vel ipsis aliquando
auditū, cum ēm Sacerdotes ut supra
monuimus tacebant intus, Egit ō e
mirum ibi aliquid ipsi. audivisse.

Per eas dem fauces reverte bantur
et Antro at rich pariter quondam ys.
pedibus autor fuit Procensis, Rever,
sus vō et quod admonuserat, me
tis et tristis unde proverbium CIS
TRANSIVIT PEDIBUS ANTE VXI. Iro
phonii Graul. scis ait atus ē dictus
de Doc onesto Serenus ut dixit quida
Cujus petrica facies risum ignorat
nec q. mirantibus Dejap in Antrum
ingressi timor, qui nihil ibi intus
di si omnia ad foramini cum
posita videre poterant.

VI. Videamus quid agere debu
erant postq. responsum accepis
tes et Antro egressi sunt Consul
tores statim a Sacrificulis in solita
Mansiones collocabant. atq. ibi
per contabant quid ex Antro audisset
et audisset quod solium ō longe

ab Antro

IIII. ab Antro posiund erat, postq. dec
ab eo accepet. apeaeum Sociis reddidet
at rursus a Sociis reductus in Cellam
Boni Genii et Bona fortunæ intro
ducus ē, ut ibi paulcum respiceret,
ut et pristina Dillaritas, ibi ipsi
ridebat: Hæc Pausanias ut beata
nus Testis asserit. qui et ille illuc
sciscitatum profectis omnia ex
peruse. Et ibi quia quæ Consultores
videbat solebat in Charcam conjicere.
Hæc Pausanias Nobis reliquit quæ
ibi ipse in Charcam conjicere cogebat.

Sufficiat jam de Dis. &c.

## CAPUT XIIIum

Jam alia ad Duc Oracula brevi
ter percurrenda sc. fuer. eam præter
Dæ quæ nunc enumeravimus
alia 44 inter quæ vident.

## ORACULA AMPHIARAI.

Quod Herodotus inter præcipua
illa Oracula recenset quæ Lydo
Rex Croesus consuluit unus
Bellum Contra Cyrum rectius
vero

vel quæ erant &c
dum ad Amphiarai
Didymeum. Nos
o Dine, ut delegam
pt. Simul & locu
fuit apud Argivos
dit Amphiaraus qu
ecripthyces conjec
vulgo dormiret inter
Scanus in Theolaid
Rex contra Theba
ducere voluit, sed
sensus Regi. illi
Tamen ab Heere
profici vaccus
it Diatu terra
currend in Divin
templum qd. illi e
Dehiscens ipsum
tandem & spon
II. Videamu
pon sa dabat, au
debeant emm i
bere Consulere
III. Ritus
sulcores qui illuc
igitur illi &c.

vere quæ erant hoc Delphicum, De
dum cum Amphictaicâ, Trophonii &
Didymicum. Nos de hoc agemus
ordine, ut delegamus.

Pro. Sicum & locum, ubi aps. fuerit,
fuit apud Cryphios in Phocâ, condi
dit Amphiaraus qui erat oicliæ filius
ecrisphyces conjux Vates et Augur
vulgo feminæ interpus. Deque scribit
Scaurus in Theolaide autem Adversus
Rex contra Thebanos bellaturos secum
ducere voluit, sed ille periit sibi præ
sentius Regr. illinc migr. vidicar. latuit.
Tandem ab Uxore sua proditus et
profici vaccus, primodie quo rerum
it Diatu terræ fuit absorptus, post
currens in Dirinis Domibus Libros
templum qr. illi extructum ē ubi ex ea
Dehiscens ipsum ab sorp. erat, ex quo
tandem responsa dedit.

II. Videamus modum quo res,,
pon sa dabat, autem per somnia
debebant enim in Templo hoc decum
bere Consultores.

III. Ritus exponendus ē Con
sultores qui illuc accesserant debebat
igitur illi &.

Pro. Puri

112. 1o. Puri accedere.

2o. Deum Divinam facere, i.e. sacrificare ō autem ō. illi Deum phiariæ, sed alius am Diis.

3o. Jejunare per 24. horas.

4o) Anno triduo abstinere deinde ab imo.

5o.) Ipsi Amphiario aurem ornare Dejus in pelle dormientes ores, pon sa in somnijs accepes. His jam adm.

IV. Fontem quendam qui erat juxta Templ. qui dicitus est Fons Amphiarai, sacer Sabicibus, ita ut ejus aquam ad profanum usum i.e. v. pedes lavare, v. manus quæ aserat, qui vō Consultura Dne venes. debebat in fontem Dne injicere v. aurum v. Argentum. & quo quis ō perci pit sacerdotum Impostiram?

Fuit ad Dne præcep Doc Branch. Apollo quor Sabuit Deb Branchidar. in Milesia Amphilochi in Sicilia, quibus orecensus am Mercurii, ita ut alia minora plura, quæ via ō orcum sebimus: de quibus si quis plura vi dere cupit adeat Justa laudatum Antonium Thomasem, qui scribit Van D. A.E. de Oraculor autem Nro

videm

oridendas ē Car. Ja
liotheca Græca Lib
Posq. si de Ora
quam in Specu egi
etatus Nostris Dep

CAP. XI

DE DIVIN

Jam traccamus Ge
Capsida sane futura
Mundi hominum
omnia, omnia ce
omnino Deus omni
speramus omnem
comperiat. Res fort
eruintes, ad futu
Græcia Antiqua, q
tias autum tum ad
negligerunt Græci
Persas Pœne.

Sacerdotes qui
Hominibus Adsci

Nescio quem dier

Tum ēm alig
colligebant quando
Hinc plurcit alia
Existimebant ēm
postquam liberar

videndas ē Car. Fabricius Bib. iii3.
liotheca Iridea Libr. 1e. Cap. 17. §. 4.

Posc ff. sic de oraculis jam ingrē
quamur specie egi sensus ordo jandra
etatus Nostris deposuit at.

## CAP. XIV^us.

## DE DIVINATIONIBVS &c.

Jam traccamus Nostram instituamus
Cupida sane futura scire di fuit semper
Mens hominum Cic. ff. offert
omnia, omnia cernat experiatur
omnino Deus mortalium ut quid
speramdum metuendumq. sit cognoscat
compereat. Res fortunas quoque et casus
eruentes, ad futuros prosagia ratio,
Iridia Antiqua, quid sibi vis frequentius autumnitas? Nec Deus quidem
neglexerunt Iridi. Adquid spectat
versus Poete.

Garrula quid tonis resonat mihi
Noctibus Aureis.

Ne scio quem dicis quum commini scamei.

Tum ēm aliquid dici de ipsis
colligebant quandocunq. auris timiebat
Hinc fluere alia quoq. superstitio.
Existimebant ēm Veteres Manes
postquam liberarunt a Corpore ora

gis

ita. gis posse instand oim exercere unde
onortuos excitare inris sedibus et ex
illis futurd. eruntus audire docuit An
tiqua Superstitio, quand diu autem eo
gñ antiqua sit Dae mortalium in rebs
futuris prædicendis Auditas. ~~ab Deus~~
pacet de eo quod jam Mosis ipse Dñs
vetare incepit. ut Deut. 18: iv. Ordine
igitr Dane Divinaond speais percen
sebimus. prius Dae Def: data, quand
Cicero sibi sumit, ut sicer. juvarat.
predicão et presensio.

I. Sit inter Divinaond species ois
visik Divinão et Arium Cantu
et voluntate quia cum Aves propius
ad Coelum in aëre volitant, Cum plurim
Deor. scire exigebant. Hinc fluxerant
Doc proverbium. Nemo novit nisi
Avis aliqua: Huc spectat Ovid fas,
tor. l: x 447.

— — — — — Nam Dïs ut proc. quod q.
Nunc penna veras nunc datis
ore Notas.

Vanitatem Auguriv. videt epic
tetes apud Arianum. Non mirabi
mur ex. Augurum somnia fidei.
in transitu annumerimus; Aves ad De
xtram avisas bonum; ad sinistram

auctum

autem si avis a sect. a. g
masum omen porten
Celeg. l. Sepe sinistra
Scabant autem Fre
conversi decerand omen
mici boreas, Nanc Divi
siebant dicti si ovav
II. Divinão ex
pro ficebant dicti si Ov
ovel ἐσθλὸς κόπτοι gred
a Dïs Dominibus
Cord præfect. Mercu
vivit Ducem et Noc
Dic sepe solebant
os, in pellibus Aqui
somnia Certum nane
cribant, Dic spec
Dïi melior
somnia Vera.
Ludi tullii Cicer
Diserunt adhuc
matici et philosop
quosdam valere p
sanas. sine Corpor
picur ad cogitãones
docuer. Stagonici,
gora accepes. Dic
habeis, Cicero

autem si avola sect, v. garritum ederet,
malum omen portend. ee unde Virgl.
Eclog 1. Sepe sinistra cava &c

Scabant autem Frdei ad Orientem,
conversi decerand meridies, Idram ve-
nnic boreas, Danc Divinaond qui pre-
siebant dicisi OIWNOSKOΠΟΙ

II. Divinaō ex Somniis, qm qui
proficebant dicisi ΘΥΕΙΣΟΠΟΛΟΙ et
ΟΥΕΙΣΟΚΟΠΟΙ gradebantem Veteres
a Diis Dominibus inmidiatq. duc
Car & prdfect. Mercurium, Cui somn
niat Ducendi et Noctis speculatorem
Dic sepe solebant in Templo Cuba
re, in pellibus Bestiarum matutina
somnia Certum ananciari implementum
credebant, Dic peccat Libellus

Dii melioribus erunt, nec fiet in
somnia Vera.

Lud tullit crema prox. Nocte quies.

Risernnt adhuc pas inepias
multi ex philosophis, atut Cornice
quosdam sapere possunt; si sobria
sanaq. sint Corpora tum mendra
picur adcogitabnes in quiete. Hec
docuer. Stagonica, qui ab ipso Bitha
gora accepit. Dic unde quam
a Habeis, Cremum cum ex ec. Stra

quod

116. quod Deus multis in somnis
apparuerit. Hinc ex processit. Judi
cio ipsa ἀπὸ somniat Divina putarent.

III. ΙΕΣΟΜΑΝΤΕΙΑ sive ΙΕΣΟΒΚΟ
ΜΙΑ Divinatio per sacrificia: adqu
Divinationem singulares aliae speciales
videantur. sup.

1um. ΠΥΡΟΜΑΝΤΕΙΑ. Divinatio per ig
nem sacrificia. seu Vicinum ad rapida
flamma ejus consumpsisset, bonum
faciebat, unde Cuiuma soleb. Arisim
ponere ligna, sed si quo casu flamma
cessaret, v. imbre, v. aliam ob causam
malum inde divinabat, v. si a. flamma
langresceret negl. cito se moveret.

2um. ΚΑΠΝΟΜΑΝΤΕΙΑ. Divinatio per
fumum. scil. fumus recte ascendere
ad sidera videns, Boni ominabant.
Vagus autem et disjectus huic inde mal
li omini praesagia dedit. Ovidius
et flumini inclinatione augurium
sumunt capit Fris. Libr. V. Ecl. 6. v. 19.

Aspice ut aura cumens Jumos
thure Gorgas.

In parces scalas & loca decta ferat.

Hoc signum sumus sed recta
Coelum petentis ira dat unde Abeli
putat Dodwellus Anglus et alii.

3. OI

3. OIVOQVATEIA Divinatio per Vinum qua de eo Vino Libamen fecer. observabant quando animadvertebant, ad lapidem, vel interdum in ignem id jacebant et simul si, ni gresceret, malum omen habebat.

4. IESOQVATEIA Divinatio per Aquas Lustrales, qua lustrabant, Victimae cujus Coloris, morum fortiundo observabat.

Huc pertinet Divinatio e Thure cujus regula grauiand observarunt. Leg. De omnia referunt ad IESOQVATEIAN, qua Romani ex ovis pronunciabant. At supra jam egimus de ovis.

IV. KLESOQVATEIA. Divinatio per fores, huc pertinet quod paries terbrarias habet species op.

Pr. ETIXOQVATEIA Ars Divinandi per Versus quod in eo consistebat: ut aperiens forte et veneris pericul. Virgilii. Versus qui primi se obtulerunt oculis omnibus hoc habuerint. Sic in oc. Carmina plerumq. Sybillae adhibebant. nunc dicunt esse in Scriptoribus Sortium Sybillae et Fidei

118. Grecis plerumq. primo domeri
Carmina adhibebant. et Latinis Vir
gilii. Sic Serenus sundris Virgilii
Libris forte fortuna in Libr. Aened.
4. V 852. incidit quisq. Hicrem
Romanam magno turbante tumultu.

— — — — — suscet Equos —
et futuri inde Imperii prosagium
collegit, et Christiani sic omen capiebat,
et plerumq. ex formitu Codicis sacri
tomum evoluti Lectione ut narrat
Eadelus et alii.

2do. Ad dam Divinaon per sor
tes pertinet adhuc; illud quo sab &
quedam nigra et alba in Vas quod
dam injiciebant et ex eo. divers
Naulis omen capiebant.

3 Per pedes ARTEIX Ars Vatici,
nandi, per Virgas quas Ceruis Nouis
de finitis injiciebant in aquam
et q. extra Dentes Versus Omen
capiebant, hac Ars Hos. 4:12. hue
specat adhuc.

4. Per Belomantheia quo Diuer.
Ezel 21:20. et seq. et Divinaon per
Sagittas, quo si sunt eundem fores



nomenis res agerent
in Vasculum aliquod
ami scripsit. ja sic Dec
prohibuit Dominus 3.
stum erat e his uni
si fuit illa quæ ja sic
pscibat, illa que
existebant si Da mundo
ipsum opus.

V. sequit Divina
quod fiebat per mortuos
Dicitur Egyptios a
minandi Isaiæ P
quet et suscitaone
Nonnunq autem q. eo
ebat v. suscit abant.
sepe una asp. v. al
dum inspiciebant
manes Corporibus
quod fiebant v. d. Arris
Dominus sepe mact
Trag Senec. Versu 500
romantia. Sub se
mundo ex Umbris v.
Quamq. autem o
erant elicere
ut putabant posse:

monumenta res agerent Sal. 3. Sagittas
in Vasculum aliquod imposuer. quod
ani scripser. jussit Dec Dominus &c.
prohibuit Dominus 3tia ani dil scri,
psumerat & his unica & cumebat,
& si fuit illa quæ jussit, tum susceptum
perficiebat, si illa quæ prohibet, tum
desistebant si 3a tum differebant sus
ceptum opus.

V. Sequit Divinão quæd. magica
quæ fiebat per mortuos vetustissa satis
Dacinte Ægyptios usitata quod abo
minanda fuer. Lev: 8: 3. idem li
quet ex Suscitãone Samuelis 1 Sam. 28: 11.
Non unus autem q. eodem modo Deci
ebat v. suscitabant. mortui vario modo
sæpe una ubiq. v. aliquando venis &
lidum inspuebant sanguinem, sæpius
manes Corporibus elicere volebant,
quæ fiebant ô a. Arris pecudib. sedam
Dominis sæpe macrabant. legi hic pt
Trag Senec Versu 500. eadem Zoroa
stremanteja. Jab se completur. Divi,
nãonde ex Umbris v. quæ κομιζουσι.

Quamq. autem omnibus locis po,
terant elicere manes v. ã, volebant
aut putabant posse: tñ cerca loca habebant,
ut in

ac in Tres prat. alcer in Campania ad Lucem Averanum.

VI. ΚΑΤΟΠΤΟΜΑΝΤΕΙΑ Divinā per Aqua Speculum, adrocantes em de mon in Aqua Cyatho infusa Sibilum edidisse dicit. ejusmodi Cyathum in, colligebant quid Gen. 44: 5. rectius intel lud ad ō ad poculum sed ven refert, fal. in illo descendo felix Divinatoret augur dicit Josephus.

VII. Divinā per Gallum Gallinaceū ΑΛΕΚΤΟΜΑΝΤΕΙΑ fol. pro Ntro Literat. Alphabeth. 24. grana Hordei de positis, observat Nugas. Architectō quam deinde sumerant sive granum, Ide ra Vicem devoraret Gallus.

VIII. ΚΟΣΚΙΝΟΜΑΝΤΕΙΑ Divinā per Cribr. quam vetato quedam pau peribus magis instituit præcipue ad Juges initandos quod fascinabat v. filo, v. forfice duobus digitis prehensa sicq. recitans vetula vr. de quovrat suspensio Nomina, si cujus Hominis mentione Cribr. motumerat cum el pericum, v. quod situm putabant, quod nostro ām tpe frequentat.

Hoc

Hoc adhuc Vaticina antenus qui pacabat hominum Ventres, au se, qui ex aceban di fossa ΓΑΣΤΡΙΜΑΝΤΕ fuisse ām Sanctis saga. ō cam eloquente quam tas fuisse ope Spiri

CAP. XV. DE

Agemus jam de ma diversa st ab iis quo ous, scil. quæ ō stitio in op. igato acce debant quam ad quod Latine q divinabant aliquid e tra Græc significavit trat autem Hyel ou pendi i. e. v. el se i ctorem d. v. el verbu

p^a. Quæ ex ipsis c

p^a. Παλμοι Salie tamen Cordis v. oculo simum Omen Contin mis Cordis palpitatio q futuri indicare c dicti faustu se gesse

p^a Bovibos Tin Quæ colligebant de

Hoc adhuc Vaticinandi genus sub 121.
autenus qui putabat Demonib⁹ qui per
hominum Ventres, aut pectora ore lo-
qui, qui ex uentre dicti sunt Engastrimytho
dos et ⸗ TESTIMANTEIS talis dicit
fuisse eam Saulis fagae. Ubi observ. has
ō cand e uentr. quam e pectore hoc
tas fuisse ope Spiritus cujusdam.

## CAP. XV. DE OMINIBUS &c.

Agemus jam de Ominibus quod om
nia diversa sit ab iis quod dicemus divi
nos, scil. quod ō studio sed fortuito et
in opinato accidebant. Fr. dr. bopsolx.
quem admod Latine qui augurabantur &
divinabant aliquid conjicere dicebant.
Ita Isid significavit hoc vocabulum
erat autem ab vel quod omina a-
pienda i. e. a. e. et se ipsis a. e. et rebus
exterioris. a. e. verbis.

ps. Quae ex ipsis capiebantur seq.

ps. Haruspices salisagones a. pulsa-
tiones cordis a. oculor. ut alii q. pes
simum omen contineri dicunt impul-
sus cordis palpitatio quod mecum ma
li futuri indicare viderer duci in
oculi faustum sese &c.

ps. Bucinos Tinnitus auricul
ae Quae colligebant de se sternutamento el.

Hoc

ps. Hias

122. 3o. πταισμοι. Sceranatamenta
v animus frequentia sc: Negl. in ea re
gligenda putat. Veteres Antiqua fane
Dac 99. superstitio cum audisse Homerus
hujus faciat mentionem: Et dextra bonum,
versus sinistra malum, omen facere re,
debant. Unde sceranatantibus, precari
mos fuit sic ΖΕΥΒΑΒΟΥ ΖΕΘΙΥΖΕΥ
ΚΟΒΕΙΣ ano et sceranatantes ipsis
bene precasse legimus, quare autem
eam origine sc Deo observatam varii
variis prosel. Rāmes. Et sirmantali
qui morbe et sternutamenta v. saltem
morbi initium, et hinc putant bene pre
cari oportere. Alii autem ut Aristoteles
reliquit eo hoc observatum sic putant
quod caput humanum sanctum habe
bat. hinc am prodeuntem e capite eam
quam sanctam e hominis parte spiri
tu magni faciendam censuit cujus sen
tentiam refert Alexander ab Alexandro
Fraliunus Dier. Libr. 2o. Capit. 27. De
Themistocle legimus ut inter orand. cum
sceranutari profanto omine habebat,
de Socrate legimus traditum ut ejus
demus ē aliqua sternutatione omina
fuer. quo ad momente se crediderit quo
modo se gerat. Ne vō Prōfide hoc eg.

destru

destruere. quondam pec
sed deposuer. Alii dejus fu
ad sel. Raom. Sil. Sec.
Tempor. nigens pestis
sese abripuerat qua dum
homines ita ac Rome c
homines, quam e
sis cativ in qua si quis
illiw am animam e
valuit mos sceran
cari. At Nos Dei Sed
sem hac ecc Origo
tanti bene precam.
dendilla pste oscita

Observe. Non sem
sternutamenta, sed
pernicios, Aristote
tibs dicit sternutam
matutino qd me
natus: at aliis am
animd v. malibs
aspiebant, sic et Ari
de esso.

II. De ortus am
anima Veter. Prodi
spirante quippiam
dor. subito quod pr
anime. Mures dom

destruere. quodam peculiari; Cererem
prodposuer. Alii Dijus superstitionis alia
adser. Roem. seil. Sec. 17o. Justiniani
Tempor: ingens pestis humanum genus
fere abripuerat quæ duravit 52. Greiter
Annos ita ut Roma consumpserit 1000
hominum, quam cœpit altera pe
stis cælis in qua si quis starent aspect
illiw am Animam efflaret, Dicim,
valuit mos Sternutanti bene pre
cari. At Nos Dni sed Contradicimus
si em hæc ecc Origo fuit cam adsci,
tanti bene precam. ecc, quando qui
dem illa pestis ofcitans am mori debebat.

Observt. Non semper fuisse Fausta
sternutamenta, sed aliquando am
pernicioſa, Aristoteles in Problema
tibs dicit sternutamenta quæ fiunt
a matutino quo mendici dant
natus: at aliis am Convocationib
Animd v. malib. Corporeis Omina
capiebant, sic et risibus Dementi
et effuso.

II. Et rebus am aliis capiebant
Omina Veter. Prædi aspecti quid pro
piante quippiam videret ut splen
dor. subito quod pro bono habebat
Omine. Mures domum deserentes

triste

124. triste augurium fuit succurs Rui
ond. Omino fundq. fuit in Vita occur,
rens Animal, ut Canis cum Cæcilio,
Mulier Mares, Vulpes pariter cum
Cæcilio, si partus monstrosus ederet.
Masselli si in bovem aliquo transiisset
suffi ciebat pro Omine, erat enim infaust
Visionis. Huc pertinet omalia su,
perstitio. Ne cum induerent Vestes in
ci piebant a dextra, et si Cervus si
ni strum Calceum traxisset in ca
put conji ciebant, Duc referri pos
sum, quod si Regis Coronæ Capitede
deret pro resti dono. Imperii v.
Regis celeritas in bello futura erat. Vic
Rectus a Adicas pervolens Copias
Victoriæ signum fuit. Maximas
res porcendebant, Rupes Agitacq,
et Concurrentes ita ut scissæ rupes
ut e Mos. 27: 51. magna mala præ,
dicunt Statuæ Deor. dejectæ ut Her,
mæ sive simulacra Mercurii Adica
ma a Nocte collapsos per Urbis Vicos.

III. Omnia adhuc per Verbis Vete
res capiebant, quæ prout fausta
erant, aut secus pro bono malove
Dabebant. Omine. Sic cum Scipio
navigaret in Africam ut peremptæ

quod

quodnam et promon
quod propius quid a sce
cum respondisset illu
quibus dixit. Fausta
dicique Narcum. Ad
stumpsum Cicero de
Libro 3. in Seriis rebus,
accipiebant Omen, hin
observabant jurgia fu
Populum. Censor, fam
Gerro describit Libr. 12
quia Bona et fausta
dicebat. Exoptavit
his plerisque ve
dicebant OMINARI v. O
proprie significat di
pis et Aurem ferit et
cuit ut v. propositum
aliquando Hoc natu
nata omnia infaust
bonum Animalia di
OMINARI. SUBSTANTIA. T
Christ verum in alis
cavebant ne mala
verba, Nunc Primores a
mendes quod Latine q
dicunt mors, v. om
dicit ad plures.
Solebant autem

quodnam ēt pronomen quod alij, quod propius quod a scindere possent. cum respondisset illud dicit palerum. quibus dicit. Fausto omen illud dirigite Narem. Adfert ad hoc aliud exemplum Cicero de Divinationibus Libro 2. in Serijs rebus, quam ante accipiebant Omen, hinc in seriis et festis abstinebant jurgijs sin quum luserit Populum. Censor, sanè prolixè hoc Cicero describit Libr. 1. de Divinationibus quia Bona et fausta dixit verba dicebat. Exsecrari Contraria autem his βλασφημειν verba autem illa dicebant ΟΠΤΑΙ v. ΟΒΒΑΙ, quod Vox proprie significat diminuo cui sanguis quo et aurem scrit et in Animum ir vult ut v. propositum relinquat v. exequatur et hoc natum ē ΟΤΤΕΣΑΙ cauta mente insaustè ominare, Verbo bonum Animalia dicebant ΚΑΚΑΙ ΟΤΤΑΙ ΣΟΒΣΕΜΙΑΙ. Atto d. in rebus caeris verum in alijs ām Collo gijs cavebant ne mala omnia fierent verba, hinc Crimes dicebant. Crimmendes quod Latine qq. observat eum ò dicunt mors, v. mormus ē, sed abiit ad plures.

Solebant autem tale omen infaustum quod

126. quodsi oblatum fuisset ita ut v. Lapidem v. aliud aliquid in illud conjiciebant, sic Ecaligenes esset Quis, v. aliud simile, v. si aliud ēē dicebant. In Caput unum occidat. Hic mos quōn adhuc observatus ab Aegyptiis. Ita dicebant. Dū quelibra. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΗΔΥΓΜΑΤΟΣ quod bonum felix, faustum auspicatum sit. Hac. de Omnibus.

## CAPUT XVI DE FESTIS DIEBUS.

Ad Sacra Ordin. pertinent Festa de quibus agemus in gre et in specie.

### §. In grāli De tractata Not. segl.

1m. Quod Festa instituta erant in honor. Deor. ut Dies pro insignibus beneficiis agerent gratias eorumq. Laudes celebrabant.

2m. In memoriam Defunctor. qui optime de Patria meriti erant quales fuit Verus fuit illi Reges, ut Hercules &c.

3m.) Quod antiquis oppidis pauca admodum dabebant festa et diu alia quam quæ posa mensem et Vindemiam celebrabant v. strictius ut ex Homero colligi pōt prima festa post messem celebrata fuisse verosimile ē, ad diu candum gratum erga Deos tot Bonor. datores,

animum acq
Sed solicitandos fe
Deo conservent.

4m. Posteriorib⁹ tp
Vēr am festos Numero
primis apud Athenie
sium, decimi sini religi
quos ut Lucianus testa
omnes Viri omnia q
ad ut Apostolus quo
summat Cordium A

S. Festa illa tran
Voluptate, et Festivi
erant am in scitata
dum frenauticum
sigend o Labore solu
Deo ut ne Arcum q
cingendum ēē put ēt,
apud Homerum, se
sines esse oblectar.
festa simpsibus pe
tragicata fuisse o

1. In speciali
de Præcipuis q
omnes Gentium ea ex

datores, animum adq;. ad fugam
Vid. felicitatem orasse ferebant si primitias
Deo conseverent.

4to. Posteriores ejus dies auctu Deor.
Nro. am festos Numeras auctus e. Ju-
piniis apud Athenienses, qui superbis-
simi, deitissimi religiosissimi, apud
quos ut Lucanus testat. Pleni fore
omnes Viri omniaq;. Dominum forte
ita ut Apostolus quoq;. inde sub Traiani
summat Cordium Act. 17. 22.

5. Festa illa transigebant Latitia,
Voluptate, et Festivitate, quippe festa
erant tam in sticuta partim ad relaxan
dum frenaticum Animum cum in
signem & Labore solumq; vocat. Donat.
adeo ut ne Arcum quidem festo die
tenendum esse putet, Antonium
apud Homerum, sed et omni gaudio
genere esse oblectat. pleraq;. autem
festa simpsibus publicis insticuta
et agitata fuisse constat.

7. In speciali tractatu jam
de praecipuis quibusdam de-
cernus nam ea ad scire & possumus.

ADR

## ADONIA

Celebrata descripta est in Dom. Veneris et Adonidis in plerisq. civitatibus: Erat autem biduum. Primo die signa luctus edebant, mulieres capillos evellebant et signa quibus Adonis Veneri amicum a se ereptum fuisse ostendebant. Posteriore vero die laetitiae signa agebant. celebrantes jam redditum Veneri Adonidem. Erat enim Adonis juvenis formosus ita ut a Venere diligeretur. quandam ab Apro necatus est, at rursus Vita ipsi restituta Tempsium habuit Dic Adonis in Biblo Urbe Feminae, uti Paterejus regnaverat Cyniva.

## ANOESTHRIA.

In honor. Bacchi Athenis quam maxime celebrabatur per triduum fuit. Die 11. 12. 13. mensis Anthisterionis Latini dicunt Dec Festa Vinalia v. Floralia. primus dies dicebatur ΠΙΘΟΙΓΙΑ ΧΑΤΟΤΣ ΠΗΤΣΟ ΧΥΕΙΓΕΙΥ, quidies dedit aperiunda potanda cum Amicis dolia. 2a Dies dicitur ΧΟΕΣ ΧΑΤΟΤΕΣ ΧΟΑΣΟ ab amphora, qui

qui Dies Compotationi bus sacer fuit Bacchi TEV dicitur vocat Schol phanus. 3us Dies di obpotatam in publico pręfruund quand apellabant, qui ante die libendo alios de provenium Gronand festis servi 49. on a(cir libertate, qui et ipsi Dis qui finitis acclam ΚΑΣΕΘΑΚ ET A Dies Die seras servi, Antysteria.

## ΑΠΑΤΟ

De hujus ΧΑΠΑΤ disentiunt. Alii dicunt habet Doc Festum ab Dolusac fil Dolus ille ad quo Melanthus Dec derivit Xanthium Originem dedisset huic Successor. Melanthii Verumenim a Xanthio Una fuit cui Solio dein succedit huic succe

qui Dies Compotationibus solemni-
bus sacer fuit Bacchum ideo Χοῦν
τειν dici ait Scholiastes, Aris-
phanus. 3us. Dies dicendus Χυτρο
ob prolatandum in publicum cum omni
gre frugum quam Χύτρον Graeci
appellabant, qui autem in secundo
die bibendo alios deviciset mulcta
proeminum Gronam. Cadum in his
festis servi gg. ornatum pollebant
libertate, qui ex ipsi repulabant.
Dis qui finitis acclamatum ἔθυραζε
κὰξω θύρα ἐκ Ἀνθησεῖα
Discedite fores servi, finita enim st
Anthesteria.

## ΑΠΑΤΟΥΡΙΑ.

De hujus Απατουρία Vocis Origine
dissentiunt. Alii dicunt quod Nomen
habet Doc Festum ab ἀπάτη. i.e.
Dolus ac fil Dolus ille sive Stratage
md quo Melanthius Atheniensium
Duc devicit Xanthium Boëtiæ Regem,
Originem dedisset huic Festo cum ap.
Antecessor. Melanthii provocatus ad
certamen a Xanthio cum gg. Doc dec-
lina sset et Solio detrusisse, Melant
hi sigitur huic succedens in agrum quod

dam

130. dand destinatum ad Xanthicum
progreditur, ubi Melanthius suspicatus,
huc et illuc oculos circumquerebat videbatque
dand in Pelle capram ibi Dani procul
latitantem magnaq. voce exclamat
pactam legem violasse Xanthicum, qui
mundo retro spiciens, lethali ictu abactus
vocem fudisse est.

Alii vero volunt ΚΡΙΘΙΑΣ dictam
quasi ὀρΘΙΑΣ quia hoc festo pa-
tres Conveniebant ut Liberos sibi feri-
curarent albo Curiali.

Celebrarent autem hac festa, per
triduum a Die 22a Mensis Pianep-
sionis. Diem primum dicebant ΔΟΣ
ΠΕΙΑ quod ad Socios sive tribum Co
gnati ac Amici solemnem admittebat
2dus Dies a re Divina quod tunc fie-
bant seri ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΝ et Minervæ dicatum
dicebant ΑΝΑΚΕΙΑ Omnes denique ΚΑΛΕΩΤΙΣ
ad Κ[illegible] sonsio quod tunc condebant Li
beri antequ. Nomina ex. in Tabulas
publicas referebant.

## ΒΡΑΥΡΩΝΕΙΑ

Festum hoc Dianæ Consecratum
e, quæ Baronea ab Arcade pago

Brara

Brauron ubi anno circuli hac 131.
Dea tecta fuit semel quinquennis celebra
bat. in hoc festo, quia Dianna obser
petuam Virginitatem Dea tutelaris
ē ferebat. Virginum, Virgines ipsi fe
cerat, ut Captitatis essent arumores,
et dicebant ΔΗΚΤΕΥΟΙΝ ΠΟΤΝΙΑΝ ΔΗ
ΚΤΝΝ quo Nomine illę apellabant.
Apellabant autem ab Ursa quadam,
cum ea apud Flavidas Ursa quędam
ita mansuēta ēet ut Virginibus se
mensę accumbentibus ultro se
manui Virginid eand mulcenti et
avanti praberet saccum ē ut Unica
vi. ē satis Cenantes eum ad ludens
occidit et dilaceravit, Atere gg. Vir
ginem dispositio timore fugabu. Ur
sam iratam et similiter interficiunt
quod statim secuta ē Dia ad animad.
pestis. Unde saccum ē at ōes Virgines
Diand dicarent. Imo Lex lata ē, ut
Nemo Virginum prius nubere posset
quā Diannd Dicata sit.

Dicit adhuc sacrificia consecrata Vir
gines ΔΗΚΤΕΥΟΙΝ q circuitu dicerant.

## ΔΑΦΝΦΟΡΙΑ.

Festa in honor. Apollinis, quę Celeb,
rabant a Beotis singulis Novennis,
in

132. in hoc festo solebant, circumferre, ramum oliagineum corollis et lauro floribusqq. ornatum, qui in summo debebant globum habere, a quo minores alii globi descendebant, in medio globum habere minorem, ille vero qui in summo erat globo adumbrabat. Sol, qui Apollo: Medio globo Luna cum orib. Ceteris globulis stellæ, circumferebant hunc ramum. D. Pueri capillis solutis calceis indutis et crotalum gestantes aureum, hi adhuc pueri singebant ἀπὸ μουσικῆς sacerdotali.

## ΔIONYSIA

In honor. Bacchi celebrabant hæc festa et quidem Athenis majore cum pompa, quo diu ceteris Græcis civitatibus. Processabat in hoc festo primo vas vinum plenum, denique phialli cum Bacchi Calices pellibus hinnuli indati, capita corymbi hederæ, Vitis, et Thyrsos, Tibias Tympana aliaqq. crepitantia gestantes obambulabant, Alii Silenum, Pana, et Satiros, agentes alii asinis insidentes, atqq. vita per valles et solitudines vagantes, saltantesqq.

Dorcen

Dorcendum Semia
ενου βακχε α.
bant hæc Dionisia
ΜΙΚΣΑ ΜΕΓΑΛ
ΤΩ ΚΑΤΑΣΟ quod
bant. Tempore Ver
publici edi solebat
ΜΙΚΣΑ. Dicta
ΚΑΤΑΓΥΣΙΟΣ quia
in Autumno mea

ELEV

Hæc omnigen
ona, agitabant
quinquennium
Hæc sacra mysti
ad superstitiones
vis his alteri a
mutabat, quar
lege lata sancitum
appellant hæc
Vivum propria
Hinc Aristides d
bratum terra, i
Mysteria Celeb
et ἀπόρ. adeo an
rata sit quæ pari
ΜΕΓΑΛΕ et

Dorandum Gemmabant EVOI BAPSOI 133.
EVOI PAXXE a. IOPAXXE deride„
bant hae Dionisia in MEPAΛA et
MIKSA MEPAΛA dicebant AIOVIBIA
TX KATAXO quod intra Urbem celebra„
bant. Tempore Verno in quo ani Ludi
publici edi solebant.

MIKSA. Dicta st AIOVIBIX TX
KATAXSS quia rure agebant, Dec
in Autumno incidebant.

## ELEVSINA.

Hae omnigen. Festor. erat Celebertis
ma, agitabant quinquennium ad
quinquennium vocab. KATEXOKEN
Dae sacra mysteria in integrum nam
ad superstitionem Colebat. ut quicumq.
ex Dis alteri aliquid revelasset, mortem
subeabat, quam Ceres quis divulgaret
lege lata sanciverat. Hoc Nomine
appellant hae sacra a Pago Elev
sivem propria Dae Mysteria fuer.
Hinc Aristides dicit Hunc pagum de
lubrum terrd, ita autem erat hor.
Mysteria Celebrita ut mensa spec
tatr. adeo multitudo, quoties Celeb
rata st quae pariter erant distincta in
MEPAΛE et MIKSA. MEPA

134. Μέγαλα, quæ ab ipsa Cerere erant
instituta cum in summo pericu-
lo Atheniensibus succurrisset. cæt. aqs.
Ceres Proserpinam repetens venit Elew
sinem ad Triptolemum, cumq. do-
cuit, melior arandi ac serendi ratio
quo remedio sæpius terra Attica obriam
itam ē, serere quidem hæc sacra dicata
erant in quibus boni summa cum ve
neratione opperiebant. Seens faciens com
tuenda fuit Judicii Areopagitici sententia.

Μύστα erant Proserpinæ sacra,
ac quasi præparatio ad Μέγαλα. Non
cuilibet licuit interire Μέγαλοις nisi
prius initiatis τὰ μύστα qui ad
μύστα admittebant. dicebantur μεβόαι
qui ad Μέγαλα ἐποπται. fiebat
autem initiatio cernis quibusdam verbis
aqs. ΙΕΣΟΦΑΝΤΗΣ quicas iniciavit,
Coronavit Mirtea, lustravit os
dem; et apros sacris mysteriis reddi
dit Sacrificium expiatorium aqs.
Porcis et alium, deinde Noctu intro
duxit in Templum Mysticum in
cujus aditu Aqua lustralis ad
ablavarat. sicqs. purificatos admittebant.

Hos ad Duc

Hos ad Duc ad qua
rophanta propositæ
de se fuit, genibus
curvebant illis pro
primo venebr, sub
ovatus. Deinde in
veris præsentiam p
autem in qua qui
sacra Dabitia, neq
usqs. dum peniten
imo reliquis app
bant Cereri & Pro
phantes 3. Dabu
userat ΔΑΔΟΥΧΟ
huic Vxorem a
ac sacris Hierophan
ΓΟΝΑΣ i.e. Precon
mulgavit. Sum
Populo quierat
Aderant am al
ut recte ea per
Magistratibus, u
ibus, Βασιλεύς

Hos ad huc ad quæstiones ab Hie-
rophanta propositas respondere
desse fuit, quibus rite peractis, ac
curabant illis precanta marina,
primo cenebræ, fulmina, terræ-
motus. Deinde ingrata lux ce-
reris præsentiam portendens Ves-
tibus autem in qua quis initiatus erat,
sacra Dabitia, neqq. deposita erat
usqq. dum penitus laceratæ fuerit;
imo reliquiæ appendi debebant. qq. dice
bant Cereri & Proserpinæ. Hiero-
phantes 3. habuit Collegas, uni
us erat δᾳδοῦχος i.e. fuciger
huic Vxorem non dicere licebat,
ac secus Hierophanti 2dus κῆ-
ρυξ i.e. Præco qui secundo præ-
nuntiavit. 3tium vocat. τὸν ἐπὶ
βωμῷ qui erat Minister Altaris
Aderant etiam alii qui curabant
ut recte ea peragantur Viri ex
Magistratibus, ut unus ex Archon
tibus, Βασιλεὺς dictus et Α. ΕΠΙ
ΜΕ

136. HEDETAI Curatores are quid in ho
nesta et peculanter fierent durabant
de festa, p. 2. Dies a 15a nosc.
23. mensis Dedrouniomis illis
diebus erat sasaliquend apre den
del, aut libellum supplicem offerre,
qui hoc fecerat 1000. drachmis mul
cobat. Et secundum Licurgi lege,
mulieri non licebat currus vehi
Eleusinem, sens mulctabat 1000
drachmas, cujus rei rao hec e,
ne ditioribus contemnerent pau
peres, & his lux assumitur
ad intelligendum hoc unde Pet. t.

## OECMOΦOPIA

Festum Cereris Oebpoφoss legi
fere Celebr. in plurimis Prouid
Civitatibus, sed solemni cum pom
pa Athenis dicit autem sic
Ceres, quia Athenienses per pa
gos dissipatis leges dedit, eos qui
in Civitatem unam collegit,
quod beneficium celebrare Dujus
fest

festi solemnia debuer. Ad hujus
festi pompam admissi & alii omn
liberi pubescentes et castas
candidas vestes indutus S. Dicer.
spatium sibi vindicavit Does,
cum in quibus 3us dies fuitond,
sissimus, quo humi jacentes fere
rent dolue. Hd mulieres recon
ditas in chalatho leges et capiti
impositas deuisset. Idem 3n festum et gau
dio plenum fuit. Nam et illiqui
aberrata carceri dati fuerant,
libertati sunt redditi, et mulie
res diceriis viros lacesser. splen
dida denigs. convivia gaudentibus
placer. unde Coend, Cereales pro
lautis, inci piebant 14. anteq sis
Pyanepsionis et duravit ad 17.
diem, 1brus dictus ē VESCIX
quia eo die humi jacentes jejunabat.

## OΣXOΦOPIA.

Athenien sium Does festum sic
appellatum a ferendis ramis,

138. ὀβΚαιδ dicas a quibus pen
debant oreni in his festis fiebant
cursus e singulis tribubus quib
parentes superstites essent Victo,
ris proemiundi erat.

## ΠΑΝΑΘΗΝΙΑ

In honor. Dae festa instituebant
Minervae ab Erichthonio primum
et Ἀθηναία dicta seda Thesio
postea renovata e aucta Παν
Ἀθηναία apellata, quo cunctas
Athenas Cives et Academicolas,
congregari opportuit. Distingue,
batur ab hac festa, pariter in
Μεγαλα et Μικρα.

Μικρα singulis Annis redi,
bant in quibus 3ᵃ debantur
Certamina Equestre, gymnicum,
et Musicum. In Musicis 4.
Carminis genera obtinuer. quod
ideo τετραπολιτικὸς dixer. pro
cipua Carminum materia sciat
laudare Harmodii Aristogitonis

et Thra

et Thrasibuli praeclara de populi libertate merita. Equestre certamen erat Ἀκροβατισμὸς et qui imperatus è alteri lampadem transponere debebat. Sibi et laudandem manu gestantes scadium decurrebat. Victorerat is qui prius face ingrattim adigeretur. Eandem alteri tradere debuit Gymnici ludus cursus pugilatus lucta &c. fuer. quibus addimus saltationem puerorum ornatam in honor. Palladis Armatæ.

Μεγαλα Sᵗᵃ. annuo celebrabantur in quibus eadem certamina, sed majore cum pompa agebantur, Atheniensium in his Minervæ peplum diem et variegatum circumferebatur ad imitandam ea, quæ Minervæ facinora, imo alia Dea. Unde Proverb: ΠΕΠΛΟΝ ΑΞΙΟΣ. i. e. dignus, cujus facta populo imitanda proferebantur, qui mereretur peplum ad Minervæ Templ.

140 Templum id ad ut Navi cuiusd
insoar veli appensum, cuno pond
pavope subcetraned ope Machi,
nar. per cetraud Vecis multa
Dabet Fabricius in Bibliogr. An
tiquaria Cap. 17. §. 6.

Hinc transfert Segg. licet pepli
et libet. qui facta egregia alic.
enumerat dicit. Peplum ut Ar
istoteles unum vere Nomine
inscribit librum.

Alia minora Grdcor. festa
ultro prætermitto ut Asklepia
in honor. Bachi Dionysia in
memoriam nactarum prigi bo,
ris Diasia in honor. Jovis
Dipolia quod cum Buphonüs
colgrecant Peleonia in honor.
Apollinis et Dujusgris alia

CAP. XVII.

DE LUDIS GRAEC.

Ad Sacrum Dcor. cultum per
tinent and Ludi qui Græcis dicunth.

Agon

Agonum Exercitia
pud S. Nō fuer. Ge
Versu Comm.

Ἀγὼν ποδῶν πί
τε, πάλη, i.e. Cur
Solus Pugilatu
s. Certaminum gr
cantur ΠΕΝΤΑΤ.
cum Quinquertium.
5. Ludor. gribus pr
at jaculum. Ubi
deertabant Ad de
dam, puerisam Se
cum in publicum
pro summa delecta
Obser. Dic meret a
quod Dd. Ludor. gra
Metaph. alia qq
illum qui doctrin
videamus singulo

I. Ludus

Αγωνες Exercitia Ludor. præci, 141.
prud S. Nō sues. qua Pōtd hoc
Versu comp.

Αλμα ποδωκεις, δίβκος, ακος,
τα, παλιν, i.e. Cursus Discus
Saltus Pugilatus Lucta Hæc
5. Certaminum grā dicuntur,
cantur πεντατλον Latini di
cunt Quinquartium. Foetus in his
5. Ludor. gribus pro pugilatu di
at jaculum. Ubiq. Pugiles jacul
decertabant ad delectāonē faciēd
dam, puerīam sæpe ad cadecerta
ones in publicum prodibant, et
pro summa delectāone habebat.
Obser. Dicuntur at ōn et termi
nus Ord. Ludor. gratis πεντατλον
Metaph. alia qq. signifc. omne.
illud qui doctrinæ grē excellent.
Videamus singula.

I. Ludus Cursus.

Of

142. Dicit de Ludus Fr. Δρομος a
Δρομος c. curro, qui in stadio fieb.
quod erat spatium 125. passuum q̄d
dicit̄ σταδιον Hoc Ludor. genus
apprime erat: app. Στατικοι, Διαυλος
Δολιχος, οπλιτης ne an ipsi
cursores denominabant Appellatione
app. Στατικοδρομος Διαυλοδρο
μος, Δολιχοδρομος, οπλιτοδ
ρομος. Priores erant qui stadium
illud semel decurrebant, Secundi
ordinis qui bis s. duplo longius ter
tentabant percurrere: Tertii ordinis
qui sexies s. sepies s. 6. s. 7. stadia
mobiebant. Ultimi qui cum armis
quod cum militum exercitium:
decurrebant. Sicqq. videamus.

α. Species varias Dg ludiap
cursus videamus nunc jam

β. Modum quo fieri soleb.
Erant in quo stadio termini duo
Prior. unde currere incipiebant, Fr.
dicens ē ἀφ' ἑβδομης quo inde emittebant
in βαλβις q̄d sign. ferrum transversū
quo

qua arcebantur v. βαλβ
Hunc terminū primum
Posterior terminus d
μη τελος τερμα La
cursores summa ad
tendēd, Decurrebā
Linea, aliquando Lap
lend forwand referen
qui priorem in sequeb
ἑστιν, qui ōn a secun
καταλαμβανειν
γ. Proemium or
concessum ē metap
Victori, quod dicebat
βραβειον ἐστι. De
cabant Prædicti qui
qui dicti st βραβε
ρεος ō a. Examin
sed in vendorite bon
ἐλευθερη τῶ θε
ΕΥΤΑΞΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΧΗΜΟ
sorat, v. sedeat in

quo arcebantur a ῥάβδοις Latinis
Tunc terminis primum arcebant carcere.
Posterior terminus dicitur a ῥ. ῥάβδ
μὴ τέλος τέρμα Latine meta, qm
cursores summa adhere a sequi con
tendebant, Dicebatur aliquando erat a.
Linea, aliquando Lapis pyramida
lem formam referens. Poterat curs.
qui primum insequebatur dicebatur Δίω
κων, qui ὁμ assequutus ē, dicebatur:
κατα λαμβάνειν.

γ. Proemium videamus, quod
concessum ē metæ adnigenti, a.
Victoriæ, quod dicebatur κῶμος a. βρα
βεῖον i Cor: 9. De quo proemio judi
cabant Præfecti qui Ludis præerant,
qui dicitur βραβευταὶ prave βρα
βεῖς ὑπ᾽ a. Cæsaminis Præfecti signif:
sed ἐν vendorum bonis desumpt. ut
Col. 2. εἰς ἐν τῶ θεῶ βραβευέτω
ὑμᾶς κατὰ θέλων. Pax Dei palmam
ferat, a. sedeat in cordibus nostris.

Cor

144. Contrarium huic ΚΑΤΑΒΑΣΚΑΙΝΕΙΝ & decipere proverb. Col: 2:18.
Illa enim proverbia fuere Coronidarides,
v: ex Oleastro, v. pinus, v. anabo v. ex
apio; quicquid a tergo relinquebatur,
Coronis his deseruiebat, quod Fr. dixer.
ΕΞΕΣΕΙΝ ΕΞΥΣΕΙΒΤΑΙ & ΚΑΤΑΛΕΙ
ΠΕΣΘΑΙ. Huc spectat Horatius; Occupet
extremum scabies mihi turpe relinquit.

## II. DISCUS

Discus erat instrumentum circu
laris ferreum apud Philos. denotat
Solbis discum, rotunditatem ejus fi,
guram, erat enim v: ex lapide, v. ex
aere, v. ex ferro, quo spectat illud
Versus Martialis

» Splendida cum volitant sparsa
sui ponderis disci. erat 3. v. 4. digitos
crassus, et gravis. Carcus ut perspi
ciamus, videamus:

1o. Notamus Dg vocis videtur
hic Vox descendere ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΒΙΒΚΕΙΝ

Aupi

Antequam hunc Doc
mus videtur, cum
jam dujusmodi
2o. Modus, quo
a. Jaculandi, quod
iebat ope Loramen
ramenti immissi, c
de Coronis illud
possumus: Discum
quam Philosophum
exercitii gris ipsis
tes derant. Ex cen
jam varia. Phras
ΡΟΠΤΑΖΕΣΘΑΙ ΕΞΙ
ΔΙΒΚΕΥΕΙΝ, ΔΙΒΚΕ
ΒΑΛΛΕΙΝ, ΔΙΒΚΟ
hunc qui Doctorem
dictus, ΕΠ ΔΙΒΚΟΡ

Victorius in Gre
longius summo ejac
Inventores hunc Dg e
citii tradunt
supra Martialem

III. Sal

Aucíquand ōv Doc certaminis gc 145.
ans vidēt ē, eund ipse Homerus
jam Dejusamentiunkno faciat.
2us. Modus, quo Doc uti solebant,
a. Dacredit, quod Discus Dic proji
iebat ope Loramenti per medium
forament immissi, ita ut sonaret: Un
de cōmunis illud dictum intelligere
possumus: Discum audire marule,
quam Philosophum. Porro Dejus
exercitii gris ipsa ōn Virgin es exper
tes ōrant. Ex eomino descendunt
jam xarid. Phrases, ap. Δίβκοις
χρωνχζεσθαι ἐξιζειν περι δίβκ8,
Δίβκευειν, Δίβκ8βσιπτειν, Δίβκ86
βαλλειν, Δίβκοβαλειν. Unde
ōn qui Doc certamine utebatur,
dictus ē Δίβκοβολος.

Victorēs in certamine is fuit, qui
longius summ ejaculatus erat discum:
Inventores ēn Dg egregii gris exer
citii tradunt Lacedemoniis ut
supra Martialis Poēta hucalludit.

III. Saltus Salcus

146. Salius. Fr. d⁹ Ἅλμα, ατος
τὸ ἁλλεσαι. Solebant ãn aliquando ex aeuis saltare, aliquando ponderã plumbea manibus tenebant, quæ Fr. dñt ἁλτῆρες: aliquando appenebant supra cpr, et humeris, cujus rõne fieri erat, ut mox ponderib⁹ depositis expediti⁹ desilirent ad saltum, sicqꝫ. deprauand⁹ hoc certaminis genus inualuit, ut inter legitima aurarer certamina. Non defuit hoc quoq; certamine gloriæ capiendæ, siquidem gloriosiores illi habebantur, qui longiori ponderi, magis saliebant. Vt ãn saltus ante fieri possit dicend⁹ est fossæ, et terminus ille a quo saliebant dicuntur βάθρα Lat. Linea. Terminus ãn ad quem saliebant dicuntur: τὰ ἑβλαμμενα. Unde Prior. πεσὼν ὅπερ τὰ ἑβλαμμενα, ἀ. transmeta

sali

salire, de iisd. d
in aliquo re e
quod in saliendo
debeat observare
utringꝫ. erageb
Hujus jam sig
tur ad alias ãn
nificaõne Appl
ὁβολὸς τὸ κοινὸν,
ELSEVE ἐπ' αὐ
jweta regula
pas super eos.
αὐτῶν SOLKEI
regula Pedag
commendat
ũ in saltus, P
inde libri ãn
Canonici. Ali
pro re adnen
sepe accipit. In
Veteribus su
pleno saltarent
observabat in
quentib⁹ jam

salire, de iisd. dicitur, qui modum
in aliquo re excedunt. Denigq. obs:
quod in saliendo mensura, v. regula
debeat observari, qua fecit, ne saltans
utrinq. erageret et dicebat Κανων
Hujus jam significatus transfer
tur ad alias ẽm res, usuẽ dg sig
nificaõne Apstus Gal 6:16. Και
ὁσοι τω κανονι, τουτο στοιχουσιν
εἰσενε ἐπ' αὐτους. i. quicunq.
juxta regulam hanc incedunt:
pax super eos. sic. Phil. 3:16. τω
αὐτω στοιχειν κανονι. i. eadem
regula pergamus. Inoribus veis
commendat normas, regulas Κανον,
õ τῦ saltus, progressus, et cursus.
Inde Libri ãn Saltri. Srẽ dicunt
Canonici. Aliquando ẽm sumitur
pro re adamensat, v. dimensa, ut Apstus
sepe accipit. Imo ãn pro agro, sine dimensõ.

Veteribus fuit mos ut vinovase
plene saltarent qui ritus maxime
observabat in Ludis Bacho dicatis. se
quenti ad jam

IV. Lu

# IV. Ludus Pugilatus.

De pugilatu, eo ordine agemus, ut: 1. Nomen. 2. Modum certaminis percenseamus:

1. Nomen Gr. dr πυγμη, unde is qui pugilatu certat: πυκτης v. πυγμαχος; eo fine πυκτευειν, & πυκταλιζειν, quæ ita veniunt a πυξ i. Pugnus. par ē rāo Latinæ denominationis, apud quos pugilare erit a pugno, nē Lucret. Aranearum quæ manus, ungues, dentesqꝫ fuer. eorumqꝫ ān ulterius progressu ē, ut dentibus, unguibus, milites agent pugiles, ac deinde inst. aliquod ad dibus i. quod direct. coeptum.

2. Modum qꝫ attinet videamus. 1. Quinc ad sensum fuerit erat locus ei vario crudo bubalo, cui inerat massa plumbea, aerea v. ferrea, et alligebat brachiis, sicqꝫ nudi pugnabant. 2. Arena in pugilatu erat vicarius locus, ad venarii flexione pris, et ō in diem adverberare. Itaque

Hae phrasi, quia antiq
erant Gladere pugile
de in aëra manus, q
velut si dicas, cum
Usurpat de illis, q
gerunt. Augg. Dine
intelligens. 1 Cor. 9: 26
Unctus aër end feri
cum pugile offer
in tali certamine
adversarii ferire
Hinc ān prob cru
Fabianus, a mul
licet vrio qq ed
plagā in faciat
ὑπωπια, et faci
ad ὑπωπιαζειν,
Adὑποπιαζω
laxopai. Contin
ut quisque videt
Ordinis Paulin
graves infligit
viat spiritui, e
serva justitiā
Rom. 6: 19. obser.
ὑπιαζω occur
molestiā ē mihi

Hac phrasi, quia antequ pugnand imi,
erent pluere pugiles solebant jaculando
de in aëra manus, q. d. ut Kypkius,
velut si dicas, cum umbris pugnare.
Usurpat de illis, qui nullo fructu operam
gerunt. Acqf. Dine luce affundit ad loci
intelligend. 1 Cor. 9: 26. Sic pugilem ag.
verbat aërem feriens. Ubi Aptus se
cum pugile affert, singulare docerat
in tali certamine, ut pugil faciam
adversarii ferire et foedare studebant.
Hinc an prob crudeli hoc certamine
Fabius, a multis contemnebatur,
licet uno qq ed animi bant, quod
plagæ in facie ab iccirco aborta dicunt
ὑπωπιάζειν, et faciem ita deformare
ὑπωπιάζειν, quem occurrit 1 Cor. 9: 27.
Ἀλλ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δου
λαγωγῶ. Continuat sil. Metaph. ac
ut quis que videt pallere elucet majestas
Ordonis Paulinæ ac si diceret: jam
graves infligit plagas cpō suo ut ser
viat spiritui, et membra ejus sint
serva justitiæ ad sanctificationem.
Rom. 6: 19. obser. Die mercur. quod vox
ὑπιάζω occurrit in Luc: 18: 5. Quia
molestia ē mihi hæc vidua, vindicabo
illam

 illam, ne tandem veniens ὕπο πλαγγε. Ubi inducit Iudex quidam iniquus, qui nec Deum timeb. nec hōes vereebat, vindicaturum in se dicit viduam, ne ea amplius obtundat, ubi sugillare significat sermone aures obtudere, quod obtundere, pariter apud Latinos usurpat. V. molesciam? parat. ac. sermone, ac. sermone videlicet quidem respectu, sic in Andr. Terent. & Adelpho. Admodum Dg certaminis petunct ad hoc observasse, ut is qui aliquem tam. se facebat, pedibt, et manu sublato significaret se aliquem ee. Hinc flunt phrases: Fessos fabricare manus, tollere manum, victas dare manus. — — — —

## V. Lucta.

De hoc Ludo acturi, videbimus 1. Nomen 2. Modum. 3. Phrases quasdam inde fluentes 4. Species Dg Ludi. 5. addamus παρεκβασιν

1. Quod Nomen Hujus Ludiadi, ortum, dr Gr. παλη απο τ. παλλειν, q

Vocis

Voces origines
dicit, at male,
nificat vibrare
dat mxē boeum
ē, quin inde ori

II. Modus seq
tāo Dee in Ly
tucta, eq solu
rat: hic igit
deo umeri, et p
brachiis appl
humi deficere
quidem vestibu
2. Habenas de
ē. Gleo. eps inu
quodeo faciliu
fore pugnabant.
re, ut adversa
membra prehen
ac complecti lic
bus sine Arce
ac tandem The
Dee instituti
Exercitāo fin

Voeis originem hã incertam dicit, at male, παλλειν eam significat vibrare, quidcunde habeat, dubium ẽ, quin inde originem petat.

II. Modus sequit: fuit exercitãdi in Xysto c. Pertica tecta, eq̃ solum arena sparsum erat: huic igit Luctatores bini oleo uncti, et pulvere aspersi, brachiis applicatis, alter alterum humi deficere studebat. Olim quidem arenibus, positis, Zonam d. Habenas dein Dec qq. deposita ẽ. Olea. eps inungere solebant, quod facilius et agiliores se fore putabant. Aspergebant pulvere, ut adversarium ob uncta oleo membra prehendi difficilius, firmius complecti liceret. Primis ergo his sine Arce Doc Certamen fiebat; ac tandem Theseus Artificio Doc instituit curavit. Nec hõ Dec exercitãdi fine p̃sidio fit, huic proposa

 posuer. Mercurium qui am ex luc
catoribus aliumd cer prostrare, ispal
mam ferebat:

III. Phrases oaridesc, quæ dine
deducunt, ut i. λαβαι a λαβη
ἡ. apprehensio, cum firmiter alter
alterum tenere, d. λαμβανω 2.
bopplesai complicari, v. implicari.
3. κατεχειν ἡ. firmiter astrictum
tenere. 4. θλιβειν stringere. 5. κα
ταπιπτειν ἡ. ori aperta prosternere.
6. βιαζαι ἡ. rumpere, dejicere erecto
statu: quia ducem palmam qui
tulit, ter debebat prosternere alium
dine ruinæ apud eos dicebatur πα
ξαι et απο τριαξαι. Victi am
απο τριαξεναι, qui am victus erat,
voce, v. digito sublato, palam hoc
fatebatur.

IV. Species hj Certaminis sec dum
ὀρθοπαλη et ανακλινοπαλη. Illa
ē, qua stantes et erecti luctabantur.
Hæc cratea, qua humi jacentes, cum
servis

servis manibus u
vocitab. Luctatore
V. Et lucta et p
alia de certaminis ge
πανκρατιον dictu
exercuit, dicens e
De hoc legi auctor
Eronis Lib. 6: Cap.

## caput X

### De IV. Ludis

Ludi solemnior
præcid erant IV. J
qui loco d. a se inv
Dei alicujus tute
ter sacratus erat.
unde Ludi Olymp
vocab. 49. primo loco.

I. De Ludis

1. Videamu
pleni fuerit, qu
percipere queamu
pz. Locum hor
dum hi Ludi st
a Olympiad. Opp

sertis manibus in pulvere se se
volitat. Luctatores.

V. Et lucta et pugilatu ad huc
aliud certaminis genus enatum ē:
ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ dictum; qui in hoc se
exercuit, dicitur ē: ΑΚΡΟΚΕΣΒΙΤΕΣ.
De hoc legi meretd. Paschalius de
Coronis Lib. 6: cap. 24.

## Caput XVIII.

### De IV. Ludis Solemnib. v. Sacr:

Ludi solemniores et celebriores
Grꝛcid erant IV. Gr. dicti ΙΕΡΟΝΙΚΑΙ.
qui hoc ꝺ. a se invicem differebant, et
Dei alicujus tutelaꝛ, cui peculiari
cer sacratus erat. Inter hos eminuer.
unt Ludi Olympici, de quibus agemus
nos qq. primo loco.

I. De Ludis Olympicis. eorum. ut:

1. Videamus, quid Ludus Olym
picus fuerit, quod ut distincti us
percipere queamus, observꝛ:

2ꝺo. Locum hor. Ludor. celebraꝛi cepti
dum hi Ludi fuꝛ in honoꝛ. Jovis Olympici,
ad Olympiam. Oppid Elidis; nē am
acce

154. acceped. Hicerat celeberrimum
Joris Templum, inquerat insigne
ejus Simulacrum reponendum a
Fidia factum.

2do. Originem scire necesse ē, quod
Herculi adscribit. ō Thebano, Jovis
et Alchmenæ Amphitrionis filiæ
filio, cujus multa scribuntur etiam
gesta, sed ō majora Verjs. Veb. tri
buit hon. Ludov. origo unde et Mi
nistris Dactyli a. Ministris Magnæ
Deæ Cybeles, Herculi idem, quia mul
to ante alium Herculem exercuit,
qui cum 4. fratribus Ida Creta monte
oriens, venit in Elyda, et in Op
pido Olympicas dicto, ludos in sti
tuit ut Pausan. scribit. Ubi fra
tres ejus oblectāonis grā certabant
& Victori Hercules fratrum majus
dabat præmium, Coronam Olivæ
nam, a. et oleastro contexebant,
quod Oleast. cam. Hercules plan
tavit in BEAVTEW. luco Jovis, et
Arbor et Jure cruta dictæ Kalendis
SEPTEMBRI, quia sequenti anno
cors

Corona et Jac arb
frondibus contexeb
ag. Idc origo trad
eximie cand. in scau

3to. Stata tpa
5ti Anni, ut singu
nis rediret, quo
in memoriam ejus
4. fratribus hon. in
ano. Et sic rediba
50simo quinti An

4to. Videnda ē
rāo ab Iphito,
nisse Jos Lud
hoc Iphito ora
pmo ejus dcas
Olympiadum.
Dgab Iphito fa
tempestas quæ c
dictum, Apol
gebat, cui Iphi
nea bellis abst
cepto statim cu
spartam et Ol

Corona ex Dac arbore decerpsis frondibus contexta dabat Victori, atq. Decrigo tradit hod. Ludi. quos eximie cand. inscaurarit Herc. Thebanus.

2do. Stata tpa hod. Ludi. erant 5ti Anni, ut singulis ap. quinquenn nijs rediret, quos Hercules instituit, in memoriam ejus rei, quia ipse cum 4. fratribus hd. inventierat sicq. S. ano. Et sic redibant hi ludi mense 5o simo quinti Anni durabnt. per 5. Dies.

4to. Videnda ē hod. Ludi. Restau, rāo ab Iphito, legimus ēm inter, nuntios Dos ludos el, hinc ē, ut ab hoc Iphito narrant. Olympias pma ejus dcas initium dedit Ael. d Olympiadum. Restaurationis anno ab Iphito facte occāone dedit tempestas quod dam adversa aqua vexatus mari Iphitus Regi dem sium, Apollinem consulere ve gebat, cui Iphito denunciat Apollo, ut a bellis abstineret, quo nuncio ac cepto statim cum Licurgo vēs Ludos Spartan et Olympicos instituit,

aegl

156. necess. abeo ppē intermissi st. Hoc
igit Olympia prima in Chronicis
Graec. scribitur; Licet sint qui di
cant post Victoriam Corebi hanc
narratam fuisse inchoatam: utpō
Olympias 1ma. ō hinc ē, aeruginosa ae,
staduāmne Iphiti quicquid ēm hoc
fecerit dr ΤΡΙΤΙΚΟΝ at quod hoc
sequitur, pro vera habet. Historia.

II. Videamus, qui curam hor. Ludor.
habuer. Illi traditur fuisse Pisei, ut
plur. nō Elei. Hi Elei gmūni gēnta
liberierant a bellis, vivente in pace,
erant & fides ēnt hor. Ludor. quod
Pisei affectar. propositi cum st, hinc
34. Olympiade & 8a quas Olym
piades Elei vocant illicitas, qui
cand. Pisaeor. mortem pretendē
tes, curam perpetuo habuer. Qui
dixer. Ludos illud ἀπὸ ΑΤΛΟΤΟΤΑ
& βΑΡΒΕΡΟΥΣ sed eximie dicti sunt
hi ΕΛΛΕΝΟΔΙΚΑΙ, quasi Judices
Graeciae. Primo quidem fr. unus
erat usq. ad Olympiad. 50. cand.
2. st constituti. Olymp. nō 103. ex 12.

Tri

Tribubas lecti fo
aica id ipsū vicci
sectari 108. Olym
de quo Pausanias:
lud. Lud. sama e
ad Senatum Oly
vocabat. hi Judi
siquando satis ju
de certamine, a
ri debita. Hi pr
in foro Elidis ne
in judicio severe
stringebant. Ita
in Ludis his po
erant publici qu
qui gestarum ad
unt ejq. spectato
cidend certamen
delinquentes: d
Adotai: Hi Ju
debebant, et pop
sare, qui his Ge
Dignitas tribu
primus memora
similis.

Tribubas lecti sit 12. Verum
circa id tps victi. Elei, & suntum
sciuti 108. Olymp. rursus 10,
de quo Pausanias: Quamvis am
hd. Lud. summa ect auctoritas tu
ad senatum Olympii Urbis pro
vocabat. hi Judices a sercantib.
si quando sat's juste judicarent
de certamine, v. de corona Victo
ri debita. Hi profecti sidebant
in foro Elidis ut am justi ent
in judicio severe juramento ob
stringebant. Utam pax et ordo
in Ludis his posit, servo servam.
erant publici ministri cstituti,
qui cflatam ad hos Ludos ingent
um ic. spectatd. curbam iden
cidem ctemmentes observabat
delinquentes: dicti ab Eleis
Alotai: Hi Judicibus adstare
debebant, et populum perva-
gare, qui his erat magna ipsi
Dignitas tributa ē, et fere su-
perius memorato. judicium
similis.

III. Vide

158. III. Vid. eos qui hic decertare
solebant. Primis tribus his Ludis
interesse mulieribus licitum erat:
ita, ut si quid appropinquaret de
rupe precipitabat amnis Speculatura,
quand certatura. Ac antiquata
cam. hac Lex, sequioribus seculis
non mulieres admissa est, eq. servata
legis qualificanni occasione dedit
audacia cujusp. aud mulieris.
Pherenice dicta, quae cum ab hoc
legis transgressu ad Judices de
ducerer. jactatae, tam Patrem,
quam filium aurigantibus fratri
bus victores Olympiade fuisse,
sic q. ejus laude, a vexatione q.
movit Judices, dedet. a vi aud.
atq. sic mulieres certasse et ad
pl proemia reportasse legimus,
de Spartanis Virginibus quod
ad Palestram unice orarent, loquit.
Propertius Mulcatud Sparta
uti amar jura Palestrae. Anna
ge Virginei tot bona Gymnasii,
Sic

Sic Pausan. trad
Areadanis filiam
proemium reportas
dicand, qm cland. a
Hic dicend. ē alig
certaminis. qui de
et de hac re nū fu
m. Mensis ante Je
et ita ad 9. mensis
pos. nō gravioribus
2. Ōes qui dec
leris q. puri ēē de
gitios. es hōv, neq.
bat, ad certamen
3. certaturi in
de ordine hoc mo
argenteam Fr. Ka
madebant globuli,
inscripta erat Lic
cad. obtinebant L
tabant; si certau
ret, is qui impare
lum prostrenuo cu
cubat, hinc dict. C
clarior sit exempl

Sic Pausan. tradit hoīs cujusd. 159.
Areidanis filiam suam cum laude
proclamand. accepisse Cibesiam
dicand, quū tam. multo alia emul. st.

Hic dicend. ē aliquid de modo hū
certaminis. Qui decertare cupiebat
et de hac re aīm sumebat, is post
10. Menses ante se exercere debuit,
et ita ut 9. menses teneris lab. lab.
tōe ac gravioribus et integris certam.

2. Vēs qui decertab. integri, se
leris qꝫ. puri ēē debeb. nullius qꝫ. flā
gitiosis hoīb, neqꝫ. qui eund. quinque
bat, ad certamen admittebatur.

3. Certaturi interse sorciebant
de ordine hoc modo: in Sicilam
argenteam Fr. Καλπιν dicam. im
mittebant globuli, quibus singulis
inscripta erat Littera; quibus
cad. obtingebant Litterati macer
tabant; si certanti mundarius impar
ēet, is qui imparem sortiebat globu
lum prostratus cum Victore decer
tabat, hinc dict. ē Εξ Ε Χ ΕΣ. Res
clarior fiet exemplo: Ponamus 9. Athlet.
binis

hic decertare
bus his Ludis
es licitum erat:
opinquaret de
tam spectatum
Ac antiquata
moribus seculis
fuisse, eq̄ servā
occaōnem dedit
mundi mulieris.
quod cum ab hoc
Judices de
tam Patrem,
tribus fratri
quid fuisse,
certaōne eqꝫ.
et. venia.
ercasse eos
sse legimus,
nibus quod
rarent, loquit.
ud spared
lestrd. Asia
Gymnasii,
sic

160. binis in duobus globulis x-a pariter alijs duobus in globulis ββ. persona ad 5tam γ. quod ducentx-x. illa persona interfe certabant qui ββ. illa pariter. cui γ. obcigetis d. Equestris; x. terciarius. Hæc sors fœcundatissa habebat. si quidem certa debebat demum cum adversario jam sesso.

4. Ante certamen ad jurabant explorati, et probati, se malis artibus usuros, nec leges certaminis violaturos ἐ. Voltigeos ἀθλεσαι quo spectat 2 Tim. 22:5. ΕΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΘΛΕΤΗΣ ΗΣΚΗΣΗΤΑΙ ΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΝΟΜΙΜΩΣ ΑΘΛΗΣΗ item Phil. 2:2,12.

IV. Certamen in his ludis erat. variumd nam præter ea certamina quæ superius descripsimus, ut Cursum, Discum, Saltum, Pugilatum, & Luctam, erant ad alia, ut Equestria, quæ in primis in usu erant, et quidem ad equo, unde solutorio usi sc, certantes ad bigis alteri sued. curuli quod dbut

ΟΠΤΟ

ΟΠΤΟ. hinc Proverb. ΠΑΥΤΑΧΟΣΕ ΤΟ, in quo [illegible] Veteres p. ΡΑΒΔΟΣ, qui &. ad aigres, &. pingres Fabiæ, delect abant hoc certamina Equ. gotarimus, finque [illegible] præter eorum exer. ingenii certamen Poesis, Historia. hinc dicit Herodot. sedem majorem ut quam posset His. ludis, quando cum judicum aures d. unoquoi calculo ea. ut Libris illius q. [illegible] marent.

V. Proemium me illiceret ad ΡΗΤΟΡΟΣ hac [illegible] in oleastro Græcia [illegible] ejusdis

ΟΠΤΟ. hinc prover. enatum 161.
ΠΑΝΤΑΧΟΣΕΙ ΟΠΤΟΣ in quo aëre ante
lectabant Veteres præcipue Exto
ΡΑΒΔΟΛΟΣ, qui &. Calvos &. surdos,
&. nigros, &. pingres ad mensam
Babel, delectabant. Inter &. ea
hæc certamina Equestre ut supra
memavimus, singulare erat. Ac
præter ejus exercitium erat ea
ingenii certamen, ut Eloquentiæ,
Poesis, Historiæ, Comœdiæ, Tragœdiæ
Hinc dicit Herodotus se audlam
sedem majorem expectare; quam
ut suam posset Hist. perlegere in
Ludis, quam cum perlegisset, sic
Judicum Aures demulsit, ut illi
ureo di calculo eam darent gloriam
ut Libris illius 9. de 9. Musarum.
nuarent.

V. Proœmium inquiris certa
mine illiceret Coronæ ex Oleastro,
Gr. ΚΟΤΙΝΟΣ hac tum Corona, quæ
cum Oleastro Græcia ubique afflueret,
ὁ τῶν ex cujusvis Oleastri fronde
texe

exebatur, sed explantato,
superius memorato, ex Luco Jovis,
decerpebat am a Judicibus vel im
elligi jam pot uerus 2 Tim: 4: 8. Quod
super e reposita, mihi Justus Co
rona, quam reddet mihi Dus
illo in die: &c. Palam respicit ad
Athletas Olympiadis, nec hq
uv di proemium dicendum e, dic
ev, nec potius respicit Virtus qm
lucrum accessit am alia, qua gloriam
Vict. ad sidera tollere videntur;
nam per prædicum voce clara
Victores Olympiæ citari, mos fuit
iisd. am statua in Lucu Jovis Olym
pici posita fuerat igitur vi ecc.
gloria summa et ingens, immer,,
talisq. qui inde in Patriam rever
tentes, magna cum pompa,
quadrigis vecti, et palma ornati,
in urbem invehebantur dejecta
muri parte, sicut apud Rnos
triumphus dabebatur, alias

ves

ves dignides debell
hod. adhuc am in
Tubal atq. 1600
VI. Celebritas Do
ingens ad hanc em
Græcia, sed am ex
Ægyptii, Lybid, c
dant. Dc de his

# Caput X
## De Ludi

Ludi Pythici in ho
hi habiti st, de quib
vimus, ut videamu
I. Quis instituit h
Dos instituer fui
degg. am accepisse
Serpentem anxiu
dictum interfecer
gravem relig ex
retra, Effuso per
vemens. Atque

ões dignitates debellans, gloria hod. adhuc amā injecta erant Tabulæ atqq. Theatri Tabiti sc.

VI. Celebritas Dd. Ludi erat ingens ad hanc ēm ō solemnē ōis Græciæ, sed ām exteras Nationes, Aegyptii, Lybiæ, Siciliæ confluebant. De de his sufficiant.

## Caput XXI

## De Ludis Pythicis.

Ludi Pythici in honor. Apoll. Pythii Tabiti sc, de quibus agemus eo ordine, ut videamus.

I. Quis instituit hos Ludos. Fabulæ dos instituios fuisse ferunt, eo in deqq. ām accepisse quod Apollo serpentem onxum Pythonem dictum interfecerit. Ovid. Mille gravem telis, & Dausta pene sagitta, Effuso per vulnera nigra veneno. Atque in Dujus dei memo

164 amenuriand hos Ludos instituit, ut canit idem Ovid. Met. Lib. 1. cxiii.

„ Nec operis famam posset delere vetustas, Instituit Sacros celebri certamine Ludos; Pythia perdomiti Serpentis nomine dictos.

Sive fuerit die Python ferus aliquis hō ut supra notavimus Tirannus, aut secund. alios Latro, sive ærus Serpens, ō erit ab re hic decerneret, hoc certum ē quod ō a Pythone interfecto hi Ludi de nominati sint, quam sic ō deberet, dici Pythia, seu Pythonica, ærund ab Urbe Pytho, quo nunc insignita erat Urbs Delphis primis tpribus agitabant hi Ludi in plano et campestribus initio ō instituonis hui. Ludi. Certamina ex crevit. Illustres Viri ut Castor, Pollux Zetes, Hercules Pancratiast. et Victor ex illis ab Apolline præmio donatus ē.

II. Celebrabant hi Ludi primis tpri bus

bus singulis gemmati annis elapsis, cum period. dicta ē Ovv ōō 5ta 99. dō celebr annis integris elap Quod tpō Anni a Lu Mensis illius, quan Dasios Græc. Τοσσ cum nostro Aprili

III. Intermissi hi Ludi. restaurat ptrigrionibus de dicere licet. Atqui bant Senatum &c. ex ea ut pro pa haberet quod Sa primis Oraculi Ejusdemque jus ac Libertatem p offrimmerat, D cipes debuit, et Collegii fuer. om am hoc Concil. Græcā Civitatu gulos, et inter

bus singulis gemmatis, octo integris
annis elapsis, currente 9a aut illa
period. dicta ē EVVENTISES, posse
ōn 5a 99. dō celebrabant, quatuor
annis integris elapsis, currente 5a.
Quod ipso anni admet, fuit Dies 6us
Mensis illius, quam Delphici dicunt
Basior Grāc. Ταξρεδιον quigquit
cum nostro Aprilem. Majo.

III. Intermissi aliquando fuēr.
hi Ludi. restaurati tum ab Amp-
phigrionibus de quibus aliquid
dicere licet. Amphictiones hi habe
bant Senatum v. Concilium celebra
re, ita ut pro publico in Grecia
haberet quod sacra curaret, im-
primis Oraculi Apoll. Delphici,
Ejusdemque jus Grecid commune,
ac Libertatem populi defendere,
officium erat, Bellum indicere, sus
cipere debuit, et quod alterius sancti
Collegii fuēr. munera. Compositum
am hoc Concil. fuit ex 12. Legatis
Grecid Civitatum, quas. singulas, sin
gulos, et interdum plures ān legatos
misēr.

166. missel. Convenet. am ad Thermo-
pilas. Auctor Dg Concilii erat Am-
phiction, Deucalionis filius, qui
ex 12. Nationibus hoc constare fecit.
Ionas, Dores, Dolopenses, Phoce-
ses et alii, (quos difficile erat descri
bere:) His igitur jus erat Legatos
mittere ad gregem. Ipse conveni
endi locus dicebat. ΠΥΛΑΤΑ, quia
erat, quasi porta in aliam regionem,
et Legati dicti sunt ΠΥΛΑΓΟΡΑΙ, Re-
scaturum vō occasio dederat ex
hei sordis Latrociniis vexabant
alios, præsertim Delphos, qui Con-
sultum et venerant spoliabant,
donec tand. Euribetus quidam
Thessalus, ōes ejus gentis bello dele-
vit, et Delphos ab hac calamitate
liberavit, sicque ludi antea inter-
missi, restituti sunt.

IV. Principio sola in his Certam.
musica admissa fuer. app. ΚΙΤΑΡΟΔΙΚΑΙ
& ΑΥΛΟΔΙΚΑΙ cuique Apollo inven
tor Cytharæ creditur. Resciuit.

Resciuer. hoc musica
ipsi an Amphictyon
Apollinis et Cytharæ
Hic am Cantus, a. hym
niam pugna Apollin
dicebat ΥΜΝΟΣ ΠΥΘΙ
ida compositus erat, e
gatos pugna e
pares Dabat S. P
Nobis, exordium, a
xordes exhiben
ni pugnam se acce
pus hymni, erat A
bens primum Viri
trias ΚΑΤΑΚΕΛΕΥΣΤ
ni pugnam et Ap
inde dulcib
ΚΑΙΕ ΑΚΤΟΥΛΟΥ
ordia indecentem
ponens. Jambia e
cepit ad irrisiones

Restituer. hoc musica certamina
ipsi cum Amphyrione atque Cantus
Apollinis ad Lytharam canebat.
Hic aut Cantus, ac. hymnus, in anguis
riam pugnæ Apollinis cum Pythone
dicebat Νομον ΠΥΘΙΚΟΝ: qui cantus
ita compositus erat, et ita decurrebat,
ut partes pugnæ exhiberet, sicut
partes Dabebat S. prima erat: ΑΥΛΑ
ΚΗΘΟΙΣ, exordium, alio aute tempor
ΧΡΑΣΙΣ exhibens Apollinem,
ad pugnam se accingentem. 2da
pars hymni, erat ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ, exhi,
bens primum Virium tentamen.
3tia ΚΑΤΑΚΕΛΕΥΣΜΟΣ, hortamen
ad pugnam et Apollinem jam
irritantem ducebat. 4ta ΙΑΜΒΟΣ
ΚΑΙ ΣΚΥΤΑΛΙΣΜΟΙ Irrisionem jam
aria indicentem Serpentem ex
ponens. Iambia enim severus valde
apti ad irrisiones Dactilo ap̄ eur,

runt properanti quasi pede, ut sig
nificent gaudium, quod redundabat
Posse debellato. 5ae Evripvos. Dra,
conis jam moribundi sibilus exhibens.
Alii 6. pareas huic sanctioni tribuunt
ap. ia. ΠΕΞΙΟΝ quod idem cum ΠΕΙΣ
ΠΕΙΣ α 2a ΙΑΠΥΞΟΝ quod ad certa
men Postea proveat ΙΑΠΥΖΕΙΝ
em significe convitiari, ut quod di
versus apiset, ut notavi supra.
3a ΔΑΚΤΥΛΟΣ Hi Bacchi sacer
dotes, quia ante Apollinem Ba
chus tenebat Brachium Delphicus
4a ΚΗΡΥΚΙΚΟΣ in honor. Jovis, quod
in Creta enunciatus fuerit. 5a.
ΜΕΤΡΟΝ Carmen matri Telluris
sacrum, et Evripvos. Sibilis mo
ribundi hostis, ut supra invenit
apud Pausan. in ΒΟΙΩΤΙΚΟΙΣ. Alia
Ioannes in descripti sequentibus
Pythis accessere. deinde ad musica
hæc certamina in Gymnica, Equestria

Curio

Carulia, et Ingen
verbi causa quod

V. Dicamus d
dari solitis do o
mum obtinet. pro
ad aurora: ar genteo
ΡΕΥ qui Aurum ac
ΡΑΚΤΙΤΑΙ. quod pos
certamina accessi
tum, et Romani.
dicit: SEQVATVR
runt, quibus sanam
donabant? Ser
dicunt et Laur
ut Ovid tradit: H
mamus, peribu
Esculea capiti
pondum Lagru
Daum addit, q
libus victor c
quia laurus
Daphne conv
Coronam Dane

Curulia, et Ingenii certamen;
verbo ea ora quæ in Olympic. celebrab.

V. Dicamus de Proœmiis victori
dari solitis ꝙd musicum d. certa-
men obtinen. proœmium dicit fuisse
ex auro a: argenteo; huiusmodi αγο
μεν qui Aurum accepit. dicit ſt: ΕΣΘ
ΜΑΤΙΤΑΙ. quod posset a, cum Gymnica
certamina accesserunt mutatum ē in ser-
tum, et Coronam. Hinc hgmodi αγονες
dicit ſt: ΣΕΦΑΝΟΤΑΙ de eo ā dissen
tiunt, quibusnam frondibus conserto
donabant? Certo ΠΥΘΙΟΝΙΚΕΣ, alii
dicunt ex Lauro, alii ex Æschilo,
ut Ovid tradit: Hic juvenum quicunque
manu, pedibusque, rotave Victorat
Esculea capiebat frondis honorem,
nondum Laurus erat: Metam. l. 1. c. 13.
Ratum addit, quare esculeis fron-
dibus victor coronabat, quia
in quit laurus erat, in qua postea
Daphne conversa ē. Alii tradunt
Coronam Pane consertam fuisse,

ex

170. ex palmæ frondib. Nondesse qui dicant accepisse poma & mala ut Lucianus, cui jungendē Liba nimus Sophistæ de mutatione proe mio. Obs. quod in diversis tpribus hæc facta fuer. et fieri potuit, ut Luciani tpe fuer. v. poma a. ejus arboris rami cum fructibus onerati. Obs. advenerit quod in ōibus certaminibus pro additamento datus ē Victori ramus palmæ. Ultimo de his ramis s. Ludis ovec mus, quod hi Ludi ōsicut Olymp. in aliis ān locis fuer. celebraci, ut Milēti, Magnesiæ, Thessaloni cæ, sic ān Carthagine legimus ac alibi locū. quod est in die Spau hemius a Callimachi.

Hæc de Lud. Pyth. suffic.

Caput



De Ludis M

Inter Ludos celeb

Hic loco occurrunt

De quibus agemus

mamus distincte

I. Nomeo hod. L

dicat, ān scitis se ab

mea Argivo, et L

mi soris abundaba

quod erat præcipue

med derasatur Sa

& fabulat ad qu

Hercules ab E

quens dictus ē

Elones, & Philic

II. Stata tpa

ΠΥΘΙΟΝΙΚΟΣ

tant 12e mens

dicti Πανέλλ

# Caput. XX.

## De Ludis Nemeis

Inter Ludos celebriores v. sacros.
3tio loco occurrunt Ludi Nemeæ
De quibus agemus eo ordine, ut
videamus distincte.

I. Nomen hor. Ludor. ut Aur
dicit, aũ sortitũ ab Oppido Ne
mea Argivo, et Lico, v. salto,
qui feris abundabat feris, et in
quo erat præcipue ille Leo Ne,
mæus deraptator ferus regionum,
et fabulat ad qu occidend. missus
ẽ Hercules ab Euristhæo, qui
Lucus dictus ẽ Nemeus inter
Cleonas, & Philiuntem.

II. Statæ typa: Erant hi Ludi
TRIETERICOS v. tertio aũ recur
rebant 12e mensis a Corinthiis
dicti PANEGYRES Athenien sibus

Boed

172. Lucdromion exhibebant in his
Ludis, justa funebria anhelat
Sacerdotis Jovis Lycurgi qui o-
phetis occisus erat a Serpente,
dicuntur hic puere Archemoros
archē à principium, et μόρος
mors, quod in initio vitæ occisus
fuerit, et quod erat indigna spei
Infans. Ludi in memoriam hujus
dicti sc: Nihil enim vulgatius erat
apud Veteres &c. quam ut in hu
jus modi magni annis heroum ho
norem Ludos celebr. instituerent.
Historia hujus rei hæc est: Erat Hipsi
phile quædam Thoantis Regis
Lemnii filia, cum autem mulie-
res in Lemno virosque suos omnes
filios una nocte necarent ipso
patrem salvavit, et dimisit postea
cum Lemnides observare patrem
vellent eam supplicio afficere,
et a privatis capta Lycurgo Regi
Nemeæ

Nemeæ data est, cui f
tem cum auctrice
Heroibus Thebas p
exercitibus ex. ac
runtibus, force fore
accessit sentens, ut
trium reliquit in
reversa, a Serpente
perit, eumq. Pater
eam occidere, defen
Argivis, hujus mortem
rat Amphiliaraō
filius Argivus, d
in Thebaide, huic
primitus hi Ludi
Herculesdem di
in memoriam illiu
hic occiderit Lyc
nosum, cui mul

III. De Certam
tragi solitis, obs

Nemeadatae, cg filium Ophel, 173.
tem cum auctorit. & 7. Argivis
Heroibus Thebas petentibus, siti
exercitibus ext. acheuenter labo,
rantibus, forte fortuna ad eam
accessit fontem, ut ostenderet, pa
erum deliquit in Herba, quem
reversa, a Serpente necatum re
perit, eumqp. Pater pueri vellet
eam occidere, defensa ē a Regibus
Argivis, hg mortem vaticinatus
erat Amphiliaratus Vates Oicli
filius Argivus, de quo vid. Statium
in Thebaide, huic igitur Archemoro
primitus hi Ludi dicati sc, sed
Hercules dein dicavit Jovi Nemeo,
In memoriam illius rei, quod ipse
hic occiderit Leonem illum fa
mosum, cui nullum nocuit ferum.

III. De Certaminib. his Ludis
peragi solitis, observamus ōia

illa

 illa in usu fuisse & celebrata, quæ in aliis ludis, ut certamina Gymnica, Equestria, Curulia, et alia hg̃ generis.

IV. De Præsidibus hor Ludor aliquis. Hi erant electi e Corinthio, Argio, & Sicyonio, Erant aũ justis Vestimentis induti et Luctui Hypsiphiles gdã lentes, a aũ erat dignitas, hor. Præsidum. ut ipsi Corinthios and Deor ducibus gerere ẽ dubitarent.

V. Demum videamus proemium quæ hor. Ludor. victor obtinuit. Initio fuit Corona e olea. deinde ex Apio. Utr. aũ hæc Corona ex oleâ, v. apio fuerit ẽ satis gstat. Apium tu certius ẽ, si quidem Apium erat e herbis quæ in funeribus magis inpositæ erant, ita ut teste Plutarcho in Timoleonte ecipsa Sepulcra Apio superspersa, sicque erat Deorũ Cultus? Hæc de his. Cap.

# Caput. X.

## De Ludis

De his acturi [illegible]

I. Ubi celebrat[illegible]

[illegible] Isthmo Corin[illegible]
habent, vox [illegible]
ex voce Heb. □
eum hæc terra [illegible]
clausa, ne dicta [illegible]
lingua sacra terra ling[illegible]
Veteres insignire [illegible]
eas partes, quæ [illegible]
huic perpetuæ mar[illegible]
Templum Nept[illegible]
unus quidem Pi[illegible]

II. Institutio [illegible]
monis & Melicer[illegible]
suo filio Cadmi[illegible]
nis Regis Theb[illegible]
victum in juvenil[illegible]
filium occidisse,

# Caput. XXI.

## De Ludis Isthmicis.

De his actum deinceps videbimus.

I. *Ubi celebrati fuer?* Celebrati
sunt in Isthmo Corinthiaco, unde
eum habent, vox Isthmi eum habet
ex voce Hebr. גבל i. claudere,
et eum hae terrae utrinque mari
claudat, ne dicat eum e hac terra:
*Angusta terra lingua*, quo nomine solebant
Veteres insignire eas terrae contra
ctas partes, quae tandem cum
huic perpetuae manserit. Hic erat
Templum Neptuni Isthmii, opa
eumque quidem Pinuum Lucus.

II. *Instituti erant in honor. Pale*
*monis & Melicertae.* Historia haec:
Ino filia Cadmi, uxor. Athaman
tis Regis Thebanor. videns and
ritum insanientem, et Learchum
filium occidisse, cum altero filio
*Meli*

Cap.

176 Melicertæ assumto fugiens,
secund. de Sufroneis Saxis in
mare precipitavit ut canit Ovid.
Imminet æquoribus scopulus:
pars ima cavat fluctibus, et tectas
descendit ab imbribus undas; cuma
exigit, frontemque in apertum pro-
rigit æquor.
Occupat hunc (: virès insania fe-
cerat:) Ino: Sequæ super ponitum
nullo tardata timore, mittit, onusq.
suum, percussa recanduit unda.
Vnda igitur immensi Dei maris
effecit mutatis unibus, nam dicta
e Ino Leucothea, Melicerta au
Palemon, cujus Palemonis cada
ver delatum a mari ad Isthmos;
cum dicit in litore insepult. jaceret,
ænam pescend ibi excitavit, do
nec justu Oraculi humo mandat.
fuit, cujus rei memoriam hi Ludi
so instituti. Quæ am Melicertes
dictus sit Palæmon, vid hæc e,
quia una horum postquam in Deum
versi

versi se mutari soleba
lus postquam inter
dictus e Quirinus. Ut
aliud sort. e am, sic
e Palæmon. Primu
fuit dicati erant, a
sent inter
instaurati, ampl
dicati, Id vo fuiqu
Ludis, ut soli Cle
cid Vbibus v. N
quod ica e inte
Clei per ignominia
si, sed propria hoc
ut Pausanias in

III. Sacra hyd
erant ordinata,
ex, 3tio ao, hinc
Sicca alii 4o v. 5
lint, ut Plinius

IV. Cereamina
imprimis cursus,
hæc solemnia?

V. Proemium

versisse mutari solebant. Sic Romu-
lus postquam inter Deos relatus ē,
dictus ē Quirinus. Uxor ejus pariter
aliud sort. ē am, sic Melicerta dicebus
ē Palæmon. Primum igitur his Ludi
huic dicati erant, ac deinceps quoties cumali
quando dicti ēent interrumpi, a Theseo
instaurati, ampliati, & Neptuno
dicati, Id vō singulare erat in his
Ludis, ut soli Elei ex omnibus Græ
cis Urbibus v. Navibus arcebant,
quod ita ē intelligend. ac si hinc
Elei per ignominiam fuissent exclu
si, sed propria hoc fecit voluntas
ut Pausanias in Eliacis notat.

III. Tacta ipsa hor. Ludor. ita
erant ordinata, ut hi celebarentur
ita, 3tio ao, hinc erant Isthmia.
Licet alii 4o v. 5o ao agitatos ve-
lint, ut Plinius

IV. Certamina hic debant ordi,
imprimis cursus, aromator. ornarit
hæc solemnia.

V. Proemium dabat. Victori Co-
rona

178. vona ex Pino majorū ē adarus,
qui dicunt ex Apio arido. Supra
vidimus in Ludis Nemeis Coronas
datas ēt ex Apio pariter, verum in
promtu ē discrepantia; nam ibi ex
viridi hic ex arido erat Apio. Testes
Diodor Siculs.

VI. Præsides hor. Ludor. erant
Corinthii primum, deinde Sycionii,
eversoem Corintho per L. Mummium,
his Sycioniis id negotii datum fuit,
donec hond. pristinum recuperavit,
restaurato Corintho, denique dignitas
hæc magna ad quod erat, tum propter
Religionem, tum propter Antiquitatem. Ita celebritas Spectator.
quæ gfluxerat, v. cādrīndi Corinthiand (: Corinthus ēm jure a Cicero
ne Lumen totius Græciæ appellatur:)
ex quo gain's gnoscer potū hujus splendor? Deus quē in Græcia excellens. Jn
famis tū erat meretricum quæstus
quæ peregrinos blandis (: ut fieri solet:)
illecebris allicichant: quippe hic
erat

erat ipsum insigne
et ubi plus 1000. anere
natum illud Proverb:
Corinthum navigare.
fert. Non cuivis hōis
Corinthum? Quia vō in
sionem ferimus ipsum
dicit: id honeste pote
aliquid de ipsō dicere

## Caput XX

## De Tempo

Apud cēs Gentes
Romanenses, et
1. Annus primis
Athenienses inchoa
riand Liberon. Lein
Maribunio proxim
Post Solstitium de
II. Menses erant
hinc constabant 30. &
num 30. dier. Præc

erat typhum insigne Veneri exstruct. et ubi plus 1000. meretrices erant, hinc natum illud Proverb: Non cuivis e Corinthum navigare. quod aliter sic effertur. Non cuivis homini contigit adire Corinthum. Quia vero in his Ludis mentionem fecimus typhum e. Anni, Mensis, & diei. idcirco hic putamus breviter aliquid de ipso dicere.

## Caput XXII.

## De Tempore

Apud Græcos Tempus dividitur in Annos, menses, & Dies. De his ordine.

I. Annus primis temporibus apud Athenienses incipiebat post Solstitium æstivum liberum. Deinde cum accuratior a Nonilunio proxime sequente, post solstitium æstivum.

II. Menses erant 12. qui alternatim constabant 30. & 29. diebus. Mensis tum 30. dier. præcedebant hos, illi

180. igitur ē 30. diebus constantes
dicti sc ΠΛΕΞΕΙΣ v. ΔΙΚΑΠΤΙΝΟΙ, re
liqui ΚΟΙΛΟΙ et ΕΥΑΦΤΙ.

Nomina Mensium hæc so.

1. ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΟΝ Mensis
ΠΛΕΞΕΣ incipiens a prima luna,
post Æstivum Solstitium respondet
parcim Junio parcim Julio nostro,
sic dictus ē ab ΗΕΚΑΤΟΜΒΙΣ quæ
hoc mense offerebant olim dictus
ē ΚΣΟΜΒΟΣ.

2. ΜΕΤΑΓΕΙΤΙΟΝ Mensis
ΚΟΙΛΟΣ ΕΥΑΦΤΙΝΟΣ, sic dictus
hic mensis ē a festo Apollinis,
(ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΑ:) quod Milesii
cum sedibus suis relictis, in Attica
transiissent, instituer, ām tulit.

3. ΒΟΕΔΡΟΜΙΟΝ Mensis
ΠΛΕΞΕΣ dict. a Festo ΒΟΕΔΡΟΜΙΟΝ
quod sacratum erat in memoria
victoriæ adversus Amazones, a
Theseo reportatæ, ut Plutarchus
scribit. Verius tñ ē si dicamus a Festis
Jovi celebratis sic ānalem ēt. 4. Mar

4. MAIMAKTEPION Mensis 81.
Κοιλοι sic dictus, a Μαιμακτεσος,
quae erant Sacra Jovi dicata, ut bo
nam tempestatem ei acciperet, quip
pe pro die se pe sumebat.

5. ΠΥΑΝΕΠΙΟΝ Mensis II. de
SES sic dictus a πυανεψιις, ubi
cetis leguminibus Thesei memo
riam, sepulto Patre gmmune
epulum populo dantis renovat.
Erant eni hoc ejusmodi sacra in
quibus eis gris fructus coquebant.

6. ANTESTERION Mensis
Κοιλος, cui om̄ dedit Festum
Anthesteria sic dict. a floribus
Apollini gsecrata hoc Festa erant.

7. ΠΟΣΕΙΔΕΟΝ in qua Πο
σειδιχ. Sacra Neptuni πομπει
sive erant in secunda.

8. ΓΑΜΕΛΙΟΝ erat Κοιλος
Junoni Nupciar. Præsidi sacer.

9. ΕΛΑΦΕΒΟΛΙΟΝ Mensis
Π. ΛΕΣΕΣ in quo erant Festa Diana.

ELX

182. Elaqebolô, in hoc Festo placentâ servi figurand referentes offerebant Dianæ incisitatæ, hæc fecisse erant in memoriam illius arci, quod cum Thessali Phocensibus parere nollent suadente Delphantus Phocensib. ut omnibus eresos Thessalos, si vincerent regis impositas supplicio subjicerent, quod postquam his annunciat. est, uno agmine gregatæ, laudant hoc consil. Delphanti, coronaq eum donantes: sicque sua ipsæ unanimiter in hostem pugnantes, turpiter profligarunt, atque in hujusmodi memoriam hæc sacra Dianæ instituer.

10. MSNIKION. Mensis Karthaginensis dicitur hic Mensis ē, a Festis MS. VIKIIS. iisdem Dianæ consecratis, Hicce placentâ offerebant Dianæ.

11. ΘΑΡΓΕΛΙΟΝ. in quo celebrabant Festa Θαργελιονδικτα Solis horas ipsi famulantur.

12. ΣΕΛ

ΔΩΔΕΚΑΦΟΡΙΟΝ. a Festis hoc anno apellatis dictus, in quo celebant certamina ΥΧΟΦΟΡΙΑ. Atque hi sex 12. Menses Trdcor.

III. Dies percensemus, Tres praecipue Trdcr. Mensium partes fuer. quas dicebant ΔΕΚΑΔΕΣ quas partium x. quar. Decadum primam dixer. Trdcr ΜΕΘΟΥ ΙΣΑΜΕΝΟΣ, vel ΑΓΑΘΟΜΕΝΟΣ &. Decas surgentis, s. incipientis Mensis. Secundam dixer. ΜΕΣΟΣ ΜΕΘΥΣΤΟΣ &. Secunda Decas Mensis Medii. Tertiam dixer. ΦΘΙΝΟΥΣΤΟΣ &. Mensis decrescentis, cujusque decadis dies hoc modo designant.

Primae Decadis

1. Dies dict. ē: ΝΕΟΜΕΝΙΑ.
2. Dies dicc. ē: ΔΕΥΤΕΡΑ ΙΣΑΜΕΝΟΣ.
3. Dies dicc. ē: ΤΡΙΤΗ ΙΣΑΜΕΝΟΣ,

et sic de caeteris.

Secundae Decadis.

184. L. Dies dicc. ē: πρότε Μεββυτος,
v. πρότη επτεκα.
2. Dies δευτερα Μεββυτος,
v. δευτερα επιδεκα.
3. Τριτη Μεββυτος, v. Τριτη επιδεκα &c.

## Tertiae Decadis

1. Dies dicc. ē: πρότε επ εικαδι
2. Dies δευτηρα επ εικαδι
3. Τριτε επ' εικαδι.

Vel ām octo enumerabant, cum voce φτινοντος, h. modo φτινοντος ενατη, φτινοντος εκτον, usque ad ultimum diem, hinque primum φτινοντος δακατη ex Solonis instituto. At post Demetrii Poliorcetæ tpra ultimus dies δεσποτικος ab eo appellatæ, Veus ēm adulāo ē, ut cujus memoriam ad secula propagari voluer. ejus ām tpri inferuer. Non fuer experces hg diam Rnī, ut ex quorum. Mensium ām satis manifestum ē. Finis Partis 1ma

Part 2.

PARS I

De Rebus Civ

Absolvit hac Pa
Sulcas. XVI. Capitic
conspectum dare jur
Hesp. De Regio I
um Resp. quam mod
modo Tyrannus; e
fuit modo Aristocr
Democratica, et de
mensibus. III. De
Athenienf. IV. D
Archonti, aps: Solon
fuit in Resp: Athe
Archontum pōdem
finitos ex plebe a
tendo &c. V. Pisis
VI. De statu Ar
Clysthene. VII. De
simum sub 4000 V
VIII. De statu
Ales. M. usque

# PARS II

## De Rebus civilibus.

Absolvit hæc Pars Antiquitatum Græcar. XVI. Capitib. quor. aliquem conspectum dare juvat. Est igitur I Cap. De Regio Imperio grālicer, aii vēs suberant II. De Athenien si um Rep. quam modo direxit Rex, modo Tyrannus; ejusque forma fuit modo Aristocratica, modo Democratica, et de Regibus Athe nien sibus. III. De Archontibus Athenien s. IV. De Celeberrimo Archonti, nps: Solone: qui mutāmes fecit in Rep: Athenien sium Varias Archontum pōtend minuendo, in finitos ex plebe ad Judicia admit tendo &c. V. Pisistrato, ejusque filiis. VI. De statu Athenien sium sub Clysthene. VII. De statu Athenien sium sub 4000 Viris & 30. Tyrannis. VIII. De statu Athenien sium post Alex. M. usque ad Sylle ætatem.

IX.

IX. De statu Ath. sub Rnis.
X. Emargatis Principibus descendemus ad concion. Athen. XI. De Tribunalibus & præcipue de Areopago. XII. De Ephetarum Judicio. XIII. De Heliastico Judicio. XIV. De Forensibus Actionib. XV. De Pœnis & Supplicüs. XVI. De Capitis Supplicio.
De his Omnib.

## Caput I
## De Regio Imperio.

Ut distinctius dicere versari possimus.

I. Electionem Regum; Electi sunt ex fortioris Animi Principibus, v. prudentiores a populo quib. mendebat, ut Controversias judicarent, et secund. certas Leges ipsis præscriptas, potend. quam exercerent, eligebant. Reges v. Adlegatio. sorte quem eligendi modum exagitavit Socrates, dicens: Stultum esse,

rem

rem adeo gravem sorti committere,
cum aeque gubernaturum navis
aut Tibicinem sorte electurus sit,
vel eligebant. Arist. de electione

II. Potestas Regia. suma erat, po
pulo tm aliquantum obnoxia, si qui
dem cum Rex secus quam debebat
quandoque agit. Judicio cedere ne
cesse erat sic pollenti, occiso Thesei
populi judicio absolutus e, ita tm
in Imperio Regis abrogando mag
naerat populi potestas, Errat G.
Justinus, qui dicit: Principio rer.
nonnunquae imper. penes Reges
erat, populis nullis legib. tenebat.
Arbitraria Principum pro legib. erant:
Lib. 1. c. 1. item Lib. 2. c. 7 Civitati
Atheniensi tpre Reg. nulle
Leges erant quia libido Regum
pro legib. habebat.

III. Officia Regum erant sequ.

1. Jus exercere & Discordias componere,
quod ex variis exemplis patet.

Sic

188. Sic Absolon Coniter litigantes excepit, eccas eor. dirimere gsvereac. 2. Sam 15. Ad Salomonem anuliens venerant dud, quar. litem diremit sapienter 1. Reg 3. Mitto alia exempla; sufficiens testis ē Cæsar Rudolph. Antiquiss. Domus Austriaed caput, qui solebat dicere sat licit: Date facultatem vibus ut ad me veniant, ōem ides electus sum ad hanc dign. ut pauperes a me arceam, et meos dare meum tanquam in Arcam concludar.

2. In bellis pfse. quod Veteris Aevi monumenta docent, His incumbebat milites excitare ad fortitudinem, Aciem instruere, castra, itinera, præmia & pœnas militum curare, vias in bello administrare, Patriam quo validius a Hoste defendere, imo aliquando ōn ad singulare certamen Hostem provocare.

3. Sacra curare. Testis ē Cic. de Legib. Lib. 2. cq hæc sit verba: Apud Vete

veteres, qui red. potic
sacebant, ut sapere, f
dicebant. Annin
Aeneid Lib 2. Rex
sique Sacerdos. Si
Sacerdotum
Ministius, sed ān
vocab. ēm
proximum, propin
y hoc ām ō solum
Deum cum Sacri
sed & Reges Deo
ves Reges Sacerdo
Hoc ām videre ē in
perator. sic in Num
P.M. i. Pontifex
Confe. M. Negr. ā
in imperatores
dos. vel. ipso ān o
ne de Melchisedec
qui Rex simul
IV. De Succe
Regna a Patrib. d
Non in spē succe

veteres, qui rei. petiebant, et augurio
serebant, ut sapere, sic divinare Rega
le dicebant. Annius ut Virgil. dicit
Aenei Lib 2. Rex idem hominū Phe
bique Sacerdos. Sic ān Hebrei titulum,
Sacerdotium כהן, non Sacerdot.
Ministeriū, sed ān Principib. tribuunt,
vocab. ēm כהן ex originis signific.
proximum, propinquum, Mercur
y. hoc ān ō solum Sacerdotes ad
Deum cum Sacrificiis accedentes,
sed Reges Deo proximi. Hoc Offic.
ōes Reges Lacedemoniōr. ostabant.
Hoc ān apparet ē in Numis. Rud Im
perator. sic in Numis Trajani erant
P.M. i. Pontifex Max. sic ipse
Consc. M. Negr. ān Imp. titulum
hi Imperatores assumser. Sacer
dot. et. ipso ān officio fungebant.
ut de Melchisedecho legimus Genes.
qui Rex simul et Sacerdos fuit.

IV. De Successione Regum.

Regna a Patrib. deoluta ad Filios.

Non ūs spēs succedebat Filius Patri, quo

190. quod autē contingebat, tunc cum Filius prosper scelera imitaretur, populos. cum Orac. aliud jubebat ere ac Regem. Sæpe ēm subdoli hoēs ut scatum Reip. mutarent, Oraculum de hac re prius corrupēs. ut de Lysandro legimus.

V. Honor Regum & Reverentia erat pene Divina, & Divino olim honore affecti sē, eo quod Deos. quasi Vicarios et internuncios, eos diu. ēē, et credebant Regn. illis a Jove dari. Hinc Homē. Reges apellat. ΘΕΟΥ ΠΑΙΔΑΣ. Plato continuam seriem Regum, usque ad Jovem extendit: hinc cant Callimach. ΕΚΕΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΕΣ.

VI. Insigne aūm hū summæ dignitatis præcipue erat ΣΚΗΠΤΡΟΝ alio nūc Pastoris ornic a πο τῶ ΣΚΗΠΤΕΣΘΑΙ abinnitendo arida a Pedis Pastor. Originem traxisse Scepтrum, quia Reges ΠΟΙΜΕΝΑΣ λαῶν & Gentium Pastores dicit: His curaēm, et amor Regis Pastoribus incumbit, ut Regib. populi. Boni ēm pastoris ē tondere pecus, ē deglubere.

ita officium Regis Jre
e derivāo. Nam ex de
origo deprehenditur
ΡΑΒΔΟΣ i. Virga ba
ex ramo arboris ut
certum ē, ut in sum
Scepтri effictæ erat
Juris, cui dicata era
quando ūm alia figu

# Caput II

## De Athenien
## blica sub R

Athen. Resp. erat
lis; ita et Regimin
rat Regnum modo
Aristocratica, modo

I. Fuit Regnum
imperar. Reges ūm
Tres, v. Quatuor on

I. Cecrops qui ex
ucalionis tpūa. D
primus & antiquis
Ced a Cecrope init

ita efficiunt Regis Israelor. tū hoc 191.
ē derivāo. Nam evidenter ex eo hāc
origo deprehenditur in Voce Hebr:
שֵׁבֶט i. Virga baculus, Sceptrum
ex ramo arboris ut Aër habet. Hoc
certum ē, ut in summa extremitate
Sceptri effictus erat Aquila. ad exempl.
Jovis, cui dicatus erat Aquila, ali
quando ām aliæ figuræ erant insculptæ.

## Caput. II.

## De Athenienſium Republica ſub Regibus.

Athen. Resp. erat olim mutabilis; ita ut Regiminis forma modo erat Regnum modo Tyrannus modo Aristocratica, modo Democratica.

I. Fuit Regnum, cum ſcil. Reges imperar. Reges ām Athenienſium, Tres, a: Quatuor omnē celebrant.

I. Cecrops qui erat Rex ante Deucalionis tpā. Dicit quidem Ogyges primus & antiquiſs. Rex Attic&; Sed a Cecrope initium sumit Historia

& Cro

192. & Chronolog. Atheniensium. Denique 6tus celebratus Erechtheus post Cecropem, subquo trementi factionem apud Eleusin a Tripotolemo reperiam dicit Justin Lib. 2. c. 6. Tum post Cecropem 10us fuit Theseus qui ob ampliat. Urbem, & 2dus Conditor Athenar. dictus, eo quod populum, antea per vicos, & Oppida dispersum, in unam Urbem contraxit. Populumque illum in 3. Classes distinxit nps. in Eupatridas i. Patricos, Γεωμορους & Δημιουργους ubi Lambert Dos. existimat Hanc divisionem a Theseo factam ee ad formam Reipubl. Aegyptiæ ubi pariter in 3. Classes distinctus e populi, verum ō satis recte, erat enim ante divisus in 4. Classes, quas ad 3. redigere, ō usque adeo magna ad remorā erat. 17. Rex Athenien̄sium celebr. erat Codrus, Melanthi filius, qui Bello Dorienſi vicario pro Patria ponere ō dubitavit

Just

Justi Lib. Cujus He
inter Athenienſes
tat. veteres offensa,
vindicaturi belli,
tu proelii consulet.
Superiores fore in
mensium occidisse
ēm bellum, Mil
gis custodia pra
deo Codrus & Dei
ceptis Dostium co
te Regis Fabitus,
menta, collo gerens
ingredit, ibi in m
a militibus quem
vulnerarverat, in
cadaver Athenien
ut crederent. ad
derent, Dostes de
erit, sine proelio
Athenienses vir

Cujus Hist. hæc ē: Erat
inter Athenienses Dorenses, simul
tat. veteres offensæ, quos Dorienses
vindicaturi belli, Oracul. de even
tu proelii consuler. Responsum;
superiores fore in Regend: Athe,
nensium occidisent. Cumq; ventu
ē in bellum, Militib. ād vīa Re
gis custodia præcipitur. Rex
ideo Cordus Dei responso, et præ
ceptis Dostium cognitis, permuta
to Regis habitu, pannosus, sar
mentaq; colligerens castra Dostium
ingreditur, ibi in turbā obsistentiū,
a milite quem falce astu cū
vulnerauerat, interficit. Cujus
cadaver Athenienses a Dorien sib.
ut ederent. ad Humam. cum pe
terent, Dostes de morte Regis jam
certi, sine proelio discedunt. Et
Athenienses virtute Ducis, pa-

Pala

salute Patriæ omnisse offerendo se bello libeant. Seriendum
17. Reges videamus. 1 Cecrops.
2. Cranaus. 3. Amphictiton qui
primus Urbem Atheniensium Mi
nervæ sacravit. 4. Erichtonius. 5.
Pandion 6. Erechtheus. 7. Cecrops.
II. 8. Pandion. II, 9. Aegeus, 10.
Theseus. II. Menestheus. 12. Demo-
phon 13. Oxintes. 14. Aphidas.
15. Thymetes, 16. Melanthus 17. Co-
rus. de quo superius.

## Caput. III.

## De Ath. Rep. sub Archon.

Post Codrum nemo Athenis
regnavit: Filii enim ejus Medon
& Nilens altercabant. Nelus
dicebat Medontem ignominiæ
æ pro Rege, quippe quod non
genuit clandum, sicque pla

cuit

sicque placuit hanc licentiam Oraculo Delphico dirimend. deferre, quod regn. dedit Medonti hujus meminit Scholiastes Aristoph. Quomodocunque fuerit ceremoniā, ceremoniā post eorum nullo rege amplius usum est, sed visum fuit Atheniensib. in posterum pro Regib. Archontes perpetuos creare, Primum ex his Archontes perpetui fuer. dein decennales, tum demum Annales oridebc.

I. Perpetuis dictus quod ex iis unus Magistratum per totam vitam gerebat, Perpetui dicti eo quod per totam vitam Habebant potestatem hi ob vitiosi & Rationi reddendæ de sua administratione obnoxii, atque in eo discrepabant a Regib. Perinissum qq. e a Rep. ut Filius relinqueret dignitatem, sicque & Successio erat continua. Hinc apellatus in Babylonis & Regnare

Lex

196. Dabide ccIV. Fuere ⁊ Asxor
tys hg anodi perpetui nno XIII.
nno. inter quos primus Alcon
Coiri filius. unde familia Al-
dontiadar. dicar. ultimus Alemdon
Aeschyli filius fuit Tragici Prodi-
illius antiqui, qui necatus fuisse fert.
ab Aquila. Testudinem super cal
vam caput ejus dormientis diruden
te. Atque hoc Regiminis forma du
rarit perspat. Bis. Cracique Resp.
in hoc statu tranquilla, atque in
suma pace quiescebat. Archontes
se invicem excipientes erant. Al
con Coiri filius. Aeschanes, Ar
chias Therippus. Phorbas, Me
gades Diopcenus, Phereeles, A-
tridas, Terpius, Aganesthus Aes
chilus, & ultimus Acmdon, quo
tam. morteo Principatum mutat.
ē in Decennal. de quo jam.

II. Non poterant scil. Athenien.
sare

sese ut per sortem adeatend, unus
demque Principatum obtineat, qm
obtend mutare placuit in Decemvi
lem &. ut posit aliquis Reip. per
10. Ann. Hujusmodi Archont es fuer.
jam 7. quor primus erat Charops
& ultimus Erixias Durarique
hoc Reip. regimen per 70 Ann. Re,
motoga. namque ob delictum Eri
xia. mutata rursus Reip. de,
mandata forma ē in aliam, & suma
Reip. demandata ēi. x. Archontib.
qui Annum &. Haberent Imperium,
Eligebant hi suffragiis ex suis, qui
generis Antiquitatē opib. & grā in
Civitate max̄e florebant.

Hi porro & nominib. & muneribus
inter se distincti sunt.

I. Ἄρχων proprie, & κατ ἐξοχὴν
vocatus ē Ἄρχων, qui Præsidis
officio inter Collegas functus ē.
Cujusque ad erat dignitas ut
ab ejus nūe Ann. signarent sicut olim
apud

apud Rōs a Consulib. Munus
qq. hꝫ diversum erat huic impendo
I. Sacra curare ut Lachanq.
2. Lites inter propinquos ros
dirimic. 3. Pupillos curare illis q.
Tutores dare; ex quo colligere
licet quanto studio ferebantur
erga pueros, eorumq. educaōnē.

II. Αξιον, dicebaṫ Babiloṇs
ē. Rex Munus cujus cursus
erat: I. Sacra quæd. ut Elusina,
curare, aliaque solemnia, quib.
Reges olim fungi debebāt, quivis
em Reges quærunt exacti, an sit
mān, cui incumbat officium ejus adhōc,
sicut apud Rōs Regib. exactis,
Rex Sacrificulus creatus ē, qui
circa res Sacras Regis offō fun
gebāṫ, unde ipsi an Regis adhoc,
ita ne et Uxor Regina ē dicta,
quæ et ipsa quæd. Sacra peragēb.
et Domus ejus dicta ē Regia.

2. Mu


dand cognoscere
crimina errore,
impietatis accu
Sacerdotis gerer
III. Αξιον di
xvi. hꝫ munus
arbitrium Jab
re, ne illi mū ē.
dam ut Marh
q. Inter peregri
sicut primus
ut inter Rōs P
nus, et Rustic
regrinus, ille in
ē. apellatus ē
Peregrinus, a fu
sic, ut Jabe
IV. Reliqui
dicti st Obsce
nus erat; I.
ges vindicare;

2. Munus dg erat, cāas quas dam cognoscere graviora scil. crimina errore, ut si quis alios impietatis accusaret aut de Sacerdotio gereret.

III. Asylon dicunt̄ Romæ quas vos hg munus erat: 2. Delli arbitrium Labeo eaque cura re, ne illi mū ē. l. Sacris quibus dam ut Martis, Diana, posse, g. Inter peregrinos jus dicere, sicut primus Asylon inter Cives, ut inter Nos Prætor erat, Urba nus, et Pusiens, hic inter pe regrinos, ille inter Cives jus dicēb. v. apellatus ē hic posremus: Peregrinus, a suo peculiari of ficio, ut Labeo Pomponius.

IV. Reliqui VI. Asylantes dicti sit Obsecrare quondam nus erat: i. Jura ante urbem, de ges vindicare, ne mu traxer.

2. Cāas

200. 2. cãs quasd. cognosceb, ac de
calumniis dnis acceptis, dnis
adulterio, contumelia vel cãs
võ graviores ad majora Dicasteria
referebat, Acq. h de re cõa, cui
meraque hr. circ.

Magna sane erat Aream &
arduæ hor. fuct. munia. Merito
igit trib. prior. dati se assessores
singulis bini, dicti ΠΑΡΕΔΡΟΙ.
qui in obeundo eo munere ope
ri auxiliumque ferrent, atque
ut in singulis tribunalib. sede
rent terni.

Eligebant & hi ΑΞΟΝΤΕΣ
primis trib. populi suffragiis,
ex nobilib. & optimis hinc illa
Reip. forma specimen dabebat.
ΑΣΤΥΟΞΕΝΙΑ. neque prius hi
& Viri pl. munus admissi se,
quam de majorib. deactate, de
censu, & bonit, et de vita, acta
in senatu coram disserent, dato
solem

solemni jure jur
curos Leges, ne
ros. Quæstiones
natu respondeb.
Utrum stati se po
generaneæ Cives
quo Tribu essent.
rite morem ge
bus satis essent i
bellis meruissen
ant integri corpo
ase. Aristophan
Tandem cum
magis suum arb
ges spãs sequ
cando exerce
variaque mal
Draconi adhæ
vivo gravi, & sa
S.R.e. & Viros.
noras Leges con
ẽ. Julii & Dra
acter severas,

solemni jure jurando se servaturos Leges, nec dona accepturos. Quæstiones de quas illi senatui responderent erant sequ. 1. Utrum nati se pro avis, qui a 32 generatione Cives fuissent. 2. Ex quo Tribu orti essent. An parentib. vitæ morem gessissent. An opibus satis essent instructi? An in bellis meruissent aliqui? An essent integri corpore? ut scholiasta Aristophanis.

Tandem eum hi Principes magis suum arbitrium quam leges spectarent. in judicando exercendi dissendi &, odia, variaque mala; tandemque Draconi adhoc averruncandæ, viro gravi, & sapienti, subsub ann. 53. a. C. J. Virol. Hexortavit in civitatem veras Leges condendi data potestas a. Julii C. J. Draco Leges insignes scripsit, dictos: θεσμοθέτας. sum

202. summi cum h~g obitus eratvalde mirabilis, quippe qui in theatro, cum ipsi propter leges a se latas tam sapientes risus plauderet. populus, & propter ingens gaudium, oes petasum, aliaque instrumenta ad eum conjicerent. suffragatus interiit. Severas am tulit Leges, si quid examinus peccat. morte puniend. cogit. Hunc legum rigorem audivic am. Herodotus ex quo h. expressit verbum: Leges o hois sed Draconis. Hg se, veriden. ratione, quum quidam a Dracone quaesivisset responsi sit. se ea ee in sea ut peccat. x. minimum sit peccat. morte digna e. Majora am peccata punirinequeunt ma jori poena, quam morte. Instrict. sall. seam Draco ut in hac, ita in aliis reb. erat, qui dicunt:

Quem

Quem ad mor. ao ani
nec peccato e ama ju
Quam ao propter a
quam severitatem dis
cunt in lex ide, atq
sent chis placeri, con
de Solonem. de qu

# Caput I
## De Statu
## sub Solo

Solon igit Ag.
cepta que pde no
mandat. oes Dra
pter severitatem a
praeterea, quae ce
factum erat Oly

Foramen in D
Ag. Xerxem pde
atque infimos ar
nec dr primus D
stituisse. Plebs a
erat a Divitib.

Quemadmod. ᾱ nil verius, ita ᾱ nec peccato ē majus peccatum. Quum ᾱ propter minimam hujusce quamseverissimam dissensiones orirentur in civitate, atq; populo capissent dissidere, convertit se populus ad Solonem. de quo sequenti.

# Caput IV

## De Statu Reip. Athen. sub Solone

Solon igitur Archon creatus, acceptaque pōtestate mirab. legum formandar. ōes Draconis leges propter severitatem omniam abrogavit, praterea, quæ ēnt de cede. Hoc factum erat Olympiad. 46.

Formam ū Reip. mutavit, d. Archontum potestatem valde minuit, atque in primos ad judicia admisit, ne dr primus Democratiam in stituisse. Plebs misera oppressa erat a Divitib. multō

204. multi propios filios vgebant
arendet proponerniani Diuicum
foenerauno. Initium G. legis pro
anulgaonis fecit a ΣΕΙΣΑΧΘΕΙΑ
i. Oneris excussio v. aeris alieni
leuan. Solon ap. ut Diues Divitib.
gratus, ut prudens am pauperis
et voluit. hinc abdicauit, ne debi
tores am corporeund foenus creditо
rib. redderent e gra gsciuit quo
facilius debita possent solvere
ap. ut Mina Attica quae 75.
Drachmis estimabat, valeret
Drachmas 100.

Reliquit am Distributionem populi
qui divisus erat in 4. Tribus quad.
singula itet. in 3. curias divisa
erant, Curiae rursus singulae in
30. Gentes. Reliquit am divisionem
totius Civitatis in parcos alias
Nyuas dictas. Verum Resp. Census
aliam introduxit divisionem; nam
primum divisit totum pop. in 4. Classes.

I. TIMV

I. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΟΙ 500 possid.

2. ἵΠΠΕΙΣ, v. Equites 3. ΖΕΥΓΙΤΑΙ.

4. ΘΕΤΑΣ, quierant ex plebe infima, exceptis Das tres priores clas ses amisit ad judicia, dedique jus obeundi concionem iis com mune cum ceteris. Præterea indu xit Senatum ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΝ & CCCC. virōm Virōm. quib. Reips. salus credita fuit. Duo annis novi Senatores de signabantur nūa Senator. (candidator.) tabulis æneis, et condendo fabæ albæ & nigræ imponebant vasi cuidam cundantibus Senator. dein nūa Se nator. ducebantur; quo facto tan. ex electis Senatoribus paucis ex Pry tanes eligebantur qui erant Præsi des Senatus, et qui regebant Sena tum pericles. Hordeum erat ante Se natus frequentum pro Βουλαῖα Sacra facere, & Minervæ Βουλαίᾳ ut sa pientiæ suppeditent consilia. Hæc Sacra dicebant ΕΦΕΣΙΤΕΣΙΑ

Cap. V.

Hæc ea vii

# CAPUT V.

## De Statu Ath. sub Pysistr. & Filiis ejus.

Quum sic per Solonem mutata fuisset Resp. per 24. Aōs Tyrannidem occupavit Pysistr. Historia ex Plutarcho hæc: Post leges latas Solon Decennalem fus cepit peregrinationem, sub qua tyrannoy. in tres Actiones exarsesse. Partis a. Factionis Pedestris cpt Lycurgus Paralius Megacles. Hyperacrius Pysistrat. fuer. Infima plebs Divitib. maa licet infesta fuberat Pysistrato, His in turbulentis Dissidiis reverita Solon, sed qui jam senio debilis erat, neque vocem ad dicend. sibi suppetere credebat; sensim d. capita factionum alloquebat, sicque d. factiones tollere studebat industria privata, Pysistrat. in sermone blandus, populo ora pollicebatr et simulando cuncta tendare: Hoc Solonі perspect. erat, atque toto conamine adlaborend enitendo ac ducere studebat. ibentib. dicitans:

Siquis

Siquis huiusce dis
nem w meditaverit
Pysistrat. vel Stra
sibi multisque, p
tariā infligit va
ratoque in publi
vocata come,
vulnera tang. a
liberatus, De
pund a quib. D
labat, querit, a
mā et invidiosa
vidula accend
invisum se sen
ovatque ut sib
custodiam dare
tud existimaō
ptersua praeba
n. omē insigni
gnis ille timun
garentes debe

Si quis huiusce rei videri posset, omni-
no id meliorem finem fore. Tum
Pysistrat. hoc stratagemate è usus:
sibi multisque, quib. ardua
taria infligit vulnera, sicque lace
rato pectore in publicum prodit ur,
advocata cōne, populo ostendit
vulnera tang. a Do sinum manu
liberatus, De crudelitate Princi
pum a quib. Dec se passum simu
labat, queritur, addunt vocib. lacry
mis et invidiosa cōne, multitudo
credula accenditur, amore plebis
in sum se Senatui et affirmat,
rogatque ut sibi satellites ad
custodiam darent, hic quid ad
quid existimationis crierat ejus
per sub praebara sacinoris, quod
v. mae insignia reddidit, insi-
gnis ille triumphus quo se, Me
garenses debellans, insigniter con
deco

208. decavit:) obtinuit ad custodiand
ergris sui satellitem, auditumq; ops.
so. Solonis qui ām Rosiveposci di
cund. Intentum Dujus sobos bene
intelligens, dicit: Non recte Ulysseo
homericum imitans, is ēm sustaub
neris in Dolces, Tu in tuos
uteris, Receptoq; id auxilio satel
litum Pysistrat. arcem occupat;
& diversarum factionum capita,
ops. Lycurgus & Megocles aufugiunt.
Solon cum stultitiā et ignaviā accu
sat Atheniensis dicens palam ob.
expeditiones fuisse prius objicere,
graveq; & jam nunc absimile
se fore adulam. Tyrannidem,
& sic domum rediens, in otio se
continuit, multis quærentib. quare
sic Tyranno Principi se opponeret,
respondit: Cum et Senatui. Pysis
v. dt. cand. hg spēr fuit observaturi
mus, sepeqq. ejusdem silū usus ē,
donec tam. ad seqq. Solon obiit.

Pysis

Pysistrat. jam Tyra
populi podend disso
sideabit: Re ō mulc
Megoclis & Lycurgi
intense consentiend?
Dand feliciter, nova
has spargens quæ ejec
inde ordens Megoc
dic ō confirmare ō p
Pysistratu, si ejus fil
duceret, fore ut in
mitt. Quā audita.
Adolescentem Me
videnq; reficient,
mulierquod. Poca
ubi qix dicta.
prid. offensa, curre
ponitur, ad Arbem
missis præconib. q
Dacerba: ō! Athe
cipite animo Pys
degrad in suam d
Hoc inopinato G

Pysistrat. jam Tyrannide potiens
populi poden̄ dissolvit, et pene
sustulit: Ac ō multo post, ab iis qui
Megoclis & Lycurgi partes sequebant
interse consentiend. ejicitur: Verum
dum feliciter, nova em̄ inter duas
has ppares quæ ejecer. orta dissensio:
Vide ardens Megocles se in Tyran
nide confirmare ō posse nunciavit
Pysistrato, si ejus filiam uxor cui
duceret, fore ut in Tyrannide resti
tuer. Quo audito. Accedit Pysistrat.
ad volumtatem Megoclis, & in Tyran
nidem reponit, hac fraude: Erat
mulier quæd. Pœaniensis A. cubitus
alta qix dicta. Hanc ex duab. hor.
vicin. ejusq; curruū cum armis in
positur, ad Urbem Athenas ducit,
unisq; præconib. qui nunciarent
Pœanensem. Pysistratum ad Ar
cipiet animo Pysistrat. quem Mi
nerva in suam Urbem reducit.
Hoc inopinato ℞ nuncio Athenienses

perter-

2do. pereiti, Pysistrat. recipiunt, post
quam in exilio exegisset ann. 5. du-
citq. filiam Megoclis Caisuram; re
cum quo jam filias habere duas
a priori conjuge, nolui ab hac col-
lere alias, quod indigne ferens hoc,
indicat Patri, Pater prodit dictio fui
factum Pysistrati reputans iva
excandescit, et de depellendo Py-
sistrato medicat. Hoc Pysistratus
intelligens, ultro Tyrannidem abdi
cat, urbeq. egreditur. Filios h. tpe
jam juvenes habebat duos: Hip-
piam et Hypparchum, qui prob.
quavis arte recuperandæ Ty-
rannidis; magna igit collecta;
certum nactus ē Imperium. Unde
liquet ō fuisse ejus Tyrannid. continua.

Mortuo Pysistrato succedit in
Tyrannide ejus filii: verum aliter
ejus: Hyppsarchus a duob. filiis a-
biris interficit. alter ab Hyp
pias regno expellitur, at hic sic

Tyrann.

Tyrannidi finis im
Historia hic recede
ores. Adice Aera
rabantur et quidn
canistra corollis fl
portab. quib. sacro
portabant, vē hunc
ēm Harmodius, q
nistror. transeeti
cāone deperibut
sus, qubcanit A
---- ca
Versice suppositio
Sara corbanatis
Erat inter Das
sorer Harmodii,
hic Princeps ad
simo sedet Dab
ferens frater puer
cum Aristogiton
cōmeat. frater
terato imperii p
fratris compreh

Tyrannidi finis imponitur. Hoc
Historia docuerit: Forte Aluli
ere. Adica Sacra Minervæ celeb
rabantur equitis ut solebant sua
canistra corollis floreis redimita
portab. quib. sacror. supellectilium
portabant, vē hunc Pesum vocabut,
ūn KANEQVSIA, quasi diceres: Ca
nistror. translectio. Hujus festi oc
casione describit Mercurius, Her„
sen, quod canit Ovid. 2. Met. 16:

- - - - - castæ de more puellæ.
Virgineæ gerebant festas in Palladis arces
Fercula cum cultis pariter sacra canistris &c.

Erat inter has Cecrops quædam
soror Harmodii, cui canistrum sumit
hic Princeps demit. Hoc ām pro ma
xime scelere habebat. quod indigne
ferens frater puellæ Harmodius
cum Aristogitone Hipparcum
obtruncat. fratem q̄ Hippiam pa
terno imperio potius interfectorem
fratris comprehendi jubet, qui eum

252. cum per tyrannos, consciosq; eius
amabilis ageret. ces Tyrannis ani
cos amavit, quibus interfectis, qui
venit Tirannis: An adhuc alii con
scii eius cædis supersesent? neminem
ait superesse, quem amplius metu
gestiat, quam ipsum Tyrannum.
Posthæc Tyrannus Leonam ut
mentis subitæi jubet eundem, qua
cum ageret, eodit auctores præ
dendi. Lingram discerpendo ad pe
des Tyranni exspuit, dicens: Malo
et sine lingua, quam ut a Leone
peream. Erat inter hos eodis con
scios ex Anaxarchus Philosophus
Abderita, qui eum torqueretur
in mortario æneo ferreis malleis
pertusus, adeo gravitier pertulit,
ut diceret: Tunde unam Anaxar
chum & tuum is, qui dicto lingua
ejus exciperet minitandem, præ
cidens hoc verba. Non eo effe
minatus adolescens. Histiæus
propter tale profectum factum Athe-

Leonem statuas erig
quella foramina oppo
sua lingua. Porro hunc
cum democratia Civita
post regno pulsus, in
postquam hi Pysistr
sent 36. ann. quib. ejec
Solone latis immu
ram a Clisthene

CAPITE I

De statu Ath.
Erat Clisthenes

sæpe procreatus, q
quod fecit suam, ac
vincere, qui optimi
superior erat, quum
pelli jussit, conscio
ad Democratiam
quam Solon Sena
sit auxit, constituer
fecit 500. ex qui
Tribubus creabat
quot annis. Solon
40. hic 50. Senat

henienses statuas erigunt, et Leend
puellæ foramen oppositum ferunt
sive linguæ. Porro hos virtutibus
cum admonita Civitas esset, tand. Hip
pias regno pulsus, in exilium actus
est, postquam hi Pysistratidi regnas
sent 36. ann. quib. ejectis, a Legibus
Solone latis imminuta est Reip.
forma a Clisthene de qua jam.

## CAPITE VI.

### De statu Ath. sub Clisthene

Erat Clisthenes satis generosa
stirpe procreatus, qui primum ple
bem fecit suam, ut sic Isagoram
vinceret, qui optimatum studio
superior erat, quum ex Urbe ex
pelli jussit, consecutus hic Tribus
& Democratiam magis intendit,
quam Solon Senator. eorum au
xit, constituerat, nam ex 400.
fecit 500. & ex singulis decem
Tribubus prius designabant 50.
quotannis. Solon Prytanos elegit
40. hic 50. Senatus Præsides, a quibus

quibus tpās cū, quo, quoque
Trib. præsidebat dictum ē πρυτα
νεῖα. His denique additi fuē. πο
ἔδροι 9. una cum Prytanibus,
Senatum dirigentes.

Munus Prytanum erat: Senatu
et quos indiceret, convocare, dimit
tere, & res ad Senatum referre.
Caput hor. dicebat ἐπιστάτης. unde
in Senatu ἀοριτας, sed à. per
annum diem. Qui ex Senatoribus
crimen aliquod admisisset, munere
hunc exercebat Senatus, et e Col
legio suo ejiciebat, latis per scida
sententiis, quod dicebat ἐκβολὴ
λογοσῆβαι. Hunc popularem
Senatum postea immutavit Pe,
ricles, in turbulentum, cuncta
miscuit. Fuit Pericles Prudens,
et eloquens Vir, ac florentis
ingenii. Mortuo Pericle alia
mutat Resp. formam. de qua:

## CAP. VII.

## De Statu Ath. sub. cccc. Viris, & xxx. Tyranni. Sub

Sub Olympiad. 88. ex
cibrat ex casu. Nicia ex
imperium ad Optimates
ops. post Periclem erant
cibiades, Nicias, et A
Bellum grad Sicil
me adorsum revoc
vocatur a Sylippo
Duce, qui auxilio ei
cias pari fortuna p
hic q. sublat. & Sup
quibus commissa
an Olymp. 93. Lysan
ons 30. Tyrannos
ritute oppressam
sed a Thrasibulo re
pulsi.
Expulsis Dise
sine interregno u
2do Olympiad. 9
qui tunc Reip. for
Pabuet. Hi vocan

Sub Olympiad. 88. eodem ejecto Al
cibiade e casu Nicia exercitu in Sicilia,
imperium ad Optimates CCC. delatum
ann. post Periclem erant Duces 3, Al
cibiades, Nicias, & Lamachus, missi
ad bellum gra Siciliam. Alcibiades
inde ad reatum revocat, Lamachus
occidicur a Syllippo Lacedemonio
Duce, qui auxilio erat Sicilie, Ni
cias pari fortuna post 4. menses
hic q. sublat. & suffecta st 5. millia
quibus commissa Reip. cura. Tan.
an Olymp. 93. Lysander captis Athe
nis 30. Tyrannos gsticuit, qui ser
vitute oppressam tenebant urbem
sed a Thrasibulo triennio post ex
pulsi st.

Expulsis Dece 30. Tyrannis
sine interregno ullo creati st an
2do Olympiad. 94. Decemviri,
qui cum Reip. form. st. adminisn.
habuer. Hi vocant. Κατεζοκοντ.

216 ΟΙΔΕΚΑ, et quisque ex illis ΔΕΚΑΣΤΟΣ. Hi decem simili crudelitate usi, expulsi qq. st, et Reip. provarũ populo reddita, qui status popularis permansit usque ad tem Alex. M. de quo jam:

## CAP. VIII

## De Statu Ath. post Alex. M. usque ad Syllæ tpa.

Post mortem Alex. M. quando post ão Antipatro capit. se Athenæ, & Oligarchia instituta ut sal. Civitas regeret ab opulentib. 2000.

Mortuo Antipatro ão post 4e subjecta fuit Civitas Cassandro, qui ex ipsi unus erat ex Ducib. Alex. M. qui Athenienſibus præfecerunt Demetrium Phalereum, virum eruditum, qui licet magna in Athenienses gratiosset beneficia, proquib. Donarib. qq. amplis ab iis affectus fuit:

in

ex illis esp.
similiter crude
Reips. procur,
i status po
que admor
o:

post Alex
l & tpra.
quando post
ends & obli,
l. civitas
v.

post 4e sub
andro, qui
rib. Alex. M.
secum dedi
rivum ero
o in Athe
id, propter
affectus fuit:
in

tu possea, quia libertati eor. animus
equus videbat, expulsus, quanto am
hore hic apud Athenienses fuer.
pater ex eo quod ea ipsi exercerant
status, quot dies annus habet.

Pristinam vo libertatem, et popula
rem potestatem ipsis restituit Demetrius
Poliorcetes, in quem ut et in Antigonum
Divini honores relati, quam jam
libertatem recuperarunt. ferunque ad
Sullæ Rom. Ducis tpra, sive ad bellum
usque Mithridaticum: licet inter
ea aliquando tpris mutationes ali
quas subirent, et mala quæd. passi fuer.

## CAP. IX.

## De statu Ath. sub Rom.

Bello Mithridatico, cum Athenien
ses partibus Mithridatis fave,
runt, iratus Sylla urbem recepit ob
sedit, expugnavit, et magna clade
affecit, tranquæ Urbem miserande

VS. Deinde his malis iter. se emer
gere coepit Civitas beneficio Pop.
Rui qui post Sylla mortem eam
sublevavit, et libertatem ei reddi
dit praeteriugentem famam & cru
delitatem. Praeter alios Hadrianus
& beneficio ære profectus & Athe
nienses, aquasiis dedit iis leges
jura concessit insignia, et Urbem
magnopere exornavit. Multa
beneficia contulit in Athenien
ses in quos successores M. Anto
nius Pius et M. Antonius Philo
sophus Favoregq eos professus
& Valerianus, qui amenia re,
scauras permisit illis. sed dein
Gothi sub Gallieno effeminato,
Urbem in suam potestatem redegi.
ac deprpopulati sunt. Tandem a Tur
cis omisere vastata & Ao Xi 1455.
ita ut & Urbis, sit orbi ignobilis
facies servaverit, atque in hunc
usque diem sub eorum potestate
sacra. Quin tum prato Sylla ejus

ejus Successores, atque
auxerint, et sublevare
unt & exonerunt
Quod hac Urbs Flor. A
Adriani &c. Postqua
principes Graec. ord
tur jam.

## CAP. X.

### De Concione

De qua nec dictu
simus, videbimus

N. In gre. De
obser. seqq.

I. Nomen Concio
qui Veronius voc
cum:) sive is sit
Exteranus, S. Po
nimata. Dabet
gio, Conventus,
sit Synagogam
Grd. cos eximie
ventus sumit, ex

ejus Successores, antē Urbem eam
auxerint, et sublevaverint manifes
tum ē exonumentis: sc. ejusce ēm sc. pol
lat. hæc Urbs Nova Athenæ sc. ejusce mōlos
Adriani &c. Postquam sic Reges &
principes Græc. ordinemitis, sequi
tur jam.

## CAP. X.

## De Concione apud Athen.

De qua uberrimis agere pos
simus, videbimus N. In Gre. ] Inspect.
N. In Gre. De Comitibus accuri
obser. seqq.

I. Nomen Comitis dr Gr. ἐκκλησία
qui Teronimus vocat Conventum (i. e.
cum:) sive is sit Ecclasticus, sive
Externus, (i. Politicus:) Cujus
cimata habet plura, ut: congre
gat, Conventus, concio. Vidas di
xit Synagogam, τὸ ὄχλος Apud
Grecos eximie pro ursi Populi cop
ventu sumitur: petit apud Athe

nien

220. cusus, origo vocis Dg vocis ē ab Ek-
klesiv. Ecclesia ab Ekkalo evoco
Theologi sumunt pro coetu electo.
Unde Dg amis xāv ē valde emphat-
tica, scil. qua designat Coetum fide-
lium ad ges anxi momenti ipsam
animæ salutem, et argumentum
regni Jesu Xti curam. ac bellum
insensissimum hostib. indicandi
vocandum, v. aggregandum.

II. Quia hujusmodi cōventum
ord. fierat habebat pōdus sumendi
judicandi de Actis Senatus se-
natus leges, creandi Magistratus,
bellum decernendi pacem faciendi &alia.

III Locus quo conveniebat Popu-
lus, erat v. Forum v. πνυξ. Locus qua
ta Arcem, v. theatrum armum. Forum
cum habebant ō d. Athenæ, sed alia
ōn Urbes, Forum cum erat apertum pa
ōne, utpote quod spatium ibi fi
eri solet, satis capax πνυξ erat locus
prope Arcem ut dixit ubi erat
recusa simplicitus.

Deus

Dixde ut obser. Usp
suadi conventus erant ōn
gubare, quia scribit Plu
ceremoniis, quod in hac
rentur sub Dio habe

IV. Tempus Comi
ut sessiones varia, quæ
Ordinaria, v. Extraor.
erant Ekklesiai s. E
a Kosen. quod illa sta
bebant. Extraord. era
sisi. a πτυκλετοι
Ordinaria statis diebu
mensib. et indicebant
e lege et voluntate
si quid gravius accid
tio, indicebant sæpe
et voluntate Sena
statis diebus Polem
bello agend. et cum
ām multi invitis
ut segnes hac in pa
redamolestas, quæ
tractabantur comi

Deinde ut observ. Ulpianus Hujus
modi conventus erant ἀπ in Pyreo. Sin
gulare, quid scribit Plutarchus de Sa
cedemoniis, quod in hujusmodi Con,
ventum sub Dio habeb. in campo.

IV. Tempus Comitiorum erat varium
ut Concionis varia, fuit enim varia, v.
Ordinaria, v. Extraor. Ordinaria
erant ΕΚΚΛΕΣΙΑΙ s. ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΚΥΡΙΑΙ
a Κύριος quod illa statis diebus da
bebant. Extraor. erant ΚΑΤΕΚΚΛΕ
ΣΙΑΙ. a ΣΥΓΚΛΕΤΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ.
Ordinaria statis diebus sic. ter singulis
mensib. et indicebant. a Prytanib.
ex lege et voluntate Senatus. Extraor.
si quid gravius accidisset, prorsus
tò, indicebant sepe a Prytanibus,
et voluntate Senatus, sepe ἀπ a
Strategis Polemarchis si de
bello agend. et cum populo. Quia
am multi inviti Comitiis obibant,
et segnes hac in parte erant propter
vis molestas, quæ aliquando in iis
tractabantur compellabant ex

pub

222. publicis ministris, qui singendo
bo colore tinctum excludebant
perfrum, aqua dura aque pars infine
a ministris prehendebatur et quos
ibi offendebant vocabant, qui vō
inuiti erant ex fune, mulctam
pendere cogebant. Denique ut ex
citarent ad id, ut cito comparerent
qui celerius accessissent obolos
dabant, et tardius accedens nihil
accepit.

V. Præsides in Cōne erant
Prōedri, Epistatæ, et Prytanes.

VI. Processum Comis qui
admet: Initium fieb. ab expiatione
nps. his presentib. mactabant pe
cellum ad pop. expiand. et ades de
bebant pharetre in loc lustrato.
His rite peractis Proedri silentium
indicebant et vota et preces concipere
nuncupare soleb. Dein Prōedri
cum Prytanib. rem de qua deli
berare ēent, proponebant, de
qua consultandum erat,

et si

ctsi quod de ea esset a
deopta, et recitare,
si non diimd ffule
ovelles, et clusis in
ō premidebant, ap.
tib. peregrinis, et ant
de Scuta femell
lowi. y. mulieres
ut amovet. i Cr. 14.
ra de mieres primi
Seam ex lege Sol
Consilium dē, ut re
ex pervecer
PESATE. Sur KAT
furentur, et con
Ego qui Seam cen
Cives 30. annis a
am infames, qui
erunt se.

VII. Suffrag
per. XELSOTOVIAV.
fuit suffragia se
calculos mitten
dis Comis colle

etsi quod de eâ exstaret, πρόβολα
λόφια, ex vetustate, jubebat præ-
e in medium ejulet quisq. qui
vellet, exclusis in iis, quos leges
e præsidebant, sup. Junioribus ingau
tib. peregrinis, & adulteribus ejusdat
di Ceadæ femellæ amuletæ solimarg
fouri. g. amuliers sileant in cone
ut amoniet. i Cor. 14. 34 & Tim. 2. 12. con
tra deuiers primi eius arcabantur
seam ex lege Solonis. quia in his
Consiliumde, ut recte dicit Curio:
ἐξ ἀρχῆς μεν νεον, βελαι δὲ κακὸν τον
γέροντα ἕπεσθαι κλαυσεν. & opera quidem
fuerunt, sed consilia deuiorum seralia.
Ego qui eam ejusdicturi debebant
ciues 50. annis majores, arcebantur
ab infames, quinuigri ei ad foedera
erunt &c.

VII. suffragia dabat populus
per XLVIII tribus: atque hic ubi pars
fuit suffragia secundi anni: in quibus
calculos mittendo in eadem in quae
dis Comitis collocatum; Senatus

Con

224. Consulum a pop. ita ratus
factum, vocabat ψηφίσμα, a-
lebatque in perpetuum. Antea
vō aliquid a pop. probatum ēet di
cebat. πρόβλημα, valebatque
ad. unius anni spatium. Serachis
Dis pop. divisus ē describebant
ψηφίσματα; eorūm Oratoris, aut
Senatoris, qui censuerat, et ōm tribu
qua in πρυτανείᾳ erat, adscribe
rebat. Jam agend. erit de prdi
puis Athen. Tribunalib.

3. In specie agamus, ubi

## CAPUT XI.

## De Praecip. Tribunal. Athen. & De Areopago. De quo viden. est.

I. Nomen Gr. ē Ἄρειος πάγος
i. Martis collis longe hic abur
be aberat, vēs voluntarid eddes
huc referebant. a Marte denomi
natus, quia primus ibi subiit secrum
d. Mars. Nam cum Mars Aglau
hadu

hadum Neptuni filiu
Alippe filiæ Judi
occidisset, a Neptun
eius factus ē, eaqu
quita in Areopago,
absolutus. Vide
Lib. 3. c. 5. apud Ce
damum Buddæum

II. Conspectum da
opagi, qui erat Curi
piam, ut diximus erat
cacumine erat Tribu
Mars eam dicisse
Tribunali h. erant d
dos ἀναισχύντους, &
injurid in altero fo
altero actor prope
in eodem h. colle
sarpissimo. Numine
ὀσίους καὶ ἀναισ
vid. & innocentid

hadum Neptuni filium, quicum
Alippe filiæ suæ intulerat,
occidisset, a Neptuno homicidii
reus factus, eaque a 12. Diis
cognita in Areopago, sententiis
& absolutus. Vide Alexand.
lib. 3. c. 5. apud Coelium Rho
dium & Budæum in pandectis.

II. Conspectum dabimus hq. Are
opagi, qui erat Curia Atheniensium, ut diximus erat collis in cujus
cacumine erat Tribunal, adquod
Mars caam dicisse fertur. Circum
Tribunali hi erant duo lapides
ΛΙΘΟΣ ΑΥΔΑΞΕΙΑΣ, & ΛΙΘΟΣ ΕΒΒΕΩΣ
injuriæ in alterò stabant reus in
alterò actor propè Tribunali
in eodem h. colle erat Templum
carpissimæ. Numinum dictum:
ΕΒΒΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΔΑΞΕΙΑΣ Injuriæ
riæ & innocentiæ, Porro propè Tri
bunal

banal dud erant columnæ quib. leges inscriptæ erant secund. quas judicabant Areopagitæ.

III. Membra Sq curiæ dicebantur ἀγεόπαγιται & Senatus, quem hi constituebant ἀγεόπαγος. Eligebantur hi olim ex quibus libet Civibus, sed probatis, justis, religiosis, auctoritate pollentibus, qdales illi erant qui Archontes gerebant. Postea ex instituto Solonis illi d. assumebant, huc qui Archontes fuer. Igit summa dignitatis h. Dicæ, & secundum erat sanctiss. postea, ut testatur Isocrates in Ἀγεοπαγιτικῷ ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΚΟΤΩΣ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΣ, ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΝ ἀκριβέστατα βουλευόμενος Ἀρεοπαγίτης. Tribunalia: Hinc Ἀγεοπαγες denotat: Judicium strictæ & insigniter severioris. Prot. ΣΕΜΝΟΤΕΡΟΙ ἀγεοπαγίται Tristiores Areopagitæ judicabant Areopagitæ, qui de quibusvis gravioribus delictis, ut

de furtis, de insidiis, veneficiis; Religiosi fuer. in Deor. gremio primo Deor. invocabant, me animadvertebant, quibus mortis pœnis subjectis, quas inflixerant, quas imperabant.

IV. Tempus quo judices tribus a. mensis cujusque sedebant, ex singulis magis integre judicabant. Fabula fert: propterea quod hanc quæ adulteria accusaret, ostendisset, judices absolvissent ha! ha! ha! Judicium fiebat de homicidiis. Judices in sub Dio sedentes, ne

ut de furtis, de insidiis, de incendiis, homicidiis; Religionis cū curam habuer. in Deū. grempsores, et pere grinos Deos introducentes severissime animadvertebant; graviora crimina morte puniebant, leviora mulctis, quas in aerario reponebant.

IV. Tempus quod adhibet, initio si judices tribus a. ultimis diebus mensis cujusque sedebant, postea sepius, et singulis fere diebus, ut eo magis integre judicarent, omnia, o interdiu judicar. ne rerum conspicientes absque abducerentur.

Fabula fert: propter mulierem quandam hanc fuisse gestitum, quæ meretrix existens, eum de qua accusaret, ostendit papillas, quibus judices absolutam dimittebant ha! ha! hæ! Observarique ret quod judicium sieb. sub dio, cum de homicidiis agerent, ne sub. judices cū sub eod. tecto cum homicida existentes, pollucrentur.

V. Modus

228. V. Modus Jabendi Judicium
huc redit: Cum convenissent in
Curiam, mox Prex populum tuba
secedere jubebat et silere. Tum
is ex Archontib qui Xviros dicem,
considebat inter Judices. Ante
vic ōn peragi soleb. solemniter
sacrificia. Uterque aqs. & Aeter
& Reus, antequam ēam dice
rent, secris parib. onacatod. aali
und, caprii, hirci, & tauri insisten
tes, jurare coacti sit, & Diis dero
vet ō seipsos d. sed ām liberos
& Domum ni secus loqueretur:
jurabant ām ad Furias Inde
Reus in lapidem Arnensaras
innocentes & Aeter in lapidem
Xgecos ÷ calumnie ascen,,
dentes, cās suas altermisari
ibus agebant, v. per se, v. per
patronos. Initio per se ipsi cās
agebant, postea tāo p. sorte ele
cti sc, & constituti hg Curiæ Patroni.
Solebat ām dictor a Deo tres Das
questiones exquirere: i. Occidisti? cui

cui Deus respondit Occidi a. ō occidi. 2. quando occidisti? 3. Cujus Consilio.? Dein causa„ gebant, Patronis ad ō licebat proemiis arrisq. Oratoriis uti. Judices audita utraque parce, tacite fere b. causa. Utebantur ad calculis albis & nigris, qui ut ab albis possent distingui a judi cib. in tenebris judicantib. erant perforati, hi damnabant illi ab„ solvebant. Hos calculos in Urnas conjiciebut. quæ duæ erant altera aenea dicta Ecclesia altera li„ nea. dicta Navalis; in prio„ rem injiciebant albos in pos teriorem nigros. Si alb. brevis erat & major, in tab. cerata exara bat unga linea brevior, siung„ ord. longior. Si ad in utraque urna pares erant calculi alius in Ur nam Ecclesiæ conjiciebant a pre one, qui Calculus Minervæ dictus. Condemnatus Deq illico in vincula

conjectus

230. conjectans, ad supplicium duce-
bat. Ante latam cām in Vinā-
lis erat Reus, poteratque tum
si decāa spa desperaret, exilio
judicium evitare; poena ā illi
erat bonō. publicat. Hac cura
fuit totius Irdeid anciquiss.
Quando aū coeperit, de eo lisē.
sunt qui putant a Solone in-
stituta: sed falso: fuit ēmen
te Solonis. Sed is majorem dei
atterendo auctoritatem ā lēgibus ē per Periclem
o nō plane periit ejus dignitas,
sed longo tpe post duravit.
Obs. 2a. Quod Paul. Apostolo te-
statur Act. 17. 16. quod a Pericli
tpe Irdei exercitio jugi, fami-
lus utebant, neque aliter, quam
ludis, festisve celebrandis cura
impenderint; Dine videns Paulus
tam enormiter Cereri simulacrum
dedicari Civitatem incandescebat
atq

atque adeo in Synagoga
p:abat, et cotidiano a
cum iis qui ipsum for
precipue Epicurei & S
disputabant cum eo: a
quid vult hic Seminilog
Alii aū Nov. v. pred
annunciatorem Deorum appel
gentes igit deducunt
ad Areopagum, dicen
mus scire quæ ipsa D
nam pr. dicis, tum
dicebans, grandia
proponit, ita ut aud
vacet, qua si abirent.
videam. judicar. ali
audiamus adhuc. alii
atq Dionisius Areopa
me Damaris aliq
dam Paulus raptus
ad Areopagum. Relig
III. Inter Convertos fui
qui fuerat Judex

atque adeo in Synagoga disce-
p:abat, et cotidiano disputabat
cum iis qui ipsum forte adiissent;
precipue Epicurei & Stoici Philo-
disputabant cum eo: dicunt eo:
quid vult hic Seminiverbius dicere?
Alii aū Novor. v. peregrinor. Deor.
annunciatorem appellar. prehen-
dentes igit deducunt Paulum
ad Areopagum, dicentes: Volu-
mus scire quæ ipsa Doctrina
quam prædicas, tum ille inove
dic sians, grandi agmod Cōione
proponit, ita ut audientes ind.
parces quasi abirent. Alii sus
pendeū. judicar. alii dicerent:
audiamus adhuc. alii credebant
uti Dionisius Areopagita & mulier,
nne Damaris aliique cumdūs. II.
quæ Paulus raptus fuerit primus
ad Areopagum Religionis Inicaa.
III. Inter Conversos fuisse Dionisium,
qui fuerat Judex Areopagita.

Cap. xii.

# CAPUT XII.

## De Judicio Ephetar.

Inter præcipua Atheniensium Tribunalia 2dum locum obtinet Judicium Ephetar. in quo describendo, observanda sequ.

I. Originem petit a Demophonte, cum ex Demophon. Trojana expeditione rediens, imperium, mortuo Patre adversis ventis deductus esset in Thraciam, ibique a Licurgi Regis filia Phillide et hospitio, & lecto exceptus esset, Athenasque rediens, imperium mortuo Patre Theseo, successisset, Argivi reduces. a bello, patris nota deducti ventis ad Athenienses Lidora, Athenasque depredare vellent; tum Athenienses Duce Demophonte, a vestigio arma capiunt, ubi multi ex Argivis cadunt, multi ausugiunt, post cadem suor. Demophoon inter cadavera quærens cpra, invenit oblatum e Troja Palladium

inde

in cujus honorem ipse sim atque cognos[cendum] derat confœderatos erigit Palladium d[ictum] 88. Athenienses, vide [Plutarchum] judicat. Primum q[uo] ingulce confœdera[tos] Athenienses, vide [Plutarchum] dand Plutarchum

Quomodocunque sumē ām sibi sumpsi[t] TK Epieiai ē a pr[o] quia animorib. [pro]cari poterat; erat [ἐπὶ] ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ; [ἐπὶ] ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

II. Membra Ju[dicii] ō Ā. Attici, sed ām Draco dimejecit, henienses, judices [Ephetarum] neate āon, ō infra liquit, solum ano[ctem] cās ab hoc tribu[nali] ad Areopagiticum [tribunal] mittendō.

in cujus honorem ephetæ exercit,
simulque cognoscens eos quos occi
derat confœderatos ēē, hinc forum
erigit Palladium dictum, ubi ex
xx. Atheniensib. totidem ex Argivis
judicar. Primum quidem de eo, q
ingsulos confœderatos occidissent
Atheniensis, vide plura apud Sui
dam Plutarchum & alios.

Quomodocunque hoc fuerit, cer
tum ē ām sibi sumsisse h. l. Jud. ex no
xæ Epheras & a provocando Ephetæ.
quia annuerib. foris ad hoc provo
cari poterat, eratque tam severa
hoc Δικαστηριον, ut pene Areo
pagitarum.

II. Membra hujus judicii erant
ō a. Attici, sed ām Argivi hos rō
Draco deinde ejecit, et q statuit a. Ate
heniensis, judices hīrō erant xx.
rectæ ād, ō infra. Solon h. ita ac
liquit, solum modo graviores quasd.
cāas ab hoc tribunali transtulit
ad Areopagiticum, ut ejus augeret
auctoritatem.

III. Hi

234. III. Hi Ephetæ judicabant potiss. de cæde inconsulta; Designabant vō hi Judices ita ut ex singulis tribubus (quæ 10. erant) eligerentur probati & ict. 5. his adderentur unus sorte designatus, & sic erant 51.

IV. Adding quod ad hoc Forum Babylonios jam referebat, & omnes Babylonios jubendi judicium observabant, qui in Judicio Areopagitar. & ambo Actor & Reus jurejurando constringebant, et diis devovebant se, ni sic vera dicerent, quo pereo judicabant. Sequitur jam Trium Tribunal Heliast.

## CAPUT XIII.

## De Heliasto Judicio.

De hoc Judicio actum videamus seq.

1. Nomen Dicitur hoc Judicium Gr. Ἡλιαία v. Ἡλιαστικὸν eo quod erat sub Dio, & radiis solis fiebat. Hinc judicium agere in hoc Tribunali, dr. ἡλιάζειν, et ipsi Judices ἡλιασταὶ appellabantur.

II. Mras

II. Nrus Judicum ō sper idem fuit,
sed pro caus modo, major, v. minor,
aliquando 50. aliquando 200 ōnqu
500: adferebant ex abaliis in foris
Judices, si gravior ēet caa, ita ut
cent aliquando in 1000. duo Forg et
designati jurejurando grav ac sanct
se obstringebant, nihil se sacc uros
quod legib adversum ēet, Formula
Dejurandi Juramenti legi pōt
apud Hesiodum.

III. Ordo quo in judicio hoc agebat
hic erat: a. Actor si quem in judic.
vocare vellet, a Thesmothetis pete
bat veniam accusandi aliquem.
b. Data venia, vocabat eum in jus,
per Κλητῆρα & per Apparitorem,
h. Latine citare. Fr. Πρόκλησις
dr, Jus Actionem Actor libello
inscribens, rasi ficili inclusum tra
didit. c. Quum convenissent Judices,
Magistratus Actiones in forum in
troducebant et Judicib. ponendas,
quod variis phrasib fr. efferunt. Εἰσαγειν
Δίκας Εἰς Τὸ Δικαστήριον Δίκην
Εἰσαγορευειν. d. Introductas in fo

rum

rum cãa, poterat Reus judici
um a se depellere, a. in aliud ps
differre, 4. anodis. app. a Per πα
ραγραφεν, cum legitimis testibus
adducens probare cum potuit, ōcc
eam Δικεν αβαγραφον. c. quæle
gibus salvis introduci posset. b.
Per ὀπομοσιαν cum jure jurando
confirmavit Reus se ad defensio
nem ōdum paratum el. c. Per
ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΝ. c. Cum accusatorem
accusare ausus ē. d. Per ΑΝΤΙΔΙ
κιν. c. mutuæ litis intentāom,
si nullo ex his remediis uteretur,
debebat uterq. jusjurandum dare,
Actor se vera crimina ḃlicta pro
rurum, Reus se quemlibet facturum
injuriam, sed vera dicturum,
et responsurum jusjurandum.
Accusis προμοσια. Rei ΑΝΤΟΜΟΣΙΑ
dicebat. Præcepta pecuniam aliq.
deponere tenebāt ambo, cujus hæ
sol species: a. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ quæ da
batur illi qui cāam Matriculæ
Fori inseriret. b. ΠΑΣΑΣΤΑΣΙΣ sive
Drachmæ 6. obolos valens, quæ in
cassis levioribus erant deponenda.

c. ΠΑΣΧ.

c. ΠΑΣ κατασβεσιν pe
abillis qui per bonis f
interpes. d. ΕΠΟΣΒΟ
tuch. ad solum Actore
cta quasi solvendi; tum
assum adversario ill
ē possit. Hoc peracto
potas Actoris & Rei v.
optime, ad Clepsydram
orationes molestē essent p
utich Dactylis ou enfu
ines, quot tunc agi ad
usu; ne ab dolus aliqu
minuat, proposito De
ΕΡΟΣΒΟΣ. dictus, qui cu
uique ppis unicuique ex
rentia esset, et si quis
ēt, poterat, Orator
formula: Τω ἐκλη
nē Proverb: Ad Cle
Gr. ΠΡΟΣ Τὴν Κλεψυδ
dita parte, Judic
per calculos, & jus
erant albi & nigri

C. Πας ἀπὸ καταβολῆ quæ deponebat
a illis qui per bona fisco addictis
intercessit. C. Ἐπὶ βλάβῃ, quæ per
tinet ad solum Actorem, quid erat annul
ata quasi solvenda; tunc cum fortea
ausam adversario illatam probare
& possit. Hoc peracto dabat dicendi
potestatem Actori & Reo v. Patrono sed ordine
optimo, ad Clepsydram, ne sub. longa
oratione molesti essent Judicib. Hodie qq.
utitur Dactylis ou ensura, verum differt;
in eo, quod tunc aqua. Hodie arena ē in
usu; ne ꝩ dolus aliquis in Dactylo esset,
omnibus, propositus Duicarei erat ꝑfectus
Ephorus. dictus, qui curavit ut æquale
cuique ꝑtis concederet. Si ꝩ citius oratom
recitasset, et si quid ꝑtis reliquum
esset, poterat, orator alteri dimittere
ne Prover: Ad Clepsydram dicere.
Gr. Πρὸς τὴν Κλεψύδραν, Utraque ꝩ au
dita parte, Judices suffragia dant
per calculos, & judicabant. Calculi
erant albi & nigri ut ovid.

Nos

238. Moverat antiquis niveis albisque
lapillis. His damnare reos, illis absol
vere culpa. Hoc autem in Concilijs et
deinceps globulis aliquando in fabis,
ut dict. supra. Si igit calculler. alber.
erant denec inniss. justo ampl. major
quantitas esset, qui nigr. in urna lignea
tum in tabula cerata brevior ducta e
linea, singulas longior: Unde Aristopha
nes illudit Judici nimis severo, linea
longam breri sferenti. Si par depre-
henderet, ipsum anum denam injicical
culum Minervæ per Procuratorem,
cessaturi, ut Reus potius tueretur,
quam opprimeretur populus. Si igit
damnassent reum, mulctabant pe
cunia, v. alia aliqua poena. Si capitis
damnassent, mox tradebant Undecim
Viris, qui Κατεξοχεν dicti sc Ενδεκα
Quemadmodum pecunia mulctarant, tradebantur
quidicti sc πρακτορες ὁ Exactores.
Sive litem æstimatam solvere ὁ pos
set, in vincula conjiciebat. quamdiu filius
infamis erat, ejus parens in carcere mor
tuus esset, in vinculis ejus dem tenebat.
Lex severissima!

IV. Mer

IV. Merces laboris
ves Obuli erant, ne hos
ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΔΙΚΑΙ, Judices
CAPUT XI
De Judiciis &
Judicia erant Publica
lica & Privata. Publica
rosior Privata ΔΙΚΑΙ
Judicia spectabant illa
ne Reipb. pertinebant.
lites inter Cives ortas
mam sed in quibus
ab differebant.
Publicor. varia era
N. ΓΡΑΦΗ ὁ scrip
minum publicor. scil.
homicidii, ex de sang
2. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑ
vis ex consulto faci
incendii & flamm
4. ΦΑΣΜΑΤΩΝ ὁ Ve
5. ΒΙΑΙΟΒΟΥΛΙΩΝ ὁ
6. ΙΕΡΟΣΥΛΙΩΝ ὁ
7. ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ ὁ
8. ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ὁ

IV. Merces laboris pro singulis vicis 239.
res Oboli erant, unde hos Judices Heliastas
φαυλος ab τελω Bolbiger Comic. vocat Aristoph.

# CAPUT XIV.

## De Judiciis & Act. Forensib

Judicia erant 2plicis generis apud: Publica & Privata. Publica vocat Κατ' εξοχην Privata ΔΙΚΑΙ. Publica Judicia spectabant illa crimina, quæ in Reip. pertinebant. Privata quæ vis lites inter Cives ortas, neque a. quoad damnum sed unquoad pœnam de judicio differebant.

Publica. varie erant species, apud:

N. ΓΡΑΦΗ ÷ scriptura varia de crimine publica. Sic. I. φονου ÷ de homicidio, et de sanguine effuso.

2. ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ÷ Vulneris ex consulto facti, 3. ΠΥΡΚΑΙΑΣ ÷ Incendii & flammæ.

4. ΦΑΡΜΑΚΩΝ ÷ Veneni.

5. ΒΙΑΙΕΩΝ ÷ Corrup. in alienum.

6. ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ÷ Sacrilegii.

7. ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ÷ Nefarii v. de Nefario.

8. ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ÷ Proditionis.

9. ΕΤΑΙ

9. ΕΥΣΕΒΕΩΣ ἐ. Scortationis.
10. Μοιχείας ἐ. celibatus s. adulterii.
11. Αγαμος ἐ. celibatus.
12. Ασωτείας ἐ. Neglectus Judicii.
13. Λειποταξίου ἐ. Desertionis exercitus.
14. Λειποταξίου ἐ. ii. de acie desertione.
15. Συκοφαντίας ἐ. calumniæ Syco
φαντα enim significt. calumniatorem, ad
jus vocis originem derivant ἀπο τῆς
σῦκα φαίνειν a ficubus prodendis,
cum ēn in Attica Regione magna
ēet ficuum copia, ac eas asservandos
publice custodes statuebant, propterea
pœna furibus quicas decerperent
custodes dicequicas deferebat, indica
bant s. accusabant Sycophantæ ap
pellati. Alii Dejudicantis etymon ad
Dejusquodi fabulam referunt. Cum
Xanthi Philosophi servus, ficus do
mini exacto allatas consumpsisset,
ejusrei culpam in Aesopum conservum
suum rejecit. Dum ut Dominus innocen
tiam suam probaret, aquam tepidam
ebibit, eamque purgandi ut Dixerat,
evomit. Quod cum jubente hero alter

quique

99. tuisset, una cum a
frustra ejecit: eaque cru
ciatore factum ē, ut
mus, qui infantem falso

1. de Φαβίῳ i.e. o
criminum s. delato qua
magno crimine Fabeb

1. ida species Pu
Ερεσχίῳ sive judic
Fabebat tunc cum ab
vatus s. ore alieno
suam dicere causas ē.

2. ως Απαγορη ē
quod fiebat tunc cum
ad testationem.

3. ως Εφημερίδ.
fabat vacus in ipso fa

4. ως Αρεσβολεφιο
homicidias sub eccle
sent. Si cui extra
ciensis civis interem
loci incolæ ubi fac
cum ō delerent noxæ
ejus loci Cives ar
crimen capitis pro

ff. tuisset, una cum aqua, si cum ff. frustra ejecit: eaque ratione Prodito calumniatore facturum ē, ut Sycophantem dicamus, qui insontem falso crimine accusat.

5. de Φαβίᾳ i.e. occultāo cereorum crimium s. delāo quos si detegebant pro magno crimine habebant.

5. ria species Publico crimū. ē Ενδεείξις sive judicium erat tale quo habebat tunc cum aliquis s. civis privatus s. ære alieno obrutus in forō caam suam dicere causus ē.

7. mo Απαγωγη ē illud judicii genus, quod fiebat tunc cum reus ō compararet ad citationem.

Π. mo Εφηβηβίβ. erat tale quo accusabat reus in ipso facto compertus.

Ιmo. Αυξοδλεψιον de illis erat qui homicidias subdolo & patrocinio rece pisent. Si cui extra Attici fines Athe niensis civis interemptus fuerat, ejusque loci incolæ ubi factum erat perperam, reum ō delerent noxæ, lex permittebat ō. ejus loci Cives arripere: Athenasque crimen capitis pro alieno luitaros adducere,

242. id quae vocabit Arist. eqtor.

ζ. Εἰβχρρελιχ Accusatio, crimen
laesae Majestatis erat delictum maxim.
Hinc amoveri cbat ad 500. Sentt.

Secundo Privator. Judicia. Harum
variae erant Genera

1a. Κακηγορίας. erat Actio injuriae
propter mala dicta.

2a. Αἰκίας Actio injuriar. ob verbera.

3a. Βίας. Actio de femina vitiata.

4a. Παρανοίας Superbiae.

5a. Κακόβεος. quae erat Actio uxor.
in maritos, Pupillis in Tutor. &c.

6a Ψευδομαρτυρίας. Falsi testimonii.

7a Παρακαταθήκης Actio de illis qui
deposita reddere nollent.

8a. Συμβολαίων Judic. de pactis & contractu.

9a μισθώσεως Judic. de conductione.

10a. Οἰκ&. de libello quem marit. uxori
divortii causa dabat.

11a. Ἀπολείας Actio contra amanuenses.
a manumissis cuibus.

12a. Ἀποστροφῆς De repulsione Sectoris.

13a. Κλοπῆς De furtis: collatis minora
quae relinquimus. Haerant igitur Actiones
Atheniensium graecae et Judicia prae
pud jam sequitur. ut videamus.

CAP. XV.

CAPUT X
De Poenis &
pud Athen
Poenae praecipu
1. Atimia. in
ignominia. quae
infimus gradus
ter cives loca
2. Adeia, qu
conditionem re
am Hae poenae
quibus.
3. Πρυτανεία
& manibus serv
aut aliquid grav
dentifrico inur
erat. Feriendo
quod e fronte,
pareret, v. lit
ptderant dem
erat in supremum,
cum reddaret, P
ptor. Planctus
tumque Si erat
si aliud peccat
fuit. Haec mixta

# CAPUT XV.

## De Poenis & Supplicüs apud Athenienses.

Poenæ præcipuæ et usitatiores erant:

1. Atimia, infamia, et publica ignominia, quæ suos habuit gradus, infimus gradus fuit, ne ferrei inter opifices, &c. Mercenarios, quæ altimus inter cives locum habuit.

2. Apographa, qua reus inscribendæ conditionem redigebat, neminii am. Dec poena infligebat nisi inimicis quibus.

3. Stigmatia, notæ quæ frontibus manibusve servor. si aufugissent, aut aliquid gravius deliquissent, candenti ferro inurebant. Hodius dicebat: Ferrum candens tamdiu inuri, quamdiu ferrum fergi apparet, v. litteræ quæ ferro insculptæ erant demum sulcis atramentum erat infundendum, ut figura eo conspicua redderet, Plinius hos dicit inscriptos. Plautus Literatos. Hæc quæ scripta erant scripsit: Arcanique v. si alium peccasset, alium inscriptum fuit. Hæc nota infamia erat. 4. Sec

ΣΑΝΙΔΕΣ. 4. ΣΑΝΙΣ Columna, s. poena qua columnæ alicui inscalptis caracteribus inscribebat sacinorosi crimen, quib. poena adsigebat dicti sc. Syndici.

5. ΣΕΒΕΙΣ. Vinculor. poena, quæ diversi generis erant: I. ΚΟΦΩΝ. Vinculum lignenum, quo cervices noxior deprimebant, aliorum ΚΥΦΩΝ dr, et ΚΥΦΟΣ 2. ΚΟΝΙΞ erat lignum ad pedes noxii inscribebat, et quo strin gebup. alio nue ζυλον Αττικε καλον am ΠΟΔΟΚΑΚΗ, et ΠΟΔΟΣΤΑΤΗΣ, 3. ΣΑΝΙΣ, tabula in qua malefici ligabant. 4. ΞΟΑΝΕΣ, xota, ad quam vincti servi qui fugerant, fur tumve fecerant, verberibus cædebant, aliquando torquebant, ut confiterentur peccata. 6. ΦΥΓΗ exilium quo quis expellebat Patria sine spe reditus. Poterat in ad ep Ma gistratus, qui illum pepulerat revocari. Bonum exilium bona proscribebant, et publicabantur. Non certus locus ipsis proscribeb. 7. Ostracismus, species quædam exilii, quo civem potentem, quem periculo sum judicabant, per 10. aut 6 libe abeā jubebant, omnium suffra giis

gūs dicis, per scula
ostracor dr, one ost
dus quotannis, b
dam. Si bono es
erat Ostracismus.
Ostracismus cum e
quia utique expell
set ām ab exilio
tum bona proscrib
bant. ō item Pol. sed
ho redit in Patriam
tranquille possidet
proscripsit erat, i
insciente sit Ostra
mē. alii Hippiam
ejus loco Alcmæ
esse in Hippobo, h
exilii tpre mul
licet fuerit, propu
nop. Speciebatur
tudes, aliique Da
ssent, populus a
Ab Athenien
causam. sed hi pro
bus adhibuere ΜΕΤ
de ām dicc. ΜΕΤΑ
CAPUT X
De capitis

güs dom's, perc̄eſculand quā Græce
ὀστρακον dr, ac ὀστρακίζειν Mo-
dus quotcūbant, legat apud Svi-
dam. Si ē boon c̄eſculand ēent, erat
ē erat Oſtraciſmus. Convenit die
Oſtraciſmus cum exilio in genere,
quia utrique expellebat Patria. Dif
fert ām ab exilio in eo, quod exu-
lum bona proſcribebant. & publica-
bant. ē exilio Ded. ſed elapſo X. ānis ſpa
tio redire in Patriam licuit, ejusque
tranquille poſſideri. His ām locus
proſcriptis erat, illis ē. Quando
inſticiones ſit Oſtraciſmus, dubi
um ē. alii Hipparcho, alii Clyſthenem
ejus Autem facium. Certum ē dari
ſſe in Hyperbolo, hōe improbo amico
h. exilii ꝑre mulctato, qui improbō
licet fuerit, popularis tn carus quo
pop. ſæpe ūtebatur, quem cum Alci
biade, aliisque huic Judicio ſubje
ciſſent, populus egre ferens, abrogavit.

Ab Athenienſib. tranſumſer. Ægra
cuſani. ſed hi ꝑro ὀστρακοῖς ē teſtu
lis adhibuere πεταλα ē. foliæ ar
de ām dicc. πεταλίσμος.

## CAPUT XVI.

## De Capitis ſuppliciis.

Sup

246. Supplicia Capitis apud Graecos, praecipue apud Athenienses erant:

1. Ἄιξις Gladii Supplicium, quo reus obtruncabatur, ergo gladius capiti abscindebat ense.

2. Λιθοβολον Lapidatio, erat enim olim vulgare Supplicii genus, qd Deuteronomio quoque commune fuit.

3. ΚΑΤΕΚΡημνισμος Praecip. de aqua.

4. ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΣ Denigrsio in aqua, ita enim expiari celebrare debant, ut animo certum et certos mos sequeretur, suffocandos, omnes cervice pendebat; forte linea suspectavit verba Xti Mat. 18:6.

5. ΦΑΡΜΑΚΟΝ Venenum, cujus ordinaria ex cicuta, principal. obs. Cicutae calix Debat, qua sanguinem congebat, quando reipsi calice pervenit Victor. h. venenum Socrates bibisse fertur.

6. Βαραθρον Dejectio in Barathrum locum profundum: locus Die fuit Diatus apud Athen: foveis et tenebrosus, cuneis ferreis, et acuminatis munitus, in quem

ma

magnis pollutae sce
pidatae sunt.

7. ΤΥΜΠΑΝΙΣΜΟΣ
cem, facta per Tu
veris ligaculis pal
Hebr. II. 35. Dicens
in ulgata Versio
citur: Alia an dic
Hungarica Versio
lyeke birák meg, &c
dolvan á Sábá
intellig. e.g. hicce
verberão fustibus.
atunt die 99. Ju

8. Ξυλον Lapi
quo v. qua ad fran
Turcas, v. Laqueo

9. Πυς. Ignis

10. Crux quod

Finis Partis
Ao 1780.

magnis polluti scelerib. praeci
pitati sunt.

7. τύμπανιβεος, verberão dun
cum, facta per stipites suspensis
reis ligaculis palo: quo spectat
Hebr. 11:35. Dicens: ἀ.λ.λος quod
in vulgata Versione, male sic ver
titur: Alii autem dissenti se. ita am
Hungarica Versio habet: Nemel
lyett böröd vnec̄q, fejtetett, az gon
dolvan á fàbaſulaſal. &c. Non
intellig. e.g. hic talis dissensio, vera
verberão fustibus. Hoc gre supplicio
atum hodie qq. Turcæ.

8. βροχος Laqueus v. suspensio,
quo v. quia frangebat, ut apud
Turcas, v. laqueo suspendebatur.

9. πυς. Ignis s. combustio.

10. Crux quæ in usu fuit.

Finis Partis Secundae.

Ao 1780. Die 18a Xbris.

C C

# PARS III.

## De Rebus Militaribus

### CAPUT I.

### De Militia Terrestri.

Hoc Cap. videbimus.

1. Diversa Militum Gen: qui
si Pedites curribus vecti, et Equites
vecti, de his.

I. Pedites quidem usus varia erant gra-
α. ὁπλῖται. Gravis armatur& milites clypeis, hastis, gladio munitii, robur totius exercitus, & reliquis honoratiores.

β. ψιλοί. Levis armatur&, milites qui omnes erat: ut expe diti, hostium aciem turbarent, neque justo proelio his praeliarentur; sed hostem lacessere, sagittis, lapidibus, & fundis emissis eos petentes.

γ. πελτασταί. Peltastae qui peltam gereb. liget hi aliquando sub ψιλοῖς comprehensi oppugnanti ὁπλίτας, sed in discrimine vendi ss.

2. Ad

2. Ad milites pertinent currib. erat antiquor. pu- que exequ apud dicitur se ab Ae- in aeris ere ar- bellicos magnos & vocis se fercunt

Ex. 21: 7. Exod i- hos currus equ- rant. Lege deno-

Currus hi pl- duos Equis, cu- hebant duo

88. Hor. unus yo- aber παρὰ βα- monstrabat quo- contigimus pugna- liebat.

3. Equis vect- miraliq. apud usus erupturi e- Thessalis pop- apud Othryadem primi orum equ-

Troas Palest- Syrasque Le-

2. Ad omnibus adhuc cerastes
pertinent curribꝰ recti, quos em
erat antiqua. pugnare e curribꝰ
qm ex equo agitare. Indos, qui videns
dimicasse ab Aegyptiis & sanandis,
in sacris eum Annalibꝰ in curribus
bellicos magnos quo in proelium
ex eis deferunt. Mentio hujus
curr̄is fit ne in Scra variis locis
Cs. 21: 7. Exod 14: 7. & 15: 4. inter
hos currus ag̃ falcati plurimi fe,
runt. Lege de hoc Curt. L. 4.

Currus hi plerisq. trahebantur
duobus equis, et in quoris curruare,
hebant duo ae ãm ecbo
88. Hom. unus ἡνίοχος c. auriga,
alter παραβάτης c. miles, qui
monstrabat quo sagittam. ret; hic si
contingens pugnam. ret, currus desi
liebat.

3. Equis orecti. Post bellum Trojan.
invaluit apud Indos equitandi
usus, eruptus em quos Lapithæ
Thessaliæ populus qui habitat
apud Othryn & Pindum montem
primi ausi equis insederunt ut Virg:

Frenos Pelethronii Lapithæ
gyrosque dedere, Impositi e dorso,

aequo

atque equitem devenere sub armis
Insultare solo, et gressus glomerare superbos.
Ad Thessalia caud. in Graeciam per
venet. equites quod exiguus primum
Athenis arūs fuit, actus caud. pede,
teguind e. Nemo ann in equitando armum
admicebat, nisi primus ett probatus
a Hipparcho, a: Phylarcho & cogatu
500. In equice requirebant: Bonet copia,
& robur cypris. In equo requirebant lat
ett & pneticus cursus, & indomitus, et
ut desorem admitteret, eiq. pararet,
alioquin rejiciebat. Periculum hgrei
fieb. somitid tintinnabuli Τὰ κοδώνια.
αγορᾶ, nē Κοδωνίζειν probare. Equi
longa mibitia aurigi, excusabant;
hi in maxillis notabant figura
aliqua quae Gr. Πῶλος dr, ἐπὶ Πωλεῖν
Πῶλον, nē prover. Ἐπὶ βαλλεῖν πωλ
Πῶλον, pro excusatum dabere. Equitu
varia reperiuntur ama pro armatura &
varietate! 1. Δουλοφόροι i. Hastati, ab
armis demati. 2. Κοντοφόροι.
3. Ἀσκοβολισταὶ i. celeis missibus
utentes. 4. Ἱπποτοξόται i. Sagittarii.
5. Ἀμφίππιοι. quibus bini Equi singu
lis fuit, ut ex uno transilire in al
terum possent. 6. Διφάκαι
i. Lo

i. loricati, a loricâ
φάκτου ab equis
lenis instructis. Hic
του sub. variis mu
cubitis, qualia sc:
i. frontalia. 6. Π
ὁ. Πάσσαλον quasi
luendi. ὁ. Πασσ
latera tegebant
quod femora tege
II. Videndi sc
riam, illo dicebant
ut lege venebant
ut orbata sc in Al
annum 22. adiger
qui publicid se pla
tabulis publicis.
Gr. dd 55 & τον λογεί
τάσσαλον a: Κα
τὸν λόγον Ποιεῖς
nigro ad 12. Sca
Gresigii milit
periculo detrecta
trib periculis. C
Sacramento mi
ad Dacam acci
Prima militi
nebant. obeundo
per bienn. cutan
debebant bellag
am Patriæ sedes

ẽ Loricatã, a lorica sic dicti. 7. ΚΑΤΑ-
ΦΡΑΚΤΟΙ ab equis ephippio cornua,
leris instrumẽ. Hi legebant ΚΑΤΑΦΡΑ
ΤΟΙ sub. variis monimentis et ornã
mentis, qualia sc: a. ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΔΙΑ
ẽ frontalia. b. ΠΑΡΑΟΤΙΔΑ ẽ auricula
ẽ. ΠΑΡΗΙΔΑ maxillæ d. ΠΕΡΙΣΤΕΡΝΙΔΑ
antilenã. e. ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΙΔΑ quæ
latera tegebant f. ΠΑΡΑΜΗΡΙΔΙΑ
quæ femora tegebant. &c.

II. Videndi sc. qui legebant ad mili-
tiam, illo dicebant Δοκιμασία, hoc Στρα-
εγ Lege tenebant Athenienses, ornã
ex ordinata sc in Album Lexiarchorum, quum
annum 22. attigerant. Porro omã eor
qui militiæ se dabant, inscribebant
tabulis publicis. Inscribebantur.
Gr. ΔΙΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙ, ΚΑΤΑΛΕΓΕΙΝ, ΚΑ-
ΤΑΓΡΑΦΕΙΝ a. ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙ sive ΚΑ-
ΤΑΛΟΓΟΝ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ, quitam. Catalog.
in quo ad 12. Scatuas appendebant.
Exsigit militiam sine infamiâ
periculo detrectare, ẽ poterant in Pa
triâ periculis. Obstringebant autẽ se
sacramento militari, et Centum
Dakand accipiebant publice.

Prima militiæ hyemia degre-
debant. ob eundem igitur attica, eumque
per hiemem. tutandæ post in locis finiti
debebant bellagitandæ gerere, Senes
am Patriæ Sedes & Penates cuere

dum

252. durabat ām aetas militaris per
spatium ad 42. ab ām aetat 184 ad
annum 60mum.

III. Qui ex ceusabant a militia.
Vacāmd a militia Tabebut Senices,
et pgenetrices ab his hoēs, qui ambo
liberabut, publicani, infames, Serui &c.
excludebuth a militia ām Mancipia
sed summo discrimine conscribebut.
Remigii ām licebat ex Scitis Athenis
militiam detrectare; ceteroqui ami-
ttebut jus suffragii, reliquaque
civium pivilegia. Et qui his, qui mili
tiā ām detrectant, deserebut. nota
incurrebut, in quam ses. qui de his
quaer dant, qui se subducebant v.
Duellum mua, v. in signia, v. alium
aliquid Extraordinis.

IV. De stipendiis. Antiquitus
militabut pprio aere, ex iis. pri
mi Cares aperte de militia ses tra-
dunt, quare ea gens, ut alibi etiam
cumaria Dabeta, ve pverb: Καρικὸν
ἢ Καρικωτέρου. Sed postea pecuniam
Graeciam in aliqui, ut mercede ex alibi
stipendia militarent, e solum pro
Patria, sed ām pro exteris. apud Athe,
nienses primus Pericles introduxit
mercem aduceudi pretio explicites. ci
pendiumq am e spes fuit idem; nam
singuli Dies singulis diebus acci
piebut duos obolos. postea 4. Ubi de

illude TETΣΑΧΒΟΛΟΣ Βο
exaugiticare & TETΣΑ
pro militare, sumic
mercede Tanchesim e
sub, et quidem qui me
bodies, obtinuer, ad qu
quam drachmam?

Cap. II.

De Armis M

Arma quae
imo ex pibus obtinuit
de armis Eq. milicu
i. Arma trimuncra
ppmuniend. v. ad ho
ad Ubem expugn

I. Arma quibus
sunt segq.

a. ΠΕΣΙΚΕΦΑΛΑΙ
de Κραvος Κόρυβ Κ
capite dicata, De
vel, sed postea ex
ve varia forma
IV. expelle tau
et capitia. Ado
Κορυθη ex Carina
vat, Erant ām c
dentes suos Tabe
idem hae pelles

Unde ΤΕΤΣΧ Βοδ 8 Βιωδ. ποαι 25ϑ.
militare, & ΤΕΤΣΧ Βοδιζεω
militare, sumitur Equitum
merces dimidium erat 30. drach
mæ, et quidem si quem se quoris erant
90 dies, obtinuit, ad quos dies 11
mam drachmam?

## C. P. II.

## De Armis Militiae

Arma quasi Vices scutorum,
imo ocreas loricasq; ut dicit Cicero
de armis Eq. militum Pr. nunc dicem.
e. Arma trimum erant genus o. ad
oppugnand. o. ad hostem lædend. o.
ad Urbem expugnand. De his ordine

I. Arma quibus ora tegere solet.
sunt seqq.

a. ΠΕΣΙΚΕφαλαια i. Galea. quam
dd Κζανεα Κόζυς Κυνεη a cinge do
capite dicta, Dac sæpe ζ. ϑ. ex
ære, sed poriss. ex pellib. asininis,
vt varia scholia scribunt: nyp. Ταυρε
IV. expelle taurina gsuta, αιγεη.
ex caprina. Λυκοπεζη ex Lupina,
Κυνεη ex Canina quæ frequentissima
erat. Erant aut. o. Eq. hirsuta, sed am
dentes suos Dabebant ob tegerent
ita ent hæ pelles applicabant ceri,

utea

254. ut cappyt capiti responderet,
& simul alias corporis partes ple-
rumque tegebat. Formam satis
perspicuè describunt. Scriptores.
In parte anteriori illius erat osti-
um quod. ut vultus decerni pos-
set, a latere erat grand oKEos dictum
quo alligabatur cervici militis, deni-
que ornamenti loco, aptè impositum.
cristam ex pennis abiicum.
vt Virg. Aeneid. Lib. XII. v. 99. vadit
Palea inventa ella Carib. Honorat
ignota Palea SSris qui fideles tam
quam Xtianos milites compellant,
Eph. 6: 16. ubi oridet alludet ad lo-
cum Is. 5: 2.

b. θωραξ ι. Lorica erat muni-
mentum pectoris, quod confici-
batur ex Lino, v. ex aere, v. curio-
sius ex aere. Aeremurgerat ex Lami-
na grecta et vocabat θωραξ σφενδ.
ex grig θωρασσειν simul quia sep. it a
se habebat: Grig apponebantur
Lamii v. pinnuli cohortes. in star
squamar. et dicebant. λεπιδοτος
& φολιδοτος.

c. ζωστης a. ζωννυ. Cingulum,
quo cota armatura cingebatur.
Hinc ζωννυσθαι se accingere se
ad populum v. proelium
d. κνημιδες ι. Ocred, f. tibialia,
ex

et aul, ferro, aliqu
runt, Lacera fibulis
& malleos & carp a
e. Absis. ι. clyp
vatur vocanda, de a
serpentis in orbem
longa forma, janua
simitates, ut οβελος
diminuta forman
Parmaclypei hd se
ο) αντυξ, v. ιτο
κοπτος, quod not
ferentiam, v. orbe
οο) ομφαλος, v.
medio clypei os
minatum sepiebe
inserire posset.
οοο) τελαμων.
formiter accommod
bas clypeum ab
pendebat.
οοοο) πορπαξ a
vario clypei pa
nuncupabant. Ego
runt v. ex ligno,
Pingiam solebant
solebat in eis
effigies Arium,

ex aere, ferro, aliisque metallo e„
rant, lacera fibulis adstringebant.
ad malleos & rarp argenteis.

e. Abstis. c. clypeus, diversa forma,
erat v. rotunda, de aspis. cui habent
serpentis in orbem convoluti, v. ob
longa forma, januam quasi repre„
sentare, ut obstob dicebas, v. Lynd
dimidiatq formam refert Pelta.
Pars clypei hd sc.

•) αντυξ, v. ιτος. περιφερεια
κυκλος, qud notant ejus circum
ferentiam, v. orbem.

••) ομφαλος, v. eminentia in
medio clypei ds prominens acu
minatum sapebat hosti removendo
inservire posset.

••) τελαμων. Iorum, clypeo
formiter accommodatum, qd brachii
ebat clypeum ubi ab humeris de
pendebat.

:•) πορπαξ Annabus in inte
riori clypei parte eis brachium
immittebant. Ejusmodi clypei am
erant v. ex ligno, v. corio, v. pellib.
Pingiam solebat in illis varia figura, ut
effigies Avium, quadrupedum,

cap.

256. rp. Aquilad. Leonum, quinum
Dud. Solis & Lund. &c. Magni fuere
Veteres plerique clypei, nec later
nibes sub illius regimine pos
sob capite dein. Dicit Vegec
Kyis & πoσεVEKyis appellant.
f. Dosεos, Scutum quod simile
fere erat clypeo et pro eo plerumq.
sumicul. Pelon de clypeis nocentes:
quod eos, quos in prælio vicerant
eos accensus urgebat super, in
clypeis jacentes elongum ortale. Ide
mater Lacena filio prædicit ἢ
TAV ἢ ἐπὶ TAV. aut hunc clypeum
cum laude reges, aut in hoc de
functus recumbe! Porro sabi ex
belli periculo clypeos, pios sus
pendet. in grati animi signum,
a proprios, a. posium. Denique
adhærentib. clypeo tinctum rubefis
ty stem ō cruentam terrue. a. hu
mes scuta reberantes.

II. Arma quæ hosti prosterne
endo apta st. segg. i. Cyrus &c 8 v.
ē. Hasta, a. ducea. q fiebatur
ex ligno plerumque & fraxino, dim
ne quidv, cuspis tam s. ab Kyn

erat

erat ex ære. Hasta
v. 85 Kty, qua com
s. missilis, qua em
2. Ill 16 os lusis, pol
a bellum suppetium
gasō Kaveos. Hic
lusis pocas insqu
Hyg deus & pari
gladio Val. 45. 4.
πaλεKυb. Bipe
4. Tozov. Arcus
plerumque a. corn
ξ. νεvσa erant
ue ιππεσι a. ex
rigias dissectis, ip
pars extrema su
bat Kvgovy dico
raca. 5 Jela Be
luvivi ligno, cuspi
nemus aliqua su
Prodeuga alda ad
us volarent. 6. A
quod diversa erant
ἀγραvεη ys obgg
ius corquebant
Cl. 7. Σiφεvσov
rand oraculum re
dum in duo bras

erat ex aere. Hasta plex erat 257.
v. ΣΦΕΚΤΗ, qua comminus v. ΠΑΛΤΗ
f. missilis, qua eminus pugnabat.
2. ΞΥΣΤΟΝ Ensis, olim suspendebat
a baltheo superhumerali vagina
ejusdem Xaneos. His gladiis nobi-
lium gotas insculpsere veteres.
Hinc decus & gloria jungitur
gladio Psal. 45. 4. 5. ΞΙΦΟΣ &
ΜΑΧΑΙΡΑ. Bipennis v. securis.
4. ΤΟΞΟΝ. Arcus, ex ligno erat
plerumque v. cornu. Ejus aerari
f. ΝΕΥΡΑ erant ex pilis equinis
ut ΙΠΠΕΙΑΙ v. ex cebgoric. in cor-
rigias dissectis, typicus Hercules
pars extrema, cui nervus alliga-
bat ΚΥΡΤΟΙ dicta, & ferinam
rata. 5. Tela ΒΕΛΗ erant ex
levivi ligno, cuspides cor. ferred
venenum aliquando injiciebant.
Procerga aldi audebut quo velo-
us volarent. 6. ΑΚΟΝΤΙΟΝ jaculum,
quod diversa erant gra nyp. ἕβδος,
ἀγραυλος ἕβδος, nonnulla ex
iis corquebant, hic, quod amentum
dr. 7. ΣΦΕΝΔΟΝΗ i. funda, ligu
rum orarium deferebat, et pagla
rum in duo brad desinebat, sicut

ex

ex lana, aliaque materia. Ea
emittebant fagitta, lapides, et plum
bea lamina. Usos nunc hac funda
legimus, Baleares, qui diegi-
ωτοτε, Balearici jaculandi,
Funditores, quos funda jaculame
Baleares periti simi fabricit.
radicem Syophoron, eam hisce
insulis observatum fuisse gre
ca dinem, ut esuriens. filios a
magibus jentaculum in sublimi
rabe proponeret, quod illi concin
gere ita poterant, nisi prius funda
dejecissent.

III, Arma, quib. Ubes expu
gnabant et quib utebant in obsidi
nib. Fr. Maggiara adiudicebat,
dem MEKANA fuisse gg.

1. KRIOY KYS. Scala, quib.
ascendebant moenia.

2. KRIOS. Aries, erat lignum 100.
v. 120. pedum laminis ferreis
munitum, capite ferreo, adissi
mili arietino capiti, ne KRIOS
apellat. Urebant eo ad destruendos
muros, ad quod apta[n]d mechanic.

3. ΕΛΕΠΟΛΙΣ. Machina ingens,
eminens alias minores, exquib

lapides, ceteraque
emittebant, inventa
mento Poliorceta.

4. ΧΕΛΩΝΗ. Te
qua, tegebant ea
bus stimum celeb, u
sua tegeb memb

5. ΧΩΛΙΑ. Agge
perans moenia q
cujus latera lapi

6. ΠΟΣΤΙΣ. Tur
biles quid aggere
ctaculis agebant
bus tergoric. exu

7. ΨΕΣΣΟΙ. Cra
quib capita teg
ad defend capiu

8. ΚΑΤΑΠΕΛΤΕ
quib. sagitta e
ΠΕΡΙ ΟΞΥΒΟΛΕΙΣ &
aliquando in ipso
machinis illis e
tur. Sunt in alio
lapides ejiciebu
apellat, ut Me

ΠΕΡΙ ΒΟΛΟΙ
graves
& Magnavi

lapides, ceteraque missilia, emittebat, inventa traditi a Demetrio Poliorceta.

4. Χελώνη ὁ Testudo machina qua tegebant se milites ab hostium telis, ut testudo a testa sua tegit. Item hoc accepit.

5. Χῶμα Agger, altitudine superans muros a quibus obsidebantur, cujus latera lapide erant munita.

6. Πύργοι. Turres ex ligno mobiles, quæ aggeri superstruebantur, et aeris ætatis fastigia tegebant tergoribus exuviis.

7. Γέσσαι. Crates, viminea, quib. capita tegebant milites ad defend. caput.

8. Κατάπελται. Scamachinæ, ex quib. sagittæ emittebant, dicti ἀπὸ βάλλειν καὶ πάλλειν, aliquando ipsæ sagittæ, quæ ex machinis illis ejiciuntur, sic apellantur. Sunt ἀπὸ τῆς αὐτῆς ratione ex quib. lapides ejiciebant variis Gr. nominib. apellatæ, ut Λιθοβόλοι

Πετροβόλοι

Πετροβόλικα

ὀξυβαφικα

ἀφετηριακα

καὶ Μαγγανικα ὀξυβαφικα &c. Cap

# CAP. III.

## De Praefectis Exerc.

Antiquis tpib. cum Reges orb. potirentur in civitib. illi in bello præibant, & Summi Duces erant, v. eligebat ipse sui, πολεμαρχος: sed postea cum in periculum pericul. ect, una quaq. Trib. Praetorem creabat ξξατεγος dictum, quales erant secum aequum IV. Tribus, hi aqua pede pugnabant, et quando simul ad expeditionem exagai eundum iubebant, perfuand quisque diem habebat sumvandor. his addicus undecimus ἱππαρχος dictus, qui pareb. suffragiis in contrariam partem juvare adderet. Hic IV. erant ξξατεγοι, sicut IV. ταξιαρχοι. qui secund. ordinem habebant post ξξατεγους. Hi ταξιαρχοι ordinem quibit. erant constituebant, castror. loca designabant, et iti. nera dirigebant, et exercitat. cataphr. dabebant ambitum si deliquissent. Item ξξατεγοι et ταξιαρχοι, peditib. sic ἱππαρχοι, & φυλαρχοι equitib. praefuer. i ἱππαρχοι erant 2.

Qv

2. φυλαρχοι ad IV. equitatui, hi ad IV. tribuum equitatui quemadmod. ταξιαρχοι sine ξξατεγοις sic ἱππαρχοι dicto audientes. Reliqui Praefecti cujusq. generis, quib. praeerat ut Praefect. Castrorum ταξιαρχοι

## CAPVT

Universus exercitus totius v. πανστοτος στρατοπεδον v. ἀγειν: exercitum.

Latera v. alae κατα κερας v. κερατα ἀγειν, in cornua educere.

Postrema Agminis ἱππους πεζους ἱππους πεζους ἱππους πεζους

2. φιλαςκοι αν iv. ἱππαςκοι
οι equitatui; hi αν singulgrum
tribuum equitatui præfuer. ita ut
quemadmod. ταξιαςκοι Prætorib.
sine ςςατειρois sic φιλαςκοι ἱππ
ππαςκοι b dicto audientes ēnt.
Reliqui Prdfecti pedigum a Nō
nullegund, quib prædfuer. cum singul
duxer. ut ιλιαςκοι 1000 viris
Prdfecti ἑκατονταςκοι, 100, πεν
τακοντας κοι 50, δεκαςκοι 10 &c.

## CAPUT IV

Universus exercitus dr ςςατια,
frons totius exercitus μετω
πον, a. πςοτος χορος, ue ενπε
τοπο αγειν: recta fronte ducer
exercitum.

Latera a. ala dbus κυςατα.
ue κατακυςα.s a. επικυςος
αγειν, in cornua ducer exercit.

Postrema Acies ουρα a. εθκα
τος χορος πεμπας. 5. militib.
em stabat. χορος 24, v. 25. mili
ib. aliquando m ib. ταξις b a. εκα
τονταςκια complecteban 100 v. 120.
militib. φαλαγξ. Cornu sor dolicei
a. justa Acies, ue επιφαλαγγα

αγε

ΑΧΡΑΙΟΝ ἐπὶ ἰπποκαμπὴν ἄκιν ducere.
ΜΙΚΡΟΣ ἢ ΑΧΡΟΣ ἐστὶ longitudo
ἄκεως ab extrema ala ad extremam.
ΠΑΤΟΣ νῶτος latitudo, a fronte usq.
ad extrem. ἄκιν. ΕΥΡΥΤΑΤΟΝ Cuneus.
figura ἄκεως liberam ἀπὸ referens,
ita coniungabat ἄκεις quo facilius
perrumpere possent possetque exer
citum. ΚΟΙΛΟΤΑΤΟΝ scrobes,
liberam V. referebat, erat ad ex
cipiend. cuneum. ΠΛΑΓΙΟΝ La
terculus ἄκεως figuram laterib
referens. ΠΥΡΓΟΣ turris erat
laterculus inversus, figuram
referens, turris v. quadrati ob
longi. ΠΛΑΤΥ. ἄκεις figurae
oblongae. Motiones v. gversiones
mittuntur ad jussum Praefecti
vocant ΚΛΙΒΕΙΣ; et quid. converg
sis ad dextram: ΚΛΙΒΕΙΣ ΕΠΙ ΔΟΞΑ,
ad sinistram: ΚΛΙΒΕΙΣ ΕΠ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ.
alias conversis ad hastam (: quam
dextra tenet:) et conversis ad cly
peum (: quem sinistra tenet:)
ΜΕΤΑΣΤΟΛΗ conversio, qua
terga ad convertebant, eb, quae antea
fuerat conversa a facies, erat ea
duplex: ΜΕΤΑΣΤΟΛΗ ΕΠ' ΑΣΠΙΔΑ,
quae fiebat dextrorsum fundatorum

ad

ad eorum; eo μετα
στας, quod sinc. sine
vero ad frontem.

CAP. VI.

De signis Exer

De signis militaribus
ΣΥΣΣΙΤΙΑ
erant ἐρικ
lata & forica
sella ad ea, à latere
si ponis & ad
oculos cadentia.

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ

ὀνίαν ΣΥΝΤΕΦ
erat vox quam
fectis, si vō mile
Hoc ΣΥΝΤΕΦΙΑ
aliquot in se cont
peratoris a quo
erentur per
in patria auto

2. ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ
dicitur ΠΑΣΑΒΟΛ
e tapetis cuius
plaustra v. hasta
gones, quibus se
lignos erant. S
scriptor hujus

ad tergum; ex μετα βολης επι 2b3.
βασ, qud sieb. sinistrorsum ad
tergu ad frontem.

## CAPVT V.

### De signis Exercituum

Signa militaria distinguend.
Σημεια δια λαβης μετα. Σημ
βαλλεραnt applicata. a. ore pro
lata a. scriptis militum alapicelly
sete ad asta, a katonatb quelyneb
si cyprio & aral ḡ esmerteb. sub
oculos cadentia. Haec ordille

1. Σημβαλον ore prolatum
ām am ΣΥΝΤΕΞΙΣ latine tessera,
erat vox quam Imperator ord
fectis, si vō militib. significab.
Hoc ΣΥΝΤΕΞΙΣ bonum omen
aliquod in se contineb, a. ām Im
peratoris a quo felicem eventum
sperabant; a. Dea
in Patria adorarunt.

2. Σημβαλον sub oculos cadens,
dicitur ΠΑΣΑΒΟΛΤΕΞ. eratque
a. facies cunctas, a. manuum
plausus a. hasta inclinata, fragor
armor, quib. se pugnaturi milites
dignoscerent. Polyb. insignis
scriptor hujus argumenti. ΙΙΣΘ

267 ΠΕΡΙΣΚΕΙΑ erant signa,
a symbolis multum diversa, quæ
erant signa v. vexilla quæ cum
tollebant signa erant proficiscendi cum
mittendi retinendi demittebant signa o
proclamandi, & cessandi. Porro simu
lacris Dec signa ornabant ejus
gris unde quæ urbis ejus v. Regio,
nis insignia erat, ut Athenæ
ses quæ tuam cum Arem tuerent
cæsam urbis Athenar. Patronæ,
Thebani pugnam, ingruente
illius talis quæ Aegius mori
Curt. Lvi. cit; Persæ solem, Babylonii
olumbam, in memoriam Regi
næ Semiramidis, quæ in infantia
a columbis nutrita, mox ex ea
decedens in columbam ovis a
legit. Antiq. Græc. qd admit,
ipsæ signa erant πύξ v. faces,
hinc Viri qui fuerunt dicti sc
πυξφόροι, qui Græc. ut plurimum
Magnis salebores. Hinc memorem
celebrant scriptores de ingenti
clade ἐ Sp. Dragonis aug. verg.
tuta qualem illi pestem v. fel
sic propriam. Nec diserevit
sit salvus. Geophron in Græcam
vel Statius Lib. 4. Thebaidum.

Pri

" Primo tam adver
" tes Legis de
" Ostendit Pellæa
" que trabalem
" Ast cum juncos si a
Ira clamice in ve
qui Hyge pertinent
mid. to facem ferant
in sacrif. Capit. Cui
v. cum corrupte
ibrentes ē aut ad
aut ad libringum
v. libr. Fagibus
che se ad hibeta, qu
sonabat. Hyg. perg
Boëcat in describe
Theocrit. &c. Pr
v. de Koblot
v. βαλλιστραι. ap
ut pauci classic
alio instrumento
erant; Fistula
v. vulgo Gingr
pygmanis. Lydeb
Lasses Veiget,
ecæ erat, Tibicines
bant, ne spargi
quas potius ad for
monstrant. Sordo

„ Prima mandorum laud de vi[ces] 265
tice Legiss &c.
„ Offendic Bellona facend, dextra
que trabalend
„ Hastam intorsit agend — — —
Ita claudice in raptu Proserpi
nd Hyc pertinent varia Cicero
nis b. fucundi framula ut Orat. i
in Cacil. Cap b. Cui ne adolescentu
b, quem corrupecla illecebris
irretitis, q aut ad audaciam ferund
aut ad libidinund facend pstulisti.
& alibi: Facibus interdictis, cum
chs st adhibenda, qud ad incendia
sonabgt. Hyc pterg. dicta varie
Poëtar in describendis bellis, ut
Theocriti &c. Pro cornea gud
v. dr Koblot alicubi cubas,
L. Calphurn. apud quod. Grdc.
ad genere classicum usurpant, qn
alio instrumento cum fleat. qualia
erant, Fistula L. Bombus. Tibia,
L. Aulos Gicero &c. qud Anima
pro pantic. Addebat. Cum igit
tapes Deinceps, et aries disturn
dc & ent, Tibicines canere incipi
ebat, ne sparsi quibus pruerpent,
quia potius ad sonum tibiæ gressus
moderant. Porro cum Grdci tumultus

neque

incendium faciebant, nunc clamorem inconditum exigebant de terrore hostibus incutiendo. Hinc Plutarchus dicit de Dyce quodam, o tu manum & gladio, sed non voces contentione valentem dolet. Hic mos Turcis hodie maxime placet.

## CAPUT VI

### De Praeda Militum

Ea quae in bello capiebant, erepta. Personae & Res. Personae dicebat ἀνδραποδισμόν, & δουλαγωγίαν, quod fiebat quando capti a se reperiebant & prehendebant quidem & solum apud Xen. sed apud Nos sand. sternuti, qui tales captos in servitutem redigere, & vendere sed scienter, eosque operis faciendis applicare. Res quae capiebant erant Vestes, arma & signa, Vestes quae de viris detrahebant dicebat Xen. λαφύσσειν, Cui praeda conferebat ad Imperatorem, qui publicus Princeps eligebat aliquid eximii, dabatque & ejus qui fortiter se gesserant in pugna reliquam militibus dispertiebat exaequo. Sed antequam dividerent praeda, primitiae con

conseruabunt, Dius qui dicta so.
κ ΚΡΟΤΙΝΙΑ, ab κρούω & ΤΙΝΗ, quia
ei aeruo, s. cumulo addendo li,
babat. Arma porro dicuntur di,
cuntur Dius conseruata, ac in tyrlis
suspensa, quae conspecta e prandi
tur, o fa. ac ita dicta sunt ab ἀσπὶς ἀσπίδος,
quia loris sunt ac circumducta. Virg. Aen. 7. Micuntque ignibus hinc
et hinc arma, sanis. cum p. congeminat
testimonia, sanis. cum p. congeminat
legens ita ang. Pl. Ubi de quo Hadrianus
Goliathi Gelischen ei in planum inue,
lutus conseruabatur, et cum pro
prio et gradica Dauidi. Denique.
cum Atheniensis gent Victores
erigebant Tropaea, ἡ ΤΡΟΠΑΙΑ, κατὰ
τῆς ΤΡΟΠΗΣ quod acuit a verbo ΤΡΕΠ
ω verto, quod ad hostes in fu,
ga se conuertit in loco ubi proeli
atum erat, ubi eae conseruabatur,
ut potet qui cum dicas ἐ ΤΡΟΠΑΙΟΣ.
aliquando et Ionice, quod dicta ἐ
ΤΡΟΠΑΙΑ. Plebat cum Exaborem, fron
dibi. denuncatis qui ingressi quod ar
ma affixa fuer. archi Deorum
ui cogris, et eor qui arcci fuissent,
verbo elogio cum quo monumento i
unctinduta, quod descripto dicta ἐ
Epigramma, ἡ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ, quod erat



bus, tum clamorem
abuto de cerrorem
Hinc Plutarchus
and, o a manu
eis contentione
nos. Turoris hodie

2 Militum
ello capiebant,
& Def. Persond
dotol, & Dosuato
manciss ad se
ent, qui ritus o
fed apud Rom
ales, captos in
el, o secudel and
operis facinoris
& quod capiebant
ad eo signa, Vesp
hecorat dicta &.
rtida conse,
rorum, qui sibi
aliquid eximii,
ui fortiter fecis
cliquando quili
& alios. Sed ante
rtia, primitiae
con

268. erat aliquando spūm atramento,
aliquando sanguine, ut habet
Plutarchus. Diximus ramos
arboris depuncatos et cruenta
arma adfixa. Erat prīpue hæc
Arbor Olea strumo, quæ erat pacis
Symbol. Fuit ōm gupreus Jovi
Sacra, de qua re legi possunt
Servius, Catius in 3. Aeneid
de Virgil. Item XI. Nota Dep.
et alii. Solebant ōm Tropæa
erigere in montium vertice
aut conspicua cæteris arbus, ut
declarat Hyspanis fecisse legi
mus Pompejum. Interdum pro
Tropæo lapidem ostendit Sue
tonius. Quia ōm Tropæa Nu
mini cuipiam erant consecrata.
tunc destruebantur, tunc si destructa
erant restaurare nefas erat. Ob.
quod ōm ipsum Jovi extructum
sit, Juven. Turgis quæ potius
illustrabat adscriptis
vel luxa affandatur. Cant. 4. 4.
ubi dr. Simile cum Davidis



ut Cæsta ōes hostes
strangum crudele
arcubus gribus. Alcæ
tractat. ut Alexa
scribit Curtius, qu
gud alcitudini gla
cedebat, ita alii

ut Cecta oēs hostes suos vince-
Hanc ēm crudē, solebant variis
armaturibus. Altarias ēm sepe ex
truebat. ut Alexandrum fecisse
scribit Curtius, quod erexit param,
quā aboleri nimis gloriis ambitionis
debat, ita alii Imperatores.

# CAPUT VII

## De Proemiis & Funeris Militaribus

I. Proemia virtutis eō usq; ut
fortiter se gesserant in bello dicta
sc Asiscia. I. Primo Tregarii
milites promerebant indigitamen
gradum, et numeris gradus ordi
fecit ad majores Prefecturas.
2. Si in Prelio cadebant, funus
publice fiebat, adornatum ante
consecutum funeris diem jacti
dejum merebant exponebat in
tentorio, ut qui possent cognosceret,
tum 4to die funeralis honorib.
laudes funebres, encomia, & alia
peragebant, atque ad locum funeris
Etiam cum dictum abeibus sequebat.

Hinc

270. Huc pertinent Orationes, Panegyrica, et alia Comes, de quibus legi potuerunt ille Dec. Orator Demosthenes. Initium Orationis hujusmodo incipiunt Eschines ap. Valerium. Scribens simul & pacto honestatum fuisse Lysandrum, Nec ab re fuisse, Si quo tempore bene de Patria meriti hujusmodi viri laudabant. qui in Proelio occubuerant ut scit in Orestae

3. Qui cum vulnera Hyera in tergo accipiebat, v. Fugiebat, v. ibi jugiter fugarent ad alia delinquebat. ignominiosum erat cum in tergo vulnera accipere, atqui in pectore v. facie accepit vulnera, coercebant et quaestionem ipsi honorem exsolvebant. Huc pertinent jam Magnorum Spectatum Peripetum ap. Plinium quorum, Pro adulescentulo, et quod Plinium ad Plinium instruxit. A. Non unquam cum terrores donabat,

quod.

quibus inserpsa
Sacra, qui virg
mentes exempli
& ornamentum de
quavis notat. Hinc
Apoc. 2:5. Columna
Proceburt in Dom
inscribebat ex Ve
nium reperebabu
ΠΑΥΟΠΛΙΑΝ &. ar
auctoritate in re
data & quo ord.
Alcibiade. Z. A
apellabat (cero
& primo Athen
et arma in Arce
Vulnerati, et p
lio, publice ale
cum & licuit ips
Proemio aliquo
in Proelio occu
tum ejus publ
volyet. quemquam
debere Solonis,
in Vita Solonis
dum robustiores

quibus inscripta erant eorum
& facta, qui virtute sua hanc
meruer exemplis pueri & coronam
& ornamentum decus proximum
quaeris notat. Huic intelligi pot
Apoc. 2:5. columnaque ei locand
ponebant in pond. Dem. quibus
inscribebant ex victoria b. Jove
numi reponebant aliquando
πανοπλιαν i. arma, publica
auctoritate in aliquibus emerendum
data? De quo ord. Plutarch. in
Alcibiade. 7 Agnatis gra saepe
appellabant Cecropidae, ab antiquo
et primo Athen. Rege Cecrope,
et arma in Arce ponebant. &.
Vulnerati, et mutilati in proe
lio, publice alebant Athenis, et
cum & licuit ipsos sorces vitios
proemio aliquo augerant, signif.
in proclivi occumbi essent, liberos
tum ejus publice summa alere
volyer. quem morem Athenienses
debere Solonii, teste Diog. Laert.
in Vita Solonis alebantur usq.
dum robustiores eum facti, tum
qui

272. que dum robustiores ēnervacti, eamque producebat in publicum, cōm spectaculis donabat πανσπλια, & πανοπλια

II. Poenas ut ām benemeritis honores praemia que ita perfidis et quales poenas impositas &c. A. pud Ge. Nulla fides ex scripto vel ora, sed commissa de erat. Duum arbitrio, cercā pecuniar graviorum sequancia?

I. Autopolor Transfugae capitis supplicio afficiebantur, quum ēm apud Aeschin. peccatum haberi pr.

2. Ἀσσατεῦται qui quibusdam ornem sabyt ordinem deserue. x. eadem. ΛΕΙΠΟΤΑΚΤΟΙ teste Dio, duo simul per triduum in foro sedere debebant vestem adductibus induti, Praeterea apud Lacedaemonios alia graviores. Jocund consequuntur ff. nō sol. Plutarch. in Agesilao. Non licet apud Athenienses 99. magna infamia affectis hi ἀσσατεῦται et λειποτακτοι, ut pote qui civili



niam decretas. ce
di, ignavi, et de
infames ac sacri
dunt. Verum ap
lignum i militēs
ex posici erant,
pellud, cui tonde
mentandi abjici
ys dicci, ab m
ſt, ac eundēs ou
gradherconeas
cundere, eadem p
utoribus fierent
rogand variegat
ſcand, gestabu
diandi. parcend
x. miscacem, qu
viri ecinde dam
ſeminas and ap
mus ſuiſſe & ig
ſcat, x. locub
pertinet Matro
ſuperius allat
filium ſeruo
i. pedagogum pro
in Englaud pro
Erat ſane haec

riam decretas. ee ꝯ ii, qui cum
di, ignavi, ee desides ẽnt, velut
infames a sacris ee ꝯvivibus ar
cebat. Verum apud Lacedæmonios
hgmõi militibus ribus ludibrio
exponebantur, præcipue quicq;
palmã, cum totus exercitus nudi
mentum abjiciebat, fr. SISYPHI
sys dicti, ab in infamia habiti
fit, ut eundẽm ad matrimonium
gra hercones fas fuerit, ex civi obvio
cuivis, cedere permissum ẽ, imo
ut cibus fierent conspicui, infus
togam variegatis paynis ob
scœnam, gestabant, eadem barba dimi
diata. sparsum rasa ut superiore
v. mi spacem, quo indicarent se
viril ætate dum dignosci; barbam
semirasam apud alias gg. gentes
in usu fuisse ignominiæ & lucre
scat, fr. Iacob 2 Sam. 10. 4. Huc
pertinet Matrona illa Spartana
superciliis allata, quæ postquam
filium semel confodisset, dixit:
i pessuli proles nulla, ita tute
ut nunquam postea ego te peperi!
Erat sane hæc severa apud Lace
demo

274. demonios Lex. De qua cum
Demaratus rogatus fuisset, quare
sibi, qui clypeum amisisset, omajo
ri poena pugnaret. qui alia arma
sibi undè respondit: alia arma, pri
vatio. cpris at clypeum cpius,
cc pabligi exercitus munimentum
et. Archilochus patria paluis, pro
ta insignis, eo quod clypeum ami
sisset. Denique Aranea aliena
erat culpa grata, ō & apud Athe
nienses, sed ān apud Rom. si
quis fortunas suas ejecisset, desertori similis habebatur,
cc ea poena ipsi infligiebatur.

# CAPUT VIII

## De Militia Navali.

Sicut ōes Artes, ita ān ars nau
gandi per tandos infantiæ gradus
adolevit, quæ rudis olim fuit, ge
nuit. cc. primum periculum
fecit. Deinceps ingressi, ve
progressum dē, et oceano se commi
serunt. quod eleganter expressit
cc ex a. scribit u. nec se omnipo
tis credebat, v. ex arboribus

ex

excavatis, quo immitt Virg. Iuxg.
quod dbr Scapha a bK&ϱεσαι
i. excavare. Erant m̄ ex Lorio
Virg. Iuxg. supra allat. fic da,
bit. Tunc alnos fluvii primum
sunsent cavatas.

Quæ Naves ex Lorio erant, dbr.
π. Ιυγα ΘΕΡΑΤΙΚΑ. posequam
multa arce strui cœpta sit, navi
gia: duplex fuit genus Navium.
Oneraria et Bellica.

N. Oneraria naves Gr. ΟΛΚΑ
δες et ΦΟΡΤΗΓΟΙ. quæ forma ro
tunda erant:

I. Bellica, Gr. ΜΑΚΡΑΙ, erant
longæ, quæ ang̃ustæ dirigebantur
fuis ordinibus remorum dabiles. quem
unum ordinem judicant c. ΤΡΙΤΕΣΕΙΣ.
fuer. Duo ordinem quas usus
fuit frequentissimus. ΤΕΤΤΕΣΕΙΣ,
ΠΕΝΤΕΣΕΙΣ. etc. Partes Navium
hæ sc: I. Ima pars, et fundament.
Navis Latine carina Gr. ΤΡΟΜΙΣ
& ΣΤΡΩΣΙΣ. 2. Tabulata, quæ a Carina
exsurgunt. Gr. ΕΥΘΥΔΙΑ, cujus abe
sse dant ΕΥΤΕΣΙΑΙ. 3. Latera
Navis contegebant tabulatis. Gr.
ΤΟΙΧΟΙ et ΠΛΕΥΡΑΙ. 4. Parcesnavis,

quæ

quæ subaqua latent. ὕφαλα quæ conspiciuntur ἔξαλα. 5. Media pars μεσόκοιλα. 6. Summi fori, κατάστρωμα, ut supra dictus πρῳρεύς. 7. Anterior pars πρῶρα, ut μέτωπον posterius πρύμνα, item ἔδρα. 8. Signa ex utraque prora parce prominula, dicta ἔμβολος. 9. Κέρασι. Auser Ornamentum proræ a κέρας, auser, ejus ansi figura refereb. quod anteres haustra omnia erant, ut potè quibus aquis mergi ō solent. 10. Ornamenta extremæ partis Navis κόρυδος. 11. Ἀφλαστα Cuppis. 12. παράσημον, insigne navis in prora, quod exhibebat sæpe ἐπωνύμων arborem, v. flores, et sæpe effigiem Animalis, ex quo Navis ejus appellata. v. gr. Pegasi Navis insigne habuit equum, unde ipsæ equo alato vectus dr. Aliquando tauri cpt. dictis v. porrò, ut ταῦρος ὄρος, et κέρας ὄρος. Majori adhuc ornamento superbivit puppis cpt. Deorum effigiem, æquo differt

πλ

παρακόπτειν quod multi Græci 277
Herodi Epist. x iii? Fundatura
citas flectunt robora naves, Je
xibus & costis panda carina suis.
" Addimus antemnas, et arcla
sequentia malos.
" Accipit et pictas puppis a"
dunc Deos.
Et tum Naris Dei gumea voca
batur, ne lyra assumi gar Act:
28: ii. Ubi habetur, quod navis
qua vectus est Paulus, Castoris
& Pollux. habuit παρασήμον
Διὸς Κούρου. sed ad dilucidandam
difficultatem aperiamus hic πα
ρασήμου, Per tutelarium &
magnæ diversum & fuisse, qd
& vare fuggerunt critici docti
tissimi! atque Muretum Varia.
Lection. Lib. IV: cap. 19. Quodam
inde fuit navis signata pacto ex
Lucianus, adde Plutarchus
in convivio 7. Sapientum: Castor
& Pollux, quæ tutelares
Navium credebant, et si nubes
id appararet, visse quod, siambo,
quæ lætum omine habebatur.
Pars navis erat insigne quod
Græci Ecclesiæ. Aut signa quæ affixa
in Triremibus, et navibus ordi
pecu

278. peculiare indicium ē qm. Sunt
nia duas ὄψαρ. unecia zoya,
ima ὀκλαρεος. 14. Remi, a
quos speccantia ΣΟΕΣΕΤΡΕΟΣ
Kort &c. 15. Pars praipua
erat Malus 150, a fundo, qui
appensa gerit vela 16. Vela
Gr. ἱστία ὄθονα. quadrangula
navigia sc. Huic fabula ē de
Triptolemo, alatum draconum
cyrrui jungente, et de Pegaso,
equum alatum freni compes
cente. 17. Funes, in gr̄e dicti
ον. lx, sc armamenta navis,
ὄργανα navis instrumenta. Specia
les, et corpi funes τόκοι ἐπέζαι &c.
18. Gubernaculum, πηδάλιον
in majorib. navib erant duo,
cujus partes ΟΙΑΞ, ΚΑΛΑΞ &c.
Gubernator in puppi sublimis erat
ΚΥΒΕΣΥΝΤΕΣ. 19. Rostra ἔμ
βολα. lx. Pisces invenisse dicitur,
quod genus Delphinus fuit in bello.
Fuerūt Urbes promineates in
mora, munitæ arce, ut hor opse
perfugii Navesthesium petuer.
20. Anchora Gr. ΑΓΚΥΡΑ qō
phrases. ΑΙΣΕΙΝ ΑΓΚΥΡΑΣ ΒΑΛΛΕΙΝ

ΑΓ

ΑΓΚΥΡΑΣ ΑΙΣΕΙΝ. Gr. Anchoras tollere. ΑΓΚΥΡΑΣ ΒΑΛΛΕΙΝ. Gr. Anchoras jacere. Ἀγκύρας ἀνακομίζειν. Gr. Anchoras recipere. Ἀγκύρας ἀνακομίζεσθαι

αν. χοσαν, ἐσαν. ἐ. jacere aucho 279.
rand sacrand. hg inventis tribu
in Tyrrheniis. Alii tribunt Mi
de Jovi filio. Olim erant la
pides v. canistra lapidib. ple„
na, Deinceps tribus Ferred,
co dentib. armatis d. Nonnulli
naves majores, plures habebut
angeras, quas quia et scipus
sacra dicebat, qua sasisset. in
extremis periculis, ut phrasis
supra allata: Jacere sancrand
sacrand, signif. confugere ad
aliquid ad subsidium. 21. Sub
ugra, fr. Esex. 22. Bolg.
ad maris alcitum explorandum.

## CAPUT IX.

## De Militia Classiaria.

I. Socii Navales dicebantur κλησ
ΜΑΤΑ ΑΥΤΟΣΕΤΑΙ, Juniges κωπε
ΛΑΤΑΙ, tt. Infimi ΘΑΛΑΜΙΤΑΙ, qui
in transtris ΘΕΤΙΤΑΙ tt. proximis ad
proram celebres ΠΡΟΚΟΠΟΙ, qui
in proximis ad puppim ΕΠΙΚΩΠΟΙ.

II. Nauta abrepti gaudo liberi
erant, sed quisque proprio suo stud
gebat ministerio, sed qui vel ad ep
tt. Supremi ΘΑΛΑΜΙΤΑΙ, Medii rabut

280. rabant aspicisat, qui sumes
consecendebut ekolvo patat. Alii,
qui alia curabut, qud illis impera
bant pebovavta.

## CAPUT X.

### De Prafectis Classiariis.

In Classe, alii Nautis praerant,
alii Militibus.
& Qui Nagnis ecnavibus
pfuer hi fuer.

1. Asxirusbysvrtys qui orna
oium navalium curam gerebat,
securos portus, staones maxime
fidas eligeb. &c.

2. kobesvrtys Gubernator
Navis, qui ipsi praerat in qua omnia
artis nav. g. pricia requirebatur.

3. πsosebb. Prora Praefectus,
secund. a Gubernatore locum tene
bat, cui ea remigum cura fuit cre
dita &c. 4. kyleoses Proreus.
5. Tbrelaules, Tibicen, qui in
mitio tacitus Lib. Thebaid. 5. Alii
Tibicem Danc adhibitam fuisse
ad remigum iccum incitandum
ita Valerius Flaccus hic Argitis
sed falso. 6. Nxiqolaxns &
Δiotiet, qui Comis et bolide, una
ris

ris alacitudinem
7. Tolkasyos. qu
bant, nemi cupsu
deferretur Na
8. Ebkaseos,
cingendum pulsan
scriba, qui ramum
1. Qui militi
praerant suet
i. Navasxos.
cui oes pares. qu
quum iteigeris, a
classi dedic. 2.
vocariam opera
3. Tsiessaxos.
imperabat, a. p
subjectibus tibro
qui dumnes a
demandat. qua
mori fuit, sed
patet ex Arist
xvii. Cum vo
cupsurē ent,
gebant eximie
pectati, Ventis
rimis, hostias m
Aeneid. xiii.
Aeies sic iba

ris alcitudinem tuebabant.
7. TOLKASYOS. qui prospicie-
bant, nemine cupulos et arada
deferretur Navis.
8. EGKAGEOS, lignus, alii Sa
cerdotem putant. 9. NOMEOS.
Scriba, qui rationem expensat. dabatur.
1. Qui militib. Cassiarius
prderant fuer.
i. NAVASXOS. v. TVLASXOS.
nautes parer. qui pro lubitu sig
num itineris, v. pugnæ illi dabat
classi dedit. 2. EMBOLEOS, qui
velariam operam prfecit illi.
3. TSIELASXOS. qui in Triremi
imperabat, v. potius qui suis
subscriptis triremem instruxit,
quod nemo a republ. dicitur ib.
demandat. magno quidem de-
mori fuit, sed majorem quod
patet ex Aristophanis Equitib.
VERS. Cumdo navale iter sus
cepturi erant, Sacrificia pera
gebant eximiæ Neptuno, Tem
pestati, Ventis, Diisque Ma
rinis, hostias mactando, ut Virg.
Aeneid. VIII.
Acies sic ibat: 1a Speculator.
2o

282 3o Milites cui Prætor præibat. 4o. Naves Onerariæ in portum salvi appulsi, sacrificium peregebat, cum gratulationis testimonia; præcipue illi qui e Naufragio erasere, qui cum tabulis calamitates suas inscribentes, secum portabant, solemne fuit tali casu, ex crine aliquid detondere, et Deo offerre Rauci, v. Junoni, v. Mercurio ut quidam de se dicit: Crines dedendi, alius cum votum Habeo. Hic tum hoc soli Naufragi fecere. sed cum gravi morbo liberati.

Finis Partis 3tiæ

Ao 1781 Die 24a Januarij.

PARS IV
De Rebus D
CAPU
De Matri
Sicut apud
dies, Septus Feb
ὁ γάμος ἐν πάθει, K
tus. Matrimonium
trat; ita apud Græc
simulatum, ita, ut
nuptias male apu
in locis maledicab
simum h. ee; quicqui
sitisci Τίμιον dic
facturi observand
I. Originem, e
dis a Deis, qui
do virgine fuel
obtinebat, secun
bant, et quo Ceres
monii Legitimi
suam Haberet
Die Atheniensi
cognominatus

# PARS IV.

## De Rebus Domesticis.

### CAPUT I.

### De Matrimonio

Sicut apud Ethnicos Genes, ut dixit Apostolus Hebr. 13: 4. τιμιος ὁ γαμος εν πασι, και ἡ κοιτη αμιαντος. Matrimonium honorabile erat; ita apud Hebr. honor. mo legib. firmatum, ita, ut qui fugiebat nuptias malebat, imo quibusd. in locis maledicabat. Videbat enim Divinum h. e.; quicquid ab a Deo profiscit τιμιον dicunt. De his ergo agere observandum.

I. Originem, et Institutionem. Ita dicit a Legis, quod Priscis tribus quan do virgines suel Legib. et barbaries obtinebat, secundum ritum misce bant, et quia Cecrops fuerit Matri monii Legitimi [illegible] ut quisque suam haberet uxorem, Cecrops Die Atheniensium primus Rex, cognominatus est ALVES. Ovid. dicit

284. dicit Geminum. 2 Mecaen. Virgil:
tribus geminode Cecrope natis, Ser
vandam dederat — — —

Cujus cognominis variæ rationes
proferuntur: alii dicunt a 2plici gene
sic cognominatum fuisse, ut pote
qui Aegypto oriundus, transmigra
rit in Graeciam. alii a 2plici natura hois
npr. et serpentis, quod statura ma
gna polleret et gracili. alii a duar.
linguar. peritia Gr. & Aegyptiaca.
alius rectius placet, ut Justino
Lib 2. C. 6to. qui primus matrimonii
sanctitatem violavit, atque
nihil abhinc, quomodocunque fue
rit. certumque ē. Sen 2. Matrimonii
rem apud Athenienses ingens dilu
vium exstitisse ob promiscuum
concubitum, quo distinguenda ē a
diluvio, quod fuit in Thessalia De
calionis tpre. Certum ēt ē, Ursale
illud Diluvium, quo Noach de
vastit, haud rem adfandam causse,
de quo sic Moses scribit: Videntes Filii
Dei filias hominum bonas formæ et,
acceperunt sibi & quibus ais &c. &c. Sed

Proce

Procedente tpre leg
facta apud Athenienses
peregrino ō licebat
duce, et atque peregrin
cum civibus ēt et sang
rep. Permisit. Quod
Quam. cap. ou an
rum. quod actum 318
quod actionis inter hos,
legislp. 2o Cecrops de
Debebant ē qui mat
xit 25. Ans natus. D
np. Quod aetatem d
hos distinxit, unic
dorsique fecit, utr
cad ad ing. hanc
ristoteles Anno 18
2o. Polygamia p
ēt ē, dum necessi
usq ad np. cum ēt

II. Modum M
sanct matrimonia
te Parentum, ut
sufficiebat, ēm sol
quel Athenien se
v. feminas. Habe
debat filiam dot
uat. dare, & esp
spons. in fidem

Procedente tpe leges conjugales
facte apud Athenienses &, quibus
peregrino ō licebat civem Atticam
ducere, et ape peregrinā civi Atticam
conjugem, considerabat tū et sanguinis gradus,
nup. Permisit. Quod ante Ol. 83. 1 misceri,
sūe uel. cal. ou are genitos, v. utc
rinq; quod Ol. 83. 1. Rāa in promptū
quod apud Athenienses, qui matrimonia
copula. 2m certa ætas præscribebat.
Debebant ēē qui matrimonium contra
xit 25. Ans natus. Rāo Dq rei ē quod
nup. Solon ætatem hois in Septima
hās distinxit, cuique 7. ans assignan
do sicque fecit, ut tps matrimonii
cadat in 5. hanc Septimanam Ari
stoteles Ann 18m dicit. Hesiod 15m
&c. Polygamia prohibita ē ne si qua
in ē, dum necessitas urgeret, exha
usta nup. cum alt bello juventus.

II. Modus Nuptiar. Contrahe
bant matrimonia ad sensū et volunta
te Parentum, ut Lex loquit, at parum bene,
sufficiebat, enim solā Patris voluntas,
neque Athenienses volebant ullam Matres
v. fœminas Babel adhibend. Qui despon
debat filiam dbat. Qs erat appellabatur
ætas dare, spondere. 2m Sponsus
sponsæ nubendi prignus Amoris dabat

annulus

nimus, quod ἀνδρ, ἀνδρὸς, ὁ σὸν, ἡ σὸν; hoc significat dominum gratum & dulce; istud ὀφθαλμὸν in N. T. eo quo designatur Spiritus Sanctus a Sponso Coelesti Ecclesiæ in aeterni Amoris pignus certissimum datus. 2 Cor. i. 22. item Ephes. i. 14. contra Sponso datis cessit beneficium a Sponsa exspectand. quod dbat πλοῦτος & ἔσχη. quod reddebat Sponsæ soluto matrimonio. Tegumentum erat ex instituto Solonis, ut testes adquedam, deversa, adiad: cujus ratio hæc, ut uxor bene dotata marito imperare ne audeat. Lycurgus plane retulit virgines paratas, maritos dotare. Voluit Athenis Solon, ut dos daretur puellabus ab iis, quibus proximi essent nisi eis nuberent.

III. Ritum, quem in his gestit: I. Solemniter Sponsam in domum ducebat, Sponsus, quod dbat χρεῖν & χρέσθαι pro χρᾶσθαι. illa mox rejicis ab adjicis, et segnant τὸ χρέσθαι, quod significat ἄγειν domum reducere. 2. Cum decimbebant potissimum solebant in quo erat Sponsus inter Parochum & Sponsam sedebat, παρόχος ἐν, qui Sponsum comitatur, sic dicebat alio quoque qui ex Amicis assidebant Sponsi, et Sponsæ, v. παράνυμφος. B. Præcedebat

Tibi

Tibicines & Citha
sub. Virgines, ho
ores, Plautus & al
Nuptiis usurpan
Ovid: De eodem jur
Patres. Neque non
erat Matrimon
ue lux assumpt
Virginib que la
rebant Sponsu
quisq. ardet cle
illo, in qua a pu
5. faces ut Plu
alludi. Xs Lic
quinque prudent
fatud male o
angere & duplic
rebent. Antic
κρηπτῆρον pro
ces curores adi
ipso significant
curabat nuptias
num genetrices
se obtectabant
pube in excip

Tibicines & Citharedi, plurimis
facib. Virgines, hoc memorant Home
rus, Plautus & alii. Hinc Poëtæ in
Nuptiis usurpant faces a. tædas, ut
Ovid: Tædæque jure coïssent, sed vetuere
Patres. Neque honestum & legitimum
erat Matrimon. ubi faces ō sc̄ prælat.
ne lux affundit Mat. 25: 1. de iv
Virginib. qui lampadibus suis oppe
rientur sponsum, qui similitudinem
quisq. circ. declarat. ea pompa
illa, in qua apud Rom. requirebant
5. faces ut Pluta in. observ. quo
alludit. Xs dicens: 5. factas, &
quinque prudentes, ubi 5. Virgines
fatuæ male agunt desinant
angere & duplicare volues. Aqe Juve
nalem. canticum canebat diecum
ἐξιτήριον ποιεῖσθαι, itemque absolven
tes currus admodum gyrabant. Hoc
ipso significantes jam quamquam
aurabat nuptam ad domum pater
mum revertuntur. 5. Aedes ingressi,
se obtectabant epicrano & calāmis
epulum excipiebant & joco dicenum

seu



mum gratum & dul
in N. T. to quo designa
ponso Coelesti Eccle
Virginis certissimus
Ephes: 1: 14 con
it beneficium a
& dbr. πεοίξ. &
ponsa soluto
h. tandem erat ex
stes a quo dam,
ordeē, ut uxor
sperare ne audeat.
it virgines par
re. Volunt Aphe
ut puellabus
ent nisi eis nubent.
hoc gestit: J. So
de Gemmas ducebat,
iv & expessa pro al
& ab Adicis, et
significat Ungues
rehiculo vehi
ug erat Spes
h. mund & spon
in quin Sponsi
r alio quoque
Sponsi, et
S. B. Præcedebat
Tibi

288 sed ante epulum, nuptiale sac
rificia peragebant dicta προγαμεια
& προτελεια; et implorato Deo nup
tiali, Veneris Junonis Diane &c.
fauore celebrata ipsa nuptiarum so
lennia. Luc. 7. 36. Iesus. hospi
tius amici et cognati, festiuis ami
citiis inuitis decorati, clariss. ēbens.
Mat. 22: 11. vbi occurrit in simi
ili nuptiali no στεφανος
αγαμος χαρις: quo allegit ad pom
pam hanc nuptialem Iudeor. Has vestes
albas fuisse puritatis & gaudii indi
ces probat Dougreus in Athenes.
7. Ipse dē qua sponsus habitudine
pridie splendidor indutus apparuit,
quderam vt plurimum inedā et varie
gatā. Sponsam ut animo: ita et vesti
bus elegantem conspirantem decuit.
Porro circa sponsos & sponsas, ornati
erant coronis et variis herbis et flor.
8. Domus gg. Sponsi erant ornata.
9. Pistillum alligatum januā, eleri
brum a puella gestatum; sponsa ipsa
ferebat φιαλην. i. Vas ligulinum,
in quo erat stercum. 10. Dum in sonā
rio

ris erant, ingrediebat appa
ratus pompa, qui debebat circa valis,
matrem Deberet superstic
tiones, effigiem cum p
ἐφεσιον κλεος ἐσον &
vinus ornatum, inveniun
Tirio convivio, ducebat
ad thalamum ingres
oscula mollia ex. eo
dispertiebant oscula gra
optata. 13. Licet jam am
mo (quod cunque ibi fuer
in poterat ut salcem
ornat, scil. si corpus gracil
cetto, ad vitam. hujus
ascebant variis ornem
in januā inscribentes ho
ingrediat, quod in ann
14. Ancegm sponsa sacc
debebat se abluere, cand
se portionem qui tale
foret puram, v. si hu
pedes lavabat aqua ca
his insuper dixit, spo
strum horrendum in
cui lumen ademptum
regerendo existens,

vio erant, ingrediebat apud Athenien 289.
ses puer, qui debebat ēē talis, qui parend eo
matrem Daberet superstites, hic portans
glandes, cospargand cum panibus canebat:
ἔφυσεν ἔκκυ ἔυσεν ἐφευνον ἐ Musa
vimus anabim, invenimus anelius. II.
Finito Convivio, ducebat in thalamum
ℊ. ΔΕΦΑ in quo erat lectus stratus
genialis. ℊ. ΛΕΧΟΣ ΚΘΣΙΟΙΟΥ. 12. Ambo
jand thalamund ingressi debebant quo
oscula mollia ex. et mollira invicem
dispertiebant oscula gratæ, gravia et dia
optata. 13. Licet jam ambo ēent in thala
mo (quid cunque ibi fuerint ē curo:) fieri
tñ poterat, ut saltem illorum dissunge
rent, scil. si cornix graviter crocitaret super
tecto, advocans. hujusmodi aliquidam
utebant variis remediis præcipue fron
ti jamq; inscribentes hoc: Nullum mala
ingrediatur, quod ñ amaletum Dabebat.
14. Antequ sponsa succumberet, sponsus,
debebat se abluere, eand forte ob eam, ut
sic portionem qm talerat sponsæ, ipsi ef
fecret puram, v. si hoc ō fecit, saltem
pedes lavabat aqua calida. 15. Peractis
his jussit prodire, et sponsus illud, mon
strans horrendum in fronte, in gens
ani lumen ardentem. quo fortiter
se gerendo existens, locum despectam.
obsi

obsidebat, cujus firmamentum erat
eum dabat Zona pro muneribus, quod
sponsa soluta ad Thalamum triumph. portabat.

IV. Divortium. Sicut matrimonium
erat ἔπαινος, & valde honorarium: ita
magno dedecori erat conjugibus si sepa-
rarent. Si vir dimitteret uxorem pro
prio, plerasq; in jure Attico dbt ἀποπεμ-
πειν. Athenienses hoc faciebant lecythos
de cauis; verum dari debebat libellus,
in quo rão divorții erat descripta; imo
eo docend reddere quid quispiam secum
duxerat, ex Lege. Si uxor discederet
a viro, vocabat ἀπολείπειν. et uxor simi-
ritum si decrebat ἀπολείπειν. Poterat
vō uxor relinquere virum justis de cauis
sed debebat prius appellare Archon-
tem, et ipsa scribere Libellum injuriar.

V. De Adulterio aliquid
dend. Adulterium apud Græcos dbt
Μοιχεία. quod apud Græcos auctores fre-
quentata fuisse creditur, vtrum pro
pone habita sit, sed poenis, multisq;
gravib. cohibita. Quid poend indul-
tum sceleri, vbique addend fuer.
deprehensum in ipso facto adulte-
rum Lege Draconis interficere licebat,
qm legend retinuit an Solon licet
mitior fuerit in legib. ferendis; ali
quam

quando oculis adulterio
justam indaridebat, ut
rium cadat poenas, qu
in peccato perseran
re, injustam illecebri
timet sequend. Huc spec
Mat. 5. Idem hic capi
mandat. Legislator ob
ejus filiis adulterii
secum jus ab ipso co
oculo carere deberet, a
tati et meritis pate
ipse sibi o pepercit,
filii oculo cruto, a
reliquit, de quo Thu
Sanxerit & lacri
Zaleucus. & Zaleu
pudeteras gentes
cunctis, ipse arqute
pensum carnis cum
tiam, quibus sic pro
liberam, una to plu
can debeas, ni si cum
Neque aureis circum
neque conjectis in
antequ laboratis, cu
amatorem sibi mobi
ad facile poend. ge
probri, pernicies
pranti & labend

quando oculi adulterae effodiebantur,
justum eum videbat, ut in illud ejusmodi
brum caderet poena, quo principaliter erat
in peccato perseveranti, at oculis in hac
re, hujusmodi illecebris captus primum
tenet sidem. Hucusque vidit Xs.
Mat. 5. Idem hoc apud Locrenses fuisse
mus. Legislator observavit, quicunque
ejus filius adulterii crimine damnatus,
secundum jus ab ipso constitutum, utroque
oculo careret debere, ac tota civitas virtutis et meritis patris crimen condonaret,
ipse sibi oculo peperceret, sed suo primum, deinde
filii oculo erepto, usum utriusque videndi
reliquit, de quo Aelianus
Sanxerit & Locris, de utrique jura
Zaleucus. (: Zaleucus hic cum ad
pudicitiam gentes mulierib delicatis
cunctis, ipse arguticia quadam poenali
pensione earum concupiscentiam intemperantiam, quibus sic praescripsit: Mulierem
liberam, una cum plus pudicissequa comitari deberi, nisi cum cognita fuisset:
Neque aurea circumponi ornamentis,
neque contextis indumentis vestitari,
antequam laboratis, nisi cum scortari, atque
amatorem sibi mercari studuerit. Atque
ita facile poenae genere, pudicitiam
probris, personisque delicatis eruit
pravitatem (abemus eiecimus.) Qui

292. Qui adhuc nocrent in adulterio de
prehensam crucinebat, & Tipum habebat.
Cæterum Athenis ditiores adulterii pœ
nam redimer. pecunia, quæ mulcta di
cebat: Moixayia. At pauperum in
adulterio deprehensa. alia fuit, et
turpis poena, dicta Paxavicobis.
& παξαπλους. comprehensi fail.
cr. nates calfaciunt aspergebant
&c. singularis ē quo Lycurgus
de adulterio nullam tulit Legem,
fail. apud Spartanos, quæ nullum
erat adulterium.

VI. Liberor. nativitas, & educa
dulcissima ēm amoris, & conjugii
præmia sc liberi. Obs. ff. seq

&. De Nativitate: si masculus
natus erat apud Atticos, fores
domus, in qua erat puerpera, oro
nabant olea. Sui semella Land.
olea ēra masculis abundantiam,
fortitudinem et Victoriam olympi.
cam: Land in feminis, diligentiam,
cujus signum e aquæ haustu
lucrari agua calida in libro, quod

quæ libri KYTLOS, ad quam scena 293.
videri alludere Agnus Tit. 3: 5. ubi
mentio ē de Lavacro regenerationis. quod
Spartanos exim, ō aquæ ablue coptis
infantes, ad explorandos eos, qui post
ablutionē ex debilitabat, ex novas asperi
acquirendo pro ratione temperamenti
ipsis robur indicabant. Porro toto in
volvebat, ex novacula fasciis, quod
dicebat ΣΠΑΡΓΑΝΩΣΙΣ. Fasciis sic
involutus, collocabat in vanno vel
in instrumento ad ventilandum fru
ment. destinata, ex falcem ad hanc
formam præparata, quo ex varia
erat mea Callimachus canit, Mne
mesin, in fantem formem imposuisse
vanno liceo: abied. in hoc ritu Spar
tani a Græcis, qui secuta pro Vanno
adhibebant, ut Plutarch. refert. Ly
curgo. Si educare vellent exponebant
infantes Idq; quo exponendi mos
consuetudo ab antiquis originem, et a
Legislatoribus permissa, invali
quando imperata ē. Solebat an ex
ponere in deserto, ibique ex fortuna
communi, quod Z. dbt. EXTITERAT.
apporgebant, iis, quos exposuer. in
ipsa ad aliquando anulis, annu
lis, gemmas, &c. Z. ΠΡΟΣΙΘΕΣΑΝ. ex

294. ex quibus agnoscere infantem
ponet. quis genus indez domo, eoem
jus gris parentib. ett progenatus.
Abhorret. abhac feritate Thebani
exponn infantum mortem ab
eam. statuentes, cujus rei ora fuit
apud Lacn. quod. nemo suum filium
potestatem. Sed inquisitorem
debebat habere, si puer ett egregius,
at si pareys fuit / distortus, infamis,
v. alioqui gris, præcipitabatur
in Apothetam dictam. ΑΠΟΘΕΤΑΣ.
scil. existimabant Lacn. tales, nec
sibi nec in publicam utilitatem
quicquam profecturos Secunda
pud Athenienses infantes qui tol
lerent, statim a Natiuitate inscri
bebant tabulis publicis, et quum
Sum diem agerent, gestabant eum
circa focum, et lacticibus solemni
ritu dedicare conservarant, qui
dies sacer et festus fuit. isq;
ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΑ. i. Munera genicalia
appellant. Decimo a nr natali die,
infanti nomen dabat, pro in evangelica
te infantis, eodem die 10m sacri
ficia Diis offerebant, quod dicitur
ΔΕΚΑΤΕΥΕΙΝ. Nec deerant

con

comivia, quib excepti st amici,
solemnia alii dicunt 13um hunc
fuisse diem, alii 7um. Quadragesi
mus porro a partu dies festus erat
puerperarium, & sacrabus purgan
da, & lustranda puerpera, quando di
cebo ΕΦΕΔΡΙΚΟΣ ΤΕΣΣΕΣΚΟΣΤΟΥ
evenit die addit ipsa, maccar Ev
xaristeia. infantis vestem Diana
sacrat ΚΙΤΩΝΗΣ; hinc Diana ΚΙΤΩ
νης. an accepit, quippe qua parta
dejurare erudebat, ut canit Calli
machus in Dian. ΑΧ 21, 22.

--- Acutis partus dolorib, mulieres
Presid vocant Spiritus ericem.

Educat. circa qm obser. Singu
laris Fridr. curas fuit in eo ut libe
ros suos domi educarent, et matres
eos proprio nutirent lacte, quod
principes non fecer. Matronam al
te plerasq in hasce partes ad
visabus dedit, ut pote qua nollent
ullo fungi labore, putantes suf
ficere luci a desiderio in vestim
grendo Veneris siti. Nutrix Fridr.
ΜΑΙΑ ΤΙΤΘΗ, & ΤΡΟΦΟΣ, aliqua tu

dif

 differentiae inter τῶθος, & τιτθη,
Haec proprie dicta aurica, illa de
vacca de femina, quia aliunde alit, Mamma
praebet Fr. θέλαζειν. dr. Matri
ces gestantes infantes per plateas,
cum mercatum ierint, declamarent,
ri adnitebant, pungiam nelle tine
tam. Lunil. Hinc solebat eos tan
tum quae dbuit λ. λ. & κεννιλ.
Praeterea matrices, & mares, si in
fantes mercatum sedare nequirent,
habebant tympanum. f. terroi cui
lamentum, quo cos terrerent, Fr.
prospolvxcor et hoc modo terrent
infantes prospobcsai. quo terri
culamenta erant, vocce et perso
nae tragicae, ad terrorem compos
ta & factae. Porro adolescentuli, et
adolescentulae, ne otio corrumpe
rent, operandabant; quare oppel
aliquo exerceri artib. aut disci
plinis imbui curabant filias, quas
filiab diligebant, haud secus
appellat Euripides eos ΣΥΛΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΣ. Familiar. calumnia, qui
omnibus ut obvium est pr, v. gnou
solum, sed & in partis, ad interi
tum vindicat. alia filias ē conditio,
quod

quod familiae viri a
ui jungunt, matri
ut supra dictum
sos, time cromar.
dicunt ex felici pa
declamatari. Quod
ret, ed arcte cu
tramque victus
vinciendi, ut gra
quae alia fuit la
quos illustres femin
Musicam & litera
dicisse legimus.
res, legit em Co
Poëtico certamini
darum superat
Poëticam, ad pa
professa legit. Q
artificio inclarui
Mecaenis, Frene
Nearchi filia, &
quos adiuvet, pu
gustii in & dib
liberis & bonis a
pueros; a quibu
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ. qu
cum ea praeter a
Lacedemoniis, tr

quæ familiæ viri adiuntur,
ait iungunt, matrimonii, sine,
ut supra dictum quod Atheniensis
fortissime coronat. olea corona, sau
dium ex felici partu conceptus
declaratari. Puellas adj
cet, ed arcte custodiebat in ædibus,
earumque victus fuit tenuis, pecus
simum, ut gracilescent. Ipsus ead.
præter alia fuit lanificium tractari;
quod illustres femine in olim fecer.
Musicam & literas aliquando qq.
dicitisse legimus. Virgines honestio
res, legit in Corynna Theban
Pœticis certaminib. quinquies Pyn
darum superasse. Sappho arce
Poëticam, Aspasia Rhetoricam
professa legit. quin in pingendi
arte eis inclarues. ut Timarete
Micarionis, Irene, Cratini, Pristoreti
Nearchi filia, & alia, Ad puberos
quos adiunct, qui illustrium familiis
essent in ædib. ꝑ παιδαγωγοι. qui
literis & bonis artib. informarent
pueros; a quibus distinguendi sunt
παιδοτριβαι. qui in Palestra, et
musica præderant, Itaq; exceptis
Lacedæmoniis, tribus ut plurimum

artia

artium ad gibus imbuere solebant filios suos, nps. Literis, Palestra Musica, & multi adhuc pinguiori arcem in debant. De Palestra dict. Parte 1a quare de his tribus agendum infra.

# CAPUT II.

## De Literis, Musica, & Pingendi arte.

### I. De Literis

Quib. Graeci filios imbuere soleb. summa cura & studio, γραμματικὴ μετὰ primus puerorum laborerat ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ. quod initio designavit artem recte legendi & scribendi. Molestus hic labor obduriendi Magistros. ut eo absorbeo Severa tes dixisse ferat, tria et mala: Grammaticam, Pauperiem, et Malam uxorem; ubi intellexit initium literar. Deinde cum aucta significatione, coepit & quod Philologiae humanar. artium partem. Differentia hinc inter ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΑΣ & ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Illi

Illi ēa tales ſt, qui pueros docen-
lideras, hi juvenes ad majora ſtu
dia. Juvenes aū ſi ſqualgatesen. ferebat
Philoſophia imbuebant, quod da
bat duplicem docendi modum:
Publicam, & Privatam: illa erat
Exoterica ſup. Parabolis dictis qua
tibus, et figuris tecta. Hæc Acroma
tica i. plana & aperta. Prædi
pue libros. Superiis Philoſophia,
ui ſe ōes nobiliores dare ſolebant,
quos frequentat in ūu Comediis ut
apud Terent. Andr: Act. I. Neq;
ad emp. accesſes. niſi prius hæc
diciſſent. Hinc Athen. dicit de
ſe Alexand. Lydes & Thegat. Philo
ſophiæ a Demetrio Phal. et hunc
in finem inſtituta ſt Gymnasia,
et Scholæ publicæ apud Athenien.
principua erant: Academia, Lyce
um & Κυνοσάργης alia in
aliis locis.

I. Academia Vox Academia
quod ſic commune et appellativum
ūn, proprie in erat locus nemo
rosus extra Athenas, in quo Pri
anus docuit Plato, cupaliſi pla
cet.

300 cet am habet ab Hercule qua-
dam Academe, qui Helenam
a Theseo raptam indicavit. At
ñ in Castoris & Pollucis exercitu,
certum ē fuisse duos viros Ek-
demon, et Marathonem, ab hoc cam
pus dictus ē Marathonius, ab illo
lucus ille amoenus Ekkeqx
Huc spect. Horat:

n Atticae bonae paulo plus annis Athen
n. Sed: ut possim curas dignoscere rectas.
n Aegr. inter silvas Ekkevii
quaerere verum. Sicut a 50a quae
porticus ē, dicti sc Stoici, Initio in
eā coluerat lucus ille, amoenus
ūn et jucundus, ubi Plato Philo-
sophia und magna disciplinas fre-
quentia professus ē, ipse et ejus
Sectatores dicti sc Academici.
Illic horum quos tamen is agrestium
animis ita componebat, ut illine
egressi, ruborem modestum, hilla-
rem, severum & gravem praeferr
ent, unde Brevi. Akkeqeeqv
ñ Kels, ex Academia venis: quae
alicujus severitatem, aliquam compo
sitionem doctrinam, & mores compositos

cum

comprobamus. Hic
Hipparcho Pysistra
nuctus ē, qui ex
bum praesit certig
magistratus quo
demia quod arden
pursus nulli dab
bylle ē, Vetus A
hac Academia Le

II. Lyceum er
lebre in ripa f
qua Musa cū dis
orden dedisse A
sic dictus ē & l
gentum hg jaci
Pericles. In hoc
les, & quotidie
perambulabat,
puli perambu
bant, dicti sc Pe
πατεωμαι. hic
dictos ēt ab am
inatione cum

III. Kυνοσα
& albo cane, q
Herculē faciē

comprobamus. Hic locus tand. a Hipparcho Pysistrati filio auro cinctus ē, qui exsumendo, tali propositum fecit vectigali ut nunquam amplius sing. quos erat in hac Academia quos videndi potestas ē. locus persus nulli daberetur. Academia constat ē, Vetus Media et Nova. De hac Academia Legatt. Plutarch. in Theseo.

II. Lyceum erat gymnasium extra urbem in ripa Ilissi fluvii, a quo Musae quidam Ilissiades, cum hunc videri dicisse Apollo Lycius, qui sic dictus ē a λύκος i. lupus, fugientem lupum ipsi fecit Pysistr. absolvit Pericles. In hoc praelegebat Aristoteles, et quotidie ad lunationem usque perambulabat, tum quia ejus discipuli perambulando disputare solebant, dicti sunt Peripatetici a περί περατεῖν. licet quidam dicant sic dictos ē ab ambulatione et seruacinatione cum Alexandro Magno.

III. Kynosarges cum habebat & albo cane, qui cum Dionysio sacra Herculi faciente, partem victimae absu-

302. absoluit, et quidam hoc deos fuit, quo cand. hoc Diuo Hercule sacellum dedicaret, ubi multa diu fuer. fanda; celeberrimum in Gymnasiis erat, in quo docuit Philosophus Antisthenes, et ang. insecutus, and Dicti a disputationum mordacitate, licet quidam dicant a Sapientia mordacitate. (Cetera Gym. nitemus.)

II Musica Musica Gr. Μουσικη, quibus d. dicta dicetur a D. Musis alii derivant a Hebr. שיר ars, disciplina, Horum Musica dicunt fabulæ Pythagoram, et falsum, cercoem scribit Moses Jubalem inuenisse artem canendi sibi ad cytharæ. Gen. 4. 21. Notæ s. voces v. Diagrammata, quibus soni Varietas exprimit, erant 7. totidem planetis sacri, ut 1. Υπατη Solis. 2. Παρυπατη Lunæ 3. Διατονος Mercurio. 4. Μεση Soli. 5. Παραμεση Martis, 6. Ιδιτη, Veneri, Νητη Saturno. Ad eas discernendas adhibebantur quidam Tonus Latinus dicebatur,

quo

gus v. auctori v. cum Musici Gr. Nomos. q. 1. Phrygius Sacer sus. 2. Lydius tristis Dorius Pugnax Jonicus floridus. A. nulli adhuc S. A. cum placuit. Hinc c. sis hymnis dii ea dos illos canebat in Musica, v. sonu gento. ad voces ca ignum carmina strumenta distin Πνευσα. quæ spir Ενταχτα, quæ ferie dunt, inter ea tria cipua. Cithara, J

§. De Cithara tis, quæ fidibus t vinia sper sunt (it & Gospinz. Uteba tarentares gestas Ad finem ejus Vet dicit Cyrus et Ju quæ prima 3. olim cythara dicta e perfectior fact

quo v. acutiori v. remissiori utuntur
Musici Gr. Nomos. qui est Epodes:
I. Phrygius sacer v. arduus religio
sus. 2. Lydius tristis et querulus. 3.
Doricus Lugubre et bellicosus 4.
Jonicus floridus. His adducit non
nulli hucc 5. Aeolicum, simpli
cem dicunt. Hinc cant. vopor. ele ip
sis hymnis dici coepisse, qui a tuo
dos illos canebant. Peragitur
in Musica, v. sonoris, v. instru
mento. ad vocis cantum pertinet
hymni carmina convivalia &c.
Instrumenta distinguuntur in ἔμ
πνευστα. quae spiritu inflant et
ἔντατα, quae nervis et fidibus ten
dunt, inter ea tria olim fuer. pro
cipua. Cithara, Tibia & Fistula.

§. De Cithara ex instrumen
tis, quae fidibus tenduntur, celeber
rima fuit Cithara Gr. ΚΙΘΑΡΙΣ
& Gospuez. Utebantur hac cum can
tarentores gestas heroum, et amores.
Ad fidem ejus Veteres utebantur Lini
dein Lyris et Primum intestinis,
quae pecudis S. olim fuer. unde talis
cythara dicta ē ΙΣΙ ΚΟΣΣΟΣ, dein
perfecnior facta 11. cordarum,
quae

304 qua ἐντακῶς σος, ἐντακῆ τοῖς σος,
chordas illas pulsabat, v. plectro,
v. digitis solis q̄d Gr. ΠΙΤΑΣΙΚΕΙΝ, κσυ
ειν. ΠΛΕΚΤΕΙΝ, v. a. λέγω.

7. De Tibia Haec Gr. αὐλὸς, ce
lebre hoc instrumentum erat adhi
bebat in Deor. sacris, Festis, ludis,
conviviis, funeribꝫ lucebꝫ. De in
ventore ejus ambigunt. Alii Olym
po, alii Marsiae alii Serico tan
tribuunt. aliꝫ rectam fistulam a
Minerva, obliquam a Pane exco
gitatam dicunt. Nos dicimus a
Jubale repertam et. Apud Jdc.
cū tradit rectius Hyginus Phry„
xe, qui arcit ipse Josue, confi„cie„
bant Tibia ex ossib. cervor et
hinnul. cū vero Hebraei tradit invenisse
Lysetera ex ossibus ossib. excle
phantis, ex Arundine, buxo, et
lauro. In quibus Tibiis soni diseri
men facit distantia, et cavus fora
minum.

8. De Fistula Fistula Gr.
βόσκω. differt a tibia, quod fistu
lat.

lat. sonus fuit cannis et subtilis,
unde dicta est λεπταλέα. Tibi ad.
vō sonus gravis ut dicta Βαρυφ
Βαρεῖα. alia fistulat. plerumque
fuit vas, quat. varios sonos discerni
ui respondebat, de quib. Virg. Eclog. 2.
„ Est mihi dispar. 7. compacta cicutis
„ Fistula — — — —
Observe hic debemus, quod musi
ca magna vis sit ō tū. in animos,
sed ad hu ejus rei probandi gratia nobis
quibus d. / audeat dicha Pythagorei har
monia imaginem qua tus d. coelestis
Dei imagini assimilant, ut cand.
fluxit, illud q̄ predicque totam
sil. vis mentem ō alium dēc. qui
harmoniam aliqui, hinc Pythago„
reus quis dixit cogitationem dixit Mu
sicam quis? Faciunt ad hunc
Musicā ad domandos affectuum
tumultus, quibus sunt subjecti Saul
lem Regem legimus 1. Sam. 16. 15.
ubi legitur quod pulsante cythara quod
Davide cessit spiritus malus
cholicus Sic Ovid. Art. Lib. 1.
Phyllirides puerum cithara peregit Achillem
Atq. animos placida contudit arce feros.

Obs

Bob. Obs. Medici morbum Tarentulæ
& alios Musicâ posse abigere.

## III. Ars Pingendi

Præter Musicam in pretio apud Græcos fuit Ars pingendi, dicta γραφική exigua Primordia habuit Græcis, ita ut Talium nil volunt adferunt ad effigiem, Primi picturæ horis aut Talis umbram lineis circumducere, ut formam quodammodo exhiberent, necesse habuere. nunquæ ab Aegyptiis arcend, hanc videntur accepisse Græci primo cum uno & altero colore pingere cœpsse. cui accessere postea plures. Adquam pingendi Artem ut juventus Græcor. magis excitaretur instituta olim in Græcia fuere certa agonia picturia, præcipua Corinthi & Delphis, in quibus Victori palma cum insigni honore cessit. Instrumenta ad picturam pertinentia Gr. I. ΟΚΤΙΔΕΣ & ΚΑΛΑΜΙΔΕΣ. Pulpitum cui innitund. tabulæ quando pingunt. 2. ΠΙΝΑΚΗΣ. ipsa tabula. 3. ΔΕΚΤΟΙ, ampullæ, sivelar

cula

culd, in quib. pictores colo. pigmen-
ta asservabant. A. Κηρος κηρωτα,
φαρμακα, αυτη, cera; colores, pig-
menta, flores, ἡ ἴλλας, & ὑπογρα
φις, stilus et penicillus. Quod jam
ad ipsum opus adinet. ἐκφερειν pic-
turam et eradere ejus delineam & ὑ
ποτυπουσις, ὑπογραφη δικια, et δικι
κογραφια. ad finem ἀν perducta
dicur. Hæc de excoli animo dicta
ett, cand. in Artium liberalium rerum
exceptam, et ei fuit studii, ut pueros
ingenuos, picturam, tanquam pre-
cipuam liberalium Artium, in
primis edocerent magistri.

## CAPUT III.

### De Cibo, Potu, Ipse cibum capiendi et Convivijs.

Sicut apud Europæos, ita
apud Veteres Græcos præcipuus
et maxime necessarius Cibus erat pa
nis, dictus ΑΡΤΟΣ, Homero aliisq.
panis nu dr ΒΙΤΟΣ. Verum ΑΡΤΟΣ,
Analogia ipsa docendit et adjecti
vum ἄρτιος significaret, ut ΑΡΤΙΟΣ panarius
fuerit pro quovis cibo et potu,

ut

308. ne hac phrasis e cand usitata, ut
pro ibus rebus necessariis ponat
sic in Orone Dnica. Tradit panem
inventum ee apud Arcades. Antiqui,
tus apud Luc 99. à pulte aiebant.
Panes hiferri solebant in canistris.
è sportis e vimine, sine canna texeris
ne Gr. κάνεον: Coquebut an panes x.
subcinere, πρόσιτος ἄστος, ἄνευ ζύμης
dicti. Præterea Dabuer. μάζαν
quod fuit genus cibi, x. panis vulga
ris, qui fiebat e farina, sale et aqua,
o nulli solemn ad dunt. Fuit an in
usu polenta. Gr. ἄλφιτον, item ἶσον
quod fiebat ex Orisa, casei, ovis quel
le, et foliis ficulneis involvebant
ur, ne an e. Pauperiores panem
excavabant forbitionis grã, ex quo
pane capato sauriebut jus. hu,
jusmodi panis Misille. Dicit
Gr. Μισύλλιον pro verb. Μισύλ
λαιος, Vicitabut an alliis et cæ
pis tenuiores in Italica. Habuer.
an varia placenoar. gra, ut ἄπυρος
μᾶζα ἄζυμος ἄρτος ἀμόλυτος &c.
Sed ne quis putet Græcos carnes
pra

plane aversatos fuis
solebut an carnib. a
pisis, raro elixis, p
antiquis. Ubiano pal
copta st. Caro sillat
bi et mandu cationi
rem aliumusqud in
bilis. Neque bovem
laboris socium nu
Ili an se occisis, qu
ἀκρίτοφαγος, qui
tegimus Joh. Bapt.
fuisse ubi intelle
ederes, quos pisc
Jordani projecerau
vestria, alii ali
o ne necesse, si qu
Orientales seu fri
et sale indurati
bus parces exti
tuque. Pisces qq.
que tu in Ili
mus pisces app
bus. Similiter in
Angillas ecta
Angilla dicun

plane aversatos fuisse, quandoqui
solebut cū carnib. āalium, et quid.
assis, raro elixis, praesertim pisc.
antiquis. Ubicūq; āalia mactari
coepta st. Carnem illa primo cessit
si et quandoque, ut pote quae
cum aliunde usquequo impetens et inha
bilis. Neque bovem Antigitus ceu
laboris socium macta licuit.
Ulsi cum sole vocatis, qui cibus dictus ē
ΑΚΡΙΤΟΦΑΓΟΣ, quia vocat ΑΚΡΙΔΕΣ
legimus Joh. Bapt. pis in deserto usum
fuisse, ubi intelliguut per ΑΚΡΙΔΕΣ
locustas, quas pistatores, in ripa
Jordani projecerant. alii, pisces sil
vestres, alii aliud cale, quod rem
ō ē necesse, si quid. circumdē ipsos
Orientales vocatis usos fuisse fumo
et sale induratis. Addit ter in fe,
lix parces extimas, quandoquidem ince,
quē tū in Iliade Homeri legi,
mus pisces appositos fuisse Heroi
bus. Similiter in deliciis habuer,
Angillas cyclas cum vetis, quales
Angrillas dicunt Εγκελεις. Come
debut

310. debuit in salsamentum & pfer-
tim cervices acerentes pisces salsa.
Bellarj aa. Samuel. ut prouid,
amygdala, nuces ficus persicos.
Gr. πεκτα, ταγηριατα, σικος
πιβριατα, μεμμεριατα, &c. alias
mensa secunda apellant. Denique
salsamentis cibis usum dabebat.
De Potu. Antiquiss. ypric.
Pons Israel. fuit ὕδωρ ἀqua, ui
tam. accepit Vinum Gr. οἶνος alig
δὲ μεμιγμενον της σμυρνης, ut
Mar. 16:19. Celeuram ap Graecos
deuenisse ab Orientalc. indicat
v. ain, nam οἶνος idem est ac
Heb. 35 & 5/7. Et ō a. viri, sed in
mulieres et virgunculd, idque
a moric. Rom. Clementi fuit apud
quos vetitum erat, a meretricib.
erat Vinum, sub Regib. hac Legc.
Si mulier liberet alienum, domini
ut adulteram puniem. Ratus
fil. hoc Rus, a stupro in solemia,
scopzum ex templentia Baccha.
Asservabat Vinum a. ju Va
sis fictilib. κεραμιοις, a. utrib. ἀσκοις
Magno in pretio habitum Vinum
vetus

vetus, utautem ē, f
Judæis Vina Græc.
οἶνος παλαιος, τ
κρεας κεος & Poc
Laudat Maseu
vinum miscer
dicebat. Sand Fre
Vinum miscer
tyrinis Aerem
dem Medicum
Alii Scapticum
ut Plin. 7:56.
florem Amphic
nequis unquam
revocaret. Hib
vino affundere
gra. De Thr
quod fuerint a
Hinc ὄξακις
indicat, & ἁπ
Vinum libero
cujus Vocis &
gli a κρασις
tum Vino
Plin. Lib. 21.

rietus, ut annue, sic Xs dicit Luc 9: 2.
Jucer Vina Græc. Laudatissima fuer.
olvos πραμνειος, Θασιος, Κιος, Λεσβιος,
Κρης Κεος & Φωκιος. Mixtum Homer.
Laudat Μαρωνιτης confuerer. am
vinum admisceri aquæ quod Κρασσασθαι
dicebant. Jam Trojano tpre coepit
Vinum miscere aquæ, hq tonsse,
tpe Diris datum dicunt Melampo
dem Medicum præstantissimum.
Alii Acrisium Abantis filium,
ut Plin. 7: 56. alii am Agnoscunt
datum Amphictione Lege prohibuit
nequis interdum biberet; sed olim
revocavit. Hiberno tpre calidum
vinum assumebant aquam, Asiæ
tica. De Thracis notat. Historici
quod fuerint valde vino dediti,
Hinc Ὀσχικιν meri propinatio
indicat, & ΣΚΥΤΙΚΗ ΠΡΟΠΟΣΙΣ,
Vinum libere solebant ex crateribus
cujus Vocis originem derivant ab
quii a Κρησσω (i. voco ad nos:) Addi
tum Vino fuit in crocum, ut
Plin. Lib. 21. C. 6. Sed demum eo

pro

312. progressi sc luxuriâ, ut Vinum
in gyatho mixtum biberent. Aelian
Valer. Hist. Lib. 12. c. 21.

Poculor. varia erat ætas. Antiquiss. Dei ex boxum cornib. bibisse
vident. Fuit tam. aureum argen-
tum, et lignum &c. ita ap Poculo
rum, πότηριον, Κοτύλη, σκύφος, κύ
πελλον, ἀμφικύπελλον, ὄκυφος
κυμβίον, κιβώριον, χάσκη, κύ-
θος, σκίφος, θέσικλεον, βάκχαθον,
quæ alia & forma, alia a mate
alia aliunde ea habent. Ebrietas
in Fabb. magnopere probro duce-
bat. Solon Archontibus ebrio mor-
tem statuit teste Laërtio. Pitta-
cus in ebriede peccanti duplices
pœnam sanxit. Atqui in Festo
Adjecit quod dixer Choas, aurea
ei decerpebat corona, quicquid te-
ros bibendo superasset. apud Aelian
Var. Hist. L. Cap. 21. Ilyus cuncu
genio indulgere volebant, largius
festivitat. majorib. poculis hyemis.

## De Ipre capiendi Cibum

Ipra

Ipra cibi sumendi
ei tria: imp. Ma
pers. Mane
ἄριστον quod
sumebat. ἄ. ἄριστον
πῖνος. ἄ. ἄριστον
sumebat dicebat
quod sumebat
ejus ætate mutat
dici coepisse
de Merenda, q
Sarcjus scrip
nabat.

Convivia, fu
vata Publica
techis ἄ. ex
privata sole
imp: I. Esavos
stieb. ex Syn
ex convivijs
consecrebat,

2. Γάμος.
nuptiar gr
lupa magni
aliam bbca

De Rit
Antiqui

Tpra cibi sumendi sc. a Dabuel. Grd 3tio
ei via: scp. Mane Meridie et Ves
pere. Mane quod sumebant dbr.
ἀξίσον quod adhuc vocat ἀκρα
πόμος. v. ἀκρατίσμα, Meridequod
sumebat dicebat, ἐλίτιον Vespere
quod sumebat dbr δόσπον. Deinc
ego av mutata ſt, una, et ἀξίσον
dici coepunt de prandio, δόσπον
de Merenda, ἔλιτον de Cena,
Parcius prandebant, lautius coe
nabant.

Convivia fuer. v. Publica v. Pri
vata Publica. sumtus, v. ex vol
lectis v. ex fisco rediet. Convivia
privata solemnia tria fuer,
scp: I. ἔρανος erat Convivium, q̃
fieb. ex symbolis, cum singuli
ex convivijs pecuniã portionem
conferebut, ad prand. convivium
2. Γάμος. Epulum, quod dabãt
nupcial grã. 3. ἑλλάπινη Epu
lum magnificum quod quandis
aliam occãm dabat.

## De Ritib. Convivior.

Antiquiss. mos fuit apud Græcos
in

in conviviis assidere ad mensas.
Posteà aucta luxuria, accumbere
coepêr. in lectis, lecti Κλῖναι dicti,
qui apud Opulentiores ebureas ha
bebant pedes. Scenebant lecti illi stra
gulis, quæ Gr. Στρωμναὶ dant, et imp
nebant cervicalia, Gr. Πρόσκεφαλα
ΤΕΤΡΑΠΕΔΑΙ, erant quadrupedes
plerumque Ἀ. pedis Lb. mixtæ, et quad
ratæ. Tradit Athenæus fuisse
in circularis formâ, quandi figura
referrent. Sedè apud Veteres fuer.
mensæ, dispositis ad mensam lectis,
Convivæ accubuer. ut singulos lectos
tenui occuparent, primus ad caput
lecti, secundus ad pectus recubabat ad
umbilicum primi, interjecto pul
vino, et pedes porrigebat ad dorsum
tertii, et sic deinceps Deus. Apud Hdt.
honoratiss. fuit locus primus:
Apud Xenophontem medius fuit et Persas.
Convivæ. ad mensas varius fuit, ui
tio Ϗ. v. S. ppsca D. h. tu, scripsum,
quod ppr. plurimum debebat ad mensas
ee. Multi fuer. Convivii Ministri.
qui accumbentibus jam qui convivis
singulis æqualem distribuebant
car

carnem
dicam
quicumque
Ποσεῖ
hæc dispositio
ones,
debebant
quidem
provocavit
ἐπὶ ἐπεκάλεσε
ppe ὁ ergo
simo nobili
Poculo, ad
in honor.
bant Jovi,
Dûs, tertium
in Τελεῖον
empsit,
bibebant
quorum
dicabant.
aliquand
vat Sicyo
Addid
plerumque
aliis jones

carnem portionem, ut Convivium 315.
dicunt et Sabb. & Cicer. ar. sci sed.
quicarnes distribuebant Sartos & Sar
tores. Non tu spes deinde obtinuit
hoc distribuo in Conviviis; et ut car
nes, sic pocula distribuebat. Iuv.
debent vinum a pueris Ganym.
qui dicti sc. ἀπὸ τοῦ κεράννυμι, et κρατήρ,
a κρατέω. A Hellespontius dicti
sc ἑλλεσπόντιος, qui pueri Aeo cum
ipse o erant servi, sed ingenui, liberi,
imo nobilissimi. et ipsum filii.
Pocula admensa bibebant tria,
in honor. Deor. quor. primum sacra
bant Iovi, secundum Heroib. sive semi
Diis, tertium Iovi Σωτῆρι, quem
in τελείου dixer. pocul. Iustini
convivii, cum de more. mensa,
bibebant pocula ἀγαθοῦ δαίμονος.
quorum Bacchum Vini repertorem
invocabant. Vide de hac re fabul.
aliquam apud Hesiq. quam alterna
rat Iovem lib. 3. De Nua Deorum
Addidit an sc Cautiones, et salutaones,
plerumque finito Convivio. Per q
aliis jones salutationibus indulsit.

31 ad obleccandas naves aũ ò defuer. coron & ungrenta? Ante cenand aũ lavari, et ungrento ungi solebut. Ac dein cenand aũ coronis ornati, quib. ō ꝑ. capita, sed mensam, et totam domum ornabant. Legi de hac re meret. Plutarch. Adhibuer aũ flores, orati capitis dolorem expellisse. ꝑcipue Rosa crepulam dispellere credebat. ut hbt Athenaeus Sicque tam. ō a. cpti; verum aũ alios membra, ꝑcipue pectus cum cordis se„ dem corrupabut. Primas partes inter flores hos tenuit rosa. Rosa ꝙ erat sacrata Harpocrati, qui erat Deus silentii. Hinc in sacris Isidis et Serapidis, sper̃ erat ejus simu„ lacrum, quod digito labiis impresso admoveb. videbat, ut silentium fieret. Hinc Harpocrati, Cupido Veneris filius Rhodi rosa sud rosam dedit dñ augusto, ejusque dicavit, ut sil. si quod licentius dictum a. agenda sit in convivio, sciant tacend ac ea dia. Hinc Rosa ē symbola silentii; ac manavit consuetudo ut in omen sis Veter. Ita ei habue rosa.

hinc

hinc Proverb: c
bebut ad rosas
Coronaq; in
Ad debut
tas, et ungebut
ordis solend.
obleccasent,
domum quod
et accenda, et

## De Vesti
## capitis C

I. Capitis
quitus Vir
capite et a
a. a qua ipso
Philosophi
molestè tull
Ludianum
Ego pungu
dentem sui
natum derat
& qui agit
Huc ball
capite, et

hinc Proverb: Sub rosa dicere. Habebant ad rosas & d. in mensa, sed in cenaculis in ipsis lacunaribus affixas. Addebant sibi & flores ad temperandas, et ungebant eas, ne expectus, cum cordis solend. cum tam. sic satis set obrectassent, abibant ex convivio domum quod Fr. d. pinces ex excitus, et a cena, et ad vesperam ex vobis.

## CAPUT X. IV

### De Vestimentis Prael. Capitis Cpris & Cpis tegum.

I. Capitis Tegumentum. Antiquitus Viris Fdc. mos fere erat capite et nudo, quem tegumento, d. a cra a ipsis data, quem morem Philosophi commendat, quod remolestie tollit. Anacharsis apud Ludianum dicens: Et solend ager Fro pungendem et arcendi, ne a dentem sit caput cuiquam. Hanc natum derat Proverb: Nudo capiti & qui agit aliquid sine & ambage. Huc allydit Scrull. Nudo capite eund ovarimus.

Pro

318. Procedente tam. ætate usi sint Græci
Pileis Gr. dicpis ΠΙΛΟΙ, ΠΙΛΙΑ, v. ΠΙ
ΔΙΔΙΑ, Mulieres vō ſpēr habuerūt
pinis tegimen. quod hæc fere sunt.
ΚΑΛΥΠΤΡΑ, ΑΜΠΥΞ, ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ΚΕΚ
ΡΥΦΑΛΟΣ ΜΙΤΡΑ, ΟΠΙΘΟΔΟΦΕΝΔΟΝΗ.
Singulas Athenienſib. decus
conciliat, decus ei cicada dat, in
nex & novo illo, quo crines cōcrebun.
Gr. dicti ΤΕΤΤΙΞΙΣ. Cornub. Hinc
quia illa cicada quasi propria &
Athenien ſib. fuer. dicit ſc. ΤΕΤΤΙ
ΓΟΦΟΡΟΥ. Cujus rei causam exponit
Ariſtoph. Scholiaſtes, nempe quod
ut illa cicada (cum quibus Athe
nienſes gremium) ita hi ex colonis
& aliunde in Aticam delati, ſed
in patria ſolo nati ex Antiquis illis
nobilib. eſſe AUTOXTONES. Femi
na præcipue luxuriosa anti
quis ſtyb. interd. furoris capi
te ab hyd incesſer. gerentes fas
ciam altiorem, qua dixer. ſub ci
ΚΕΦΑΛΗΣ ὑπὸ τέττιξ, ab Auric. eat.
dependebat in aures Gr. ΕΜΠΛΗΚΤΑ,
(ex ices gg. ornabat monili Græce
quod dicimur ΟΜΜΟΣ.

II. Cor

Gr. ad. in gr. ἐσῆς, ἐσῆτος, ἐσῆτι
apud Poëtas εἶμα. Vestimentum
interius virile pariter ac muliebre
erat χιτὼν tunica, dicta a tegendo.
Opulenti & luxuriosi amictibus
partem tunicæ ab humeris, usq;
ad ora manus ō habebant consutam,
sed perpetuis fibulis Græc.
περονᾶτ. & περονᾶτος. aureis, et
argenteis adstrictam. Vestis exterior
civilis, ut togæ apud Rom. dicta
ἱμάτιον, alio nomine φᾶρος, Latine
Pallium, ex φᾶρος, emanavit sup
parum, inde diminuum palliolum:
hinc palliatus ponitur pro Græco.
et sicut Pallium, Fabula Togata
significat Fabulam Latinam,
ita Fabula Palliata Græcam
φᾶρος ἁ. ἱμάτιον dr. πέπλος ὁ. πέπλοι
& ἄνδρ. ὁ. πέπλοι, ut quia ἀνδρ
ὁ πέπλος & πέπλοι ὁ πέπλοι. χλαῖνα
erat Vestimentum pinguius, quod
frigus æque arcet, exterius, La
tine Læna (Plaut.) fuit duplex
simplex ἁ. ἁπλῆ, duplex δίπλαξ
levis, & parvula, Lat. penula,

erat

320. erat vestis rotunda sine manicis, qua præcipue frigoris et pluviæ cæsa sumebatur. Hac voce utitur Apostol. 2. Tim. 4. ΤΟΝ ΦΕΛΟΝΗΝ ΕΠΙ ΛΕΛΟΥΣΑΝ. v. ΤΕΛΑΣΙΟΝ, erat Vestis utrique sexui communis. ΤΡΙΒΩΝ & ΤΡΙΒΩΝΙΟΝ, erat Philosophor. et tenuior hoium vestis, v. pallium, vestis detuta et levior, antiquitus gerat Vestis forensis & judicialis. ΕΠΩΜΙΣ. Vestis muliebris brevior, qua Regiones injiciebat. ΠΕΠΛΟΣ. Muliebris vestis exterior, utget ΖΟΣΤΗΡ. ΣΤΟΛΗ vestis oblonga talaris ΚΑΤΩΤΑΚΗ Vestis servilis a b inferiore parte habens adsutam pellem ovinam.

ΕΞΩΜΙΣ Vestis servilis unicam tantum habens manicam, usque ad pectus pertingebat & tunica, et pallio, ō in solum serv. erat. ΕΥΖΩΝΟΔΡΑΞ, Amiculum passerale ō in puellar. & serv. ut hoc vestimenti genus quam maxime humilitate, sic ΑΠΟΚ. 5:5. ΕΥΖΩΝΟΔΡΑΞΑΙ. Serv. in usu humilem gerebat

aam

aam alüsque
talari. ΚΑΛΑ
taris, qua fu
dam. ΚΑΛΥΜ
ΚΟΣΚΙΝΟΣ er
Vestis talaris
accincta. ΣΤΟ
sascia ad
illa, qua
cum decorab.
III. Pedu
Tegumenta
ΣΤΟΛΗ ΧΑΤΑ
pria, sole
subligabun
tab. Gr. ΣΤΟΛ
et ΣΤΟΛΙΟΝ
an ΠΕΔΙΛΑ.
ſt ΔΙΑΒΑΤΑ
viris femin
ΣΑΝΔΑΛΑ
Marcionis
tant. opus
genere exp
ante domi
ne Lat. Ere
ΠΕΔΙΛΑ Κ
album a

aam alüsque ferarire & opi„ 321
calari. Κλαρος. Vestis Mili„
caris, qud superinjiciebat tuni
cd &c. Κλαvis. aestis tenuis.
κροκοτος crocuica. ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ
Vestis talaris. ΦΕΙΣΣΟΥ. Vestis
acscira. ΣΤΡΟφιον Zona aeres,
f. fascia manumissaris ΨΕΛΙΟΝ
Armilla, qud brachia & manus
ornabecrab. apud Grdc. mulieres.

III. *Pedum Tegumenta.*

Tegumenta Pedum ingredientis
ΣΠΟΔΗΜΑΤΑ ἡ. calcamenta pro
prie Solea, qud plantis pedum
subligabant inferi calceamen
ta. Gr. ΣΠΟΔΕΩ, exuere Lucr,
et ΣΠΟΛΕΩ. Apud Poëtas sann.
an ΠΕΔΙΛΑ. Specialia jam
st ΔΙΑΣΡΑΤΣΑ, calceamenta
viris femininisqs. communia.
ΣΑΝΔΑΛΙΑ & ΣΑΝΔΑΛΙΑ, olim
Magnis propria fuer. mox
tand. opulentd et luxuriosd
gerere coepere. ΒΑΛΑΤΙΑ calcei
genus domestici. ΚΟΘΟΡΝΟΣ,
ue Lat. Crepida, alias ΑΣΠΙΔΗΣ
ΠΕΣΒΙΚΑΙ. Mulieb. calceamenta,
albuna a meretricib. gestari solitum.
ΚΑΒ.

322. Καλίβατιον, calceamentum vile & rusticum. Κοτυσσός calceamentum Tragicum, quod quidlevicer pedi adstrictum erat, Suid. verb. inde fluxit: cothurno mutabilior. cui hoc Teramni adhaserat, eo quod ad vtras partes sese flecteret seiebat, adeoque omnes numeros. Sic Niceas hoc tum accepit, pari ratione quicumque sibus aggredi vellet. Ἐμβάτια. Calceamenta comica, de quib. satis notatu est observationes.

# CAPUT V.

Vltima vitae humanae scena mors est, qua communem omnium sortem experiri gg. Graec. sives debuer. quando ab omnes ex Diis orbus annumerandi videbitur, vt ait Aristophanes Graecas hoc capite, quod erit de

## Funeribus obs:

I. Ritus circa moribundos.

obs. Ejus. videbimus, qui cum plectitur legg. I. Moribundes. abscisi capilli, Diis inferis velut

primitiæ consecrati sit, quæ significabat, mortem jam devotum eum, talemq; fuisse; cujus consuetudinis originem a Veter. Græcor. superstitione repetendam, quod Proserp. mortuor. Reginam sacrificantes, ab ipsa primum tonsuræ moribundis dicebant, neque aliter posse obire diem fatum, huc spectat Virgil. 4. Æneid.

Nondum illi flavum Proserp. vertice crinem
Abstulerat, Stygioq; caput damnaverat orco.

2. Mercurio preces fundebant, quia is animas ad inferos deducere crederetur, quæ de ΘΕΡΙΤΕΣΙΟΙ & CVRATI

3. Propinqui ad lectum stantes moribundi dicebant, cum amplexabuntur. Ultima verba et orationis excipiebant, imo extremum spiritum in ore ejus pendebant superincumbentes

4. Cum morerentur dorsa pulsabant, quæ ut ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΕΣ pelli putabant, ne animam in cœlum auferrent, ut Aër putat, at ô rectè sanctis, de, cujus tum è vicino scholiaste quem legit, ubi dicit quidem Deo, sed ô de, tali

324. cali occaõne, verum signifi-
cat id. ea olim fuisse superstitio-
ne ut crederent aãs posse revocari
ex orco, his campanar. pulsaõnib.
Et equid. fere inde ab ibi, v orco,
caõne, v de exequiãr annotat.

Porro Mori probrio verbo di-
cebãt θνήσκειν & ἀποθνήσκειν,
sed de vitand. hac quali omnis
verbum, sæpe adhibebat alia
molliora, ut dormire, discedere,
v. abiisse v. fuisse, v. pati quod &c.
ut κατεύδειν, οἰκεῖσθαι ἔνδειν,
κοιμᾶσθαι, βεβιῶσθαι, πάσχειν &c.
sic usus fuisse tñ Rñs legimus,
ut curtius et desit. sic. si quid
humanitus ei accidit.

## II. Ritum ante exequias.

1. Si quis expiraret, clamo,
debuit ei oculi, quod θρῆνειν
κλαίειν, κατασείειν, συνασπύζειν,
ὀλοφύρεσθαι. Usq. clamabatur,
2. Faciesve lamento tegentes,
membra via extendebat, et rite
componebat, quod ὀσσᾶσθαι & ἐκ
τείνεσθαι dr. Tum tand. cadaver
abluebat aqua calida, et unge-
bat, quo facto vestes involvebat,

ac

ut tam. preciosa ve
quid plerumque era
monia tñ vestes rub
defunctos indu
& corollis ãr indu
cadaver in ipso a
quam vestes pro
ret hic mos, qu
funeti dabat pa
randi, quibus mu
renti pro tã tra
is erat obolus p
σανίκη, sic app
de naulum sce
unde dicit Crate
sesimend habe
storend usq. fer
tered in os de
ueberunt, impo

Vis hãc ten
proprio verbo ex
ζειν, & συγκοπ
ret in aedib. p
vas aqua ipl
vicin. ishac a
qui contactu
tos existimab
ẽ quod pollui
tingerent

ac tand. preciosa veste ornabat, 325.
quod plerumque erat alba, Lacedd.
morem in veste rubra et militari
defunctos induendi volued. B. Serris
& crollis eum induebat, et collocabat
cadaver in ipso aditu pedibus ja-
nuam versus prorsus, A. Risum move
ret hic mos, quo nummus in os de
functi dabat paullo antesepultu
ram, quicet naulum debitum ha
renti prorae transvectionis: Nummus
is erat obolus propria mea vocabu
lo χαλκοῦς, sic apud Lucianum: Red
de naulum scelesti; item apud
eum dicit Crater ad Diog. Nos pos
sessionem habemus, ille ad Pyrci,
norem usq. fere obolum S. Per de
tere ad in os defuncti, ad placan.
dum, imponebant placentam melli-
tam.

His hoc loco circa motus
propria verba exprimit Fr. ἐβύκοσι
ζειν, & ἐβυκόπισεν donec cadaver
esset in aedib. prae foris. positum erat
vas aqua plenum, cui am ἀγχί
νιον: isthac aqua se abluebant,
qui contactu cadaveris se pollu-
tos existimabant: quo modo eum
e quo pollui se credebant si quis
tingerent cadaver.

III. Fu

326. III. Funeris elaud. Efferre
funus Gr. ἐκφέρειν, & ἐκκομίζειν
ue ama, ἐκφορὰ & ἐκκομιδή.
Efferebus funera apud Ath.
de ortum solis ex lege sanat.
Tantum juvenes ad lucram
efferebut ee speciebus. Legend
Solon de hac pompa ad uocem
ana tullit, qui reliquit an De
metrius, ratus sil. sumptus
tenuiores requiri noctu, qm die.
Adjecit ad tu fuer. edd, uedud
lenes perorenisse CIII Τρυφάκα
τὸ βίβλ. & ad eadem judicid.
Cadaver aiunt olim elatum
fuisse sine ullo instrumento,
deinde ab feretro impositum
exportabat a Vespillonib.
Virod. amicis. cadavera sce
te imposita efferebut praesertim
apud Laced. quo pbo referri
mulier ipsa Laconica supra
memorata. Funus sequi amicd.
fuit propinquor. et inimicor.
to ampodarior, sed an mulierum,
quib.

quibus elaud an in
bus ad ee licebat
Athenis an ee Leg
licib licebat an
praeter cognatos.

IV. Lucus fu
pompam funeb
tris prid figura. fo
abl expulis
ri re, qui leticia
ut ad tno
solemnibus p
bois solitariis,
ferebunt, ciq
interdicebut.
ides, quo fi
existimeb occur
qua quis deproca
praefagiebat.
mpeba qui pris
indicebit lu q
exerasiori pa
voluntigso; q
Igor sumentiu
Aegyptiis.

quibuscum in locis, funeri
bus adee ō licebat nisi propinquis
Athenis in eq Lege Solonis, cum
licuit ō licebat nisi bb. agnatis
præter cognatos.

IV. Luctus Funeris. Accepe.
ad pompam funebrem multa
trīstitiæ figura. scil: I. Lugentes
abstinebant epulis abstinebat, et ab
ornatu, qui letitiam dare posset,
ut a tuo amicabilibus,
et solemnibus publicis; sed in
locis solitariis, et tenebricosis
se tenebant, atque vitæ gaudia
interdicebant. Idem docet Artemi-
dorus, quod si in somniis lux
extincta occurrat in ea domus,
quæ quis agrotabat, mortem
præsagiebat. 2. Cerussis erant
mensa quibus exuebat, et vestes
induebat lugubres, quæ erant
exeraseini panno confecta, et
colore nigro; quod confectio qui
Aegyptiis. 3. Comam vellebant et

Vlg. et tondebant, vel radebant ubi promissam gerebat. Homerus dicit abscissos capillos eorum injectos linteis fuisse: aliquando cum arcessita mortuos peculiari pompa fiebat, aliquando supervenientibus, aliquando ad jumenta tensa fuer. & alia. Quando designatus mala triste. De Alex. Regimes cum duorum Asphisto, alis lugeret pinnas pulv. et turres circumjussisse, Carthago, morte Hamilcaris mocsta, nigro pannos urbis moenia involuta habebant. A. Humi in pulvere et luto se volvebant, qui in gravi erant luctu. Cineres in caput spargebant, cum foras prodibant capita velata habebant. S. Pectora manib. plangere, genas &c. lacerare solebant, huc spectat Virgil. 4. Aeneid.

Ps. 4. Jer. 14. Mare.

" Audit exanimis, trepidoque ex
territa cursu
" Unguibus ora soror. foedans,
et pectora pugnis.
" Per urbem diastruit, ac omni
cuncta mine clamat.

C. Nec

6. Necdefuer. v
indices C, C' in
Elegia. qua ver
7. apud Rom
Profici, ita ap
TBCRV, qui cant
pabant, et trist
illiquet c. loqu
cū Aiuci & c. M
erant si cantu
procedebat sum
ad Regum. Jer
Denig. 9. Nom
gementum, si
tristitia nunc
dolucr. ut St
Cum signum
grav. indigit
V. Sepultu
tiquis. Grib.
fit apud Ath
adeo inhuma
erat ipsa gb
ferret supini
pulvis pectt
reponebat,

6. Nec defuel. voces triſtitiæ & indices C, C. inde ἐλέγειν nos ἔλεγα. quas res triſtes deſcribus.

7. apud Rom. in funere erant Præfiæ, ita apud Græc. Θρῆνοι ΤΣΕΚΕΥ, qui cantus lugubres aliis præibant, et triſtitiam dicebant. Cantus illiusmodi ὁ λοφυρμὸς. & ὁ λόγος τῶν ἀμφὶ ἄμφι & ὁ λιτὸς. 8. Triplices erant hi cantus. Primus, dum præcedebat funus. Secundus cayebb. ad Regum. Tertius ad Tumulum Deniq. 9. Non contenti, ſola voce gementium, ſibias gg. doloris et triſtitiæ nuncias adhi jungebant fletus, ut Statius Theb. Lib. 6.

Cum ſignum luctus erat et grave fulgit ad unum Tibia — — —

V. Sepultura & Combuſtio. Hu, tiquiſſimis Græc. Gentibus cadavera, ſic apud Græc. ipſe Cecropis, Atque adeo inhumab priv. et antiquus erat ipſa combuſtione. Corpus in feretro ſupinum jacebat et ipſe pulvis ipſe obverſum Cœlesti reponebat, ut facies ſolem ipſe, clare

330 erat orientem, quod fiebat
in apud Ath. gra. Vnde Diog.
Cynicus interrogatus, quo quis
faciem ponni optaret respondit.
Ne amat prona fuisse. Signi-
ficans supinum iam breui in
versum ee. Comburendi ex mos
introductus ab Hercule, & per
eum Grām cam. invaluit. Plerq.
solum defuncti ejus gburebat, ac
injiciebat in Pyram pariter
alia diversa, unguenta, et vo
tes, Pyra erat ligor. congeries
Gr. πύρα ne Pyra. Eriam vestes
& quas quis gestaverat, in pyram
conjiciebat sic quilibet Roma.
debat aliquando cadaver an
ungere, ut expeditius in cineres dis
solveret, quo pro bono reputabat
omine. In funerib. gbd fecer.
exercitus Lanistæ qui
derant ter decurrebat circum
ignem solemniter, in defuncti
honor. et quid. a dextra ad sinis
tram. Interim dum pyra ardebat
astantes Amici defuncti prius
libari, et omnes invocare defuncti
sole

solebat; sic Achilles
cant. p Patrocli fan
celebrans, ejus cum
absumpta pyra in
selectus erat assum
et sic ex ingrebatt.
gle cognatorle ossa, c
gebat. Ossa vino a
but. olco, ea capi
cerib. reponebat
Gr. vnde Κλαυθμ. K
Κηδ. ὄδυτεκαι
Lignea Lapidea,
aliquando ambur
morendo ejer ori
VI. Mon
Sepulcra.
sepelliri pa fun
quorum, et quid.
cas, qe fal. Civ
dexei. polluerem
cadaverum qui
atque haberat
ne. fal. viciarem
religiosa ē facto
dicebant vere

solebat; sic Achilles: (at Homer. 631.
canit.) Patrocli funus tota nocte
celebrans, ejus manes invocabat.
absumpsa pyra in ignem qui
vehiculus erat assumebat vinum,
et sic exstinguebat. Tum propin
quis ossa, et sinebat le-
gebat. Ossa vino abluta condie-
bant. oleo, ea cap. una cum si
veris. reponebant in Urnis, quæ
Græci Κάλπαι. Κρόβοι, Λάρνακες
Κηροί, Σόροι &c. erantque
Ligneæ Lapideæ, Argenteæ, ac
aliquando & aureæ, Obs. hunc
morem Ethnicos Christianis
imitatos esse.

## VI. Monumenta & Sepulcra.

Extra Urbes sepelliri passim in Græc. fuerec.
murum, et quid. juxta vias publi
cas, ne sal. Cives contactu ea
dem. pollucrent, aut sepulcro.
cadavera mundi fœtor ille avertere.
Atque hæc erat ratio religiosa
ne sal. vitiarent. quæ tam. ratio
religiosa effecit; quippe sacerdotes
docebant aere hoc ipso pollui,

etc

solebat; sic Achilles: (ut Homer. p. 631.
canit.) Patrocli funus tota nocte
celebrans, ejus manes invocabat.
absumpta pyra in ignem qui
relictus erat assumebat vinum,
et sic exstinguebat. Tum propin
qui coquabile ossa, et linerebu-
gebut. Ossa vino ablutа condie-
bunt. oleo, ea tam. una cum ci
neribus reponebut in Urnis, quae
Graeci Κάλπαι. Κύβοι, λάρυκες
Κηροί, ὄστρακα &c. erant que
Ligneae Lapideae, Argenteae, ac
aliquando etiam Aureae, Obs. hunc
morem ὁ ἥρως virginis.

## VI. Monumenta &c

**Sepulcra.** Extra Urbes
sepelliri passim in Graec. gliscere
poterat, et quid. juxta aras publi
cas, pessal. Cives contactu ea
dem essent. pollucrent, aut sepulcro.
cadavera humi qua floor ibi asseret.
Atque hac erat ratio religiosa
ne. sal. vitiarent. qui tam. ara
religiosa etiam facta; quippe sacendos
dicebant aere hostiis polluti,

ecc

ecō aliſi certis luſtrāmib. puri
ficari. Legimus tū aliquando
intra Urbes, in hōr conſpicuo hō
natos aueruos. Sed ū tanquam
inſigne beneficium viris ū. Prōs
primis, optime de reipubl. meri
tis, Lacedemoniis conceſſit Ly
curgus ſepelire ſuos mortuos
intra Urbes, imo circa ipſa. Scil.
Lycurgus, ſuperſtitionib hanc ſi
bus, apud ſuos inualeſcēb con
ceſſit.

Precebat Amicis, Virisque pro
claris ut terra ipsis eet leuis;
gra inimicis et improbis, ut
eet gravis. Sepulturam
quid attinet. Apud Secul.
priscō arte et pompa carnef.
exp. Spectand et cauend dict
Σπουδαιοι. Secutis tō tpibus,
magna cura etare fabrica,
ta monumenta, illustrium uiro
rum. ex lapide plerunque, Vul
garibō ſepulcra ex terra
ſolum, ūl dicta ſt Κοντοι. La
pidea policbūt, ūl dicta ſunt

ſic

ΞΕΣΟΥΤΑΦΟΙ ν. ΤΟΥΦΟΙ. Addi 333.
tiam ſe ſepulcro cippi, columnæ
lapidem, quod dant Sylloi, habent
quæ inſcriptæ Epigrammata.
Ut Lugdunæ defuncti tam, genus,
patriæ, res geſtæ, et mortis genus
breviter. De Lycurgo tradit quod
tam nimius ſuperaddi vetuerit
defunctor. niſi eum in plu
ribus eſſe, aut puerperæ in partu ex
ſenuere. Cluqii hoc ſæpe fuit
ſententia quod dam: ΤΙΘΟΑΥΑ.,
ΘΑΣ, ΚΑΙΣΑΥΟΥΤΑΙ ΕΥΕΥΡΕΤΕΥ
ΣΕΙ. Vixi boni beneficiis ſt auſ
ciendi. aut huic ſimilis, cujus
ampli e dictum illud Epicureum.
Amici dum vivimus, vivamus.
quod convenit cum 1 Cor. 15: 32.
Edamus, et bibamus cras enim
moriemur. Diogenis tumulum
ornavit, ut legit Canis imago,
quam ejus ſignificans. Simi
lium Heroibus Simulacrum
Sirenis eique fuit pra
ter dulcis in dicendo. Archime
dis ſepulcro erat Sphæra et Cylin
drus

 dans Matheus. ipsum indicans. In tumulo militum Arma, Naues cad. oremi Irrupcar. Aqualiculus in Naam puella, quod virginum tumulo aquam inferre assuet. quia am hasiebat in defunctor. memoriam conservandi. dicta ſt sepulcra, Μνηματα, Μνημεια & Ταφαι.

Preter hæc Sepulcra in quib. cadavera, aut cineres, et ossa erant condita, exstructus aliquando eam monumenta honoraria, in quib. ō erant cadavera, nec ossa aut cineres; sed quia vacua erant dicta ſt, ΚΕΝΟΤΑΦΙΑ & ΚΕΝΟΣΙΑ. Hor. alia exstructa in honor. orind. insignium qui alij in loco jam erant humati, alia erant in sepul pro quor. manes quiescere ō posse credebat nisi sepulcrum ipsum ipsis dabat, adquos cer alterā vocē defunctor. manes obuti ut loquitur Virg Aeneid. 3.

„Tunc egomet tumulum Rutuo in litore manem

Con

„Confecui, & magna mamm
ter voce vocavi.

VII. Alii honores defunct.
exhibiti. Ad tumulum Laur,
dabat defuncti, præsertim
si Viri fuissent egregii, bene
de Patria meriti, aut fortiter
pugnando occubuissent, Imagines
Dab. gestandi alis virginem
Dabet a Solvul, alii a Pericle
asservat. Ludigg. Funebres in
ex. honor. instituebat, in qui
bus Corona dabat ex Aspic. Re,
vachis exequiis convivium
agitabat in Aedibe ejus, qui
proxime contingebat defuncto,
quod art ΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝ, ΧΕΚΟ
ΚΕΙΜΕΝΟΝ, & ΤΑΦΟΣ. quod de
mensa decidebat in Cali,
pulo, manib. erat Cagnum
ex Sepulcr. deferebat, ut
sul. ex his serrent manes. Ad
ciquis, prob. si hujusmodi
Epulis & fabulabantur hoes,
sed denique ps de laudib defun
ct Imagines cedebant, ut
prob. natum ΣΚΕΠΤΟΥΧΟΣ
TUCS

336. τειης sæv πεσιcειτιν. De
hoc nequam, in quo nihil
laudi cigyam reperiri.

Lampades ardentes
in sepulcrum, Antris pen
debant. Tumulos denique
herbis, floribusq. conspergere
solebant, ut Amaranthis, aliisq.
rosa, præcipue Apis, vt Proverb.
Cl. Pal, Adlys. i. Indigere a,,
pio. de ea dr, qui ad desperatio
em erotabat.

Sacrificia & libamina ijs
peragebant inferis, sacrificia
erant ex nigris orib. nigrisq.
ac sterilibus juvencis ex quar.
fronte pili, primi dicabant, quod
proprio verbo ΑΠΑΡΧΕΣΘΑΙ dbt,
ipsiq. pili ΑΠΑΡΧΑΙ. Libamina
erant ex Aqua, Vino, lacte,
præcipue melle, quod mel
mortis symbol. habebat. Hisce
manes placari credebant, Aqua
ip hisce Libaminib. adhibita
dbat p. ΚΤΟΥΙΟΥ ΛΟΥΤΡΟΥ et
ΚΑΤΕΖΟΚΕΥ ΛΟΥΤΡΟΥ. Athenis
in Λπονυσια. Ubi observ. e

quod

pure effundebat, ag
sepulcro Virginis
marcati sepulcro
qua & Proserpinæ
Hæc sacra fiebat
anno die; ut et 30
paturam, et qua
literabant, atque
præc. locis, Mense
ovy fiebat. Jenea
cura defunctis o
fiebat. qua p. Ob
νομιζομενα. Lac
apellant. Erant
nere indigni ce
apud Athenien
Prodiores, Sce
legi. Vide pre
Poena ipsis
cadaveri illis
ut pote quor
erat, eor am

quod in Sepulcro pueri, 338.
puer effundebat / aquam in
Sepulcro Virginis virgo, in
charitati sepulcro mulier,
quæ Græcis λουτροφορος dicta ē.
Hæc sacra fiebant manib.
unde dicz ut et Dis pro se,
pulturam, et quot annis
iterabant, idque in plerisq.
Græc. locis, Mense Anthesteri
ory fiebat. Tanta, cum
cura defunctis officia præ,
stitere. quæ Gr. θοὰξ, ἄκαλα,
νομιζόμενα. Latius Justa
apellant. Erant ut quæ fu
nere indigni censebantur, ut
apud Athenienses, Patricidæ
Proditores, Sacrilegi et sacri
legi. Unde patet quanta
pœna ipsis putabatur
cadaver. Aliàs o sepelire,
ut pote quod Sententia
erat, cui anquor. cadaver

inse

338. in sepulcrum jaceret,
huc et illuc d. vagari, cum
quandoque et in quietem.

FINIS

Ao 1781. Die 7a Feb. MK.

Gloria sit Patri, Filio,
et Spiritui Sancto,
pro moderno quoque
auxilio indigno
mihi præstito, in
omnia secu-
la, Seculor. Amen